

# **Badische Landesbibliothek Karlsruhe**

**Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe**

## **Breviarium Benedictinum, Pars aestivalis - Cod. Lichtenthal 129**

**[Frauenalb], [1518 Druck; Handschrift 1. Hälfte 16. Jh.]**

Incipit te[m]pus Estiuale

[urn:nbn:de:bsz:31-40516](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-40516)

In festo resurrectionis.

a. f.

**I**ncipit tempus Estiuale.  
In festo dominice resur-  
rectionis. Ad uesperas sup  
psalmos an. Alleluia. viii.  
Capitulum Colofenses. iij.

virgine usq ad ascensionem  
dñi excludiue si sequens an  
Regina celi letare alla: qd  
quē meruisti portare alla: re  
surrexit sicut dixit alla: oia  
pro nobis deū alla. **L**au-  
de dei genitrix virgo maria  
alla: Quia surrexit filius tu  
us alla: **D**emus: **D**ratio.



**S**ur-  
registis cū  
chrissto que  
sursus sunt  
querite ubi  
chriustus est  
in dextera  
dei sedens: que sursum sunt  
sapite: non q̄ super terram.  
Deo gr̄as. **A**ngelus do-  
mini locut⁹ est. **vt infra. xi.**

**O** batiā tuam dñe men-  
tibus nr̄is infunde vt  
qui angelo nunciāte xpi fi-  
lij tui incarnationē cognoui-  
mus: per passionē ei⁹ ⁊ cru-  
cem/ ad resurrectionis glo-  
riam perducamur. Per eun-  
dem xpm dñm nr̄m: **A**me!

**Ad cenā agni. fo. lxxi.**  
**Exurge gloria mea alla.**  
**Exurgā diluculo alla. Ad**  
**mag. an. Uespere autē sab-**  
**bati q̄ lucefcit in prima sab-**  
**bati: venit maria magdale-**  
**na ⁊ altera maria uidere se-**  
**pulchrum alleluia. **D**ratio.**

**Inuita. Alla alla alla. p.**  
**Venite. **ky.** **T**e lucis auc.**  
**fo. lxxii. In. i. noct. an. Alla.**  
**viii. ps. i. **B**tūs yr. fo. i. p. ii.**  
**Quare fr̄e. fo. i. ps. iiii. **L**uz**  
**inuocare. fo. i. ps. viii. **D**ñe**  
**dñs. fo. ii. ps. xi. **S**alutū me**  
**fac. fo. iiii. ps. xv. **C**onserua.**  
**fo. iiii. p. **I**n resurrectione**  
**tua xpe alla: **C**eli ⁊ terra le**  
**tenē alla: **p. i. **M**aria mag-**  
**dalena ⁊ altera maria ibant**  
**diluculo ad monumentū: et**  
**dicit illis angelus: quē que-**  
**ritis non est hic: surrexit si-**  
**cut locut⁹ est. **P**recedet uos**  
**in galileam / ibi eum uidebi-**  
**tis alla alla. **L**itro euntes**  
**dicite discipulis ei⁹ ⁊ petro**  
**A. i.****

**L**us q̄ hanc sacra-  
tissimā noctē glo-  
ria dñice resurre-  
ctōis illustras: cō-  
serua in noua familie tue p  
genie adoptionis spiritum  
quē dedisti: vt corpore ⁊ mē-  
te renouati/ purā tibi exhi-  
beant feruitutē. Et fa? Per  
eundem. in unitate eiusdem  
**Post copletorū de beata**

**Post copletorū de beata**

**Post copletorū de beata**







Surrexit dñs de sepulchro  
 alla. Qui pro nobis pepen-  
 dit in ligno alla. **R. ix.** Sur-  
 rerit pastor bonus: qui posuit  
 animā suā pro ouibus suis.  
 Et p suo grege mori digna-  
 tus est alleluia alleluia alla.  
**R.** Christus dilexit nos et la-  
 uuit nos a peccatis nostris in  
 sanguine suo. Et p suo. **R. x.**  
 Angelus dñi descendit de ce-  
 lo et accedens reuoluit lapi-  
 dem et super eum sedit et di-  
 xit mulieribus nolite time-  
 re: scio enim quia crucifixus  
 queritis: Jam surrexit: ve-  
 nite et videte locum ubi po-  
 situs erat dominus alla. **R.**  
 Angelus domini locutus est  
 mulieribus dicens: que que-  
 ritis an iesum queritis: Iam  
 surrexit. **R. xi.** Angelus do-  
 mini locutus est mulieribus  
 dicens: quem queritis an iesum  
 queritis: iam surrexit.  
 Venite et videte alleluia al-  
 lelulia. **R. xii.** Ecce precedet  
 vos in galileam ibi eum vi-  
 debitis sicut dixit vobis. Ve-  
 nite. **R. xiii.** Dum transisset  
 sabbatum maria magdale-  
 na et maria iacobi et salome  
 emerunt aromata. At ve-  
 nientes vngerent iesum alle-  
 luia alleluia. **R.** Et valde ma-  
 ne vna sabbatorum veniunt ad

monumentum orto iam sole.  
 Ut venientes. **Lectio prima.**  
**Sermo beati maximi epi.**  
**E**xtulandum nobis est  
 fratres in hac die quā  
 fecit dñs continuata letitia:  
 et in ei⁹ festiuitate iugis glo-  
 ria gratulandum. Nec enim  
 quia nox solennitati interue-  
 nit gaudia nostra prescidit:  
 nec quia obscuritas dissi-  
 cipulorum tempora vespertina: resurre-  
 ctionis lux vota interna de-  
 seruit. Nobis em̄ heri et ho-  
 die dies vnus christus ipse  
 est: quia sic dicit de saluato-  
 re beatus apostolus. Iesus  
 christus heri et hodie: ipse  
 est. **R.** Ergo si iesus heri et  
 hodie: ipse atq; idem nobis  
 semper est dies: quia in ipso  
 viuimus/ in ipso mouemur/  
 in ipso nō morimur. Nō mo-  
 rimur inq;: quia lucē christi  
 vt nulla vnq; peccati inaccessi-  
 obscuritas: ita et viuentes in  
 ea nulla temporis assumit  
 vetustas. Letemur ergo in  
 christi resurrectionis die: cō-  
 munitis enim omnium: cōmu-  
 nis est nostra letitia. Cōmu-  
 nis plane: quia omnes illo re-  
 surgente surreximus. Om-  
 nium enim reuixit saluti: qui  
 pro omnium peccatis addi-  
 ctus est passio. Tu autē. **R. ii.**



### In festo

**R**esurrexit igitur salua-  
na res et mira: sed habet hec  
asseritio veritatē. Nam vt ta-  
ceam pphetarū oracula: an-  
gelorū ministeria: aperta se-  
pulchri penetralia: ipsū do-  
minū post resurrectionē cū  
discipulis loquentē: conuer-  
santē / edentē: thomā quoq;  
clauorū vulnera etiā digito  
cōtrectantē: vt hec oīa pre-  
termittā: tamen fidē nostrā  
cōfirmat impietas iudeorū.  
**N**ā sufficit ad credulita-  
tem nobis: eorū nimīū cau-  
ta crudelitas. Quo enī dili-  
gētius custodierūt tumulū  
eo cōstat illū manifestū sur-  
rerisse: quopluces apposue-  
re custodes: eo plures testi-  
um relinquere. **Lu. 24. 11.**  
**I**n hoc pcurauit di-  
uina puidētia: vt re-  
surrectioni dūce nō solū an-  
gelū: nō solū discipulū: sed et  
testimonium perhiberēt qd  
est amplius inimici. Liben-  
tius ergo accipim: qd eū di-  
ligētius obseruauerūt. **C**re-  
dimus enim sub tot custodi-  
bus potuisse illū prodire: et  
tūc qd perire: et de tumulo  
ture dñi p̄gredi: qd discipu-  
lorū fraude subducti. Tanta  
enī sollicitudine sepulchrius  
obstruxit impietas: vt id nō  
preualeret manus humana  
destruere: nisi sola virtus re-  
surrectionis aperiret. **Lu.**  
**D**eniq; dicit **Le. 11.**  
sctūs euāgelista de-  
scendēte angelo magno ter-  
ram tremore fuisse commo-  
tam: vt fundamenta tumulū  
mouerent: et percussos pauo-  
re custodes: et qui venerant  
custodire mortuum esse fa-  
ctos vt mortuos. **U**t mor-  
tuos inq;. Dignū plane iu-  
diciū: si cum iustus resurgit  
p̄ctōr emoritur: cum reuui-  
scit innocēs / eius interficē  
inimicus. Nam ideo nec p-  
gredientē dñm cernere po-  
tuerūt: qd criminosas men-  
tes terror oppresserat: dum  
sustinere fulgorem resurre-  
ctionis rutilū non valebant  
**Lu** autem do. **lectio. 7.**  
**M**aiore ergo sollicitu-  
dine pharisei domi-  
num custodierunt mortuū:  
q̄ viuū sunt p̄secuti. Siqui-  
dem causa illos maior vige-  
bat. Intelligebāt enim faci-  
lius fuisse apud superiores eū  
despici: q̄ redeuntē ab infe-  
ris posse cōtēni: et qd tūc pre-  
dicans facile potuerit occi-  
di: nunc autē resurgēs iā nō  
possit occidi / dicente ap̄lo.



Resurgēs aut̄ iam non moritur: mors illi ultra nō dñābitur. Custodiebāt ergo eū sollicitē in sepulchro: p̄fer tim q̄ se die tertia dixerat surrecturū. Custodiebāt aut̄ tem sollicitē ī sepulchro: q̄ necesse illis erat eū iam non doctore timere sed iudicem. Iudicē inq̄: nō sut tantū/ s; et crudelis sentētie sue quafilos posteros suos suisce lerib⁹ addixerūt dicentes: sanguis hui⁹ sup nos/ z sup filios nostros. **Lu. Lec. vi.**

**C**rudelis sub tali sentētia impietas iudeorum: q̄ facinore suo non pre sentes solū liberos dāpnat: sed etiā nondū natos occidit. Quantos enī hac voce ad cōscientiā facinoris vocat: quos conscientia criminis non tenebat. Crudelis inq̄: impietas: q̄ posteros ante in reatū vocat: q̄ producat in lucē: vt prius futuris cōtingeret peccare q̄ vivere. Cruēti plane genitores qui ante parricide facti sūt q̄ parentes: z ante eos socios suis scelerib⁹ allūperūt quos vtrū sanguinis particeps possent habere nescirent. Nō igit̄ mirandū est si in saluatore tā crudeles fue

runt: qui extiterunt in suos posteros taz crudeles. **Lu.**

**H**ac die sc̄tus dauid sine exceptione exultanduz precepti et letandū in q̄ die tot⁹ mundi gaudia celebrātur. Quibus enī letandū est: q̄ oibus p̄dest: cunctis exultandum est: q̄ cunctis est salutare: z ideo nō adulatoria adhibenda nec fucata letitia. Quisq̄s enī in xp̄i resurrectione letat: letet potius q̄ i xp̄o ipse surrexit. In illo enī nostra portio/ n̄ factio: z mortē pertulit et reuicit. Et licet nob⁹ adhuc resolutio corpusculi maneat: cepimus tūc in xp̄o eterna vita iaz viuere. An q̄uis fragilitatē nostrā acceleret imature mortis occasio: in saluatore tūc didicim⁹ prius resurgere q̄ perire. Ante enī futurus homo surrexit in xp̄o: q̄ vitā sortiret in seculo. Non enī tantū illi dñs gnationi resurrectionis prestuit gratiā in cui⁹ generationis tpe surrexit: sed etiā secuturis postea pplis hoc puidit: vt pri⁹ essemus de resurrectione securi q̄ de morte solliciti: et ante cum deo viuerem⁹ in celis: q̄ cū



hominibus conuersaremur  
in terris. Tu aut. **Le. viii.**

**I**n saluatore enim oēs  
surreximus: oēs reui  
ximus: oēs ad celū transmi  
gramus. Est enī in illo xpō  
hoīe: uniuscuiusq; nostrum  
caro et sanguis et portio. Vbi  
ergo portio mea regnat/ re  
gnare me credo: vbi dñatur  
sanguis me? me sentio do  
miari: vbi glorificatur caro  
mea/ gloriosū me eē cogno  
sco. Quāuis ei peccator de  
hac tamē p̄munionē gratie  
nō diffidat: quia et si pecca  
ta nos prohibēt/ substantia  
nos requirit: et si delicta p̄  
p̄tia nos excludunt/ nature  
cōiō non repellit. Nā preter  
bonitatē diuinitatis peculia  
rē nobis saluator: debet affe  
ctū: quia sicut deus noster i  
ipso est: ita et sanguis n̄r in  
illo est. Misericordiā igitur  
michi prestare debet diuini  
tas: necessitudinē debet ex  
hibere affinitas. Neq; enim  
tā imitatis est dñs: vt obliu  
scatur hoīs/ et nō meminerit  
illi? quē ipse gestat: vt quez  
causa mei suscepit: nō ei?  
causa quez suscepit me req̄  
rat. Nō inq; tā imitatis ē dñs  
vt nō diligit carnē suā: mē  
bra sua: viscera sua. Aut san

ctus ap̄s. Nemo vnq; car  
nē suā odio habuit. Tu aut.  
**Le. ix. Lec. sc̄ti euāḡij mar**

**I**n illo t̄p̄e: **Cū. ca. v. v. v.**  
Maria magdalene et  
maria iacobi et salome: eme  
rūt aromata: vt veniētes vn  
gerēt iesū. Et reliq; **homel.**  
**bri gregoriū pape de ea. fo.**  
**M**ultis vobis lectionibus  
fres charissimi per dictatū  
loq̄ p̄sueui: sed q; lassescēte  
stomacho ea q̄ dictauro le  
gere ipse nō possum: quosdā  
vestrū min⁹ libenter audien  
tes intueor. Unde nūc a me  
metip̄o exigere contra mo  
rē volo/ vt inter sacra missa  
rū solēnia lectionem sancti  
euāgelij/ nō dictādo sed col  
loquēdo edisserā/ sicq; exci  
piat vt loquimur: quia col  
locutionis vox corda torpē  
tia plusq; sermo lectiōis ex  
citat: et quasi quadaꝝ manu  
sollitudinis vt euigilēt pul  
sat. **E**t quidē ad hoc opus  
me sufficere posse nō video:  
sed tamen vires quas ip̄eri  
tia denegat: charitas mini  
strat. Scio nanq; qui dixit.  
Aperi os tuū: et ego implebo  
illū. Bonū ergo op⁹ nobis  
in volūtate sit: nā ex diuino  
adiutorio erit in p̄fectione.  
Dat loquēdū ausū etiā resur



rectiois dñice tanta solent: q; et indignū valde est vt ea die laudes debitas taceat lingua carnis: qua videlicet die caro resurrexit auctoris. Tu autē. **LECTIO. 2.**

**A**distsis fies charissimi mi q; scē mulieres q; dñm fuerāt secute cū aromatibus ad monumentū venerūt: et quē uidentē dilexerāt: etiā mortuo studio hūanitatis obsequitur. Sed res gesta aliqd in scā ecclesia signat gerēdū. Sic q̄ppe necesse est vt audiamus q; facta sunt: quatenus cogitemus etiā q; nobis sūt ex eorū imitatio ne faciēda. Et nos q; i eū q; est mortuū credētes si odore virtutū referti / cū opinōe bonorū operū dñi q̄rimus: ad monumentū pfecto illi: cuius aromatibus venimus. Ille autē mulieres angelos vident: q; videlicet ille mētes supnos odoribus ad deum p sancta desideria pficiscūt. **LEC. 2.**

**M**andū nō nobis ē qd nā sit q; i dextera sedere angelus cernit: Quid nāq; p sinistra nisi vita preliens: qd nō p dexterā / nisi vita ppetua designatur: An

scriptū est. **V**ena eius sub capite meo: et dextera illius amplexabit me. Et igitur redemptor: nisi ita pfectis vite corruptionē trāsierat: recte angelus q; nunciare pēnē eius vitā venerat in dextera sedebat.

**Q**ui stola cādida coopertus apparuit: q; festiuitatis nre gaudia nūciauit. Cādos enī vestis splēdore denūciat nre solēnitatis. Nolite dicamus an sue? Sed vt fateamur veritatem et sue dicamus et nre. Illa q̄ppe redēptoris nri resurrectionis et nre festiuitas fuit: q; nos ad mortalitatem reduxit: et angelorū festiuitas extitit: q; nos reuocādo ad celestia eorū numerū impleuit. In sua ergo ac nostra festiuitate angelus in albis vestibus apparuit: q; dū nos per resurrectionē dñicā ad superna reducimur: celestis patrie dāna reparantur. **Tu. le. xii.**

**S**ed quid ventētes festinas angelus affatur audiamus. Nolite expauescere. Et si apte dicat. Pāneat illi qui nō amant aduētū supernorū ciuiū: pertimescāt qui carnalibus desideris p̄si ad eorū se societate pertingere posse desperāt. Vos autē cur pertimescitis: que vestros



In festo resurrectionis.

cōcūes videtis? An̄ z mat-  
theus angelū apparuisse de-  
scribēs ait. Erat aspect⁹ ei⁹  
sicut fulgur⁹ z vestimēta ei⁹  
sicut nix. In fulgure etenim  
terror timoris est: i niue au-  
tē blandimētū cādoris. Quē  
vero ops deus et terribilis  
est pctōribus/ z blandus in  
suis recte testis resurrectio-  
nis ei⁹ angel⁹ et in fulgure  
vult⁹ z in cādore habit⁹ de-  
monstrat: vt de ipsa sua spe-  
cie et terreret reprobos: et  
mulcēt pios. Lu. 117. Te  
deum. Scdm marcū vbi s.

**I**n illo tēpore. Maria  
magdalene et maria  
iacobi z salome emerūt aro-  
mata: vt veniētes vngerent  
iesū. Et valde mane vna sab-  
batoꝝ veniūt ad monumen-  
tum: orto iam sole. Et dice-  
bant adinuicē. Quis reuol-  
uet nobis lapidem ab ostio  
monimēti? Et respiciētes:  
viderūt reuolutū lapidem.  
Erat quippe magn⁹ valde.  
Et introētes in monumē-  
tum: viderūt iuuenē seden-  
tē in dextris coopertū stola  
cādidā z obstupuerūt. Qui  
dicit illis Nolite expauesce-  
re. Iesū queritis nazarenū:  
cruccifixū. Surrexit non est  
hic. Ecce locus: vbi posue-

rūt eū. Sed ite dicite disci-  
pulis ei⁹ et petro: q̄ p̄cedet  
vos in galileā. Ibi eū vide-  
bitis: sicut dixit vobis. Amē  
117. Te decet laus/ te de-  
cet hymn⁹/ tibi glia deo p̄ri  
et filio cū sancto spū in sc̄la  
sc̄loꝝ. Amē. Ro. De⁹ qui  
hodierna die p̄nigenitum  
tuū. vt infra in laud. Ad  
laud. an. Alla. vii. ps. xcii.  
Dñs regnavit. fo. xxxii. cū  
vltis. Ep. i. ad corinth. vi.

**E**xpurgate vetus fer-  
mētum vt sitis noua  
cōspersio sicut estis azimi:  
etenim pascha nostrū timo-  
lat⁹ est x̄ps. Deo ḡfas. B.  
breue. Surrexit x̄ps z illu-  
xit pp̄lo suo. Alla. alla. 17.  
Quē redemit sanguine suo  
Alla. 117. Aurora lucis.  
fo. lxii. B. Resurrexit dñs al-  
leluia: Sicut dixit vobis al-  
leluia: Ad bñd. an. Et val-  
de mane vna sabbatoꝝ veni-  
unt ad monumentū orto iā  
sole alleluia. Oratio.

**D**eus q̄ hodierna die  
per v̄nigenitū tuum  
eternitatis nobis aditū de-  
uicta morte refasti: vora no-  
stra q̄ p̄ueniendo aspiras/  
etiā adituādo profegre. Et  
far per eundē. Ad. i. an.  
Alla. vi. Cap. Regi sc̄loꝝ.



fol. xlii. **D**no. In hac hora.

**Ad. iij. an. Alfa. v. Ep. z oro vt in lau. & In resurrectione. Ad. vi. a. Alfa. v. Capitulu. Ad romanos. vj**

**S**i coplantati facti sumus similitudini mortis xpi simul et resurrectionis erimus. Deo gras. **Surrexit dñs vere alla. Oratio**

**Q**uoncede qs ops deo vt qui resurrectionis dnice solētia colim? inno- uatione sui spiritus a morte aie resurgam? Et fact per eundē. i vnitāte eius. **Ad ix. an. Alfa. vii. Ep. Apo. i.**

**O**ratia vobis z par ab iesu xpo q est testis fidelis primogenit' mortuorū / z princeps regū terre q dilexit nos z lauit nos a peccatis nris in sanguine suo. **D. g. Surrexit dñs de se.**

**P**ropterea qs ops **Dno.** deus vt qui resurrectionis dnice solēntia colimus: ereptionis nre letitiā suscipere mereamur. Et fact per eundē. **In. ij. ves. susper pos a Alfa. viii. Ep. et oro vt in lau. & breue. Da**

**ne nobiscū dñe Alfa allā. & Dñm adueperascit z inclinata est iam dies. Alfa. h. Ad cenā ag. fo. lxi. & Saul**

si sūt discipuli alla. **Aiso do mino allā. Ad mag. a. Xps resurgēs ex mortuis iā non moritur: mors illi vltra non dñabit: qd enim viuit / viuit deo allā. **Primas die bus infra octa. Inuit. h. an. z h. vt in nocte facta. si feriat. Lec. breuis. D. x. vj.****

**Q**uante z reuertamur ad dñm / qz ipse cepit et sanabit nos: pcentiet z curabit nos. **Quiuificabit nos post duos dies: i die tertia suscitabit nos / z viuemus i cōspectu ei: sciemus seque murq vt cognoscām dñm**

**Tu aut. & breue. Surrexit dñs de sepulchro Alfa allā h. Qui p nobis pepēdit in ligno. Alfa. In. ii. noc. a. Alfa. viii. Ep. ad Colo. iij.**

**M**ortui estis z vita vestra abscondita est cū xpo in deo: cum aut xps apparuerit vita vstra tūc z vos apparebitis cū ipso in glia. Deo gras. **Surrexit dominus vere alla. Oratio.**

**P**ropterea qs ops z misericors deus: vt in resurrectione dñi nri iesu xpi percipiamus veraciter portione. Et fact per eundem. **Ad lau. pi fer. Ad dñm z ad mag. an. z oro ad horas cō**



**Primitiis diebus infra octa.**

**S**uetas singulis dieb<sup>9</sup> pprie  
Reliqua vt iohē sancto. **Ad**  
**primā p totā hāc hebdoma-**  
**lpm Regi seculoz. fo. xliij.**  
**oro.** In hac hora. vt in psal  
terio. **¶ Sc̄da feria. ad bñd-**  
**dict<sup>9</sup> ā.** Qui sunt hī sermo-  
nes quos cōfertis ad inuicē  
ambulantes/ et estis tristes  
alla alla/ respōdēs vnus cui  
nomen cleophas dixit ei/ tu  
solus peregrinus es in hie-  
rusalē/ et nō cognouisti que  
facta sunt in illa hīs diebus  
alla/ q̄b<sup>9</sup> ille dixit/ q̄/ z dire-  
runt de iesu nazareno q̄ fuit  
vir ppheta potens in opere  
et sermone coram deo z om-  
ni populo alla alla. **Oratio.**

**D**eus q̄ solēntate pa-  
schali mūdo remedia  
cōtulisti pplm tuū q̄s celesti  
dono psequere/ vt et pfectā  
libertatē cōsequi mereat/ et  
ad vitā p̄ficiat sempiternā.  
Et fa: p dñm. **Ad mag. ā.**  
Nonne cor nostrum ardens  
erat in nobis de iesu dum lo-  
queret nobis in via alleluia/

**¶ Tertia feria ad bñd<sup>9</sup> ān.**  
Stetit iesus in medio disci-  
pulorum suorum/ z dixit eis  
pax vobis allā allā. **Oratio.**

**D**eus q̄ ecclīaz tuā no-  
uo semp feru mltipli-  
cas cōcede famulis tuis/ vt

sacramentū vsuendo teneāt  
q̄d fide pceperūt. Et fa: p  
dñz. **Ad mag. ā.** Obtulerūt  
discipuli dño partem piscis  
assī/ et fauū mellis allā allā.

**¶ Quarta fer. ad bñd<sup>9</sup> ān.**  
Adhittite in dexterā nauigij  
r̄p̄ete/ et inuentis allā. **Oratio.**

**D**e<sup>9</sup> q̄ nos resurrectio  
nis dñice annua solē-  
nitate letificas/ cōcede ppi-  
tius/ vt p sp̄alia festa q̄ agi-  
mus/ puētre ad gaudia eter-  
nā mereamur. Et fa: p eun-  
dñm. **Ad mag. ā.** Hoc iam tertio  
manifestauit se iesus postq̄  
resurrexit a mortuis allā.

**¶ Quinta feria. ad bñd<sup>9</sup> ā.**  
Maria stabat ad monumē-  
tū plorans/ vidit angelos in  
albis sedentes/ et sudarium  
q̄d fuerat sup caput iesu al-

**D**eus q̄ diuersi. **Oratio.**  
Datē gentiū in p̄fessio-  
ne tui noīs adunasti/ da vt  
renat<sup>9</sup> fonte baptismat<sup>9</sup> vna  
sit fides mentium/ et pietas  
actionum. Et fa: p dñz. **Ad**  
**mag. ān.** Tulerunt dominū  
meum z nescio vbi posuerūt  
eū/ si tu sustulisti eum dicito  
mibi allā/ et ego eū tollam  
allā. **¶ Sexta fer. ad bñd<sup>9</sup> ān.**  
Undecim discipuli in ga-  
lileā vidētes dominum ado-  
rauerunt alleluia. **Oratio.**

**O**mnipotens  
reconciliatione  
dore contulisti  
nos/ vt q̄  
leuamus in  
fatis per d  
in data est  
les in celo  
¶ Sabbatho  
reant duo  
discipulus  
tus petro  
nonumen

**Oratio.**  
us?  
ia veneram  
contingere  
no meream  
¶ In octa  
namur et in  
pris subiecti  
Capitulum



**¶** Dñi m  
vis. xij. H  
oro die ill  
tous esset  
discipuli p  
in medio z  
¶ Refi  
Q̄ q̄s



**O**mnia sempiterna de q  
paschale sacramentu i  
reconciliationis humane fe  
dere contulisti/da mentibus  
nostris:vt qd p fessione ce  
lebramus/imitemur effectu  
Et fac per dñz ac. **Ad magt**

**an.** Data est mihi ois pote  
stas in celo et in terra allā.  
**Sabbato ad bñ. a.** Cur  
rebant duo simul et ille ali  
discipulus precucurrit ci  
tius petro/et venit prior ad  
monumentu alleluia. **Of.**

**Q**uoniam qd opus de  
us: vt q festa pascha  
lia venerando egim⁹/p hec  
contingere ad gaudia eter  
na mereamur. Et fac per.

**In octaua pasche oia ser  
uantur vt in die sancto exce  
ptis subscriptis. Ad vespas  
Capitulum. i. Johannis. v.**

**Q**uoniam qd natu est  
ex deo vicit mu  
dum: et hec est vi  
ctoria q vicit mu  
du fides nra. d. g.

**R.** Du transisset sabbatum.  
**vt. xi. Ad magt. a.** Lu eet  
sero die illa vna sabbator/ et  
fores essent clausē vbi erant  
discipli pgregati/ stetit ies⁹  
in medio et dixit eis pax vo  
stra. **Of.**

**P**ax qd (bis al. **of.**  
ops de⁹: vt q pascha:

lia festa pegimus/hec te lar  
giente moribus et vita tene  
amus. Et fac per dñm. **Le  
ctio. p.ia. Ex homelia bñ  
gregozij pape. sup euāgelio**  
Una sabbati maria magda  
lene venit mane cum adhuc  
tenebre eēt ad monumentu.

**S**icut in sacro eloquio  
sancta scōp/vel cāt  
ca canticoz pro sua magni  
tudine dicitur: ita hec festi  
tas recte dici potest solē  
nitas solēnitatum. Ex hac  
quippe solēnitare exēplum  
nobis resurrectionis datur  
est spes celestis patrie aper  
ta: et facta supni regni tam  
presumptibilis glia. **Per**  
hanc electi qui q̄uis in trā  
quillitatis sinu/ tamē apud i  
ferni claustra tenebant: ad  
paradisi amena reducti sūt.

Quod ante passionē suam  
dixit: in resurrectionē suam do  
minus impleuit. Si exaltat⁹  
fuerit a terra/ oia traham ad  
meipz. **Dia g traxit: q de ele  
ctis suis apd inferos nullū  
reliq̄t. Dia abstulit: vt itaq̄ ele  
cta. Tu. **vt. i. die scō.****

**Q**uoniam ei infideles sc. ii.  
q̄sqz et p suis crimini  
b⁹ etnis supplicijs deditos  
ad ventū dñs resurgēdo re  
pauit: s; illos ex inferni clau



In octa.

stris rapuit: quos suos in fi  
de ⁊ actib⁹ recognouit. **Uñ**  
recte etiā per osee dicitur.  
Ero mors tua o mors: ero  
morsus tuus inferne. **Ad**  
nāq; qđ occidim⁹: agimus  
vt penit⁹ nō sit. Ex eo etem  
qđ mor dem⁹ partē abstra  
himus: partēq; relinqm⁹  
Quia ergo i electis suis fū  
ditus occidit mortē / mors  
mortis extitit: qz vero ex in  
ferno partē abstulit ⁊ partē  
reliq̄t: nō occidit funditus /  
sed momordit infernū. **Le. iii.**

**A**it ergo. Ero mors  
tua o mors: ac si ap  
te dicat: q; i electis meis te  
fundit⁹ peritmo: ero mors⁹  
tuus inferne: qz sublatis eis  
te ex parte trāssigo. Que ē  
ergo ista solēntas / q̄ infer  
ni claustra destruxit: ⁊ ianu  
as nobis regni celestis ape  
ruit. **Inquirat** subtilius  
nomē eius: requirat egregi  
us predicator: videam⁹ qđ  
de eius estimatione denun  
ciet. Ait eni. Etenim pascha  
nr̄m immolat⁹ est xp̄us. Si  
igit pascha xp̄s: p̄sandum  
nobis est / qđ de pascha lex  
loquit: vt indagem⁹ subtili  
us: an de xp̄o dicta videant

**M**yses q̄ppe **Le. iiii.**  
ait. Sumēt de sāgu

ne agni ac ponēt sup̄ vr̄ūq;  
postē / ⁊ in sup̄lūnarib⁹ do  
moy in quibus comedit il  
lum: et edent carnes nocte  
illa assas igni: ⁊ azimos pa  
nes cum lactucis agrestib⁹  
Nō comedetis ex eo crudū  
quid / nec coctū aqua: sed as  
sum tantū igni. Caput cum  
pedib⁹ et intestinis vorabi  
tis: nec remanebit ex eo qđ  
q̄ vsq; mane. Si qđ residu  
um fuerit: igni comburetis

**Ubi et addit.** Sic autem  
comedetis illum. Venes ve  
stros accingetis: calciamē  
ta habebitis in pedibus: te  
nētes baculos in manibus  
⁊ cōedetis festinātes. Que  
videlz cūcta magnā nobis  
edificationē pariunt: si fue  
rint mystica interpretatiōe  
discussa. Tu autē. **Le. v.**

**Q**uis nāq; sit sanguis  
agni: nō iam audien  
do / sed bibendo didicistis.  
Qui sanguis sup̄ vr̄ūq; po  
stem ponit: qñ non solū ore  
corporis / sed etiam ore cor  
dis haurit. In vtroq; etem  
postē sanguis agni est posi  
tus: qñ sacramētum passio  
nis illi⁹ cū ore ad redēptio  
nē sumit: ad imitationē quo  
q; intēta mente cogitat. Nā

qui sic redēptoris sui sāgu



nem accipit vt imitari passionē illius necdum velit in vno posse sanguinē posuit. Qui etiā insup liminarib<sup>9</sup> domoz ponendus est. Tu.

**Q**uid eni spirita **sc. vi.**  
 Quid domus: nisi mentes nras accipim<sup>9</sup>: in quib<sup>9</sup> per cogitationes habitam<sup>9</sup>: Qui<sup>9</sup> domus supliminare ē ipsa intētio: q̄ premetnet actioni. Qui igit intentionem cogitatiois sue ad imitationem dñice passionis dirigit in supliminare dom<sup>9</sup> agni sāguinē ponit. Vel certe domus nostre ipsa sūt corpora in quibus quousq; viuim<sup>9</sup> habitamus. Et in supliminare dom<sup>9</sup> agni sanguinē ponim<sup>9</sup>: qz crucē passionis illius in fronte portam<sup>9</sup>. De q̄ adhuc agno subdit. Et edēt carnes nocte illa affas igni. In nocte q̄ppe agnū comedimus: q̄ in sacramento modo dñicū corpus accipim<sup>9</sup>: qñ adhuc ab inuicem nras cōficiētias nō videm<sup>9</sup>. Tu.

**Q**ue tñ carnes **sc. vii.**  
 Agni affande sunt: qz plitrum ignis dissoluit carnes quas aqua coxerit: q̄s vero ignis sine aqua excoq̄t roborat. Carnes itaq; agni nri ignis coxit: qz eum ipsa

vis passionis illi<sup>9</sup> ad resurrectionē valētiore reddidit atq; ad incorruptionē roborauit. Qui eni ex morte conualuit: videlicet carnes illius ab igne durnerūt. Unde etiā per psalmistā dicit. Exaruit velut testa virt<sup>9</sup> mea. Quid eni est testa ante ignē nisi molle lutum: Sed ei ex igne agit vt solides. Virtus ergo humanitatis eius velut testa exaruit: qz ab igne passionis ad virtutes incorruptionis excreuit. Tu autē

**S**ed sola redē **sc. viii.**  
 Sptoris nri percepta sacramēta ad verā solēnitatē nō sufficiunt: nisi eis etiā et bona opa iungant. Quid eni pdest corpus et sanguinem ei<sup>9</sup> ore percipere: et p uersis morib<sup>9</sup> cōtraire. Vñ bene adhuc ad comedendū subdit. Et azimos panes: cū lactucis agrestibus. Panes quippe sine fermēto comedit / qui recta opera sine corruptione vane glie exercet: q̄ mādata mie sine pcti admixtione exhibet: ne per uerse diripiat / qd̄ quasi recte dispensat. Hoc q̄q; pcti fermētum bone sue actioni miscuerāt: quib<sup>9</sup> ppbetoro ce per increpationē dñs di-



cebat. Venite ad bethel et in  
ple agite atque post pauca: et  
sacrificate de fermentato lau-  
dem. De fermentato namque  
laudē imolat: qui deo sacri-  
ficium de rapina parat. **Tu-**  
**le. ix. Scdm iohāne. Ep. xx.**

**I**n illo tpe: Cum esset  
sero die illo vna sabbat-  
toꝝ: et fores essent clausę ubi  
erant discipuli cōgregati: p-  
pter metuz iudeoꝝ: venit ies-  
us: et stetit in medio et dicit  
eis. Pax vobis. **Et ref. homi-**  
**beati gregori pape: 8 ca. f.**

**P**rima lectionis huius euā-  
gelice questio animū pulsar:  
quomodo post resurrectio-  
nem corpus dominici verū  
fuit: quod clausis ianuis ad  
discipulos ingredi potuit.  
Sed sciendū est: nobis qd di-  
uina operatio si ratione cō-  
prehenditur nō est amirabi-  
lis: nec fides habet merituz  
cui humana ratio prebet ex-  
perimentū. **S**ed hec ipsa  
redēptiois nri opera que ex  
semet ipsis comprehendī ne-  
quaq; possunt ex alia ei<sup>9</sup> ope-  
ratione pēsanda sūt: vt reb<sup>9</sup>  
mirabilibus fidem prebeant  
facta mirabiliora. Illud eni  
corpus dñi intrauit ad disci-  
pulos ianuis clausis: qd vi-  
delicet ad humanos oculos

per natiuitatem suaz clauso  
existi vtero virginis. **Rec. r.**

**Q**uid ergo mirū si clau-  
sis ianuis post resur-  
rectionē suā in eternū iam vi-  
cturus intrauit: qui moritu-  
rus veniēs nō aperto vtero  
vginis exiuit: Sed quia ad  
illud corpus qd videri pote-  
rat fides intuentium dubita-  
bat: ostendit eis prin<sup>9</sup> man<sup>9</sup>  
et latus. Palpanda carnem  
p̄buit: quā ianuis clausis in-  
troduxit. **¶** Quia in re duo  
mira et iuxta humanā ratio-  
nē sibi valde contraria osten-  
dit: dū post resurrectionem  
corpus suū et incorruptibile:  
et tamen palpabile demon-  
strauit. Nam et corrumpi ne-  
cesse est qd palpat: et palpa-  
ri nō potest quod nō corrup-  
pitur. Sed miro modo atq;  
ineffabili redēptio: nos et  
incorruptibile post resurre-  
ctionem et palpabile corpus  
exhibuit: vt monstrando in  
corruptibile iutarer ad pre-  
miū: prebēdo palpabile for-  
maret ad fidē. Et incorrupti-  
bilē ergo se et palpabilē de-  
monstrauit: vt profecto esse  
post resurrectionē ostende-  
ret corpus suum et eiusdem  
nature: et alterius glorie.  
**Tu autem dñe. Lectio. ff.**



**D**icit eis. Par vobis. Sicut misit me pater: ego mitto vos. Pater filium misit qui hunc pro redemptione generis humani incarnari constituit: quem videlicet in mundo venire ad passionem voluit: sed tamen amavit filium quem ad passionem misit. Electos vero apostolos dominus non ad mundi gaudia: sed sicut ipse missus est ad passionem in mundum mittit. Quia ergo filius amatur a patre et tamen ad passionem mittitur: et discipuli amantur a domino qui tamen ad passionem mittuntur in mundo. **Lecc. xii.**

**I**taque dicit sicut misit me pater et ego mitto vos: id est ea vos charitate diligo cum inter scandala persecutorum mitto: qua me pater charitate diligit: quem venire ad tollendas passiones fecit. Quavis mitti etiam iuxta naturam divinitatis possit intelligi. Eo enim ipso a patre filius mitti dicitur: quo a patre generatur. Nam sancti quoque spiritus filio non tamen incarnatus est: sed idem se filius mittere perhibet dicens. Cum venerit paracletus quem ego mittam vobis a patre. Si enim mitti solusimo

do incarnari deberet intelligi: sanctus perculdubio spiritus nullo modo diceretur mitti quod nequaquam incarnatus est: sed emissio ipsa processio est qua de patre procedit et filio. Sicut itaque spiritus mitti dicitur quod procedit: ita et filius mitti non incongrue dicitur: quod generatur. **Lu. Scdm iohem vbi supra**

**I**n illo tempore: cum esset sero die illo una sabbatorum: et fores essent clausae ubi erant discipuli congregati propter metum iudeorum: venit iesus et stetit in medio et dicit eis par vobis. Et cum hoc dixisset: ostendit eis manus et latera. Gauisi sunt ergo discipuli visum domino. Dixit ergo eis iterum par vobis. Sicut misit me pater: et ego mitto vos. Hoc cum dixisset: insufflauit et dicit eis. Accipite spiritum sanctum. Quorum remiseritis peccata: remittantur eis: et quorum retinueritis: retenta sunt. Thomas autem unus de duodecim qui dicitur didimus: non erat cum eis quando venit iesus. Dixerunt ergo ei alii discipuli. Vidimus dominum. Ille autem dixit eis. Nisi videro in manibus eius fixam clavuram: et mittam digitum meum in locum clavorum: et mittam manum meam



In octa. pasche.

in latus ei⁹: non credā. Et post dies octo itez erāt discipuli ei⁹ intus: et thomas clausis ⁊ stetit i medio: ⁊ dixit eis. Pax vobis. Deinde dicit thome. Infer digituz tuū huc et vide man⁹ meas et affer manū tuā ⁊ mitte in latus meū: ⁊ noli esse incredulus sed fidelis. Respōdit thomas: ⁊ dixit ei. Dñs meus: ⁊ de⁹ me⁹. Dicit ei iesus. Quid vidisti me credidisti: bri q̄ nō viderit ⁊ crediderunt. Multa quidē ⁊ alia signa fecit iesus i cōspectu discipulorū suoz: q̄ nō sunt scripta i libro hoc. Hec autē scripta sunt vt credatis qz iesus est filius dei: ⁊ vt credentes vitā habeatis: i noīe ip̄i. Amē.

**Ad laudes.** *℣* pm. ⁊ oꝛo v̄t̄s i primis ves. **Ad bñ.** *ā.* Post dies octo Ianuis clausis ingressus dñs dixit eis: par vobis alleluia alleluia.

**Ad. iii. c̄p.** ⁊ oꝛo v̄t̄s supra in primis ves. **Ad. vi. Capm.** Ad romanos. *iii.*

**I**esus xps tradit⁹ est ppter delicta nra: ⁊ surrexit ppter iustificationē nostrā. Deo gr̄as. **Oratio.** Deus q̄ ad eternā vitā i xpi resurrectione

ne nos reparas / erige nos ad cōsedentē in dextera tua nre salutis auctozē: vt q̄ ppter nos iudicandus aduenit / p nobis qz iudicaturus adueniat. Et fa⁹. Per eūdē.

**Ad. ix. Cap. Ad rom. vi.**

**Q**uoniam sepulti sumus cū xpo per baptismū in mortē: ⁊ vt quōd xps surrexit a mortuis p gloriā patris: ita et nos in nouitate vite ambulemus. Deo gratias. **Oratio.**

**Q**uoniam concede q̄s op̄s de⁹ vt veterē cū suis actibus hominem deponēs / illi⁹ cōuersatiōe viuam. ad cui⁹ nos substantiā paschalib⁹ remediis transfulisti. Et fa⁹ p eundē. **Hic ordo capitulorū ⁊ collectarū ad. vi. ⁊ ad. ix.** seruabit sequētib⁹ dñicis vsqz ad ascensionē dñi. **Ad. vel. c̄p. ⁊ oꝛo v̄t̄s i primis ves. Ad magt. ā.** Multa quidē ⁊ alia signa fecit iesus in cōspectu discipulorū suorum alia: que nō sūt scripta in libro hoc allā. Reliquari

**i die sc̄to. Priuar. dieb⁹ vsqz ad ascensionē dñi: oia seruant sicut priuatis dieb⁹ infra heb̄d. pasche exceptis subscriptis. Ad lau. Cap. Si presurrexisti. Oratio dñi calis. Ad bñ. ⁊ ad magt. sin**



gulis dieb? ane. de resurre-  
ctioe dñi. Que p oēs hebdo-  
madas repetitur. In festis  
tñ. xii. lectio. ex toto succum-  
bit. **Ad. i. Ep̄m.** Pacem  
et veritatē. **Oratio.** Dñe de?

**Ad. iii. Ep̄m. i. Petr. ii.**

**U**s genus electū/ re-  
gale sacerdotiū/ gēs  
sancta/ populus acquisitio-  
nis/ vt virtutes annuncietis  
eius: qui de tenebris vos vo-  
cauit in admirabile lumen  
suum. Deo gratias. **Oratio.**

**D**eus qui oēs in chri-  
sto renatos genus re-  
gium et sacerdotale fecisti/  
da nobis ⁊ velle et posse q̄ p̄-  
cipis: vt populo tuo ad eter-  
nitatem vocato vna sit fides  
cordium et pietas actionū.  
Et famur: Per eundem.

**Ad. vi. Capm. i. Johā. iii.**

**I**n hoc cognouim? cha-  
ritatem dei: qm̄ ille p  
nobis animā suam posuit: et  
nos debemus p fratib? ani-  
mas ponere. Deo gr̄as. **Ex**

**P**ropterea q̄s om̄ps de? vt  
qui gratiā dñice resur-  
rectionis agnouimus/ ipsi p  
amōre spūs a morte ante re-  
surgam?. Et fact? eū. i. vni. e.

**Ad. ix. Capm. i. Johā. iii.**

**I**n hoc est charitas: nō  
quasi nos dilexerim?

deum/ sed quoniam ipse prior  
dilexit nos: et misit filiū suū  
propitiationē p peccatis no-  
stris. Deo gratias. **Oratio.**

**G**ludat domine plebs  
fidelis et cū pprie re-  
colit saluatiōis exordia/ et  
promoueat augmētis.  
Et fact? per do. **Ad vespas**

**Capitulū. Ad romanos. vi.**

**C**hristus resurgens ex  
mortuis iam nō mort-  
tur/ mors illius tra non domi-  
nabit: q̄ em̄ mortu? est pec-  
cato/ mortu? est semel: q̄ au-  
tē vixit/ vivit deo. Deo gr̄as

**Secūda feria. Ad bñ? ā.**  
**S**urgens iesus mane prima  
sabbati apparuit primo ma-  
rie magdalene/ de qua eiece-  
rat septē demonia alleluia.

**Ad magt. ān.** Iesum quem  
queritis non est hic/ sed sur-  
rexit/ recordamini qualiter  
locut? sit vobis/ cum adhuc  
in galilea esset alia. **Ter-**

**tia feria. ad bñ? ān.** In gali-  
lea iesum videbitis sicut di-  
xit vobis alia. **Ad magt. ān.**  
Surrexit enī sicut dixit do-  
mini? ⁊ precedet vos in galli-  
lea allā: ibi eū videbitis allā  
allā allā. **Quarta feria. ad**

**bñ? ān** Surrexit dñs de se-  
pulchro/ q̄ pro nobis pepen-  
dit i ligno al. al. **Ad magt**



**An.** Angelus autem dñi descendit de celo et accedens revolvit lapidē: et sedebat super eum alla al. **Quinta feria ad bñ. An.** Erat autem aspectus eius sicut fulgur: vestimenta eius sicut nix alla.

**Ad magt. An.** Pre timore autem eius exterriti sunt custodes: et facti sunt velut mortui alla. **Sexta feria ad bñ. An.** Et dicebant ad invicem quis revolvit nobis lapides ab ostio monumenti alla al.

**Ad magt. An.** Et respicientes viderunt revolutum lapidē: erat quippe magnus valde alla. **Sabbō ad bñ. An.** Scio quaresum queritis crucifixum surrexit alla. **Prima dilca post octa pasche: Ad vespas Lhm. i. petri. ii.**



Quis passus est pro nobis vobis relinques exemplū: ut sequamini vestigia eius: qui peccatū nō fecit: nec inventus est dolus in ore eius. Deo grās. **R.** Ego sicut vitis. **Officia. ij. hymn.** **Ad cenam. Col. i. 29.** Similesunt. **Ad magt. An.** Hæc autē scripta sunt ut credatis quia Iesus est xps filius dei: et ut credētes vitam habeatis in nomine ipsius alla. **Diano.**

**D**eus qui in filiis tui humilitate iacentē mundum erexisti: fidelibus tuis perpetuā concede letitiā: ut quos perpetue mortis eripuisti: castibus gaudiis facias sempernis pfrui. Et factus est. **Innotato. hymn. Be. P. ac. ut in die resurrectionis dñice. Si dñi: cales. R. i. Dignus es dñe accipere libitū: et apire signacula eius: quoniam occisus es: et redemisti nos deo. In sanguine tuo alla. R. Fecisti enim nos deo nro regnū: et sacerdotes alla. **R. ij.** Ego sicut vitis fructificanti suavitatem odoris alla. **Transite ad me oēs qui concupiscitis me: et a generationibus meis adimplemini alla al. R.** Ego diligētes me diligo: et qui mane vigilaerunt ad me: iueniet me. **Trāsite. R. iij.** Audite vocē in celotangē vocem tonitruū magni alla. Regnabit deus noster in eternū alla: quia facta est salus et virtus: et potestas xpi ei? alla al. **R.** Audi angelum dei volantē per mediū celi: voce magna clamantē: et dicentē. Regnabit. **R. iij.** Locutus est ad me vnus ex septē angelis: dicens: ventus ostēdam tibi nouā nuptiā sponsam: agni. Et vidi hierusalē descenden-**



tem de celo ornatam monili-  
bus suis alfa alfa alfa. Et  
sustulit me in spu in montes  
magnu z altu. Et vidit. **¶ An**  
**ii. noc. R. v.** Audiu voces  
in celo angeloz multoz di-  
centiu. Time te dñm/et date  
claritatē illi/et adorate eū q  
fecit celu z terrā/mare z fon-  
tes aquaz al. al. **¶** Et erit  
vox magna de templo a  
throno dicēs. Time te. **¶ vi**  
Decantabat populus in isrl  
alfa : et vniuersa multitudo  
iacob canebat legitime. Et  
dauid cū cātoribus citharā  
percutiebat in domo dñi et  
laudes deo canebat alfa al.  
**¶** Scificati sunt ergo sacer-  
dotes z leuite/ et vniuersus  
israel deducebat archā fede-  
ris dñi in iubilo. Et dauid.  
**¶ vii.** Audi portas ciuitatis  
ad oriētē positā z apostolorū  
nomia z agni sup eā scripta  
et sup muros eius angelozū  
custodiā. Alfa. **¶** Audi factā  
ciuitatē hierusalē descende-  
tē de celo ornatā tanq̄ spon-  
sam vitro suo. Alfa. **¶ viii.**  
¶ Stendit mihi angelus fon-  
tem aque viue/ z dixit ad me  
alfa/hic Deū adora alfa al.  
al. **¶** Cecidi vt adorare an-  
gelum qui loquebat ad me z  
dixit mihi. Deum. **¶ An. iij.**

¶ Necesse hierusalē  
ciuitas magna celestis orna-  
ta tanq̄ spōsa agni. **¶** In ta-  
bernaculum facta est alfa.  
¶ Dorte ei? nō claudēt p̄ die/  
nor em nō erit in ea. **¶ An. R.**  
**z.** Audi hierlm descendētē  
de celo ornatā auro mundo/  
et lapidib? p̄ciosis intertā  
Alfa alfa. **¶** Et erat structu-  
ra muri eius ex lapide iaspide/  
de ipsa vero aurum mūdum  
simile vitro mundo. Alfa. **¶**  
**¶** Platee tue hierusalē fier-  
nent auro mūdo alfa/ z can-  
tabit in te canticū letitie al.  
Et p̄ oēs vicos tuos ab vni-  
uersis dicetur alfa al. **¶** Lu-  
ce splendida fulgebis z oēs  
fines terre adorabunt te. Et  
p. **¶ xij.** Veniēs a libano q̄  
pulchra facta es al. Et odor  
vestimentozum tuozum sup  
omnia aromata alfa alfa. **¶**  
Speciosa facta es et suavis  
in delicijs tuis. Et o. **¶**  
**¶ hystoria Dign? es. p̄mo ser-**  
**uat. Lectio. f. Incipit liber**  
**apocalypsis dei iohis auili.**  
**¶** Docalypsis iesu chri-  
sti quā dedit illi deus  
palaz facere seruis suis/ que  
oportet fieri cito/ z significa-  
uit mittens per angelū suuz  
feruo suo iohanni/ q̄ testimo-  
niū perhibuit verbo dei/ z te  
L. i. f.



simonũ iesu xpi quecuq; v-  
dit. Btũs q̄ legit ⁊ audit ver-  
ba prophetie hui⁹ ⁊ seruat  
ea q̄ in ea scripta sunt. Tem-  
pus est p̄pe est. **I**ohānes  
septem ecclesijs q̄ sunt in asia  
Gratia vobis et par ab eo q̄  
est ⁊ q̄ erat ⁊ q̄ vēturus est ⁊  
a septem spiritibus q̄ in con-  
spectu throni eius sunt: ⁊ ab  
iesu xpo qui est testis fidelis  
primogenitus mortuorum /  
et princeps reguz terre / qui  
dilexit nos ⁊ lauit nos a pec-  
catis nr̄is in sanguine suo ⁊  
fecit nos regnum et sacer-  
dotes deo et patri suo: ipsi glo-  
ria et imperiũ in secula secu-  
lorum amē. Tu autē. **Le. 11.**

**E**cce venit cum nubi-  
bus: et videbit eũ om-  
nis oculus: et qui eum pupu-  
gerunt. Et tunc plangent se  
super euz omnes tribus ter-  
rez: etiam amen. Ego sum al-  
pha et o: principium et finis  
dicit dñs deus / qui est ⁊ qui  
erat / et qui venturus est om-  
nipotens. **E**go iohannes  
frater vestre / et particeps in  
tribulatione et regno et pa-  
tientia in christo iesu / fui in  
insula que vocatur pathmos  
propter verbum dex̄ et testi-  
moniu iesu christi. Fui in spi-  
ritu in dominica die: et audi

ui post me vocem magnam  
tanq̄ tube dicentis. Quod  
vides scribe in libro: et mit-  
te septem ecclesijs epheso et  
smyrne et pergamo et trati-  
re et sardis et phyladelphie  
et laodicie. Tu. **Lectio. 111.**

**E**t conuersus sum: vt  
viderē vocē que loque-  
batur mecum. Et conuersus  
vidi septem candelabra au-  
rea: et in medio septem can-  
delabrorum aureorum simi-  
lem filio hominis vestitũ po-  
dere: et precinctũ ad mam-  
las zona aurea. **C**aput au-  
tē eius ⁊ capilli erant candi-  
di tanq̄ lana alba: et tanq̄ nix.  
Et oculi eius velut flamma  
ignis: et pedes eius similes  
auricalco / sicut in camino ar-  
denti. Et vox illius tanq̄ vox  
aquarum multarum. Tu. **Le. 1111.**

**E**t habebat in dextera  
sua stellas septē: et de  
ore eius gladius vtraq; par-  
te acutus exibat: ⁊ facies ei⁹  
sicut sol lucet in virtute sua.  
Et cum vidissem eum: cecidi  
ad pedes eius tanq̄ mortu-  
uus. Et posuit dexterā suā  
sup me dicens. Noli timere.  
Ego sum prim⁹ et nouissim⁹  
et viuus: ⁊ fui mortu⁹: et ecce  
sum viuens in secula secu-  
lorũ: ⁊ habeo clauēs mortis



et inferni. **S**cribe ergo quod radiso del mei. **Tu. Rec. vii.**

**A**ngelo scribe. **H**ec dicit primus et nouissimus: qui fuit mortuus et uiuit. Scio tribulationem tuam et paupertatem tuam: sed diues es et blasphemaris ab his qui se dicunt iudeos esse et non sunt: sed sunt synagoga sathane. Nihil horum timeas que passurus es. Ecce missurus est diabolus ex uobis in carcerem ut temptemini: et habebitis tribulationem diebus decem. **E**stote fidelis usque ad mortem: et dabo tibi coronam uitae. **Q**ui habet aurem audiat: quid spiritus dicat ecclesijs. **Q**ui uicerit non ledetur a morte secunda. **Tu autem domine.**

**A**ngelo ephesi ecclesie scribe. **H**ec dicit qui tenet septem stellas in dextera sua: qui ambulat in medio septem candelabrorum aureorum. Scio opera tua et laborem et patientiam tuam: quia non potes sustinere malos. **E**t tentasti eos qui se dicunt apostolos esse et non sunt: et inuenisti eos mendaces. **E**t patientiam habes: et sustinisti propter nomen meum: et non defecisti. **Tu. l. vi.**

**S**ed habeo aduersum te pauca: quia charitatem tuam primam reliquisti. **A**remor esto itaque unde excideris: et age penitentiam: et prima opera fac. **S**in autem uentum tibi et mouebo candelabrum tuum de loco suo: nisi penitentiam egeris. **S**ed hoc habes: quia odisti facta nicolaitarum: et ego odi. **Q**ui habet aurem audiat: quid spiritus dicat ecclesijs. **V**incenti dabo edere de ligno uitae: quod est in par-

**A**ngelo pergamini ecclesie scribe. **H**ec dicit qui habet rumpheam utraque parte acutam. Scio ubi habitas ubi sedes est sathane: et tenes nomen meum: et non negasti fidem meam. **E**t in diebus illis antiphonas restis me: fidelis qui occisus est apud uos: ubi sathanas habitat. **S**ed habeo aduersum te pauca: quoniam habes illic tenentes doctrinam balaam qui docebat balach mittere scandala in coram filiis israel edere et



foinlari: ita habes et tu te-  
nētes doctrinam nicolaita-  
rum. Similiter penitentiam  
age: si quo minus: veniā ti-  
bi cito: et pugnabo cum illis  
in gladio oris mei. Qui ha-  
bet aurem audiat: quid spi-  
ritus dicat ecclesijs. Vncē-  
ri dabo māna absconditū: et  
dabo illi calculū candidū: et  
in calculo nomē nouum scri-  
ptum: quōd nemo scit nisi qui ac-  
cipit. Tu autē. *cc. Lec. ix. do-  
minice prime post octauas  
pasche Scōz iohāne. La. r.*

**I**n illo tēpore dixit ie. di.  
suis. Ego sum pastor  
bonus. Et reliq. *Bomēlia bti  
grego papez de eadē lectiōe*

**A**udistis fratres charissi-  
mi ex lectione euāgelica eru-  
ditionem vestram: et audistis  
ex lectione euāgelica peri-  
culum nostrum. Ecce enim  
is qui nō ex accidente dono/  
sed essentialiter bonus est di-  
cit ego sum pastor bonus: et  
quōd eiusdē bonitatis formam  
quā nos imitemur adiungit  
dicēs: bonus pastor animā  
suāz ponit pro ouibus suis.

Fecit quōd monuit: ostēdit  
quōd iussit. Bonus pastor pro  
ouibus animā posuit: et ut in  
sacramētū nostrū corp⁹ suū  
et sanguinē verteret: et oues

quas redemerat carnis sup  
alimento satiare. Tu autē.

**O**stēda nobis (*Lec. r.*)  
Est de cōtēptu mortis  
via quā sequamur: opposita  
forma cui ipsamur. Pri-  
mū nobis est extiora nra mi-  
sericorditer ouib⁹ eius im-  
pendere: postremo vero si ne-  
cesse sit etiā mortem nostrā  
pro eisdem ouibus ministra-  
re. A primo autem hoc mi-  
nimo peruenitur ad postre-  
mū malus. Sed cū incō-  
parabiliter longe sit melior  
aīa qua viuim⁹: terrena sub-  
stantia quā exterius posside-  
mus: qui non dat pro ouib⁹  
substantiā suā: quādo datur  
Et sunt nōnulli qui dī plus  
terrenā substantiā quā oues di-  
ligunt: hi merito nomen pa-  
storis pōnunt. De quib⁹ pro-  
tinus subdit. Mercenarius  
autē et qui nō est pastor: cui⁹  
non sunt oues proprie videt  
lupum venientem: et dimittit  
oues et fugit. Tu autē. *cc. r.*

**N**on pastor sed mercē-  
narius vocat⁹: qui nō  
pro amore intimo oues dñi-  
cas sed ad tēporales merce-  
des pascit. Mercenarius  
quippe est qui locū quidem  
pastoris tenet: sed lucra aīa:



rū nō querit? terrenis com-  
modis inhiat / honore piela-  
tionis gaudet / r'paltus lu-  
cris pascitur / ipen sa sibi ab  
hominibus reuerētia letaf.  
Iste sunt etei mercedes mer-  
cēnarij: vt pro. eo ipso quod in  
regimine laborat / h'ic qd q-  
rit inueniat: et ab hereditate  
gregis in posterū alien<sup>9</sup> exi-  
stat. Et rū vero pastor sit an  
mercēnarius cognosci vera-  
citer nō potest: si occasio ne-  
cessitatis deest. Tranquilli-  
tatis enim tempore plerūq;  
ad gregis custodiā sicut ve-  
rus pastor: sic et mercēnari<sup>9</sup>  
stat: sed lopus veniens indi-  
cat quo quisq; aīo sup gregis  
custodiam stabat. Tu autē.

**L**upus etem **Le. xii.**  
super oues venit: cui<sup>9</sup>  
quilibet intus et raptos si-  
deles quosq; atq; hūiles op-  
p'imit. Sed is qui pastor eē  
videbatur et non erat: reliq;  
oues et fugit: quia dum sibi  
ab eo periculum metuit: re-  
sistere etus iniustitie non pre-  
sumit. Fugit autem: nō ma-  
tando locū: sed subtrahēdo  
solatiū fugit: q; iniustitiā vi-  
dit r tacuit. Fugit: q; se sub  
silentio abscondit. Quibus  
bene per prophetam dicif.  
Non ascendistis ex aduerso

neq; posuistis murū pro do-  
mo israel: vt staretis in p'lio:  
fide domini. Et aduerso q; p-  
pe ascendere est quibilibet  
potestatibus prauē agētib<sup>9</sup>  
libera voce contratre: et in  
die dñi pro domo israel in p-  
lio stamus/ac murū oppon-  
mus: si fideles et innocētes  
contra peruersoz iniustitiā  
ex iustitie auctoritate vindic-  
cam<sup>9</sup>. Qd quia mercēnari<sup>9</sup>  
non facit: cum venientē lu-  
pū viderit: fugit. Tu autem.  
**Secundum iohannē. vbi su.**

**I**n illo t'pe: dixit iesus  
discipul' suis. Ego sū  
pastor bonus. Bon<sup>9</sup> pastor  
aiam suā dat p ouib<sup>9</sup> suis.  
Mercennari<sup>9</sup> autē et qui non  
est pastor: cui<sup>9</sup> nō sunt oues  
proprie: videt lupū venientē  
et dimittit oues et fugit. Et  
lup<sup>9</sup> rapit et dispergit oues  
Mercēnarius autem fugit  
quia mercennarius est: r nō  
ptinet ad eū de ouib<sup>9</sup>. Ego  
sū pastor bonus. Et cogno-  
sco meas: et cognoscunt me  
mee. Sicut nouit me pater  
et ego agnosco patrē: r ani-  
mā meā pono pro ouib<sup>9</sup> me-  
is. Et alias oues habeo que  
nō sunt ex hoc ouili: et illas  
oportet me adducere: r vocē  
meā audiet. Et fiet vñ ouile

B. iiii.



syn<sup>9</sup> pastor Amē. **Exortō**  
**Ad lant. Cap. Apocal. i.**  
**E**go sum primus et no  
 uissimus et viu<sup>9</sup> et ful  
 mortuus et ecce suz viuēs in  
 sc̄la sc̄loz: et habeo claues  
 mortis et inferni. Deo gr̄as.

**Et nota q̄ hoc c̄pm enay in**  
**tribus dñicis sequētib<sup>9</sup> di**  
**ceretur Ad hñd<sup>9</sup> an.** Ego suz  
 pastor bon<sup>9</sup> qui pasco oues  
 meas et pro ouib<sup>9</sup> meis po  
 no aiām meā allā. **Ofo vrs**  
**in primis ves.** **Ad tertiam**  
**c̄p̄z et ofo vrs in primis ves.**  
**Ad vi. et ix. c̄p̄z et ordes vt f**  
**octa. pasche. Similiter agit**  
**tribus dñicis sequentibus.**  
**Ad oct. Cap. et ofo vrs in**  
**primis ves. Ad magt. a.**

Ego sū pastor ouū/ego suz  
 via et veritas/ego suz pastor  
 bonus et cognosco meas et  
 cognoscūt me mee/allā allā.

**Secūda dñica post octa**  
**uas pasche oia seruant vt in**  
**dñica precedente: exceptis**  
**subscriptis. Ad horas con**  
**suetas. Capituli. i. Petri. ii.**



**M**isero vos tāq̄  
 aduenas et pere  
 grinos ab sine:  
 re vos a carnali  
 b<sup>9</sup> desiderijs q̄  
 militāt aduersus aiām: con  
 uersationē vestrā inter gen

tes habētes bonā. Deo gr̄s.  
**Et breue Abane nobiscū. Al**  
**si i crastino hystoria Dign<sup>9</sup>**  
**es. primo sit cārāda. h<sup>9</sup>. Ai**  
**ta sc̄toz. fo. lxxi. Qui primus**  
**tur ad vā vsq̄ ad ascēsiōes**  
**domini. Ad magt. an.** Illas  
 oues habeo que non sunt ex  
 hoc ouill<sup>9</sup> et illas oportet me  
 adducere et vocē meā audia  
 ent et fiet vñū ouile et vnus  
 pastor allā. **Ad horas p̄ue.**

**D**eus q̄ er  
 rātib<sup>9</sup> vt i viā possint  
 redire iustitie/ veritatis tue  
 lumē ostēdit: da cūctis qui  
 xp̄iana p̄fessione censent/ et  
 illa respuere q̄ huic inimica  
 sunt nomini/ et ea q̄ sunt apta  
 sectari. Et faz per do. **Ad**  
**hystoria Dignus es. secūdo**  
**seruatur. Lec. i. Apoca. ii.**

**A**ngelescribe. Hęc di  
 cit filius dei q̄ habet oculos  
 tanq̄ flāmā ignis: et pedes  
 eius siles auricalco. Noni  
 opera tua et fidē et charitatē  
 tuā/ et ministeriū et patien  
 tiā tuā: et opa tua nouissima  
 plura priorib<sup>9</sup>. Sed habeo  
 aduersus te pauca: q̄ p̄mit  
 tis mulierem lezabel q̄ se di  
 cit p̄pheten docere et seduce  
 re seruos meos: fornicari et  
 manducare de ydolotitis.

Acti dicit  
 na ageret:  
 re de tomcat  
 ce ego mitto  
 machaur cu  
 ne maxima e  
 na ageret ab  
 luer<sup>9</sup> ierri  
 font oēs ec  
 lenās ren  
 iorniculos  
**U**bi  
 tre estis q̄  
 boctina h  
 erunt alic  
 quādmodi  
 tā super vo  
 tamen id  
 nete donec  
 vicerit et c  
 finē opera  
 veltatem su  
 get eas i v  
 vas figuli  
 et ego ac  
 dabo illi  
 Qui hab  
 quid spiri  
**E**  
 ecci  
 hęc dicit  
 spiritus de  
 lus. Et o  
 man habes  
 tuas es. Et



**¶** Et dedi illi tps vt penitē  
tā ageret; et nō vult penite-  
re de fornicatione sua. Et ec-  
ce ego mitto eā in lectū; et q̄  
mechātur cū ea i tribulatio  
ne maxima erūt; nisi penitē-  
tā egerit ab opib⁹ suis; et fi-  
lios ei⁹ interficiā i mortē. Et  
scient oēs ecclie qz ego sum  
scrutās renes et corda; et da-  
bo vnicuiqz vtz/ fz opa vfa.

**¶** Vobis autem **Lect. ij.**  
Dico et ceteris q̄ ty-  
tre estis quicūqz non habēt  
doctrinā hanc; qui nō cogno-  
uerunt altitudines sathane  
quēadmodū dicunt; nō mit-  
tā super vos aliud pondus;  
tamen id quod habetis te-  
nete donec veniam. **¶** Et q̄  
vicerit et custodierit vsqz in  
finē opera mea; dabo illi po-  
testatem super gentes; et re-  
get eas i virga ferrea; et tāqz  
vas figuli cōfringētur sicut  
et ego accepi a patre meo; et  
dabo illi stellam matutinam  
Qui habet aurem audiat;  
quid spirit⁹ dicat ecclesijs.

**¶** Angelo **Lect. iij.**  
Ecclesie sardis scribe.  
Hec dicit qui habet septem  
spiritus dei; et septem stel-  
las. Scio opera tua; qz no-  
men habes q̄ viuas et mor-  
tuas es. Esto vigilans; et cō-

firma cetera que mortura  
erant. Non em̄ inuenio ope-  
ra tua plena coraz deo meo.

**¶** In mente ergo habe qua-  
liter acceperis et audieris et  
serua; et penitentiam age.  
Si ergo non vigilaueris ve-  
niā ad te tanqz fur; et nescies  
qua hora veniam ad te. Tu  
autem **re.** **Lectio. iiii.**

**¶** Sed habes pauca no-  
mina in sardis q̄ non  
inquinauerūt vestimēta sua;  
et ambulabūt mecū in albis;  
qz digni sunt. **¶** Qui vice-  
rit sic vestietur vestimentis  
albis; et non delebo nomen  
eius de libro vite; et confite-  
bor nomen eius corā patre  
meo et coram angelis eius.  
Qui habet aures audiat; qd  
spiritus dicat ecclesijs. Tu.

**¶** Angelo phila **Lect. v.**  
delphie ecclie scribe.  
Hec dicit sc̄tus et verus qui  
habet clauē dauid; qui ape-  
rit et nemo claudit; claudit  
et nemo aperit. Scio opera  
tua. Ecce dedi corā te osti-  
um aptū quod nemo potest  
claudere; quia modicam ha-  
bes virtutē et seruasti verbū  
meū; et nō negasti nomē me-  
um. Ecce dabo de synago-  
ga sathane qui dicit se iude-  
os esse et nō sūt; sed mētunt.



Ecce faciam illos vt veniat et adorent ante pedes tuos et scient quia ego dilexi te. Tu autem. **Lectio. vi.**

**Q**uonia seruasti verbu patientie mee et ego seruabo te ab hora tetratio- nis que ventura est in orbem vniuersum: tettare habitan- tes in terra. Ecce vento scia- to. Tene quod habes vt ne- mo accipiat coronam tuam. Qui vicerit faciam illum co- lumnam in templo dei mei et foras non egredietur am- plius. Et scribam super euz nomen dei mei et nomen ci- uitatis dei mei noue hieru- salem que descendit de celo a deo meo: et nomen meum nouum. Qui habet aurem audiat: quid spiritus dicat ecclesie. **Lectio. vii.**

**A**ngelo laodicie ec- clesie scribe. Hec di- cit amen testis fidelis et ve- rus: qui est principium creatu- re dei. Scio opa tua: quia ne- que frigidus es neque calidus. Et inquam frigidus esses aut ca- lidus. Sed quia tepidus es et nec frigidus nec calidus incipiam te euomere ex ore meo: quia dicitis quod diues sum et locupletatus et nullus ego: et nescitis quia tu es miser et mi-

serabilis et pauper et cecus et nudus. Tu autem. **Rec. viii.** **S**uadeo tibi eme a me aurum ignitum probatum ut locuples fias: et vestimetus albis induaris: ut non appa- reat confusio nuditatis tue et collirio iunge oculos tuos ut videas. Ego qui amo ar- guo et castigo. Emulare er- go: et penitentiam age. Ecce sto ad ostium et pulso. Si quis audierit vocem meam et aperuerit mihi ianuam introibo ad illum: et cenabo cum illo: et ipse mecum. Qui vicerit dabo ei sedere mecum in throno meo: sicut et ego vici et sedi cum patre meo in throno eius. Qui habet aurem audiat: quod spiritus dicat eccle- sie. Tu autem. **Lectio. ix. dist. ce. scilicet post octa pasche. Le- ctio sancti euangelij: secundum Jo- hannem. Capitulo. xvi.** **I**n illo tempore dixit iesus discipulis suis. Modicu- cum et inquam non videbitis me: et ite- rum modicum et videbitis me: quia vado ad patrem. Et reliqua. **Homelia venerabilis bede presbiteri de eadem lectione.** **U**eta domini et saluatoris nostri permissa fratres charissimi leto cordis auditu percipere de- bemus: sedulaque intentione persistere: quatinus ad hec co-

ngere mer- em qd mer- tur: qd que- diu qd num- **Q**uonia huius- modi huius- illis con- tus audier- illis etia- lionis et res- ad fide ver- gruit. Tu- **Q**uonia et ia- et iterum m- me qd rad- ad illos pe- pulatum p- ad pefere- lionis vif- alcentide- ruerunt. equa trade- est modic- de nocte- tepus vi- lum non v- tus est m- in crastin- ro factum- de cruce: qm ab hu- nubus. Et- erat: qd du- scilicet dicit- vnta die: q-



rigere mereamur. Quid est  
 enim quod merito letius audia-  
 tur: quam puenire posse ad gau-  
 dium quod nunquam possit auferri?  
**N**otandum autem quod tota le-  
 ctionis huius euangelice scri-  
 pturæ illis conuenit quod eum presen-  
 tes audierunt a domino: pars au-  
 tem illi etiam nobis quod post pas-  
 sionem et resurrectionem dominicam  
 ad fidem uenimus aptissime con-  
 gruit. Tu autem. **Lectio. r.**  
**Q**uod ergo ait modicum  
 et iam non uidebitis me/  
 et iterum modicum et uidebitis  
 me quod uado ad patrem/spiritum  
 ad illos pertinet quod eius disci-  
 pulatus predicatus in carne  
 adhaere: et post tristitiam pas-  
 sionis uisa resurrectione et  
 ascensione eius letificari me-  
 ruerunt. Nam quod hec illa  
 qua tradebatur nocte locutus  
 est modicum erat: id est eius  
 tempus usque ad horam qua il-  
 lum non uidere inciperet. Te-  
 tus enim nocte illa a iudeis et  
 in crastinum crucifixus: cuius se-  
 ro factum esset depositus est  
 de cruce: et intra septa sepul-  
 chrum ab humanis seclusus ob-  
 tutibus. Et iterum modicum  
 erat usque dum illum uideret.  
 Resurrexit enim a mortuis  
 tertia die: et apparuit eis in

multis argumentis per dies  
 quadraginta. Tu autem domine.

**Q**uare autem. **Lectio. xi.**  
 modicum esset et iterum modi-  
 cum et uiderent eum: et iterum modi-  
 cum et uiderent eum: anne-  
 ctit causam dicens: quod uado  
 ad patrem. Et si aperte dicitur.  
 Ideo post modicum a uis-  
 stris aspectibus in monumen-  
 ti claustris absconditur: et iterum  
 post modicum destructo mor-  
 tis impio uobis inuendus  
 appareo: quod tempus est ut exple-  
 ta dispensatione assumpte mor-  
 talitatis cum resurrectionis  
 triumpho iam reuertar ad  
 patrem. Tu autem. **Lectio. xii.**

**Q**uesti et aliter itelligi  
 quod ait modicum et iam non  
 uidebitis me: et iterum modi-  
 cum et uidebitis me. Modicum  
 quippe tempus erat futurum: quo  
 non uiderent eum illud uide-  
 licet quo erat deturus in mo-  
 numetorum: et iterum modicum erat  
 futurum quo uideret eum: illi uis-  
 delictus dies quadraginta: in  
 quibus eis post passionem  
 suam septem usque ad tempus ascen-  
 sionis apparuit. Quod autem subitum  
 quod uado ad patrem: iuxta  
 hunc sensum ad illud specialiter  
 respicit quod premisit et iterum  
 modicum et uidebitis me. Et  
 si apte diceret. Propterea



me resuscitatum a mortuis modico tpe videbitis: quia nō sēper corporaliter in terra mansurus: sed per humanitatē quā assumpsit iam sum ascēsurus i celū. Hęc quidē v̄ba dñi (vt dixim⁹) illis spectari q̄ ei⁹ resurrectionē videre potuerūt cōueniūt. *Luce scdm̄ iohannem vbi supra*

**I**n illo tpe: dixit ies⁹ discipulis suis. Modicū ⁊ iam nō videbitis me: ⁊ iterū modicū ⁊ videbit⁹ me: qz vado ad patrē. Dixerunt ergo discipuli ei⁹ ad inuicem. Quid est hoc q̄ dicit nobis modicū ⁊ nō videbitis me ⁊ iterū modicū ⁊ videbitis me ⁊ qz vado ad patrē? Dicebāt ergo. Quid est hoc q̄ dicit modicū? Rescimus qd loquit. Cognouit autē iesus qz volebāt eū interrogare: ⁊ dixit eis De hoc q̄ritis inter vos ⁊ qz dixi modicū ⁊ non videbitis me: et iterū modicū ⁊ videbitis me. Amen amen dico vobis: qz plorabitis et flebitis vos/mundus autē gaudebit. Vos autē cōtristabimini: sed tristitia vestra t̄retur i gaudīū. Mulier cū parit tristitiā habet: qz venit hora eius. Cū autē pepererit puerū iam non meminit pressurę propt̄

gaudīi: quia nat⁹ est homo in mundum. Et vos igitur nūc quidē tristitiā habetis. Iterū autem videbo vos: et gaudebit cor vestrū. Et gaudīū vestrū: nemo tollet a vobis. Amen. *Dico v̄s in primis vestis.* **Ad laud. cō.** *Ad hñd. a.* Modicū ⁊ nō videbitis me dicit dñs/iterū modicū ⁊ v̄i debitis me/ quia vado ad patrē allā allā. *Ad magt. a.* Amē amē dico vobis quia plorabit⁹ ⁊ flebitis vos/ mundus autē gaudebit/ vos autē t̄ristabimini/ sed tristitiavestravertet i gaudīū alleluia. **Tertia v̄nica post octavas pasche.** *Ad horas consuetas Capituli Jacobi. f.*  
Dane datum optimū/ et omne donū p̄fectū/ desursū est descendens a p̄re luminū/ apud quem non est transmutatio: neqz vicissitudinis obūbratio. Deo gr̄as. *Pr. ii.* Viderunt te aq̄t i iherosolyma. *ii. hy⁹.* Vita sc̄toꝝ. *Jo. lxxij. f.* Gaudīi. *Ad magt. an.* Iterū autē videbo vos alleluia/ et gaudebit cor vestrum allā/ et gaudīū vestrum nemo tollet a vobis alleluia. *Ad horas consuetas oratio.*

**D**e...  
 tis da pop...  
 quod pecc...  
 q̄mittit...  
 mansuet...  
 im corda...  
 dia. Et fa...  
 v̄s. p. f. f.  
 v̄s. dñi...  
 fiuro tui a...  
 vetera m...  
 gra mea f...  
 meminere...  
 sumina b...  
 mas et fl...  
 daremur...  
 viderūt te...  
 te aque ⁊ t...  
 rādo somit...  
 dederunt...  
 i. Illa...  
 tue vobis...  
 cōtremuit...  
 in. In to...  
 ex q̄stui...  
 me a m̄a...  
 i. In lab...  
 oia iudici...  
 i. m. Ill...  
 strata inu...  
 sine Intro...  
 cū ei⁹ ad...  
 v̄o f̄tetur p...  
 Surge dñe...  
 archa sanc...



**D**eus q̄ fidelium mētes  
vnius efficit volūta-  
tis da populis tuis id amare  
quod precipis / id desiderare  
quod pmittis: vt inter munda-  
nas varietates sibi nostra fixa  
sint corda vbi vera sunt gau-  
dia. Et fary do. **Inuit. hym-**  
**ni aē. p. v. et cātica vti i prio-**  
**ribus dñicis. v. i.** Si oblitus  
fuerō tui allā: obliuiscat me  
dextera mea. Adhereat lin-  
gua mea faucibus meis / si nō  
meminero tui allā. **Sup-**  
flumina babilonis illic sedi-  
mus et fleuimus dum recor-  
daremur tui sio Adhe. **v. ii.**  
Viderūt te aque de⁹ viderūt  
te aque ⁊ timuerunt. **Multi-**  
tudo sonitus aquarū vocem  
dederunt nubes allā allā. al.  
**M**ullerūt choruscationes  
tue orbi terre commota est ⁊  
cōtremuit terra. **Multi. v.**  
**In toto corde meo allā /**  
exquisiui te allā. Ne repellas  
me a mādatiis tuis allā allā.  
**In labijs meis pnūciauit**  
osa iudicia oris tui. Ne rep.  
**v. iiii.** Allā audiuim⁹ eam i  
effrata inuenim⁹ eā in cāpis  
sylue Introibim⁹ i taberna-  
culū ei⁹ adorabimus in loco  
vbi steterūt pedes ei⁹ al. al. **v.**  
Surge dñe in requiē tuā tu  
⁊ archa sanctificationis tue.

**Introit. C. In. ii. noc. v. v.**  
Harrabo nomē tuū fratrib⁹  
meis allā. **In medio ecclesie**  
laudabo te allā al. **Qui tis**  
metis dñm laudate eum vni-  
uersum semē iacob magnifi-  
cate eū. **In me. v. vi.** **Hym-**  
nū cantate nobis al. **Quō cā**  
tabimus cāticū dñi in terra  
aliena al. al. **Illic interroga-**  
uerūt nos q̄ captiuos dixe-  
rūt nos vba cantionū. **Quō.**  
**v. vii.** **De⁹ cāticū nouū cāta-**  
bo tibi allā. **In psalterio decē**  
chorday psallā tibi allā. al. **v.**  
**De⁹ me⁹ es tu et confitebor**  
tibi deus me⁹ es tu ⁊ exalta-  
bo te. **In psalte. v. viii.** **De-**  
duc me in semita mandatorū  
tuorū allā / qz ipsam voluit al.  
**Inclina cor meū in testimo-**  
nia tua allā allā. **Querte**  
oculos meos ne videāt vani-  
tatē i via tua viuifica me. **In**  
clina. **C. In. iiii. noc. v. ix.** **In**  
ecclesie benedicite deo allā  
Dño de fontib⁹ israel al. al.  
**Cantate dño cāticū nouū**  
cantate dño oīs terra. **Dño.**  
**v. x.** **Cantate deo allā. Psal-**  
mū dicite ei al. **Date glo-**  
riā laudi ei⁹. **Psalmū. v. xi.**  
**Bonū est confiteri dño allā.**  
**Et psallere al. v. Ad annun-**  
ciandū manē miam tuā ⁊ ve-  
ritatē tuā p noctē. **Et. v. xii.**



Dicant nūc qui redēpti sunt  
 alca/a dño Alca. Quos re-  
 demit de manu inimici/de re-  
 gionib? pgregavit eos Alca.  
**Cum hystoria** Si oblit?  
 primo servat. **Lectio prima**  
**Incipit epla bñi iacobi apłi.**

**I**acobus dei et dñi no-  
 stri iesu xpi seru? duo  
 decim tribubus q̄ sunt in dis-  
 persione salutē. De gaudiū  
 existimate fr̄es mei cū in tē-  
 ptationes varias incideritis?  
 scientes q̄ probatio fidei ve-  
 stre patientiā operat. Patē-  
 tia autē opus perfectum h̄a-  
 beat? ut sitis perfecti et inte-  
 gri in nullo deficiētes. ¶ Si  
 quis autē vestrū indiget sa-  
 pientia/postulet a deo q̄ dat  
 oibus affluenter et non ipro-  
 perat? et dabitur ei postulet  
 autez in fide? nihil hesitans.  
 Qui enim hesitat similis est  
 fluctul maris? q̄ a vento mo-  
 uetur et circumferitur. Nō er-  
 go estimet homo ille q̄ accē-  
 ptat aliquid a dño. Tu. **le. ii.**

**U**tr duplex animo scō-  
 nās est in oibus vñs  
 suis. Gloriet autē frater hu-  
 milis se exaltatōe sua? dives  
 autē in humilitate sua: quo-  
 niam sicut flos feni transibit  
 Exortus est enī sol cum ar-  
 dore et arefecit fenū? et flos

eius decidit: et decor vultus  
 eius deperit. Ita et dives in  
 itineribus suis marcescet.  
 Beatus vir qui suffert tem-  
 ptationē? quoniam cum pro-  
 batus fuerit accipiet coronā  
 vite: quam repromisit deus  
 diligentibus se. ¶ Nemo cū  
 tēptatur dicat? qm̄ a deo tē-  
 ptat. De? enī intēptator ma-  
 lorū est. Ipse enī neminē tē-  
 ptat. Unusquisq̄ vero tem-  
 ptatur a concupiscentia sua  
 abstractus et illectus. Deinde  
 concupiscentia cū cōceperit  
 parit peccatū? peccatū? vero  
 cū consummatū fuerit/gene-  
 rat mortē. Tu autē. **le. iii.**  
**M**ores mei dilectissimi.  
 Omne datū optimū? et omne  
 donū pfectū desursus est de  
 scendens a patre lumine?  
 apud quē non est transmuta-  
 tio: nec vicissitudinis obum-  
 bratio. Volūtarie enī genu-  
 it nos verbo veritatis? et si-  
 mus initium aliquid creatu-  
 re eius. ¶ Scitis fr̄es mei  
 dilectissimi. Sit autē ois ho-  
 mo velox ad audiendū? tar-  
 dus autē ad loquendū? et tar-  
 dus ad iram. Ira enī viri tu-  
 stitiā dei nō operatur. Pro-  
 pter quod absicientes omnē  
 imuditiā et abundantiam ma-



litate in mansuetudine susci-  
 pite insultū vrbum: qđ potest  
 saluare aīas vestras. **sc. iij.**

**E**stote autē factores  
 verbi et nō auditores  
 tantū fallētes vosmetipsos:  
 quia si quis auditor est ver-  
 bi et nō factor: hic cōparabit  
 viro consideranti vultū nati-  
 uitatis sue in speculo. Consi-  
 derauit enim se et abiit: et sta-  
 tim oblitus est qualis fuerit.  
 Qui autē p̄spererit in lege  
 perfecte libertatis et permā-  
 serit in ea: non auditor obli-  
 uosus factus: sed factor ope-  
 ris: hic beatus in facto suo  
 erit. **¶** Si quis autē putat se  
 religiosus esse nō refrenans  
 linguā suā: sed seducens cor  
 suum: huius vana est religio.  
 Religio munda et imacula:  
 ta apud deum et patrē hec est  
 visitare pupillos et viduas in  
 tribulatione eorum: et imma-  
 culatum se custodire ab hoc  
 seculo. Tu autē. **Lectio. v.**

**F**ratres mei nolite in  
 personarū acceptiōne  
 habere fides dñi nri iesu xp̄i  
 glorie. Et enī si introierit in  
 conuentū vestrū vir aureum  
 anulū habens in veste candi-  
 da: introierit autē et paup̄ in  
 sordido habitu et intendatis  
 in eū qui indutus est veste pre-

clara: et dixeritis ei tu sede  
 hic bene: pauperi autē dica-  
 tis tu sta illic: aut sede sub sca-  
 bello pedum: meorum: nōne tu:  
 dicatis apud vosmetipsos:  
 et facti estis iudices cogita-  
 tionū iniquarū. **Lectio. vi.**

**A**dite fratres mei di-  
 lectissimi. Nōne de-  
 elegit pauperes in hoc mun-  
 do diuites in fide: et heredes  
 regni: qđ repromisit de-  
 ligentibus se? Vos autē ex-  
 honorastis pauperē. Nonne  
 diuites p̄ potētā opprimūt  
 vos: et ipsi attrahunt vos ad  
 iudicia: Nōne ipsi blasphe-  
 māt bonū nomē: quod inuo-  
 catū est super vos? Si tamē  
 legē perficitis regalē scđm  
 scripturas diliges proximū  
 tuū sicut teipsū bñfacitis: si  
 autē p̄sonas accipitis pecca-  
 tum operamini: redarguti a  
 lege q̄li trāsgressores. Qui-  
 cūq; autē totā legē seruaue-  
 rit: offendat autē in vno factus  
 est oīm reus. Qui enī dixit  
 nō mechaber: et dixit et nō occi-  
 das: et si nō mechaberis  
 occidas autē: factus es trā-  
 gressor legis. Tu autē. **l. vii.**

**N**ec loquimini et facite:  
 sicut per legē h̄berta-  
 tis incipientes iudicari. Iu-  
 diciū em̄ sine mīa illi: qui nō



**Officia. iiii. post octa. pasche.**

facit miam. Super altat an-  
tē mia iudiciū. Quid prode-  
rit fratres mei si fidem quis  
dicat se habere; opera autē  
nō habeat? Aliquid poterit  
fides saluare euz? Si autem  
frater aut soror nudi sint: et i-  
digeāt victu quotidiano; di-  
cat autē aliq̄s de vobis illis  
ite in pace calefacimini et sa-  
turamini/ nō dederitis autē  
eis q̄ necessaria sunt coꝝpi et  
quid proderit? Sic et fides  
si non habeat opera mortua  
est in semetipsa. **Tu. sc. viii.**

**S**ed dicit aliq̄s. Tu fi-  
dē habes et ego opa  
habeo. Ostende mihi fidem  
tuā sine operib⁹ et ego osten-  
dā tibi ex operib⁹ fides meā.  
Tu credis quoniam vnus est  
deus; bene facis. Et demo-  
nes credunt; et cōtremiscunt  
Vas autē scire o homo ina-  
nis; quoniam fides sine operi-  
bus ociosa est. Abrahāz pa-  
ter noster nōne ex operibus  
iustificatus est; offerens ysa-  
ac filiū suum sup altare? Ai-  
des quoniam fides coopaba-  
tur operibus illi⁹; et ex ope-  
rib⁹ fides consummata est; Et  
suppleta est scriptura dicēs.  
Credidit abrahā deo; et re-  
putatū est illi ad iustitiam; et  
amicus dei appellatus est.

Vidētis quoniam ex operib⁹  
iustificatur homo; et non ex  
fide tantū. Similiter autem  
et raab meretrix; et nonne ex  
operibus iustificata est/ sus-  
cipiens nuncios/ et alia via  
eiscies? Sicut enim corpus  
sine spiritu mortuū est; ita et  
fides sine operib⁹ mortua est.

**Lectō. ix. officii. iiii. post octa-  
uas pasche. Lectio sc̄i enā-  
gelij; sc̄m Joh̄m. cap. xvi**

**I**n illo tempore; Dixit  
Iesus discipulis suis.  
Vado ad eū qui me misit; et  
nemo ex vobis interroga me  
quo vadis. Et res. **Homelia  
viii. be. ps̄byteri; de eadē sc̄o.**  
Sicut ex lectione euangeli-  
ca fratres charissimi audiu-  
mus/ dñs et redemptor; nos-  
ter iminēte sue passionis ar-  
ticulo/ discipulis et gloriā  
ascensionis qua ip̄e post mor-  
tē et resurrectionē erat clari-  
ficandus; et aduētū sc̄i sp̄s  
quo illi erant illustrādi pate-  
fecit; quaten⁹ instante hora  
passionis eiusdē minus p̄ il-  
lius morte dolerēt; quē post  
mortē ad celos subleuādum  
nō dubitarēt; min⁹ de sua de-  
solatione trepidarent/ quos  
abeūte licet dño/ sancti sp̄s  
gratia cōsolandos esse spera-  
rent. **Tu autem. Lectio. i.**



**V**ado inquit ad eum qui me misit: et nemo ex vobis interrogat me quo vadis. Ac si apte dicat. Revertor: ascendo ad eum qui me incarnari constituit: et tanta tam manifesta erit eiusdem ascensionis claritas: ut nemini vestrum opus sit interrogare quo vadam: videntibus cunctis quod ad celos pergam. **¶** Vbi autem cum de ascensione sua dixisset vado ad eum qui me misit addidit: et nemo ex vobis interrogat me quo vadis. Superius namque cum de sua passione preloretur dicens: quo egovado vos non potestis venire: et interrogavit eum petrus dicens. Domine quo vadis? Responsum est ei. Quo ego vado non potes me modo sequi: sequeris autem postea. **¶** Vbi nimirum passionis mortis eius mysterium necdum intelligere: necdum poterant imitari: maiestatem vero ascensionis statim ut videre cognoverunt: totisque animis vultis ut sequerentur optabant. **Lc. xi.**

**S**ed quod hec locutus sum vobis: tristitia implevit cor vestrum. Sciebat dominus ipse quid hec sua verba in discipulorum cordibus agerent: quia videlicet tristitia: magis de abscessu quo eos desereret:

quam de ascensu quo patrem peteret letitia generarent. Unde benigne consolando subiungit. Sed ego veritatem dico vobis: expedit vobis ut egovadam. Expedit ut forma servitris subtrahat aspectibus: et quatenus amor divinitatis artius vestris insingat mentibus. Expedit ut nota vobis formam celo inferam: et quatenus maiori per hoc desiderio illuc suspenderetis: sicut suspensus ad superna cordibus vestris ad accipiendam iam spiritus sancti dona capaces fiat. **Lc. xi.**

**S**ed enim non abiero paraclitum: non veniet ad vos: si autem abiero mittam eum ad vos. Non quod non poterat ipse in terra positus dare spiritum sanctum discipulis hec loquitur: sed aperte legat quod post resurrectionem apprensus eis insufflauit: et dixit eis accipite spiritum sanctum: sed quod ipso in terra posito et corporaliter conversante cum eis: non valebant illi erigere mentem ad sitienda munera gratie celestis. Ascendente autem ipso ad celos: et illi pariter omne desiderium suum illo transfererent iuxta hoc quod alibi audierunt: ubi est enim thesaurus tuus ibi et cor tuum erit: ideoque capaces spiritus



fam facti erant non vltra de morte eius cōtristati sed de promissionis ei⁹ munere letati: luca attestante qui ait. Et factum est cum benediceret illis recessit ab eis ⁊ ferebatur in celum: et ipsi adorātes regressi sunt in hierusalem cū gaudio magno: ⁊ erant semp in templo laudantes ⁊ benedicentes deū. Tu autē. *Scdm iohannem vbi supra.*

**I**n illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Vado ad eum qui me misit: et nemo ex vobis interrogat me quo vadis. Sed quia hec locutus sum vobis: tristitia implevit cor vestrum. Sed ego veritatē dico vobis: expedit vobis vt ego vadā. Si enim non abiero: paraclitus non veniet ad vos. Si autē abiero: mittam eum ad vos. Et cum venerit: ille arguet mundum de peccato ⁊ de iustitia ⁊ de iudicio. De peccato quidē: quia non crediderunt in me. De iustitia vero: quia ad patrē vado ⁊ iam non videritis me. De iudicio autē: quia princeps mundi huius tā iudicatus est. Adhuc multa habeo vobis dicere: s; nō potestis portare modo. Quis autē venerit ille spūs verita-

tis: docebit vos omnē veritatem. Non enim loquetur a semetipso: sed quecūq; audiet loquetur ⁊ que ventura sunt annuntiabit vobis. Ille me clarificabit: quia de meo accipiet: ⁊ annuntiabit vobis. *Amē. Vro vrs i palmis vel.*

*Ad laud. ep. Ego sū. vis.*  
*Ad bñ. an. Vado ad eū qui misit me: sed quia hec locutus sum vobis: tristitia implevit cor vestrum alla. Ad magi. an. Adhuc multa habeo vobis dicere: sed non potestis portare modo: cum autē venerit ille spiritus veritatis: docebit vos omnē veritatem alla. Quart. officia post octa. pasche. Ad horas confectas. Capitulu. Jacobi.*

**G**stote factores: s; vbi et nō auditores: tantū fallētes vos metipos: quia si quis auditor est: vbi et non factor: hic cōparabit viro cōsideranti vultū naturitatis sue i speculo. Deo grās. *De. hie. v. ha. ne nobiscū. Si autē hystoria Si oblit. in dñica precedente nō est servata. De. ent. Ut derunt te aqne. h. et. v. dñica pcedete. Ad magi. an. Ille me clarificabit quia de meo accipiet ⁊ annuntiabit vobis:*



bis al. **Ad ho. suctas.** **S**us a quo bona cuncta pcedunt / largire supplicib' suis: vt cogitem' te inspirate q̄ recta sunt: / z te gubernate eadē faciam'. **Et** fac' per dñm. **Cū hystoria**

**Si oblit' . scdo seruat. Lecto prima.** **Incipit epistola prima beati Iohannis apostoli**

**Q**uod fuit ab initio / qd̄ audiui' / qd̄ vidim' / oculis nostris qd̄ p̄pexim' / et manus nostre cōtrectauē: runt de x̄bo vite: / z vita manifestata est: / z vidimus / z testamur / z annunciam' vobis vitā eternā / q̄ erat apud patre' / z apparuit nobis. **Qd̄** vidim' / z audiui' / annūciamus vobis: / vt z vos societate habeatis nobiscū: / z societates nra sit cū patre / z filio ei' / iesu x̄po. **Et** hec scribim' vobis vt gaudeatis: / z gaudiuz vestrum sit plenu. **Tu. sc. ii.**

**E**quā audiui' ab eo / et annūciam' vobis: / qm̄ delux est: / z tenebre i eo nō sunt. **Si** dixerimus qm̄ societatem habemus cum eo: / z in tenebris ābulam' / mētīmur: / et nō facim' veritatē. **Si** autē in luce ambulam' / sicut z ipse est in luce societate habem'

adinuicē: et sanguis iesu filij ei' mūdāt nos ab oi peccato. **S**i dixerim' qm̄ pctm̄ nō habem' / ipsi nos seducim': / z veritas i nobis nō est. **Si** cōfiteamur pctā nostrā / fidelis est: / z iustus vt remittat nobz peccata nra: / et emundet nos ab omni iiquitate. **Si** dixerimus qm̄ nō peccaui' / mēdace facim' eū: / z verbū eius nō est i nobis. **Tu aut. sc. iij.**

**E**gliolt mei: hec scribo vobis vt nō peccetis. **S**z et si quis peccauerit: / ad vocatū habem' apud patres iesuz x̄pm̄ iustū. **Et** ipse est p̄pitiario p̄ pctis nostris: / non p̄ nostris autē tm̄: / sed etiā p̄ totius mundi. **Et** in hoc scimus qm̄ cognouimus eū: / si mandata eius obseruamus. **Qui** dicit se nosse eū: / et mādata ei' nō custodit / mendax est: / et i hoc vitas nō est. **Qui** autē seruat verbū ei': / z vere in hoc charitas dei pfecta est. **In** hoc scim' qm̄ i ipso sum'. **Qui** dicit se in ipso manere: / debet sicut ille ambulauit: / z ipse ambulare. **Lectio. iiii.**

**A**harissimi nō mādatū nouū scribo vobis: / sz mādatum vet' qd̄ habuistis ab initio. **Mādatū** vetus est: / x̄bū qd̄ audistis. **Item māda**

L. ij.



tū nouū scribo vobis / qđ ve-  
rū est z in ipō z in vobis: qm̄  
tenebre trāsierūt: z lumē ve-  
rū iā lucet. **Q**ui dicit se in  
luce esse: z fratrem suū odit: z  
in tenebris est vsq; adhuc.  
**Q**ui diligit fratrem suū in lu-  
mine manet: et scādālū in eo  
nō est. **Q**ui autē odit fratrem  
suū in tenebris est: z in te-  
nebris ābulat: et nescit quo  
eat: quia tenebre obcecaue-  
runt oculos eius. **LECTIO. v.**

**S**cribo vobis filioli: z  
qm̄ remittūtur vobis  
pctā vestra ppter nomē ei.  
Scribo vobis p̄ses: qm̄ cog-  
nouistis eus q ab initio est.  
Scribo vobis adolecētes: z  
qm̄ vicistis malignum. Scri-  
bo vobis ifantes: qm̄ cogno-  
uistis patres. Scribo vobis  
iuuenes: qz fortes estis: z f-  
bū dei manet in vobis: z vt-  
cistis malignū. **Tu. Lect. vi.**

**N**olite diligere mun-  
dum: neq; ea que in  
mundo sunt. Si quis diligit  
mundum: non est charitas  
patris in eo. Quontāz omne  
quod est in mundo concupis-  
centia carnis est: et concu-  
piscētia oculorum: z super-  
biavite que non est ex patre:  
sed ex mundo est. Et mūdus  
transit z cōcupiscētia eius.

**Q**ui autē facti volūtate dei:  
manet in eternū. **F**ilioli: no-  
uissima hora est. Et sicut au-  
distis qz antichristus venit: z  
nunc antichristi multi facti  
sunt. Unde scimus quia no-  
uissima hora est. Et nobis p-  
dierunt: sed non erant ex no-  
bis. Nam si fuissent ex nobis  
permansissent vtq; nobiscū.  
Sed vt manifesti sint: qm̄ nō  
sunt oēs ex nobis. Sed vos  
vinctōnez habetis a sancto: z  
et nostis omnia. **Tu. Lect. vii.**

**N**on scripsi vobis qua-  
si ignorantibus veri-  
tatē: sed quasi scientibus eā  
et qm̄ omne mendaciū ex ve-  
ritate non est. Quis est men-  
dax: nisi is q negat qm̄ iesus  
est xp̄s: h̄c est antichristus:  
q negat patrē z filiū. Omnis  
qui negat filiū nec patrē ha-  
bet: qui confitetur filium: et  
patrem habet. Vos quod au-  
distis ab initio in vobis per-  
maneat: quia si in vobis per-  
māserit quod ab initio audi-  
stis: z vos in filio z patre ma-  
nebitis. Et hęc est repromis-  
sio: quā ip̄e pollicitus est no-  
bis vitā eternā. **Tu. Lect. viii.**

**E**c scripsi vob; de his  
q; seducūt vos. Et vos  
vinctōnez quā accepistis ab  
eo: maneat in vobis. Et non



necesse habetis vt alijs doceat vos: sed sicut vnctio eius doceat vos de oibus. Et verum est: et non est mendacium. Et sicut docuit vos manete in eo. Et nunc filii manete in eo: vt cum apparuerit habeamus fiduciam: et non confundamur ab eo in aduentu eius. Si scitis quoniam iustus est: scitote quoniam et omnis qui facit iustitiam ex ipso natus est. **Lix. diuice. iij. post octauas pasche. Lectio sci euangelij: scdm iohannem. Capi. xvi.**

**I**n illo tpe: Dixit Iesus discipulis suis. Amen dico vobis: si quid petierit pater in nomine meo dabit vobis. Et reliqua. **Homena venerabilis bede presbyteri: de eadem lectione.**

Notest mouere infirmos auditores quomodo in capite lectionis huius euangelice discipulis saluator pmittat si quid inueniens petieritis patre in nomine meo dabit vobis: cum non solum nostri similes multa que patres in christi nomine videntur petere non accipiant: verum etiam ipse apostolus paulus tertio dominum rogauerit vt a se angelus sathane a quo tribulabatur abscedere nec impe-

trare potuerit. **Tu. lxx.**

**S**ed huius motio questionis antiqua iam patrum explanatione referata est: qui veraciter intellexerunt illos solum in nomine saluatoris petere: qui ea que ad perpetuam salutem pertinent petunt: id eorum apostolum non in nomine saluatoris petisse vt temptatio careret: quoniam ob custodiam humilitatis acceperat: quia si hac caruisset saluus esse non posset ipso affirmante cum ait. Et ne magnitudo reuelationum extollat me datus est mihi stimulus carnis mee angelus sathane vt me colaphizet. **Tu autem. Lectio. xi.**

**Q**uotiescumque ergo petentes non exaudimur ideo fit quia vel contra auxilium nostrum salutis petimus ac propterea a misericordie patre beneficium gratia nobis quod inepte petimus negatur: quod eidem apostolo paulo contigisse pbatur: cui per petentis responsu est: sufficit tibi gratia mea: nam virtus in infirmitate perficitur. **¶** Vel vt illa quidem: et que ad veram salutem respiciunt petimus: sed ipsi male viuendo auditum a nobis iusti iudicij auertimus?





incidentes in illud salomonis: qui auertit aurem suam ne audiat legem: oratio eius erit execrabilis. Vel dñi pro peccantibus quibusq; vt resipiscant oramur: et si salubriter petimur: atq; ex nro merito digni sumus auditu: ipsorum tamen pueritas ne impetremus obsistit. **Tu. Lec. xii.**

**H**ic etiam aliqui vt salutaria pro suis et precibus sollicitis vt deuotus queramus actibus nec tamen statim q̄ petimus obrineamur. sed in futurum petitionis nostre differatur effectus: sicut cum gentibus flexis quotidie rogamus patrem dicentes adueniat regnum tuum: idem tamen regnum non mox oratione finita sed tpe congruo sumus accepturi. Quod pia provisione nostri conditoris constat accitari: vt videlicet desideria nostre deuotionis dilatio ne crescant: et cremento quotidianano magis magisque pro uecta tandem perfecti capiant gaudia q̄ requirunt. Inter q̄ notandum quia cum pro peccatoribus oramur: et si saluationem eorum impetrare nequimus: nequaquam tamen fructu precis nostre priuamur: qz et si illi non sunt digni saluari

nos tamen amoris quem illis impendimus mercede donabimur: sicq; in tali petitione implebitur in nobis illa dñi promissio qua ait. Si quid petieritis patrem in nomine meo dabit vobis. Intuendum enim quia non ait simpliciter dabit: sed dabit inquit vobis: quia et si non eis pro quibus petimus dabit: nobis tamen cum pro aliorum erratibus misericorditer interuenimus precium nostre benignitatis restituet. **Tu autem. Secundum iohanne. ca. vbi supra.**

**I**n illo tpe: Dixit iesus discipulis suis. Amen dico vobis: si quid petieritis patrem in nomine meo dabit vobis. Aliter modo non petistis quicquam in nomine meo. Petite et accipietis: vt gaudium vestrum sit plenum. Hec in puerbis locutus sum vobis. Venit hora cum iam non in prouerbis loquar vobis: sed palam de prece annuntio vobis. Illo die in nomine meo petetis. Et non dico vobis: quia ego rogabo patrem de vobis. Ipse enim pater amat vos: quia vos me amastis et credidistis: quia ego a deo exiui. Exiit a prece: et veni in mundum. Iterum reliquo mundum: et vado ad patrem. Dicit enim



discipuli ei⁹. Ecce nūc palā loqueris ⁊ puerbiū nullum dicis. Nūc scimus quia scis oīa: et nō opus est tibi/ vt qs te interroget. In hoc credimus: q̄a deo existi. Amen.

**Oratio.** **Ad hñd⁹.** In Ascensione modo nō petistis quicq̄s/ petite et accipietis/ alla. **Ad magnificat an.** Petite ⁊ accipietis vt gaudiū vestrū plenum sit/ ipse em̄ pater amat vos/ quia vos me amastis et credidistis alla. **Reliqua vs̄ in om̄ica precedete.** **In festo ascensionis dñi ad vespas super pos an.** Alleluia. **x. Capitulu. ad ephē. iij.**

**V**nicuiq̄ n̄m data est gr̄a s̄m mensurā donatiōis xp̄i: p̄pter qd̄ dicit/ ascendens in altum captiuā duxit captiuitates: dedit dona hominib⁹. Deo gratias. **Be.** Post passionē. **vt infra primū. h̄y.** Festū nunc celebret. **fo. lxxi. h̄.** Dñs in syna in sancto allay Ascendens in altum captiuam duxit captiuitatē alla. **Ad magnificat an.** Pater manifestauit nomē tuū hoib⁹ quos dedisti mihi/ nūc autem pro eis rogo non p̄ mundo quia

**Q**uod te vado alla. **Oratio.** **Be.** Hæsta quesumus om̄e

nis potens de⁹/ vt nostre mentis intentio quo solēnitatis venturę gloriosus auctor in gressus est semp̄ intendat: et quo fide p̄git conuersatione pueniat. Et fa⁹ p̄ eundē.

**C.** Post completoriū de beatā virgine vs̄q̄ ad festū trinitatis exclusiue an. Alleluia sancta dei genitrix alla: intercede pro nobis alla alla. **Be.** Ave maria gratia pleā allay Dominus tecum allay. **Oratio.** Protege dñe.

**C.** Inuit. Alla alla alla. **ps.** Venite exulte. **hymn⁹.** Jesu nostra redemptio. **fol. lxxi.**

**C.** In primo noct. an. Alla. **vs̄. ps. viii.** Domine dñs noster. **fo. ij. ps. i.** In domino confido. **fo. iij. ps. xviii.** Leti enarrant. **fo. vi. ps. cx.** Domine i stute. **fo. vi. ps. cxii.** Exaltabo te. **fo. lxx. ps. xlvj.** Omnes gētes plaudite. **fo. xvi. ps.** Ascendo ad patrem meū et patres vestrum allay. Deū meū et deū vestrū alla.

**Be. i.** Post passionem suā per dies quadraginta apparens eis et loquens de regnō dei alla. Aidentibus illis eleuatus est alla / et nubes suscepit eū ab oculis eorū alla. **v.** Et conuescens precepit eis ab hierosolymis ne discederent. **L. iiii.**



rent/ sed expectaret promissio-  
 nem patris. Aiden. **Ps. ii.**  
 Omnis pulchritudo dñi ex-  
 altata est super sidera / spe-  
 ctes ei⁹ in nubibus celi. Et  
 nomē eius in eternū perma-  
 net al. **b.** A sumo celo egres-  
 sio ei⁹ et occurus eius vsqz  
 ad summum eius. Et no. **Ps.**  
**iiij.** Non turbetur cor vestru/  
 ego vado ad patrē: et dñi as-  
 sūptus fuero a vobis/ mittā  
 vobis all'a. Spiritū verita-  
 tis et gaudebit cor vestrum  
 alleluia. **b.** Ego rogabo pa-  
 trem ⁊ altū paraclituz dabit  
 vobis. Spiritum. **Ps. iiii.** Si  
 em̄ hō abiero paraclitus. hō  
 veniet ad vos/ si autē abiero  
 mittā eū ad vos. Cū autē ve-  
 nerit ille docebit vos omnē  
 veritatē all'a. **b.** Non em̄ lo-  
 quetur a semetipō sed que-  
 cūqz audiet loquetur et que-  
 ventura sunt annūciabit vo-  
 bis. Cū autē. **In. ii. noct.**  
**In. All'a. iiii. ps. lvi.** Misere-  
 re mei deus miserere. **fo. xix.**  
**ps. lxvii.** Exurgat deus. **fo.**  
**xxii. ps. xcvi.** Dñs regnavit  
 exul. **fol. xxxiiii. ps. xcviij.**  
 Dominus regnavit iras. **fo.**  
**xxxiiii. ps. cii.** Benedic. pat-  
 ris. **fo. xxxv. ps. cii.** Bene-  
 dic. **ii. fo. xxxvi. b.** Ascendit  
 deus in iubilatiōe all'a: Do-

minus i voce tube all'a: **Ps.**  
**v.** Exaltare dñe all'a In vir-  
 tute tua al. **b.** Carabimus et  
 psallem⁹ In dñu. **Ps. vi.** Ascē-  
 dens in altū all'a/ captiuā du-  
 xit captivitātē: Dedit dona  
 hoib⁹ all'a all'a. **b.** Ascēdit  
 de⁹ in iubilatiōe dñs in vo-  
 ce tube. Dedit. **Ps. vii.** Po-  
 nis nubē ascensum tuū dñe.  
 Qui ambulat super pēnas  
 ventoz alleluia. **b.** Qui fa-  
 cis angelos tuos spiritus ⁊  
 ministros tuos ignē viēte.  
 Quiambu. **Ps. viii.** Cūqz in-  
 tuerentur euntē in celum ec-  
 ce duo viri asiterūt iuxta il-  
 los in vestibus albis qui et  
 dixerunt. All'a all'a all'a. **b.**  
 Hic iesus qui assumptus est  
 a vobis in celum/ sic veniet  
 quēadmodū vidistis eū eun-  
 tem in celū. All'a. **In. iii.**  
**noc. a.** All'a. **viii. Can.** Quis  
 est iste. **fo. lvii. b.** Ascendens  
 xps i altū all'a: Capriuā du-  
 xit captivitatem all'a: **Ps. ix.**  
 Viri galilei qd ammiramini  
 aspiciētes i celū all'a. Quē-  
 admodū vidistis eū ascēden-  
 tē i celū/ ita veniet all'a al. al.  
**b.** Cūqz intuerent in celum  
 euntē illū/ ecce duo viri as-  
 terūt iuxta illos in vestibus  
 albis qui ⁊ dixerunt. Quem  
 admo. **Ps. x.** Pater cū essem

cam eis eg-  
 quos de  
 ad re veni  
 las eos de  
 uera eos a  
 pater san-  
 ctus tuo q  
 Rom. **Ps. xi.**  
 uis dñi  
 in bethan  
 nis. Allel  
 tū est dñi  
 necesse ab  
 celum. A  
 bē vniuer  
 centes all  
 rit et bap  
 erit all'a a  
 ergo voce  
 baptizant  
 patris et  
 cti. Qui  
 ma. **Ser.**  
**P.**  
 resu xpi  
 iudaica  
 uina in tr  
 tantur: qu  
 die dilect  
 nū expler  
 uilima or  
 tus ⁊ ad v  
 dñis ipē  
 hoc partū  
 pualis exp



cum eis ego seruabam eos  
 quos dedisti mihi: nūc autē  
 ad te venio Non rogo vt tol-  
 las eos de mundo: s; vt ser-  
 ues eos a malo alfa alfa. **Ps.**  
 Pater sancte serua eos i no-  
 mine tuo quos dedisti mihi.  
 Non. **Ps. xi.** Edurrit dominus  
 iesus discipulos suos foras  
 in bethaniam/ et benedixit  
 eis. Alleluia alfa. **Ps.** Et fa-  
 ctū est dñi benediceret illis/  
 recessit ab eis r ferebatur in  
 celum. Alfa. **Ps. xii.** Ite in or-  
 bē vniuersuz et predicate di-  
 centes alleluia. Qui credide-  
 rit et baptizatus fuerit salu-  
 erit alfa alfa alfa. **Ps.** Euntēs  
 ergo docete omnes gentes  
 baptizantes eos in nomine  
 patris et filii et spiritus san-  
 cti. Qui credit. **Lectio pri-  
 ma. Sermo bñi leōnis pape.**  
**Q**uā beatā r glorio-  
 sā resurrectionē dñi nrī  
 iesu xpī qua verū dei tēplum  
 iudaica impietate resolutū di-  
 uina in triduo potentia susci-  
 tauit: quadragenarius ho-  
 die dilectissimi sanctorū die  
 rū explet<sup>9</sup> est numer<sup>9</sup>/ sacra-  
 tissima ordinatione disposi-  
 tus r ad vtilitatē nostre eru-  
 ditiōis ipēsus vt dñi a dño i  
 hoc spatiiū mora p̄sentie cor-  
 poralis extendit fides resur-

rectiōis documētis necessa-  
 riis muniretur. **Adors** ei  
 xpī multoz discipuloz cor-  
 da turbauerat: et de suppli-  
 cio crucis de emissionē spiri-  
 tus / de examinatiōe corporis  
 sepultura/ grauitatis mesti-  
 tudine mentib<sup>9</sup> quidā diffi-  
 dētie torpor obreperat. **Tu.**  
**Q**uā cum scētē **(sc. ii.)**  
 mulieres sicut euā-  
 gelica patefecit hystoria re-  
 uolutū a monumēto lapidez  
 sepulchrū corpore vacuū/ et  
 viuētis dñi testes āgelos nū-  
 ciarēt: vba eaz aplis altissiqz  
 discipulis deltramētis simi-  
 lia videbant. **Quam** vtiqz  
 hesitationē humana infirmi-  
 tate nutantem nequaquā per-  
 misisset spiritus veritatis p̄-  
 dicatoz suoz inesse pectori-  
 bus: nisi illa trepida sollicitu-  
 do et curiosa cunctatio no-  
 stre fidei fundamenta tēcise-  
 sent. **Tu autē. Lectio. iij.**  
**Q**uā nostris igit p̄turba-  
 tionib<sup>9</sup>/ nostris picu-  
 lis in apostolis consulebas  
 nos in illis viris contra ca-  
 lūntas imploz/ r cōtra terre-  
 ne argumenta sapientē do-  
 cebamur. Hos illozū instruxit  
 aspect<sup>9</sup>/ nos erudituit au-  
 ditus/nos confirmauit actus.  
**Gratias agam<sup>9</sup> dñi**



uine dispensationi: et sancto-  
rum patrū necessarie tardi-  
tati. Dubitatum est ab illis:  
ne dubitaretur a nobis Tu.

**N**on ergo hī *Lec. iiii*  
dies dilectissimi q̄ in e-  
resurrectionē dñi ascensio-  
nēq; fluxerūt ocioso transie-  
re discursu: s; magna in eis  
cōfirmata sacramenta: ma-  
gna sunt reuelata mysteria.

**I**n his metus dire mor-  
tis aufertur: et nō solū aie:  
sed etiā carnis immortalitas  
declarat. In his per insuf-  
flationē dñi infūdatur aplis  
spiritus sāctus: et beato pe-  
tro apostolo super ceteros  
post regni clauēs/ ouilis do-  
minici cura mandatur. Tu.

**I**n his diebus *Lec. v*  
duobus discipulis ter-  
tius in via dñi comes tūgi-  
tur: et ad omnē nostre ambi-  
guitatis caliginē detergen-  
dā pauentū ac trepidantiū  
tarditas increpatur. Flami-  
nam fidei illuminata corda  
conciunt: et que erant te-  
pida: referante scripturas  
dño efficiuntur ardentia. In  
fractione quoq; panis con-  
uescentiūz aperiantur obru-  
tus: multo felici⁹ horū ocu-  
lis patefactis quibus natu-  
re sue est manifestata glori-

ficatio: quā illorū nostri ge-  
neris principū/ quibus pre-  
uaricationis sue est ingesta  
confusio. Tu autē. *Lec. vi.*

**I**ter hec autēz aliāq;  
miracula cū discipulī  
trepidīs cogitationib⁹ estu-  
arent/ et apparuisset in me-  
dio eorū dñs/ dixissetq; par-  
uobis: ne hoc in eorū rema-  
neret opinionibus qđ volue-  
batur in cordibus/ putabāt  
enī se spiritū videre non car-  
nē: redarguit cogitationes  
a veritate discordes. Inge-  
rit dubitantiū oculis mane-  
tia manibus suis ⁊ pedibus  
crucis signa/ et vt diligentī-  
us p̄trectent iuitat⁹: qz ad fa-  
nanda infidelitū cordiū vul-  
nera/ clauozū et lancee erāt  
seruata vestigia: vt non du-  
bie fide sed cōstantissima sci-  
entia teneretur/ eā naturam  
in dei patris cōfessurā thyo-  
no que iacuerat ī sepulchro  
Tu autem. *Lectio. vii.*

**P**er oē ergo hoc tēps  
dilectissimi quod inf-  
resurrectionē dñi et ascensio-  
nez eius exactū est/ hoc pui-  
dētia dei curauit/ hoc docu-  
it/ hoc suoz ⁊ oculis insinua-  
uit et cordib⁹: ⁊ vt domit⁹ te-  
sus xps vere cognosceretur  
resuscitat⁹: q̄ vere erat et na-



tus et passus et mortu⁹. **A**si  
beatissimi apostoli oēsque dis-  
cipuli qui et de exitu crucis  
erant trepidi ⁊ de fide resur-  
rectionis ambigunt: ita sunt  
veritate perspicua roborati: vt  
dño in celoz eunte sublima-  
nō solū nulla afficerent tristi-  
tia: sed etiam magno gaudio  
replerent. **Lu. Lectio. viij.**

**E**t reuera magna ⁊ ies-  
tabilis erat causa gau-  
dendi: cū in cōspectu sancte  
multitudinis supra oīm cre-  
aturarū celestium dignitatem  
humani generis natura con-  
scenderet: supergressura an-  
gelicos ordines/et ultra ar-  
changeloz altitudines ele-  
uanda: nec vllis sublimitati-  
bus modū sue proeiectionis  
habitura: nisi eterni patris  
recepta concessu illius glo-  
rie sociaretur in throno: cu-  
tus nature copulabatur in fi-  
lio. **Q**uia igitur christi ascen-  
sio nostra puectio est: et quo  
p̄cessit gloria capit⁹ eo spes  
vocator et corporis dignis  
dilectissimi exultemus gau-  
dijs: et pia gratiarum actio-  
ne letemur. **H**odie enim nō  
solū paradisi possessores fir-  
mati sumus: sed etiam celo-  
rum in christo superna pene-  
trauimus: ampliora adepti

per ineffabilem christi gra-  
tia: q̄ p̄ diaboli amiseram⁹  
inuidia. **N**ā quos virulent⁹  
iimicus primi habitaculi fe-  
licitate deiecit: eos sibi cor-  
poratos dei filius ad patris  
dexterā collocauit: qui viuit  
⁊ regnat eū deo patre oīpo-  
tente ⁊ spū sc̄to in sc̄a secu-  
loz amē. **Lec. ix. Lectio sc̄i**  
**euangelij: p̄m marcū. La. xvi.**

**I**n illo t̄p̄e: Recubenti-  
bus vndecim discipu-  
lis apparuit eis iesus: ⁊ ex-  
probrauit incredulitatē illo-  
rū ⁊ duriciā cordis: q̄ his q̄  
viderāt eum resurrexisse nō  
crediderunt. **E**t reliq̄. **Hoc**  
**me p̄b̄ti grego. pa. de ea. lec.**  
**Q**uod resurrectionē dñicā  
discipuli tarde crediderūt:  
non tam illoz infirmitas: q̄  
nostra (vt ita dicā) futura fir-  
mitas fuit. **I**psa nāq̄ resur-  
rectio illis dubitantibus p̄  
multa argumenta mōstrata  
est. **Q**ue dum nos legentes  
agnoscimus: qd̄ aliud q̄ de  
eoz dubitatioē solidamur:  
**T**hinus enim mihi maria  
magdalene p̄stitit q̄ cito cre-  
didit: q̄ thomas q̄ diu dubi-  
tauit. **I**lle em̄ dubitandovul-  
nerū cicatrices tetigit: et de  
nostro pectore dubietat⁹ vul-  
nus amputauit. **Lectio. x.**



**A**d insinuandū quoq[ue] omnis creature noīe signa-  
 veritate dñice resur- tur hō. Sūt nāq[ue] lapides: s[ed]  
 rectionis notādū nobis est: nec viuūt nec sentiūt. Sunt  
 qđ lucas referat dicēs. Con herbe ⁊ arbuta: viuūt qđem  
 uescens precepit ets ab hie- s[ed] nō sentiūt. Viuūt dico nō  
 rosolymis ne discederēt. Et per aiām / sed p[er] viriditatem:  
 post pauca. Videntib[us] illis q[ui] et paulus dicit. Insiptēs  
 elenatus est: ⁊ nubes susce- tu qđ seminas non viuificat:  
 pit eū ab oculis eor[um]. Nota nisi p[er] moriā. Viuit ergo  
 te s[ed] signate mysteria. Cō qđ mori[us] / vt viuificet. Lapi-  
 uescens elenatus est. Come des itaq[ue] sunt: sed nō viuunt.  
 dit ⁊ ascendit: vt videlicet p[er] Arbuta aut[em] sūt ⁊ viuūt: sed  
 effectū comestitiōis vitas pa- non sentiūt. Buta s[ed] aiālia  
 teteceret carnis. ¶ Marcus sunt: viuūt / sentiūt / sed nō di-  
 s[ed] p[er] qđ dñs celū ascende- scernunt. Angeli et[er]m sunt:  
 rit / eū de cordis atq[ue] infide- viuūt / sentiunt / ⁊ discernūt.  
 litatis duricia increpasse dis- Tu autem dñe. **Lectio. xij.**  
 cipulos / memorat. Qua in **O**mnis autē creature  
 re quid aliud cōsiderandum aliquid habet hō. Ita-  
 est / nisi q[ui] idcirco dñs tūc dis- bet nāq[ue] esse cū lapidib[us] / vt  
 cipulos increpauit cū coz- uere cū arborib[us] / sentire cū  
 poraliter reliq[ue]t: vt s[ed] q[ui] re- animalib[us]: intelligere cū  
 cedens diceret in corde au- angelis. Si igitur cōmune  
 dientium martius impressa re- habet aliquid cū oī creatura  
 manerent. Tu. **Lectio. xi.** homō: iuxta aliqd[ue] oīs crea-  
 tura homo. Omni ergo crea-  
**I**duricia quid admonē ture predicat euāgelīū cū  
 do dicat audiamus. Cūtes ī soli homini predicat q[ui] vide-  
 mūdū vniuersum: predicare licet ille doceat p[ro]pter quem  
 euāgelium omni creature in terra cūcta creata sunt: et  
 baptizat. Quāq[ue] fratres mei sanctuz a quo oīa per quādam simili-  
 euāgelīū vel insensatis re- tudinē aliena non sunt. P[er]  
 bus v[el] brutis animalib[us] fue- test etiam oīs creature noīe  
 rat p[re]dicandū: vt de eo disci- oīs natio gētium designari.  
 pulis dicat predicare euan- Antea nāq[ue] dictū fuerat in  
 gelium omni creature: Sed viā gentiū ne abieritis / nūc



autē dicit predicare of crea-  
ture: vt scilicet p̄tusa iudea  
apostolorū repulsa predica-  
tio tunc nobis in adiutoriu  
fieret: cū hanc illa ad dāna:  
tionis sue testimoniū super-  
ba repulisset. Sed cum disci-  
pulos ad predicanduz p̄tias  
mittit / quid aliud in mundo  
facit nisi grana seminis spar-  
git: Et pauca grana mittit i  
semie: vt multaz messū frus-  
ges recipiat ex nostra fide.  
Hec etenī i vniuerso mūdo  
tanta fidelīū messis exurge-  
ret: si de manu dñi sup ratio-  
nalē frā illa electa grana p̄di-  
cantium non venissent. Lu.  
*Scdm marcū. cp. vbi supra.*

**I**n illo tpe. Recubenti-  
bus vndecl̄ discipulis  
apparuit eis iesus: et expro-  
brauit incredulitatē illorū z  
duriciā cordis / q̄ his q̄ vi-  
derant eū resurrexisse nō cre-  
diderunt. Et dixit eis. Eun-  
tes in mundum vniuersum:  
predicāte euāgelium omni  
creature. Qui crediderit et  
baptizatus fuerit: saluus erit.  
Qui nō crediderit: cōdē-  
nabit. Signa autē eos q̄ cre-  
diderint: hec sequent̄. In no-  
mine meo demonia eiicient:  
linguis loquentur nouis: ser-  
pentes tollent. Et si mortife-

rum quid biberint nō eos no-  
cebit. Sup egros manus i-  
ponent: z bene habebunt. Et  
dñs quidē iesus postq̄ locu-  
tus est eis assumptus est in  
celum: z sedet a dextris dei.  
Illi autē p̄fecti / predicauerūt  
vbicq̄: dño cooperante z ser-  
monem confirmante: sequē-  
tibus signis. Amē. *Oratio.*  
Concede q̄s ops de⁹ vt qui  
hodi. vt infra in laud. *Ad*  
*laud. a. Alla. vi. p. xxi. Dñs*  
*regnavit. f. xxxij. Ad horas*  
*coluetas. cp. Actūū primo.*

**Q**uamū quidē sermō  
fect de omnib⁹ o theo-  
phile que cepit iesus facere  
z docere: vsq̄ in diē qua p̄ci-  
piens apostolis per spirituz  
sanctū quos elegit assumpt⁹  
est. Deo gr̄as. *Be. die. Ascē-*  
*dens xps in altū. Alla al. f.*  
*Lapsum durit captiuitates.*  
*Alla. pp. Da nobis. fo. lxxij.*  
*f. Dñs in celo alla: parauit*  
*sedem suā alla: Ad dñi. an.*  
*Ascendo ad patrē meum et*  
*patrem vestrū deum meū et*  
*deum vestrum alla. Oratio.*

**Q**uoniam quidē sermō  
vt q̄ hodierna die vni-  
genitū tuū redemptorēz no-  
strū ad celos ascendisse cre-  
ditim⁹ / ipsi quoq̄ mente in ce-  
lestibus habitemus. Et fa-



*Prinatis dieb? infra octa.*

Per eundē. *Ad hoc. an. Alla  
vis. Ad. iii. Cap. 20. o. vt  
in laudib? .s. Ascēdo ad pa-  
trem meū et patrē vestrū. rē.*

*Ad. vi. Cap. Actuum. i.*

**I**ohānes qdē baptiza-  
uit aq? vos autē bap-  
tizabimini spū sancto: nō post  
multos hos dies. Deo gra-  
tias. .s. Ascendit deus in iu-  
bilatione. et cetera. *Oratio.*

**A**desto domine suppli-  
cationib? nostris: vt  
sicut humani generis salua-  
torē cōsedere tecū in tua ma-  
iestate confidim? ita vsq? ad  
consumationē seculi manere  
nobiscū/ quēadmodū ē polli-  
citus sentiamus. Et fa? Per  
eundē. *Ad. ix. cp. Actū. i.*

**A**scipietis stutē sup-  
ueniētis spū sancti in  
vos: et eritis mihi testes in hie-  
rusalē/ et in oi iudea et samaria  
et vsq? ad vltimū terre. Deo  
gratias. .s. Ascendens xps  
in altum alleluia. rē. *Oratio.*

**D**eus cuius fili? i alta-  
poloz potēter ascen-  
dens/ captiuitatē nostrā sua-  
dixit stute captiuaz tribue  
qs? vt dona que suis partici-  
pibus contulit/ largiatur et  
nobis. Et fa? Per eundē.

*Un. ii. ves. sequitur ps. an.  
Alla. x. Cap. et oratio vt in*

laudibus. .s. breue. Ascen-  
do ad patrem meū et patrem  
vestrū. Alla. alf. .s. Deū meū  
et deum vestrum. Alla. hy?.

*Festa. fo. lxxi. .s. Dñs i syna.  
Ad magt an. Rex glorie  
die stutū qui triumphator  
hodie super oēs celos ascen-  
disti/ ne derelinquas nos or-  
phanos s? mitte promissum  
patris in nos spū verita-  
tis alla. Prinatis diebus  
infra octauā. Inuita. hymni  
ac. r. vt in die sancto. pi fe-  
riales. Lectio breuis. Venite  
et reuertamur. .s. bene.  
Dominus in celo Alla. alla.  
s. Parauit sedem suā. Alla.  
Un. ii. no. o. cp. Ad heb. vii*

**A**bentes pōtificē ma-  
gnū q? penetravit ce-  
los iesum filiū dei: teneam?  
spei nre cōfessionē. Deo g. .s.  
Ascēdit de? i iubilatiōe. oz.

**T**ribue qs ops deus:  
vt illuc tendat xpiane  
deuotionis affectus/ quo te-  
cum in vni genito tuo est no-  
stra substantia. Et fa? Per  
eundē. *Ad laud. a. Alla. vi.  
pi feriales. Cap. Ad. he. iiii.*

**A**deamus cuz fiducia  
ad thronū grē ei? et vt  
miam consequamur et gra-  
tiā iueniam? i auxilio oppo-  
tuno. Deo gratias. .s. hy?.

et oratio  
Ect  
ilado para  
re utri ven  
gandebit cu  
Ad magt an  
paraclet? no  
syna fuero  
Cibato  
gabo patrē  
cū dabit  
vnta oca  
tose scē  
nos. An p  
mū qdē  
la. s. fo  
vñdca  
tūca cū ā  
pali loque  
nullū viciē  
sais oia et n  
qis te inter  
mīa tua vñ  
vñdca  
O  
fac  
notā gerē  
vestri tu  
vire. Et f  
vntas p  
Bermo be  
vntas palci



**Et oratio vt in die sancto.**  
**Sexta feria. Ad hñs. an.**  
Vado parare vobis locum:  
et iterū veniā ad vos alfa: ⁊  
gaudebit cor vestrū alfa all.  
**Ad mgt. an.** Nisi ego abiero  
paraclet⁹ nō veniet: dū assū-  
ptus fuero mittā vobis all.

nimus: ascensionē hodie ce-  
lebriam⁹. Festus nobis dies  
vterq;. Ideo em̄ resurrexit /  
vt nobis exēplū resurrectio-  
nis ostēderet: et ideo ascēdit  
vt nos desuper protegeret.

**Sabbato Ad hñs. a.** Ro-  
gabo patrē meū ⁊ aliū para-  
cletū dabit vobis all.

**Habem⁹ ergo dñm et sal-  
uatorē n̄m iesus xpm̄ prius  
pendentē i ligno: nūc sedētē  
in celo. Preciū n̄m dedit qđ  
pēderet in ligno: colligit qđ  
emit cū sedet in celo. Lū enī  
oēs collegerit quos vtiq; p  
tēpora colligit: i fine tēporis  
veniet quō scriptus est: deus  
noster manifeste veniet: non  
quemadmoduz primū venit  
occultus: s; sicut dictum est  
manifest⁹. Tu autē. **Acta oia  
vt in die sancto. Lectio. ii.****

**Dñica infra octauā. Dia seruans**  
vt i die scđo/ exceptis subscri-  
ptis. In primis ves. cp. Dñi-  
mū qđ dē. **Be. hie.** Ascēdo  
ad. **Dñs.** Concede q̄s. **Post**  
**Hñdicam⁹. Lōmō: oratio de**  
**dñica cū a. sequit.** Ecce nūc  
palā loqueris ⁊ prouerbium  
nullū dicis: nunc scimus qz  
scis oia ⁊ nō opus est tibi vt  
q̄s te interroget alfa. **Fiat.**  
mia tua dñe sup nos all. **or.**

**Q**uā hps sempiternē de⁹  
fac nos tibi semp ⁊ de  
notā gerere volūtātē: ⁊ ma-  
te stati tue sincero corde ser-  
uire. **Et faz p do. Ad ma-**  
**turtinas si dñicales Lecto. s.**  
**Sermo beati Augustini epi**

**Q**uēntū em̄ oportebat  
manifestus aut veniet vt in-  
dicet. Si enim prius manife-  
stus veniret / iudicare mani-  
festū quis auderet: qñ quidē  
dicit apostolus paulus: si ei  
cognouissent nūq; dñm glo-  
rie crucifixissent. **S; si il-**  
le nō occideretur: mors non  
moreret. Trophæo suo dia-  
bolus victus est. Exultauit  
enī diabolus: quando homi-  
nē primū seducendo deiecit  
in mortē. Seducēdo primuz  
homines occidit: occidendo

**Q**uā hps sempiternē de⁹  
fac nos tibi semp ⁊ de  
notā gerere volūtātē: ⁊ ma-  
te stati tue sincero corde ser-  
uire. **Et faz p do. Ad ma-**  
**turtinas si dñicales Lecto. s.**  
**Sermo beati Augustini epi**

**Q**uā hps sempiternē de⁹  
fac nos tibi semp ⁊ de  
notā gerere volūtātē: ⁊ ma-  
te stati tue sincero corde ser-  
uire. **Et faz p do. Ad ma-**  
**turtinas si dñicales Lecto. s.**  
**Sermo beati Augustini epi**



**Q**uā hps sempiternē de⁹  
fac nos tibi semp ⁊ de  
notā gerere volūtātē: ⁊ ma-  
te stati tue sincero corde ser-  
uire. **Et faz p do. Ad ma-**  
**turtinas si dñicales Lecto. s.**  
**Sermo beati Augustini epi**



uouiffimū: primi mortis de  
laqueo perdidit. Tu. **lc. iij.**

**A**cta est victoria dñi  
nostri iesu xpi cum re  
surrexit ⁊ ascendit in celum:  
et impletū est quod audistis  
cū apocalypsis legeretur: vi  
dit leo de tribu iuda. Ipe leo  
victor est: ipse agnus occisus  
est. **¶** Leo ppter fortitudi  
nē: agnus ppter innocentā.  
Leo qz inuictus ⁊ agnus qz  
māstnet. Et iste agnus occi  
sus morte sua vicit leonez: q  
qrit quē deuoret. Tu. **lc. iiii.**

**D**ictus est em̄ diabolus  
leo feritate: nō stute  
Apostolus quippe petr⁹ ait  
vigilare nos oportere aduer  
sus tēptationes: qz aduersa  
ritus inquit vester diabolus  
circuit querens quē deuoret

**S**ed quomodo circuit de  
xit. Sicut leo rugiēs circu  
it: qrens quē deuoret. Quis  
nō incurreret dentes leonis  
huius: nisi vicisset leo de tri  
bu iuda: Contra leonē leo: cō  
tra lupum agnus. Tu. **lc. v.**

**E**xultauit diabolus qñ  
mortuus est xps: ⁊ ipa  
mortē xpi est diabolus vici⁹  
Tanq̄ in muscipula escā ac  
cepit. Gaudebat ad mortē:  
quasi ppositus mortis. Ad  
qđ gaudebat: inde ille tētus

est. Muscipula diaboli: crux  
dñi. Escā qua caperet mo  
ris dñi. Et ecce surrexit dñs no  
ster iesus xps. Ubi est mo  
ris q̄ pependit in ligno: Ubi est  
insultatio iudeoz: Ubi est  
typus ⁊ superbia caput ante  
crucē agitantū ⁊ dicentū: si  
filius dei es: descēde de cry  
ce: Ecce plus fecit q̄ illi in  
sultando exigebāt: qz de se  
pulchro surrexit. Tu. **lc. vi.**

**Q**uis est enī de sepul  
chro resurgere: q̄ de  
cruce descendere. Jam vero  
quanta glōria est q̄ ascendit  
in celū: qz sedet ad dexteraz  
patris: Sed hoc oculis non  
videmus: qz nec pendente i  
ligno vidim⁹. Totū hoc fide  
tenem⁹: oculis cordis intue  
mur. Hodie enī sicut audi  
stis fratres: dñs nr̄ ies⁹ xps  
ascendit in celū: ascēdat ⁊ cū  
illo cor nostrum. Tu. **lc. xvi.**

**A**diamus apostoloz  
dicentē. Si resurre  
xistis cuz xpo q̄ sursum sunt  
querite vbi xps est i dextera  
dei sedens: q̄ sursum sunt sa  
pitate: nō q̄ super terrā. Sicut  
em̄ ille ascendit nec recessit a  
nobis: sic et nos cū illo iam  
sumus: q̄nis nondum i cor  
pore nostro factuz sit qđ pro  
mittitur nobis. Ille iā exal



tatus est super celos. Neq̄ enim nobis propterea desperanda est perfecta et angelica celestis habitatio quia dixit nemo ascendit in celum nisi qui descendit de celo filius hominis qui est in celo: sed hoc dictum est propter unitatem qua caput nostrum est: et nos corpus eius. **Lu. 2c. viij.**

**Q**uam ascendit in celum: nos ab illo non separamur. Qui descendit de celo non nobis iudet celum: sed quodam modo clamat mea membra estote: si ascendere vultis in celum. In hoc ergo oēs interim roboremur: in hoc votis omnibus estuemus: hoc meditemur in terris quod computamur in celis. Tunc exuturi carne mortalitatis: nunc exuamur animi vetustatem. Facile leuabitur corpus in alta celorum: si non premar spiritus sancti peccatorum. **Lu. Lectio. ix.**

**Lectio sc̄ti euāḡij marc̄i.**

**I**n illo tempore: Recubentibus undecim discipulis apparuit eis iesus: et exprobrauit incredulitatem illorum et duriciam cordis: quia his qui viderant eum resurrexisse non crediderunt. **Et res̄. Ex home.**

**Ita b̄ti grego. par. de eadē sc̄.**  
**Sequitur Qui crediderit: et ba**

ptisatus fuerit saluus erit: qui vero non crediderit condemnabitur. Fortasse unusquisque apud semetipsum dicat. Ego iam credidi: saluus ero. Verum dicitur: si fidem operibus teneat. **¶** Vera etenim fides est: que in hoc quod verbis dicitur: moribus non contradicit. Hinc est enim quod de quibusdam falso fidelibus paulus dicit. Qui profitentur se nosse deum: factis autem negant. Hinc iohannes ait. Qui dicit se nosse deum: et mandata eius non custodit mendax est. Quod cum ita sit: fidei nostre veritatem in vite nostre consideratione debemus agnoscere. Tunc enim veraciter fideles sumus: si quod verbis promittimus: operibus implemus. **Lectio. x.**

**I**n die quippe baptismatis oibus nos antiqui hominis operibus: atque oibus popis abrenunciare promissimus. Itaque unusquisque vestrum ad considerationem suam mentis oculos reducat: et si seruat post baptismum quod ante baptismum spondidit: certum est quia quia fidelis est gaudeat. **¶** Sed ecce quod promissum sit minime seruauit: ad exercenda praua opera: ad occupandas mundanas pompas dilapsus est: videamus si ita scit plangere quod errauit. Apud misericordem

D. A.



hanq; iudices nec ille fallax  
habebit; q; ad v̄itatē reuertit  
etiā postq; mētē; q; ops de  
dū libet̄ nostrā penitentiā sus  
cipit: ip̄e suo iudicio hoc qd  
errantim<sup>9</sup> abscondit. **Lx. lxx.**

**S**quis Signa aut̄ eos  
q; crediderit hec sequen  
tur. In noie meo demōia eis  
ciēt; linguis loquētur nouis  
serpētēs tollent; r si mortife  
rū qd biberint non eos noce  
bit. Sup̄ egros man<sup>9</sup> impo  
nent; r bene habebunt. Nun  
qd nō ffres met<sup>9</sup> / q; illa signa  
nō facitis minime creditis?  
S; hec necessaria fuerunt in  
exordio eccl̄ie At̄ em̄ ad fidē  
cresceret miraculis fuerat nu  
triēda; q; r nos cum arbuta  
plantam<sup>9</sup> / tam dū aquā eis  
fundim<sup>9</sup>: quousq; ea in terra  
cōualuisse videam<sup>9</sup>. At si se  
mel radicē fixerint: a rigādo  
cessam<sup>9</sup>. Hinc est em̄ q; pau  
lus dicit Lingue i signū sūt:  
nō fidelib<sup>9</sup> / s; infidelib<sup>9</sup>. Ha  
bem<sup>9</sup> de his signis atq; v̄tu  
tibus q; adhuc subtilius con  
siderare debeamus. **Lx. lxx.**

**S**ancta eccl̄a quotidie  
spiritualit̄ facit; qd tūc  
per ap̄los corporaliter facie  
bat. Hā sacerdotēs ei<sup>9</sup> cuz p  
exorcismi gratiā manuz cre  
dentib<sup>9</sup> imponūt; r habitare

spūs malignos in eoz mēte  
cōtradicit; qd aliud faciunt  
nisi demōia eiiciūt; Et fide  
les qqs q; iā vite veteris secu  
laria verba dereliquūt / sc̄tā  
aut̄ mysteria insonāt; cōdito  
ris sui laudes r potētiā quā  
tū p̄ualēt̄ narrant; qd aliud  
faciunt nisi nouis linguis lo  
quunt; Qui dū bonis suis  
exhortatiōib<sup>9</sup> maliciā de ali  
enis cordib<sup>9</sup> auferūt; serpe  
tes tollūt. Et dū pestiferas  
suasiones audiūt / sed tñ ad  
operationē prauā minime p  
trahunt; mortifex qdem est  
qd bibūt; s; eos nō nocebit.  
Qui quotiēs p̄imos suos  
in bono ope infirmari cōsp̄i  
ciūt; dū eis tota v̄tute cōcur  
runt r exēplo sue opationis  
illoz vitā roborāt q; in pp̄tia  
actione titubabāt; qd aliud  
faciunt nisi sup̄ egros man<sup>9</sup>  
imponūt vt bene habeant?  
Que nimirū miracula tāto  
malora sūt; quāto spiritalia  
tāto malora sunt; quāto per  
hec nō corpa sed aie suscitā  
tur **Lx. Euageli. r oi ovi in  
die sc̄o. Ad ian. ps. l. Nisse  
rere. fo. xvii. Ep̄m. Apo. iii.**

**Q**ui vicerit dabo ei ses  
dere me cuz in throno  
meo; sicut r egovici r sedi cū  
patre meo i throno ei<sup>9</sup>. **Deo**



gras. **Reliqua** vt in die festo  
**Post** Vindicam? **Comē. de**  
**dnica. a.** Cum venerit para-  
 clitus quē ego mittā vobis a  
 patre/spū sctitatis q̄ a p̄re. p-  
 cedit ille testimoniū p̄hibe-  
 bit de me **al. a. or.** **Sp̄s s̄pi.**  
**Ad ves. post Vindicam? Comē.**  
**mēo. de do. an.** Hec locutus  
 suz vobis vt cū venerit hora  
 eorūz reminiscamini qz ego  
 dixi vobis **al. a. or.** **Secūda fer.**  
**Ad bñ. a.** Cūtes in mundū  
 yniuersum p̄dicare euāgelii  
 oi creature **al. a. or.** q̄ crediderit  
 et baptizat⁹ fuerit salu⁹ erit  
**al. a. or.** q̄ aut nō crediderit con-  
 denabitur **al. a. or.** **Ad magt. a.**  
 Illi aut p̄fecti predicauerūt  
 vbiqz deo cooperāte ⁊ fimo-  
 nē p̄firmante seq̄ntib⁹ signis  
**al. a. or.** **Tertia fer. ad bñ. a.**  
 Dñe si i tpe hoc resilitus  
 regnū isrl. dixit at eis/nō est  
 v̄m nosse tpa v̄l momēta q̄  
 p̄posuit i sua p̄tate **al. a. or.** **Ad**  
**magt. a.** Dñs qdē tel⁹ postq̄  
 locut⁹ ē eis ascēdit i celū ⁊ se-  
 det a dextris dei **al. a. or.** **Quar-**  
**ta fer. Ad bñ. a.** Ad dētib⁹ il-  
 lis eleuat⁹ est ⁊ nubes susce-  
 pit eū i celū **al. a. or.** **In octa.**  
**ascētio. In primis ves. Cap.**  
**partū quidē. Pro. Cōcede**  
**qs ops. Reliq̄ vt i die sc̄. i.**  
**Oratio beati Ieronis pape.**



**S**acramētum dile-  
 ctissimi saluz n̄re  
 q̄ precio sāguinis  
 sui vniuersitat⁹ cō-  
 ditor estimauit: a die corpo-  
 ralis ortus vsqz ad exitū pas-  
 sionis/p̄ disp̄sationē humi-  
 litatis ipletū est. Et licz mul-  
 ta etiā i forma serui diuinita-  
 tis signa radiauerint: pp̄ue-  
 tū illi actio t̄pis/ad demon-  
 strādā suscepti hominis p̄te-  
 nuit s̄tate. **¶** Post passionē  
 vero ruptis mortis viculis q̄  
 vim suā in eū q̄ p̄cti erat ne-  
 scius incedēdo p̄diderat: in-  
 firmitas in s̄tate mortalitas  
 i immortalatē: p̄tumelia trāf-  
 suit i gl̄iam. Quā dñs iesus  
 x̄ps i multz manifestisqz do-  
 cumētis multorū declarauit  
 aspectib⁹ ⁊ donec tr̄ū p̄hūvi-  
 ctorie quē reportarat a mor-  
 tuis: i ferret ⁊ celis **Luce. ii.**  
**S**icut ergo in solēnita-  
 te paschali resurrex-  
 ita ascētio eius in celos pre-  
 sentū nob⁹ est materia gau-  
 dioz: recolentibus illū diē ⁊  
 rite venerantib⁹ quo nature  
 n̄re humilitati x̄po sup oēm  
 celi militiā/ sup oēs ordines  
 angelorū ⁊ vltra omnū alti-  
 tudinē potestatus ad dei pa-  
 tris est proiecta confessum.  
 D. II.



In octa.

**Q**uo ordine operę diuino  
rūnos fundati nos edificati  
sumus: vt mirabilior fieret  
gr̃ia dei cū remor; a p̃spectu  
hoim q̃ merito reuerentiā sui  
sentiebant indicere: fides nō  
diffideret; spes nō fluctuaret  
charitas nō tepet. **Lx. Ic. vi**

**M**agnę eni hęc vigoz  
est mentiu z valde fi-  
deliū lumē aiaz; incūctanter  
credere q̃ corporeo nō vidēf  
scuitur; z ibi figere desideriu  
quo nequeas inferre conspe-  
ctum. Hęc aut pietas vñ in  
cordib; nostris nasceret aut  
quomodo quisq; iustificaretur  
per fidez; si in his tm̃ sa-  
lus nostra cōsisteret; q̃ obtu-  
tibus subtaceret; **¶** An et  
illi viro qui de resurrectione  
dñi videbat; ambigere; vbi in  
ipsius carne vestigia passio-  
nis et visu explorasset; et ta-  
ctur; qz vidisti me inquit dñs  
credidisti; beati qui nō vide-  
runt et crediderunt. **lc. iiii.**

**U**ligit hui; beatitudi-  
nis dilectissimi capa-  
ces esse possem; expletis oib;  
bus q̃ euāgelice predicatio-  
ni znoui testamēti mysticis  
cōgruebāt; dñs nos ter iesus  
xps quadragesimo post re-  
surrectionē die coram disci-  
pulis eleuat; in celū corpo-

ralis presentie moduz fecit;  
mansurus in patris dextera  
donec tpa multiplicādis ec-  
clesie filiis diuinit; p̃stituta  
paganf; et ad iudicandos  
vivos et mortuos in eadem  
carne i qua ascēdit adueniat  
**¶** Ita qz redēptoris no-  
stri conspicuum fuit in sacra-  
menta trāsiunt; z vt fides ex-  
cellentior esset ac firmior vi-  
sioni doctrina successit; cui;  
auctoritatem supernis illu-  
minata radis credentiū cor-  
da sequerentur. **Lectio v.**

**H**anc fidē ascēsiōe dñi  
auctā z sc̃ti spūs mu-  
nere roboratā; nō vicula nō  
carceres/non exilia/non fa-  
mes/nō ignis/aut laniat; fe-  
rarū; nec exquisita persequē-  
tiū crudelitatibus supplicia  
terruerunt. p̃zo hac fide per-  
vniuer sum mūdum non solū  
viri s; etiam femine/ nec tm̃  
impubes pueri; s; etiā tene-  
re p̃gines/vsq; ad effusione;  
sui sanguinis decertarunt.  
Hęc fides demonia eiecit;  
egritudines depulit; mortu-  
os suscitauit. **Lx. Lectio. vi**

**U**ade z ipi b̃i apli qui  
tot miraculis p̃firma-  
ti/tot sermōib; eruditi; atro-  
citatē tm̃ dñice passionis ex-  
pauerant z veritatē resurre-



tionis eius nō sine hesita-  
tione susceperāt: tñ de ascē-  
sione dñi p̄fecerūt: vt q̄cqd  
illis prius intulerat metum  
verteret in gaudiū. Totā ei  
contemplationē animi in di-  
uinitatē ad patris dexteram  
considentis exererāt: nec tā  
corpore visionis tardabant  
obiectu quo minus id aciē  
mentis intenderent: q̄d nec  
a p̄re descendendo abfuerat  
nec a discipulis ascēdēdo dis-  
cesserat. Tu autē. **Lec. vii.**

**T**unc igitur dilectissi-  
mi fili? hois dei fili?  
excellētius sacratissq; ino-  
tuit: cū in paterne maiestatis  
gloriam se recepit: et ineffabili  
modo cepit eē diuinitate p̄-  
sentior: q̄ fact? est humanita-  
te lōgiquior. Tūc ad equa-  
lem p̄ri filiū eruditior fides  
gressu cepit mētis accedere  
et tractatiōe corporee i xpo  
substātie qua p̄re minor est  
non egere. Quā gloriificati  
corporis manēte natura eo  
fides credentiū vocabatur:  
vbi nō carnali manu sed spi-  
ritali intellectu par genitori  
vnigenit? tangeret. Hinc il-  
lud est q̄ post resurrectionē  
suay dñs marie magdalene  
personā ecclie gerenti cū ad  
contactū ipsius p̄peraret ac

cedere dicit noli me tāgere:  
nondū em̄ ascendi ad patrē  
meū. Hoc est nolo vt ad me  
corporealiter venias: nec vt  
me sensu carnis agnoscas.  
Ad sublimiora te differo: et  
maiora tibi preparo: cuz ad  
patrem ascēdero. Tunc me  
verius perfectissq; palpa-  
bis: apprehensura quod nō  
tāgis: et creditura quod nō  
cernis. Tu autē. **Lec. viii.**

**Q**uam autē ascendentem  
ad celos dñm sequen-  
tes discipulorū oculi intēta  
āmirationē suspicerēt: astite-  
rūt ipsi angeli duo mirabili  
vestiū cādore fulgentes: q̄ et  
dixerūt. Atri galilei qd sta-  
tis aspicientes in celū: Hic  
iesus q̄ assūpt? est a vobis in  
celū: sic veniet quēadmodum  
vidistis eū euntem in celum.  
Quibus v̄bis oēs ecclie filij  
docebantur: vt iesus xps in  
eadē qua ascēderat carne vē-  
tur? visibilis crederet: nec  
posset ambigi oīa illi eē sub-  
iecta: cui ab ipso corpe nati-  
uitatis exordio famulat? ser-  
uissēt angelic?. Sicut enim  
cōcipiendū xpm de sc̄to spū  
brē marie v̄gint angel? nun-  
ciauit: sic et editū de virgine  
vox celestij pastorib? cecit-  
nit. Sic surrexisse a mor-  
D. iij.



tulis supnoꝝ nũcioꝝ testimo-  
nia prima docuerunt: sic ad  
iudicandum mundũ / in ipsa  
carne venturũ angeloz offi-  
cia predicarũt: vt intellige-  
remus quãte potestates sint  
assuturẽ curz iudicaturõ / cui  
tante ministraberũt etiã iu-  
dicando. **Tu Lec. ix. Lec.**  
**feti euãg: fm mar. ca. vbi su.**

**I**n illo tpe: Recubenti  
b<sup>o</sup> vndeci discipul<sup>o</sup> ap-  
paruit eis iesus: z exprobra-  
uit incredulitatẽ illoꝝ et du-  
rictã cordioꝝ: qz his qui vide-  
rãt eũ resurrexisse nõ credi-  
derũt. Et ref. **Ex homel. bri**  
**grego. paper. de eadẽ lectioẽ**  
**Sequit.** Et dñs quidẽ iesus  
postq̃ locutus est eis assum-  
ptus est in celum: z sedet a  
dextris dei. In veteri testa-  
mento cognouim<sup>9</sup> q̃ helias  
sit rap<sup>9</sup> in celũ. Sed aliud  
est celum aerẽũ: aliud celus  
ethereũ. Celi quippe aerẽũ  
terre primũ. An z aues ce-  
li dicim<sup>9</sup>: qz eas in aere vol-  
tare videm<sup>9</sup>. **I**n celũ itaqz  
aerẽũ helias subleuat<sup>9</sup> est:  
vt in secretã quãdã terre re-  
gionẽ repente duceret: vbi  
in magna iã carnis z spirit<sup>9</sup>  
quiete viueret: quousqz ad fi-  
nẽ mũdi redeat / z mortis de-  
bitũ soluat. Ille em̃ mortem

distulit nõ euasit: redẽptor  
aut̃ nĩ qz nõ distulit supant /  
eãqz resurgẽdo cõsumpsit: e  
resurrectiois sue gloriã ascẽ-  
dendo declarauit. **Lectio. x.**

**M**andũ quoqz q̃ he-  
lias in curru legitur  
ascẽdisse: vt videlicet aperte  
mõstraret qz hõ purus adiu-  
torio idigebat aliõ. Per an-  
gelos q̃ppe illa facta z ostẽ-  
sa sunt adiumenta: qz nec ad  
celũ aerẽũ p se ascẽdere pote-  
rat: quẽ nature ifirmitas gra-  
uabat. Redẽptor autẽ nĩ nõ  
curru / nõ angelis subleuat<sup>9</sup>  
legitur: quia is qui fecerat  
oĩa / nĩmirũ sup oĩa sua itur-  
te ferebat. **I**llo em̃ reuer-  
tebat vbi erat / et ide redibat  
vbi remanebat: qz curz p hu-  
manitatẽ ascenderet in celũ:  
per diuinitatem suã z terrã  
pariter cõtinebat z celiũ. Si-  
cut aut̃ ioseph a fratrib<sup>9</sup> ven-  
ditus veditioñẽ redempto-  
ris nĩ figurauit: sic enoch  
translatus: atqz ad celũ ae-  
reũ helias subleuat<sup>9</sup>: ascẽ-  
sionem dñicam vterqz desi-  
gnauit. **Tu autẽ. Lectio. xi.**

**A**scensionis ergo sue  
dñs pñcios z reses  
habuit / vnũ añ legẽ / aliũ sub  
lege: vt quãz veniret ipse qui  
veracit̃ celos penetrare po-



**Prinatis dieb<sup>9</sup> post octa. ascen. s. xxviii.**

tulset. An z ipe ordo in eorū quoq; vrozūq; subleuatiōe per quedāz incrementa distinguit: nā enoch translatus/helias vero ad celū subuect<sup>9</sup> esse memorat: vt ventret postmodū q̄ nec trāslat<sup>9</sup> nec trāsuect<sup>9</sup> celū ethereum sua virtute penetraret. Qui nobis in se credētib<sup>9</sup>/q; carnis quoq; mūdiciā largiret et sub eo p̄ incrementa tēporū virt<sup>9</sup> castitatis excreceret z in ipa quoq; eorū trāslatiōe qui ascensionē dñicam/vt videlicet famuli designauerūt z in ipso se q̄ ad celū ascēdit dñs ostendit. Nam enoch q̄ dē vrozē z filios habuit: helias neq; vrozē neq; filios legit habuisse. Pensate ergo quōd p̄ incrementa tēpis creuerit mundicia scitatis: qd̄ et per translatos famulos: z p̄ ascēdentis dñi personā patēter ostendit. Trāslat<sup>9</sup> nāq; ē enoch/z per coitū genit<sup>9</sup> z p̄ coitū generās: rap<sup>9</sup> est helias p̄ coitū genit<sup>9</sup>/s; nō per coitū generās: assūpt<sup>9</sup> vero est dñs/neq; coitū generās neq; p̄ coitū generat<sup>9</sup>. **Sc. xij.**

**Q**nsiderādū veronobis est qd̄ est q; marc<sup>9</sup> ait/sedet a dextris dei z z stephan<sup>9</sup> dicit video celos aper

tos: et filii hoīs stantē a dextris dei. Quid est q; hūc marcus sedentem: stephanus vō stantem se videre testat<sup>9</sup>. Sed scitis fr̄es q; sedere iudicātis est: stare vō pugnātis vel adiunātis. **Q**z igit redēptor n̄r assumpt<sup>9</sup> est in celū/z nūc oīa iudicat/et ad extremum oīz iudex veniet hūc post exscēsiōnē marc<sup>9</sup> sedere describit: q; post exscēsiōis sue gloriā iudex i sine videbit. Stephanus vō in laboris certamine posit<sup>9</sup>/stantē vidit quē adiutores habuit: q; vt isse terra p̄seculorū infidelitatem vinceret: p̄o illo de celo illi us gratia pugnat. **Tu at. Euāgelii z oro vti die scōdō Reliqua vt i die scō. P̄ d̄: uatis dieb<sup>9</sup> post octa. agit licur infra octa. excepto q; ad horas cōsuetas oro erit dñi calis scz. D̄ps sempiternē.**

**Sexta feria ad bñd. an.** Viri galilee quid aspiciē in celum: hic iesus qui assumptus est a vobis in celos sic veniet al. **Ad mag. a.** Sic veniet quemadmodū vidistis eum euntem in celum alla.

**Sabbato ad bñdicit. an.** Hos vos relinquam orphanos al. vado et venio ad vos alla/z gaudebit cor v̄z alla.

D. iij.



In festo penthecostes ad  
 vespas sup pos a. Alleluia.  
 vii. Capitulum Actuum. xix.



Actus est cum ap-  
 pollo esset chori-  
 thi ut paulus per-  
 agratus supioribus  
 partibus veniret

ephesum et inueniret quos-  
 dam discipulos dixitque ad eos  
 si spiritum sanctum accepistis cre-  
 dentes. Deo gratias. **R.** Re-  
 pleri sunt. **ut infra. r. hymn.**  
 Veni creator. **fo. lxxij. r.** Lo-  
 quebant varitis linguis apo-  
 stoli alleluia. Magnalia dei al-  
 leluia. **Ad magr an.** Ultimo  
 festiuitatis die dicebat iesus  
 qui in me credit flumina de  
 ventre eius fluent aque vite/  
 hoc autem dixit de spiritu quem  
 accepturi erant credentes in  
 eum alleluia.

**Oratio.**

**R.** Resta quomodo omnipo-  
 tens deus ut clarita-  
 tis tue super nos splendor ef-  
 fulgeat et lux tue lucis cor-  
 da eorum qui per gratiam tuam  
 renati sunt sancti spiritus il-  
 lustratione confirmet. Et fac  
 per deo. in vni. eiusdem. **ut.** In  
 uitato. Alleluia alleluia. **ps. Ae-**  
**niteby.** Beata nobis. **fol.**  
**lxxij. In primo noct. a. Alle-**  
**viii. ps. viii. Dñe dñs. fo. ii.**  
**ps. xviiij. Cell enarrat. fo. vi.**

**ps. xxxij.** Dñi est terra. **fo. vij.**  
**ps. xxviii.** Afferte do. **fo. ix.**  
**ps. xxxiiij.** Exultate iusti. **fo.**  
**xxxij. p. xlvj.** Dñs gētes. **fo.**  
**xxv. r.** Verbo dñi celi firma-  
 ti sunt alleluia. Et spū oris eius  
 ois virtus eorum alleluia. **Rec. i.**  
**Sermo beati leonis pape.**

**H.** Diernā solēnitatem  
 dilectissimi in p̄cipuis  
 festis esse venerandā oim ca-  
 tholicorum corda cognoscunt.  
 Hec dubiū est quāta hūc diei  
 reuerentia debeatur quē spi-  
 ritus sanctus excellētissimo  
 sui muneris miraculo cōse-  
 cravit. **¶** Hā ab illo die quo  
 dñs sup oēm celorum altitudi-  
 nē ad dexterā dei patris p̄sel-  
 surus ascēdit decim⁹ iste ē  
 quā ab eiusdē resurrectione qui-  
 quagesim⁹ nobis i eo a quo  
 cepit illuxit magna myste-  
 ria et veterū sacramentorum pri-  
 nēs et nouorū quibus ma-  
 nifestissime declarat et gra-  
 tiā p̄nūciatā fuisse per le-  
 gē et legē impletā esse per  
 gratiā. **¶** Tu autē. **R.** Jam nō  
 dicā vos seruos sed amicos  
 meos quia omnia cognoui-  
 stis quā opatus sum in medio  
 vestri alleluia. Accipite spiritus  
 sancti in vobis pactitū ille est  
 quē pater mittet vobis alleluia.  
**¶** Quorum remisistis pecca-

remittentur  
**S.** Item est  
 duo quod  
 do egyptis lib  
 quagimo die  
 nonē agri let  
 te firmat: ita pol  
 spū ois verus d  
 cibus est quin  
 reuēctionis  
 apostolos pleb  
 un spiritus sa  
 di re facile di  
 agnoscat in ita  
 moni euangel  
 p̄ncipit: ve  
 tu conditū fe  
 i quo p̄mū  
 tam. **¶** Nam  
 ca testatur hys  
 plerent dies p̄  
 sentis oēs pari  
 loco: factus est  
 lo forus tanq̄  
 spiritus veben  
 ut torā domi  
 nesque appar  
 te lingue ta  
 p̄supra singu  
 p̄ci sunt oēs  
 verū loqui va  
 ut spiritus fan  
 m illis. Tu au  
 mo festiuitar  
 tōne quā in me c  
 brene et flūc



ta remittuntur eis. Accipi.

**S**icut em̄ he- **Rec. ij.**  
breo quōdam populo  
ab egyptis liberato quin-  
quagesimo die post immola-  
tionē agni lex data est in mō-  
te synai: ita post passionem  
xp̄i qua verus dei agnus oc-  
cisus est: quinquagesimo a  
resurrectionis ipsius die in  
apostolos plebēq; credenti-  
um spiritus sanctus illaps⁹  
est: vt facile diligens xp̄ian⁹  
agnoscat initia veteris testa-  
menti euangelicis ministras-  
se principis: et ab eodē spi-  
ritu conditū fedus secundū:  
a quo primū fuerat institu-  
tum. **N**am sicut apostoli-  
ca testatur hystoria: cū com-  
plerent dies p̄thecostes es-  
sentq; oēs pariter in eodem  
loco: factus est repēte de ce-  
lo sonus tanq; aduententis  
spiritus vehementis: et reple-  
uit totā domū vbi erāt sedē-  
tes: et apparuerūt illis dispa-  
tite lingue tanq; ignis: sedit  
q; supra singulos eorū. Et re-  
pleti sunt oēs spū sc̄to: et ce-  
perūt loqui variis linguis p̄-  
ut spiritus sanct⁹ dabat elo-  
qui illis. **Tu autē. R.** Ul-  
tumo festiuitat⁹ die dicebat  
iesus: q̄ in me credit flumina  
de v̄tre ei⁹ fluēt aque viue.

**H**oc autē dixit de spū quē ac-  
cepturi erāt credētes in euz  
allā allā. **R.** Qui sitit veniat  
et bibat: et de v̄tre ei⁹ fluēt  
aque viue. **Hoc. Lectio. iij.**

**Q**uāvelox est sermo sa-  
pientie: et vbi de⁹ ma-  
gisser est: sc̄cito discitur qd  
docet. Non est adhibita in-  
terpretatio ad audiendū: nō  
cōsuetudo ad vsū: nō tem-  
pus ad studiū: sed spirante  
vbi voluit spiritu veritatis:  
pprie singularum gentium  
voces: facte sunt in ecclesie  
ore cōmunes. **A**b hoc er-  
go die tuba euāgelice predi-  
cations insonuit: ab hoc die  
imbres carismatum: flumina  
benedictionū: oē desertū  
et vniuersam aridam rigaue-  
runt: qm̄ ad renouandā faci-  
em terre spiritus dei fereba-  
tur sup aquas: et ad veteres  
tenebras abigēdas noue lu-  
cis fulgura choruscabāt: cū  
micātum splendore lingua-  
rum verbum dñi lucidum et  
eloquiū cōtperetur ignitū:  
cut ad creandum intellectus  
cōsumendūq; peccatū: et ef-  
ficacia illuminandi et vis in-  
esset erudiendi. **Tu autē. R.**  
Disciplinā et sapientiam do-  
cebat eos dominus allā: fir-  
mauit in illis gratiā spirit⁹



sui. Et intellectu adimpleuit  
corda eorum alfa alfa. **R.** Repē  
tino nāq; sonitu spūs sanctus  
sup eos venit. Et itel. **lc. iiii.**

**Q**uāuis autē dilectissi-  
mi valde fuerit ipsa rel-  
geste forma mirabilis; nec du-  
biū sit in illo oim humanarū  
vocū exultate cōuētu: maie-  
statē spiritus sancti fuisse pre-  
sentem / nemo tamen in his  
que corporeis visa sunt appa-  
ruisse substantiā. **¶** Natura  
eternū inuisibilis et cū patre fi-  
lioz cōmunit qualitatē mu-  
neris atq; opis sui qua voluit  
significatione monstravit; p-  
prietatē vero essentie sue in  
sua deitate cōtinuit: q; sicut  
ritū sanctum humanus po-  
test visus attingere. In tri-  
nitate em̄ diuina nihil diffi-  
mille / nihil impar est: et oia q̄  
de illa possunt substantia co-  
gitari nec virtute / nec glo-  
ria / nec eternitate discreta sūt.

**Tu autē. R.** Aduentit ignis di-  
uinus non comburens sed il-  
luminans / non consumens  
sed lucens / et inuenit corda  
discipuloz receptacula mū-  
da. Et tribuit eis carismatū  
dona alfa alfa. **¶** Inuenit  
eos concordēs charitate et

collustravit eos iundās tri-  
nitatis diuinitas. Et tribu-

**In. ii. noct. ā. Alfa. viij. p.**  
**xlviij. Magn⁹ dñs. fo. xvi. p.**  
**lxvij. Exurgat deus. fo. xxij.**  
**ps. lxxxij. Quā dilecta. fo.**  
**xxix. ps. lxxxvij. Bñdixisti**  
**do. fo. xxx. ps. xcij. Lātate. i.**  
**fo. xxxiij. p. ciiij. Bñdic. ii. fo.**  
**xxxvi. v. Cōfirma hoc de⁹ qd̄**  
opat⁹ es i nobis al; **A** tēplo  
sc̄to tuo qd̄ est in hierl̄m al.

**Q**uomodo i psonaz **lc. v.**  
all⁹ fili⁹ al; spūs sanct⁹: nō ta-  
men alia deitas / nec diuerſa  
natura est. Si qdem cū et de  
patre sit fili⁹ vnigenitus / et  
spūs sc̄tus patris filioz sit spi-  
ritus: nō sicut q̄cūq; creatu-  
ra q̄ patris et filii est: sed sicut  
cū vtroz viuēs et potens / et  
sempiternus ex eo qd̄ est pat̄ fi-  
liusq; subsistens. **¶** Cū dñs  
an̄ passionis sue diē discipu-  
lis suis sc̄ti spūs sponderet  
aduenīrū adhuc inquit multa  
habeo vobis dicere: sed non  
potestis illa portare mō. Cū  
em̄ venerit ille spūs sc̄tatis  
ille diriget vos in oēm v̄ita-  
tē. Nō em̄ loq̄r a semetipso:  
sed q̄cūq; audiet loq̄r: et fu-  
tura annūciabit vobis. **¶** **¶**  
q̄ habet pat̄ / mea sūt: ppter-  
ea dixi de meo accipiet et an-



nūciabit vobis. **B.** Nō relin-  
quā vos orphanos al. vado  
et venio ad vos. **Et** gaude-  
bit cor vrm al. al. **N.** Nisi ego  
abiero pacit? nō veniet/ dū  
assumptus fuero mittā vo-  
bis eum. **Et** gau. **Lec. vi.**

**M** Ergo alia sunt pa-  
tris/ alia sūt filij/ alia  
spūs sc̄i/ sed oīa q̄ habet pat̄/  
habet filij/ habet r̄ spūs san-  
ctus/ nec vnq̄ in illa vnitate  
nō fuit ista cōmuniō/ q̄ hoc  
est ibi oīa habere qd̄ sep̄ exis-  
tere. Nulla ibi sp̄a/ nulli gra-  
dus/ r̄ nulle differentie cogi-  
tetur. **Et** si nemo de deo po-  
test explicare qd̄ ē/ nemo au-  
deat affirmare qd̄ nō est. **Ex**  
cusabili? em̄ est de natura in-  
effabili nō eloq̄ digna/ q̄ dif-  
finire cōtraria. Quicqd̄ ita-  
q̄ de sempiterna r̄ incōmu-  
tabili gloria patris pia pos-  
sunt corda cōcipere/ hoc si-  
mul et de filio r̄ de spūs sc̄o i-  
separabilis atq̄ indifferēter  
intelligāt. Ideo em̄ hāc bea-  
tā trinitatē vnū p̄stemur de-  
um/ q̄ i his trib? p̄sonis/ nec  
substantie nec potentie/ nec  
volūtatis nec opatiōis vlla  
est diuersitas. **Tu. B.** Fact?  
est repēte de celo son? ranq̄  
aduēniēti spūs vehemētis.  
**Et** repleuit totā domū vbi

erāt sedētes al. **B.** **Et** appue-  
rūt apl̄s disptite ligue tāq̄  
ignis/ seditq̄ supra singulos  
eorū. **Et. Lectio. vii.**

**S**icut q̄ detestamur ar-  
rianos q̄ iter p̄ez r̄ filij alti-  
quā volūt eē distātā/ ita etiā  
macedonianos pariter dete-  
stamur/ q̄ licet p̄t̄ et filio tri-  
buāt eq̄litate/ sp̄m̄ t̄m̄ sc̄m̄ i-  
ferioris putāt eē nature/ r̄ nō  
p̄siderātes eā blasphemiam  
se icidere/ q̄ neq̄ i p̄senti sc̄lo  
neq̄ in futuro sit remittēda  
iudicio/ dicēte dño. Quicū-  
q̄ dixerit v̄bū contra filium  
hoīs remittet et/ q̄ aut̄ dixe-  
rit v̄bū contra sp̄m̄ sc̄m̄/ non  
remittet et neq̄ in hoc sectu-  
lo/ neq̄ i futuro. **Tu. B.** **Spt̄**  
rit? sc̄t̄s p̄cedens a throno  
apl̄ozū pectora inuisibiliter  
penetrauit nouū sc̄tificatio-  
nis signū. **Et** in ore eoz oīm  
genera nascerent̄ linguarū  
al. **B.** Fact? est repente de ce-  
lo son? aduēniēti spūs ve-  
hemētis. **Et** in ore **Lec. viii.**

**P**ermanēs nāq̄ in hac  
p̄t̄etate sine venia est/  
q̄ exclusit a se eū/ p̄ quem po-  
terat cōfiteri/ nec vnq̄ pue-  
nit ad idulgētie remediū/ q̄  
patrocinatori sibi nō habet  
aduocatū/ Ab ip̄o enī est in-  
uocatio patris/ ab ip̄o sunt



lachryme pentētū / ab ipso  
gemit<sup>9</sup> supplicatū<sup>9</sup> : et nemo  
pōt dicere dñs iesū nisi i spū  
scō: cui<sup>9</sup> equalē cū patre et fi  
lio oīpotentiā vnāq̄ deitatē  
euidētissime ap̄s p̄dicat di  
cēs. Diuisiones nō gr̄arū sūt  
idē aut spūs. Et diuisiones  
ministratiōnū sūt idē autem  
dñs. Et diuisiones opatiōnū  
sūt: idē nō de<sup>9</sup> q̄ operat oīa i  
oīb<sup>9</sup> Tu. **R.** Spūs dñi reple  
uit orbē terrarū. Et hoc qd̄  
cōtinet oīa sciētā habet vo  
cīs al. al. **R.** Dñs ei est artifex  
oēm habēs p̄tutē / oīa p̄p̄ci  
ciens. Et hoc. **In. iii. noc.**  
**R.** **Al. viii. Cañ.** Quis ē iste  
f. **lvii. R.** Emitte spiritū tuū  
creabit<sup>9</sup> al: Et renouabis fa  
ciē terre al: **Lez. ix. sc. sancti**  
**euā: sectidū iohannē Cap. 2**  
**I**n illo tpe: Dixit ies<sup>9</sup>  
discipulis suis. Si quis  
diligit me sermonē meū ser  
uabit<sup>9</sup> et pater meus diliget  
eū / et ad eū ueniet<sup>9</sup>: et māsiō  
nē apud eū faciemus. Et re.  
**Hōme. vii. gre. p̄. de. e. lec.**  
**H**abet tres charissimī euan  
gelice uerba lectiōis sub bre  
uitate transcurrere: et post  
diutius liceat in cōtēplatio  
ne tante solēnitatis imorari  
Hodie nāq̄ spiritus sc̄tus re  
pentino tonitu super disci

pulos uenit mentesq̄ carna  
liū in sui amore permutauit<sup>9</sup>  
et foris apparētib<sup>9</sup> linguis  
igneis / intus facta sunt cor:  
da flāmantia: quia dū deum  
in ignis uisōe suscipiūt / per  
amorem suauiter arserunt.  
**I**pse nāq̄ spūs sc̄tus amor  
est. Unde et iohannes dicit  
De<sup>9</sup> charitas est. Qui ergo  
mēte itēgra deū desiderat  
p̄fecto iā habet quē amat  
Neq̄ enī q̄s deū possēt di  
ligeret si eū quē diligit non  
haberet Tu. **R.** Dū cōplē  
tur dies pēthecostes / erant  
oēs discipuli pariter al. et su  
bito fact<sup>9</sup> est sonus de celo  
alla / tanq̄ spiritus torrens  
repleuit totam domū. Alle  
luia alleluia. **R.** Repleti sunt  
omnes spū scō / et ceperunt  
loqui. Alleluia. **Lectio. 2.**  
**S**ed ecce si unusq̄ ue  
strū requirit an diligit  
deum: tota fiducia et secura  
mente respōdet. Diligo. In  
ip̄o autez lectionis exordio  
audistis q̄ ueritas dicit. Si  
quis diligit me: sermonē me  
um seruabit. Probatio er  
go dilectionis exhibitio est  
operis. **H**inc in ep̄la sua  
idē iohēs dicit. Qui dicit q̄  
diligo deū et mādata ei<sup>9</sup> non  
custodit: mendax est. Uere



eni dei diligimus: si mandata ei? seruamus. Vere diligimus: si a nris nos voluptariis coartamus. Nam qd ad huc per illicita desideria difluit: pfecto deum nō amat: qz ei in sua voluptate tradidit. **Lu. 10.** Repleti sunt oēs spūs sc̄t̄s / d̄ cepērūt loqui: put spūs sc̄t̄s dabat eloq̄ illis / et uenit multitudo dicētū. **Alla. 1.** Honne ecce oēs isti q̄ loquunt galilei sunt: / z quo modo nos audiuimus vnusquisq̄ linguaz nostrā in quā nati sumus? **Alla. Lectio. 11.**

**S**equit̄. Et pater meus diligit eū: / z ad eū uenit: / z māsiōnē apud eū faciemus. **De**state fratres charissimi quāta sit ista solennitas: habere in cordis hospitio aduentū dei. Certe si domūestrā q̄sq̄ diues aut prepotens amicus intraret omni festinatōe domū totā mūdare: / ne quid fortasse esset: qd oculos amici intrātis offenderet. Tergat ergo sordes prauis opib: / qui deo preparam domū mētis. Sz uide te qd ditas dicat. **Veniēz: / z mansiōnē apud eū faciemz.** In quorū dā eteni corda uenit: sed mansiōnez non facit: qz p̄ p̄punctionē quidem dei

respectū percipiunt: / sz tentationis tpe hoc ipm qd comuncti fuerunt obliuiscūtur: sicq̄ ad perpetrāda pctā redeūt: / ac si hec minime plāxissent. **Apparuerunt ap̄lis dispersite lingue tāq̄ ignis alla. Seditq̄ supra singulos eorū spūs sc̄t̄s all. all. 10.** Loquebant varijs linguis ap̄li magnalia dei. **Seditq̄. 11.**

**Q**ui ergo vere deū diligit: / qui mandata eius custodit in eius corde dñs: / z uenit: / z mansiōnē facit: quia sic eū diuinitatis amor penetrat: ut ab hoc amore tētatōnis tēpore non recedat. Ille ergo ne amat: cui? uidelicet mētē praua delectatio ex cōsensu nō supat. Nā tāto q̄sq̄ a supno amore disiungitur: quāto inferi⁹ delectat. **Uñ z adhuc subdit. Qui non diligit me: sermones meos non seruat. Ad uos met̄ipos ergo fides charissimi itrozus reditēz: / si deū vere amatis exquirete. Hec tñ sibi aliq̄s credat q̄cqd sibi anim⁹ sine opis attestatiōe rñderit. De dilectōe p̄ditōris / lingua mens: / et uita requiratur. Hūq̄ est amor dei ociosus. **Op̄at̄ eñ magna si est: si uero opari renuit: amor non est. 12.** **Veni****



In festo penthe.

spūs alme tuoz corda fidelium reple; et accede i eis igne amoris. Qui gētes unitatē fidei per diuersitatē linguarū cunctarū congregasti. In nobis auge tua munera spiritus alme. Qui gē.

Secūm iohānē. cō. vbi supra

**I**n il. t. d. ic. di. t. Si q̄s diligit me s̄monē meū seruauit: et p̄ me diliget eū; et ad eū veniem⁹; et māsiōnē ap̄ eū faciē⁹. Qui nō diligit me: sermones meos non seruat. Et sermonē quē audistis non est me⁹; s̄ ei⁹ q̄ misit me patris. Hęc locutus suz vobis: ap̄ vos manēs. Patraclitus autē spūs sc̄tus quez mittet pat̄ in nomine meo ille vos docebit oīa: et suggeret vobis oīa quecūq̄ dixerō vobis. Pacē relinquo vobis: pacē meā do vobis. Nō quō mundus dat: ego do vobis. Nō turbet cor vestrū: ne q̄s formidet. Audistis q̄ ego dixi vobis: vado et venio ad vos. Si diligeretis me gauderetis vtiq̄ q̄ ad patrē vado: q̄ pat̄ maior me est. Et nunc dixi vobis p̄uisc̄q̄ fiat: vt cū factū fuerit credatis. Jā nō multa loquar vobiscū. Venit enim princeps mūdi hui⁹: et in me nō habet quicq̄. Sed vt

cognoscat mūd⁹ q̄ ego diligo patrē: et sicut mādatū dedit mihi pat̄: sic facio. Amē.

h̄y⁹. Te decet laus. r̄s i. t. f.

pasche. S̄ro. Deus qui hō-

dierna die corda fidelium r̄:

fra in laudib⁹. Ad laudes

ān. Alla. vi. ps. r̄ c̄ij. Dñs regnauit decoro. Col. xxxij. Ad

por. s̄uetas. Ep̄. Actū. n.

**D**op̄thecostēs erāt oēs discipuli pariter i eodē loco:

et factus est repente de celo sonus: tāq̄ adueniētis spūs

vehementis: et repleuit totā domū vbi erāt sedētes. Deo

gr̄as. R. h̄y. Repleti sūt oēs spū sc̄to. Alla. x.

Et ceperūt loq̄. Alla. h̄y. Tenūc de⁹ pijsime. fo. lxxij. S̄p̄-

rit⁹ dñi repleuit orbē terrarū: alla. Et hoc quō continet om-

nia sciētā habet vocis alla. Ad bñ. ān. Accipite spiritū

sanctū quoz remiseritis pec-

cata remittunt eis alla. Ep̄.

**D**eus q̄ hodierna die corda fidelium sc̄ri sp̄-

rit⁹ illustratione docuit vobis nob⁹ i eodē spū recta sapere: et

de ei⁹ semp̄ solatiōe gaude-

re. Et f̄y. Per do. in ym. eul. spūs sc̄ti deus. Ad h̄of. ān.

Alla. Ad iij. cō. r̄ ofortii laus. p̄. Verbo dñi celi firmo.







Hebdo. post penthe.

**Alfa. vii. Cap. Ad rom. xv.**

**D**eus spei repleat vos  
in pace et gaudio in cre  
dendo et ab iudicatis in spe et  
firmitate spiritus sancti. Deo gratias. **Oratio.**  
Confirma hoc deus.

**D**eus cui omne cor pa  
tet et omnis voluntas loquitur  
et quod nullum latet secretum pu  
rifica per infusionem sancti spiritus  
cogitationes cordis nostri et  
ut te perfecte diligere et digne  
laudare mereamur. Et factus  
est. In vi. eiusdem. **Ad lau. a.**  
Dum conciperentur dies pen  
thecostes et erant omnes disci  
puli pariter alleluia. **vi. feria.**

**Oratio.** In accepistis spiritum  
repleat vos in timore  
et in timore accepistis spiritum adoptionis  
filiorum in quo clamamus ab  
patre. Deo gratias. **Oratio.** In  
venerunt in die sancto sine alleluia. **Ad bñ.**  
singulis diebus. **Oratio.** et oratio pro pe  
ccatis. **Oratio.** et oratio ad. iii. et ad ves.  
dicit. **Ad. i. an.** Spiritus domini  
repleuit orbem terrarum alleluia.

**Cap. Regi scilicet. Oratio.** In  
hac hora huius diei. **Ad. iij.**  
**an.** Veni sancte spiritus reple  
tuorum corda fidelium et ut  
amoris in eis ignem accende/  
qui per diversitatem linguarum  
cunctarum gentes in unitate fi  
dei congregasti alleluia alleluia. **Cap.**

**Dei proplerent. Oratio.** Verbo domini.

**Oratio.** singulis diebus propria  
**Ad. vi. an.** Apparuerunt  
apostolis dispersite lingue tan  
quam ignis seditque supra singu  
los eorum spiritus sanctus alle  
luia. **Cap. et oratio etiam ad. ix. et i**  
**die sancto. Ad. ix. a.** Loque  
batur variis linguis aposto  
li magnalia dei alleluia alleluia.

**Cap. iij. vespis super psalm. an.**  
Factus est repetere de celo so  
lus aduentus spiritus vehe  
mentis alleluia alleluia. **an.** Confirma  
hoc deus quod operatus es in no  
bis a templo sancto tuo quod est in  
hierusalem alleluia alleluia. Emit  
te spiritum tuum et creabuntur et reno  
uabis faciem terre alleluia alleluia.

**an.** Repleti sunt omnes spi  
ritus sancto et ceperunt loqui alleluia.

**Cap. B. hymnus et h. sine alleluia**  
ut in die sancto. **Ad mat. a.**  
singulis diebus propria. **Oratio.**  
cunda feria. **Ad bñ. a.** Sic  
deus dilexit mundum ut fi  
lium suum unigenitum daret ut  
omnes qui credit in ipsum non periant  
sed habeant vitam eternam alleluia.

**D**eus qui apostolis tuis  
sanctum dedisti spiritum con  
cede plebi tue pie petitionis  
effectum ut quibus dedisti fidei  
largiaris et pacem. Et factus est per  
do. in vi. eiusdem. **Ad magt.**  
**an.** Si quis diligit me sermo-



ne meū seruabit / z pater me<sup>9</sup>  
diliget eū / z ad eū ueniet<sup>9</sup> / z  
māsiōne ap<sup>9</sup> eū faciem<sup>9</sup> allā

**Tertia feria. Ad bñ<sup>9</sup> .ān.**  
Ego sum ostiū dicit dñs / p  
me si quis itroierit saluabit  
et pascua inueniet allā.

**H** Sit nobis q̄s dñe v<sup>9</sup>  
tus spiritus sancti / q̄ z  
corda nostra clemēter expur  
get / z ab omnib<sup>9</sup> tueatur ad  
uersis. Et fā<sup>9</sup> per do. in vni.  
eiusdem. **Ad magt<sup>9</sup> .ān.** Au  
distis qz dixi vobis / vado et  
vento ad vos / si diligeretis  
me / gauderetis vtiqz quia ad  
patrē vado quia pater maior  
me est allā.

**Quarta feria**  
**ad bñ<sup>9</sup> .ān.** Ego sum panis  
vtusq̄ de celo descēdi dicit  
dñs / si quis māducauerit ex  
hoc pane viuet ietnū all<sup>9</sup>.

**M**entes nostras q̄s do  
mine paraclitus qui a  
te procedit illumiet / z indu  
cat in omnē sicut tuus pmi  
sit filius veritatē. Et fā<sup>9</sup> per  
eūdē. in vni. eiusdē. **Ad magt<sup>9</sup>**  
**ā.** Si diligeret me allā gau  
deretis vtiqz allā / quia vado  
ad patrē: allā allā all<sup>9</sup>.

**Fe**  
**ria quinta Ad bñ<sup>9</sup> .ā.** Eūo  
catis iesus duodeci aposto  
lis dedit illis virtutē z pote  
statē sup omnia demonia / et  
vt languores curarent / z mi

lit illos p̄dicare regnū dei / z  
sanare infirmos allā all<sup>9</sup>.

**Deus qui hodierna die cor**

**da fidelij. z. vt in die sancto**

**Ad magt<sup>9</sup> .ān.** Jā nō multa lo  
quar vobiscū / venit enī prin  
ceps mūdi huius / z in me nō  
habet quicq̄: sed vt cogno  
scat mūdus / qz diligo patrē  
et sicut mandatū dedit mihi  
pater / sic facio all<sup>9</sup>.

**Scritia**

**feria. Ad bñ<sup>9</sup> .ān.** Factus est  
in vna dierum / et iesus sede  
bat docens / z erant pharisei  
sedentes et legis doctores  
qui venerāt ex omni castello  
galilee / z iudee / z hierusalem  
et virtus erat dñi ad sanan  
dum eos alleluia. **Oratio.**

**D** A q̄s ecclesie tue mē  
sericors de<sup>9</sup> / vt spūsa  
cto congregata hostili nulla  
tenus incursione turbetur.  
Et fā<sup>9</sup> per do. in vni. eiusdē.

**Ad magt<sup>9</sup> .ā.** Spiritus sancti  
procedens a throno aposto  
lorū pectora inuisibiliter pes  
netrauit all<sup>9</sup>.

**Sabbato ad**

**bñ<sup>9</sup> .ān.** Facta autē die ibat ie  
sus i desertū locū / z turbe re  
quirebant illū / z venerūt vsqz  
ad ipm / z detinebant illū ne  
discederet ab eis allā.

**Sto**

**l**entibus nostris q̄su  
mus dñe spiritus factū

**M**entibus nostris q̄su  
mus dñe spiritus factū

benignus infunde: cui<sup>9</sup> / z sa  
E. j.







eorū? **Lectio prima.** **De homi-**  
**lia tricesima septima beati au-**  
**gustini episcopi in iohannē.**

**U**erba dñi nři iesu xpi  
que habuit cū iudeis  
ita moderans loquelam suā/  
vt z ceci nō viderent/et fide-  
les oculos aperirēt/que ho-  
die de sancto euangelio reci-  
tata sunt: ista sunt. Dicebant  
ergo iudei. **Tu** q̄s es? **¶** **Q**u-  
dixerat supra dominus/ nisi  
credideritis qz ego sum mo-  
riemini in peccatis vestris z  
ad hoc ergo illi/ tu quis es:  
veluti querētes nosse in quē  
deberent credere/ ne in pctō  
suo morerentur. Respondit  
dicentibus tu quis es: z ait.  
Principiū: qui et loquor vo-  
bis. **Tu. 8.** Benedicat nos  
deus deus noster/ benedicat  
nos deus. Et metuant eum  
oēs fines terre. **¶** Deus mi-  
serereatur nostri/ et benedicat  
nos deus. **Et metu. Lec. ii.**

**S** se dixit dñs esse pri-  
cipium: z queri potest  
vtrū et pater sit principium.  
Si em̄ filius principii est q̄  
habet patrē: z quāto facilius  
intelligēdus est deus pater  
esse principii/ qui habet filiū  
quidē cui pater sit: sed nō ha-  
bet de quo sit. Fili⁹ em̄ pris-  
est filius: et pater vtiqz filij

pater est: sed de⁹ de deo fili⁹  
dicit/ lumē de lumine fili⁹ di-  
citur. **¶** Pater dicit lumen  
sed nō de lumine: pater dicit  
de⁹ sed non de deo. **S** ergo  
de⁹ de deo/ lumē de lumine  
principiū ē: quāto facili⁹? Itē  
ligit principii lumē de quo  
lumē: et deus de quo deus.

**Tu. 8.** Benedictus dñs de-  
us israel/ qui facit mirabilia  
solus. Et benedictū nomen  
maiestatis eius in eternū. **¶**  
Replebit maiestate eius oēs  
terra fiat fiat. **Et be. Lec. iii.**

**U**ides itaqz absurdum  
charissimi vt filiū di-  
cam⁹ principii z p̄m̄ p̄cti-  
piū nō dicam⁹. **S**z qd̄ age-  
m⁹? Nunqd̄ duo erunt prin-  
cipia: Lauendū est hoc dice-  
re. **Q**uid ergo? **E**t si p̄ prin-  
cipiū z filius principii: quō  
non duo principia? **¶** **Q**uo  
modo dicimus patrem deū  
et filium deum/ nec tamē du-  
os deos. **R**ephas est enī di-  
cere duos deos: z nephas est  
dicere tres deos: et tamen  
qui pater est nō est fili⁹: z qui  
filius est non est pater: spiri-  
tus autem sanctus patris z  
filij spiritus/ nec pater est/  
nec filius. **Tu** autem. **¶** **Am.**  
**Q**uis de⁹ magnus sicut de-  
us noster? **Tu** es deus qui  
**L. ij.**



facis mirabilia. **Ps.** Notā fecisti in populis virtutē tuā / redemisti in brachio tuo populum tuum. **Tues. Lectio. liij.**

**Q**uāvis ergo sicut aures catholice sunt erudite / in gremio matris ecclesie / nec ille qui est pater sit filius nec ille qui est filius sit pater / nec spiritus sanctus patris et filii sit vel filius vel pater : tres deos tamen esse non dicimus / quāvis de singulis si queratur necesse est de quocunq; interrogati fuerimus : deum esse fateamur

**E**t absurda videntur ista hominibus solita trahentibus ad insolita visibilia ad invisibilia creaturā comparantibus creatori. Interrogant enim nos aliquādo infideles / et dicunt. Patrē quē dicitis / deū dicitis / Respondemus Deum. Filiū quem dicitis / deū dicitis / Respondemus Deum. Spiritū sanctum quem dicitis / deū dicitis / Respondemus Deum. Ergo inquit pater et filius et spiritus sanctus / tres distincti sunt / Respondemus. Non. Turbantur quia non illum nantur / cor clausum habent / quia clavem fidei nō habent **Lū. Ps.** Excelsus super oēs

gentes dominus. Et super celos gloria eius. **Ps.** Quis sicut dominus deus noster qui in altis habitat et humilia respicit. Et super celos.

**In lectio nocturni. a. Charitas pater est / gratia christi / comunicatio spūs sancti / o beata trinitas. ps. xvi. Omnes gentes. fo. xxi. an. Benedictio et claritas et sapientia et gratiarum actio / honor virtus et fortitudo deo nostro in secula seculorum amen. ps. xvii. Magni dñs fo. xvi. a. Tibi laus tibi gloria / tibi gratiarum actio in secula seipiterna o beata trinitas. ps. lxxiii. Quā dilecta. f. xxix. a. Gloria et honor deo in vnitate trinitas / patri et filio cum sancto spiritu in sempiterna secula. ps. lxxiii. Benedixisti. fo. xxx. an. Sanctus sanctus sanctus dominus deus omnipotēs / qui erat et qui est et qui venturus est. ps. xcy. Cōstate. f. xxxij. a. In patre manet eternitas / in filio equalitas / in spiritu sancto eternitatis equalitatisq; connerio. ps. xcy. Dñs regnavit exul. fo. xxxij. a. Non est similis tui in dijs domine. Et nō est secundū opera tua. **Lectio. v.****



**D**eus ergo fratres si-  
de precedere q̄ sanat  
oculos cordis nostri quod i-  
telligimus/ sine obscuritate  
capiamus: quod nō intelli-  
gimus sine dubitatione cre-  
damus. Et fundamēto fidei  
non recedamus: vt ad cul-  
men perfectionis peruenia-  
mus. Deus est pater: deus  
est filius: deus est spiritus san-  
ctus. Et tamē pater non est  
qui filius: nec filius est q̄ pa-  
ter: nec spiritus sanctus pa-  
tris et filij spiritus/ aut pa-  
ter est aut fili⁹. **R.** Magnus  
dominus et magna virt⁹ ei⁹.  
Et sapientie eius nō est nu-  
merus. **R.** Magnus domi-  
nus et laudabilis nimis / et  
magnitudinis eius non est  
finis. **Et sa.** **Lectio. vi.**

**T**rininitas vnus deus.  
Trinitas vna eūnitatis  
vna p̄tās/ vna maiestas/ tres  
p̄sone: sed non tres dij. Nūc  
mihi calūniator respōdeat.  
Quid ergo tres? Si ei tres  
aliquid oportet/ dicas qd tres?  
Respondeo p̄ter et filius  
et spiritus sc̄tus. Ecce inquit  
tres dixisti/ s̄ qd tres exprī-  
me: Immo et tu numera: nā  
ego cōpleo tres cū dico: pa-  
ter et filius et sp̄s sc̄tus. Id  
em̄ qd pater ad se est: de⁹ est

qd ad filiū est: pat̄ est. Qd  
fili⁹ ad seip̄s ē de⁹ est: qd ad  
p̄ter est/ fili⁹ est. Ista q̄ dico  
potestis de similitudinibus  
cognoscere quortidianis. **R.**  
Gloria patri/ genit̄q; plī/ et  
tibi cōpar vt̄riusq; semp̄ sp̄i-  
ritus alme/ de⁹ vn⁹. Om̄ni  
tēpore secl̄. **R.** Da gaudior  
p̄m̄ta/ da ḡfariū munera dis-  
solue litis vincula / astringe  
pacis federa. **Di t̄p̄e. sc̄. vii.**

**N**emo et alter homo  
si ille sit pat̄ iste fili⁹  
qd homo est ad seip̄m est qd  
pater est/ ad filium est. Et fi-  
li⁹ qd homo est ad seip̄m est:  
qd aut̄ filius est ad patrē est.  
Pater em̄ nomen est dictus  
ad aliquid: et filius ad aliqd:  
sed isti duo hōes sunt. Atve  
ro pater deus/ ad aliqd est  
pater id est ad filiū: et filius  
deus ad aliqd est filius id  
est ad patrē: sed non quō illi  
duo homines sunt/ sic isti duo  
dij. Quare nō ita est ibi: **R.**  
illud aliud: hoc aut̄ aliud est  
**R.** illa diuinitas est: est ibi  
aliquid ineffabile quod ver-  
bis explicari nō possit: vt et  
numerus sit: et numerus nō  
sit. Vide em̄ si non quasi ap-  
pareat numerus: pater et fi-  
li⁹ et sp̄s sc̄tus trinitas. Si  
tres/ quid tres? Deficit nu-  
E. iii.



merus. Ita de<sup>9</sup> nec recedit a numero ⁊ nec capit numero. Quia tres sunt: tanq̄ est numerus. Si quer<sup>9</sup> qd̄ tres: non est numerus. Unde dictū est. Magn<sup>9</sup> dñs nos<sup>9</sup> ⁊ magna virtus eius: ⁊ sapientie eius non est numerus. Ubi cogitare cepertis incipis numerare: vbi numeraueris nō potes respondere. Tu. *Rm.* Honor virtus et p̄as ⁊ imperium sit trinitati in vnitatem/ vnitati in trinitate. In p̄enni sc̄lor̄ t̄pe. *R̄.* Trinitati laus penitis vnitati sit dec<sup>9</sup> p̄petim. In penni. *Rec. viii.*

**P**ater pater est: fili<sup>9</sup> fili<sup>9</sup> est: spūs sc̄tus/ spiritus sanctus est. Quid sunt isti tres/ pater ⁊ fili<sup>9</sup> ⁊ spūs sanct<sup>9</sup>: Nō tres dñs: Nō. Nō tres omnipotentes: Non. Non tres mūdi creatores: Nō. Ergo omnipotēs pater/ Omnipotēs plane. Ergo et filius nō omnipotens: Plane et filius omnipotens. Ergo et spūs sc̄tus nō omnipotens: Et ip̄e oipotēs. Tres ergo oipotēs: Non. Sed vnus ops. Hoc solū numerus inuariat qd̄ adiuicē sunt nō qd̄ ad se sunt. Quē em̄ de<sup>9</sup> pater ad se est/ de<sup>9</sup> simul cū

filiō et spiritu sc̄to: non sunt tres dñs. Quia ad se est ops/ simul cū filiō et spū sc̄to: non sunt tres omnipotēs. Quē vero nō est ad se par sed ad filiū: ⁊ fili<sup>9</sup> ad se nō est filius sed ad patrē: ⁊ spūs sc̄tus ad se nō est/ i eo qd̄ dicit p̄ter filij spūs: qd̄ dicit tres/ nisi patrē ⁊ filiū ⁊ spm̄ sc̄tm̄/ vnū deū/ vnū oipotentem: Ergo vnū p̄ncipium. Tu. *R̄.* Tibi laus/ tibi gloria/ tibi gr̄a actio. In secula sempiterna o beata trinitas. *R̄.* Et benedictū nomē glorie tue sc̄tm̄ ⁊ laudabile ⁊ superaltatū. In secula. *In. iii. noc. an.* Et quo oia/ p̄ quem oia/ in quo omnia/ ip̄i gl̄ia in secula. *Lati.* Dñe mifere nr̄i. *fo. x. R̄.* Benedict<sup>9</sup> es dñe in firmamentis cel<sup>9</sup>: Et laudabilis ⁊ gloriosus ⁊ superaltat<sup>9</sup> in sc̄l<sup>9</sup>:

*Rec. ix. Lectio sc̄ti euangelij/ sm̄ iohannem. Capi. xv.*

**I**n illo t̄pe: d. i. d. f. Cū uenerit paraclit<sup>9</sup> quē ego mittā vobis a p̄e sp̄m̄ veritatis q̄a p̄e p̄cedit/ ille testimonij p̄hibebit de me. Et reliqua. *Homel. venerabilis bede p̄b̄i de eadē lec.* Ex multis sc̄ti euangelij locis inuenim<sup>9</sup> qd̄ discipuli an aduētū sc̄ti spūs min<sup>9</sup> cap:



ceserant/ad intelligenda ar  
 chana diuine sublimitat;/ mi-  
 nus fortes ad tolleranda ad-  
 uersa humane prauitatis; s;  
 els adueniere spū cū augmē-  
 to diuine agnitiōis/data est  
 etiā constantia vincende hu-  
 mane persecutionis. **¶** An-  
 de illis dñica pmissiōe nunc  
 dicit. **¶** Cū venerit paraclītus  
 quem ego mittā vobis a p̄re  
 sp̄m veritat; q̄ a p̄re p̄cedit;  
 ille testimoniū phibeat de  
 me: et vos testimoniū phibe-  
 bitis. **¶** Deū time et manda-  
 ta eius obserua. Hoc est om-  
 nis homo. **¶** Timētib⁹ deū  
 nihil deest/ nec hīs q̄ eū dilē-  
 gūt i veritate. Hoc est. **¶** c. x.

**¶** Q̄tādū aut̄ in primis  
 q̄ dñs sp̄m veritatis  
 et a se mittendū esse testat;/ z  
 mor eundē a patre p̄cedere  
 subiūgit; non q̄ idē spiritus  
 aliter a p̄re p̄cedit q̄ a filio  
 mittit; aut alio tpe a p̄re pro-  
 cedit; q̄ cū a filio mittit. **¶** S;  
 ideo filius eū a se mittit a pa-  
 tre dicit p̄cedere; vt aliā pa-  
 tris aliā esse suā personā de-  
 signet; atq; i eadē distinctio-  
 ne p̄sonarum vnā esse opatio-  
 nem ac volūtatem suā cū pa-  
 tris volūtate z opatione de-  
 nūciat. **¶** Cū em̄ eiusdez sp̄s  
 ritus gr̄a datur hominibus/

mittit p̄fecto sp̄s a p̄re/mit-  
 tit z a filio; p̄cedit a patre/ p̄-  
 cedit z a filio: quia z ei⁹ mi-  
 sio ip̄a p̄cessio est: quia ex pa-  
 tre procedit et filio. Venit et  
 sua sp̄ote; quia sicut coequa-  
 lis est patri z filio: ita eandē  
 habet voluntatē cum patre  
 et filio cōmunē. Spirit⁹ em̄  
 vbi vult spirare; et sicut ap̄is  
 et numeratis donis celestib⁹  
 ait: hec oia opatur vn⁹ atq;  
 idē sp̄s/ diuidēs singulis p̄-  
 ur vult. **¶** Benedicam⁹ pa-  
 trē et filiū cū sc̄to sp̄u/ laude-  
 mus et superexaltemus euz  
 In secula. **¶** B̄ndictus es  
 dñe in firmamēto celi et lau-  
 dabilis z glorios⁹. In. **¶** c. xi.

**¶** Adueniens aut̄ sp̄s  
 ritus testimonium ph̄l-  
 buit de dñio: quia discipulo-  
 rum cordibus aspirans om-  
 nia que de illo erant scienda  
 mortalibus/ clara illis luce  
 reuelauit: q̄ videlicet equa-  
 lis z consubstantialis patri  
 erat ante sc̄la/ q̄ substantias  
 fact⁹ est nobis in fine se-  
 culorum; q̄ de virgine nat⁹/  
 sine peccato vixit in mundo/  
 q̄ quando voluit z qua volu-  
 it morte trāsiuit de mundo;  
 q̄ veraciter resurgēdo mor-  
 tem destruxit/ q̄ verā in qua  
 passus est et resurrexit car-



In festo

nem ad celos ascendēdo le-  
uauit atq; in paterne glorie  
dextera cōstituit: q; oim pio  
phetarū scripta illi testimo-  
niū phibent: q; p̄fessio nois  
et us vsq; ad fines ppagāda  
erat terrarum: ceteraq; fidei  
illius mysteria spūs sc̄ti testi-  
monio sunt referata discipu-  
lis. Neq; illis tantūmō: s; r  
oib; q; p̄verbū eoz credūt in  
deū: q̄cqd recte sapiūt: ei us  
dē spūs est munere cōcessus.  
**Tu. R.** Te deū patrē inge-  
nitū/te filiū v̄nigenitū/te spi-  
ritū sc̄r̄m paraclitū/sanc̄tā r  
induiduā trinitatē toto cor-  
de et ore confitemur/ lauda-  
mus atq; b̄ndicimus. **Tibi**  
gloria in secula. **R.** Qm̄ ma-  
gnus es tu et faciens mira-  
bilia tu es de⁹ sol⁹. **Ps. xli.**

**I**niū perhibebit de me/  
et vos testimoniū phibebi-  
tis: q; q̄ spū int⁹ docēte p̄ce-  
perunt: hec abiecto timore  
p̄stino foris loq̄ndo r alijs  
m̄nistrabāt. Ip̄e nāq; spūs  
corda eoz: r scientia v̄tatis  
illustrauit: r ad docēda que  
nollent culmine v̄tutis ere-  
xit. An̄ recte ap̄d esaiā spūs  
idē fortitudinis r sciētie nū-  
cupat. Est em̄ spūs scientie:  
q; p̄ ip̄s q̄ recte agere vel eti-

am cogitare debeam⁹ agno-  
scim⁹. Est r fortitudinis: q;  
etiā p̄ ip̄m vt q̄ b̄n̄ nouimus  
operemur accipimus: ne ad  
ueritate aliq̄ a bonis q̄ cepti  
mus repellamur. **Tu ar. R.**  
Sūme trinitati simplici deo  
vna diuinitas / equalis glo-  
ria / coeterna maiestas / patri  
pliq; sc̄tōq; pneumatū Qui  
totum subdit suis orbē legi-  
bus. **R.** Prestet nobis gra-  
tiam deitas beata / patris ac  
nati pariterq; spiritus almi.  
Qui totum. **Sc̄dm̄ iohannem.**  
**Capitulum vbi supra.**

**I**n illo t̄p̄e Dixit ies⁹  
discipulis suis. Lū ve-  
nerit paraclit⁹ quē ego mit-  
tā vobis a p̄re sp̄m̄ veritatis  
qui a patre p̄cedit: ille testi-  
moniū perhibebit de me. Et  
vos testimoniū phibebitis:  
quia ab initio mecum estis.  
Hec locutus sum vobis: vt  
nō scandalizemini. Abijs; sy-  
nagogis faciēt vos. Sed ve-  
nit hora: vt om̄s q̄ interficit  
vos arbitret̄ obsequiū se pre-  
stare deo. Et hec facient vo-  
bis: q; nō nouerūt p̄ez neq;  
me. Sed hec locut⁹ sū vobis  
vt cū venerit hora eoz remi-  
niscamini: q; ego dixi vobis  
Amen. **Oratio.** Om̄nipo-  
tens sempiternē de⁹. **Ps. iii.**



**primis ves. Ad laudes a.**

**B**eata et benedicta et gloriosa trinitas/ pater et filius et spiritus sanctus/ tibi laus/ tibi gloria/ tibi gratiarum actio.

**ps. xcii. Dñs regna. f. xxxii.**

**Ep̄m. altitudo. B. breue.**

Benedicamus patrem et filium cum sancto spiritu.

**Laudemus et superexaltemus eum in sc̄la. Cū. h̄y.**

**Trinitas. fo. lxxii. B. Bndicat nos deus deus noster benedicat nos deus. Et metuant eum oēs fines terre. Ad bñd. añ.**

Benedicta sit creatrix et gubernatrix omnium/ sancta et individua trinitas/ et nunc et semper et per infinita seculorum sc̄la.

**Pro. Dps sēpiterne deus. in primis ves. Ad primā añ.**

**B**eata benedicta gloriosa trinitas/ pater filius spiritus sanctus/ miserere miserere nobis.

**Ad. iii. añ. Vera sūma sempiterna trinitas/ pater et filius et spiritus sanctus/ tibi laus/ tibi gloria/ tibi gratiarum actio. Ep̄m. et ofo ut in primis ves. B. Verbo dñi celi firmati sunt. Ad. vi. añ.**

**V**era sūma sempiterna trinitas/ pater et filius et spiritus sanctus/ miserere miserere nobis.

**Ep̄m. i. iohis. v. f. lxxii. B. Bndicam⁹ pa. Ad**

**R**es sūt q̄ testimoniū dāt in celo pater f̄bū et sp̄s sc̄tus/ et hi tres vnū sunt. Deo ḡ. **Ad. h̄. Ad ē s̄p̄s tui**

**D**omine de⁹ p̄r op̄s oꝝ nos famulos tuos ma-

lestati tue subiectos p̄nitiū filiū tuū i virtute sc̄ti sp̄s bñ-

dic et p̄tegerit ab omni ho-

ste securi i tua iugiter laude

letemur. Et fax per eundē in

vnitate etisdē. **Ad. ix. añ**

Te iure laudāt/ te adorāt/ te glorificant oēs creature tue o brā trinitas. **Ep̄. ii. Co. xiii**

**G**ratia domini nostri iesu xpi et charitas dei et cōmunicatio sancti sp̄s: sit cū oib⁹ vobis amē. Deo gratias. **B. Bndictus es domine in firmamēto celi. d̄fo.**

**M**entes nostras q̄s do-

mine paraclitus qui a te procedit illuminet et in-

ducatur in oēm sicut tuus pro-

misit filius veritatē. Et fax

per eundē in vni. eiusdem.

**Ep̄. ii. ves. sup pos añ. Ex quo oia/ per quē oia/ in quo oia ipsi gloria in secula. ps.**

**Dixit dñs. Cap. altitudo**

**B. breue. Bndictus es dñe in firmamento celi. h̄y. Et laudabilis et gloriosus. In firmamēto. h̄y. Trinitas.**

**B. Bndicam⁹ pa. Ad**

**Ad. vi. añ.**

**V**era sūma sempiterna tri-

nitatis/ pater et filius et spiritus

sanctus/ miserere miserere nobis.

**Ep̄m. i. iohis. v. f. lxxii. B. Bndicam⁹ pa. Ad**

**Ad. vi. añ.**

**V**era sūma sempiterna tri-

nitatis/ pater et filius et spiritus

sanctus/ miserere miserere nobis.

**Ep̄m. i. iohis. v. f. lxxii. B. Bndicam⁹ pa. Ad**



magis an. Gratias tibi deus  
 gratias tibi vera vna diu-  
 nitas/ vna et trina veritas tri-  
 na et vna deitas. *Pro. Om-*  
*nipotens sempiterna deus q*  
*dedisti. Que oſo etiā dicit*  
*ad laudes et ad ves. p̄uatis*  
*diebus hebdomade sequen-*  
*tis. In crastino et deinceps*  
*p̄uatis dieb⁹ etiā sub octa-*  
*uis solentibus. Venite. legit*  
*indirectū: et ad nocturnum.*  
*lectio breuis/ et cetera ser-*  
*uantur et in psalterio habet*  
*In festo venerabilis sa-*  
*cramēti. Ad vs sup̄ pos an.*



Domine quē ego da-  
 bo caro mea est p̄  
 mūdi vita. *ā. Com-*  
*edite amici et bi-*  
*bite/ et inebriamini charissi-*  
*mi. an. Panis eīn dei est qui*  
*descēdit de celo/ et dat vitā*  
*mūdo alla. an. Misit me vi-*  
*uēs pater et ego viuo p̄pter*  
*patrē/ et qui manducat me et*  
*ip̄e viuet p̄pter me. Cap. i.*  
*omin⁹ Corinth. xi.*  
**D**ies⁹ in q̄ nocte trade-  
 bat accepit panē: et gratias  
 agens fregit et dixit/ accipi-  
 te et manducate: hoc est cor-  
 pus meū qđ pro vobis tra-  
 det. Deo g. *Be. Homo qđā fe-*  
*cit. xi. hy⁹. Pāge lingua. fo.*  
*lxii. b. Panē de celo p̄stitit*

eis dñer. *De delectamētū i se*  
*habentem. Ad magis an. O*  
*q̄ suavis est dñe spūs tu⁹ q*  
*vt dulcedinē tuā in filios de-*  
*mōstrares/ pane suauissimo*  
*de celo p̄stito/ esurientes re-*  
*plēs bonis fasti diuos diuis-*  
*tes dimittis ianes. Oratio.*

**D**omine q̄ nobis sub sacra-  
 mēto mirabili passio-  
 nis tue memoriā reliq̄sti: tri-  
 bue q̄s ita nos corpis et fan-  
 gūinis tui sacra mysteria ve-  
 nerari/ vt redēptiōis tue fru-  
 ctū i nob⁹ iugit sētiam⁹. Et  
 fact⁹: Qui viuīs. *re. Inuita.*  
*Christū regē adorem⁹ dñan-*  
*tē gētib⁹: qui se manducant*  
*b⁹ dat spūs pinguedinē. ps.*  
*Venite exulhy⁹. Sacris so-*  
*lētis. f. lxii. In. i. noc. ā.*  
*Fructū salutariferū gustandū*  
*dedit dñs mort⁹ sue tpe. ā. f.*  
*Beatus vir. fo. i. an. Et fru-*  
*ctu frumētū et vini multiplis*  
*cati fideles in pace xpi reque-*  
*scūt. ps. lxxxv. Cū luocare. fo. i.*  
*an. Cōmunionē calicis quo*  
*deus ip̄e sumitur nō vitulo-*  
*rū sanguine cōgregauit nos*  
*dñs. ps. xv. Cōserua me. fo.*  
*lxxxv. ā. Memor sit dñs sacrifici-*  
*is n̄rū et holocaustū nostrū*  
*pingue fiat. ps. lxx. Exaudi-*  
*at. fo. vi. an. Paratur nobis*  
*mēsa domini aduersus oēs*

q̄ritū  
 regit. fo.  
 rando r  
 mā dñi  
 dñi. f. xii  
 eis: Pan  
 cauit por  
 bir hedi  
 israel ad  
 f. redem  
 panes. A  
 molat⁹  
 mur in  
 veritati  
 edetis  
 mini pan  
 que dedit  
 scēdū. *ps.*  
 vobis p  
 me⁹ dat  
 verus. *ps.*  
 xii helia  
 cinerici  
 editet b  
 fontitū  
 mōte d  
 uertit ep  
 ternū. *ps.*  
 Delect  
 lem pro  
 erat au  
 simi. bñ  
 dicit⁹  
 lo q̄ crea  
 erat. *ps.*  
 bo ad alt



q̄ tribulāt nos. **Ps. xxix.** Dñs regit. **fo. vii. a.** In voce exultatiōis resonāt epulātes in mēsa dñi. **ps. xli.** Quēadmodū. **f. xliii. b.** Panē celli dedit eis: Panē angelorū māducauit homo. **Ps. i.** Immolabit hedū multitudine filiorū israel ad vespēram pasche. Et edent carnes et azimos panes. **Ps. x.** Pascha n̄ in immolat⁹ est x̄ps / itaq̄ epulemur in azimis sinceritatis et veritatis. Et edēt. **Ps. ii. Cō.** edetis carnes et saturabimini panib⁹. Iste est panis quē dedit vobis dñs ad vescedū. **Ps.** Non moyses dedit vobis panē de celo / sed pat me⁹ dat vobis panē de celo verus. Iste est. **Ps. iii.** Resperxit helias ad caput suuz sub cinericiū panē q̄ surgens cōedit et bibit. Et ambulauit i fortitudine cibi illi⁹ vsq̄ ad mōtē dei. **Ps.** Si q̄s māducauerit ex hoc pane viuet in eternū. Et ambulauit. **Ps. liii.** Belchisedech vero rex salem proferēs panē et vinum. Erat autē sacerdos dei altis. Erat q̄ b̄ndixit abrahe et ait. **Ps.** B̄ndict⁹ abrahā deo excelso q̄ creauit celū et terram. Erat. **In. ii. no. a.** Introibo ad altare dei sumā x̄pm

q̄ renouat iuuetūte meā. **ps. xlii.** Iudica me de⁹ et dis. **fo. xv. an.** Parasti cibū iustorūz dñe nā dulcis est preparatio tua qua replent fideles aie. **ps. lxxiii.** Te decet. **fo. xxi. a.** Libauit nos dñs ex adipe frumētī / et de petra melle saturauit nos. **ps. lx. xx.** Exultate deo adiu. **f. xxii. a.** Exultatiō tuo dñe x̄pm sumim⁹ in quē cor et caro nostra exultat. **ps. lxxiii.** Quā dilecta. **f. xxii. a.** Laudis tue iungi deuotio ne nos reple / vt tuis expiati sacramētis iroeam⁹ i arria tua eterna dñe. **ps. xcvi. Cā.** tate. **f. fo. xxxiii. a.** Lenātib⁹ autē accepit iesus panē / benedixit ac fregit dedit discipul⁹ suis. **ps. xcvi. Cātate.** **fo. xxxiii. b.** Libauit illos ex adipe frumentī: Et de petra melle saturauit eos. **ps. v.** Ego sum panis vite patres vestri manducauerunt manna in deserto et mortui sunt. Hic est panis de celo descens / si quis ex ipso manducauerit non moriet⁹. In eternum. **Ps.** Ego sum panis viuus qui de celo descendi / si q̄s manducauerit ex hoc pane viuet. In eternum. **Ps. vi.** Panis quem ego dabo caro mea est pro mundi vitta / lit-



In festo

gabant ergo iudei dicentes. Quō potest hic nobis dare carnē suā ad manducandū?  
**R. Locutus est** pp̄s contra dñm aia nra nauseat sup cibo isto leuissimo. Quomō.  
**R. vii.** Lenantibus illis accepit iesus panes/ et bñdixit ac fregit deditq̄ discipulis suis ⁊ ait. Accipite et comedite hoc est corp⁹ meum. **R.** Dixit viri tabernaculi mei quis det de carnibus ei⁹ vt saturemur? **R. viii.** Accipit iesus calicē postq̄ cenauit dicens/ hic calix nouū testamētū est in meo sanguine. Hoc facite in meā cōmemorationē. **R.** Memoria memor ero ⁊ tabescet in me aia mea. Hoc faci. **In. iii. noc. an.** Qui pacem ponit finēs ecclesie frumenti adipe satiat nos dominus. **Casi. p. clv.** Lauda aia. **fo. lxx. cl. se. ps. clvi.** Laudate dñm. **ps. clvii.** Lauda hierusalē. **R.** Educas panē de frax/ Et vitnū letificet cor hoīs ⁊ **R. ix.** Qui manducat meā carnē ⁊ bibit meum sanguinem. In me manet et ego in illo. **R.** Non est alia natio tam grandis/ que habeat deos appropinquātes sibi/ sicut de⁹ nos/ sicut adest nobis. In me ma-

net. **R. x.** Visit me viuens pater ⁊ ego uiuo propter patrem. Et qui manducat me/ et ipse uiuet propter me. **R.** Libauit illum dominus paterne vite ⁊ intellectus. Et qui manducat me. **R. xi.** Unus panis et vnum corpus multi sum⁹. Omnes qui de vno pane et vno calice participa mus. **R.** Parasti in dulcedine tuā pauperi deus qui habitare factis vnanimes in domo. Omnes qui de vno pa. **R. xii.** Homo quidam fecit cenam magnam et misit seruū suum hora cene dicere in uitis/ vt venirēt. Quia parata sunt omnia. **R.** Venite comedite panem meū et bibite vinū quod miscui vobis. Quia para. **Lectio prima.** **Incipit legenda de institutione festi corporis christi.**  
**I**n mensa diuine largitatis beneficia exhibita populo christiano/ inestimabile et conferūt dignitatē. Neq̄ enim est aut fuit aliquid quando tam grandis natio que habeat deos appropinquantes sibi/ sicut adest nobis deus noster. Unigenit⁹ siquidē dei filius sue diuinitatis nos volens esse participes naturā nostram assum

plū vt dō  
 ret factus  
 in sup q̄o  
 p̄fectus  
 salutem  
 p̄o noītra  
 anacruet  
 p̄fessan  
 p̄uicium si  
 redēpti a  
 ita pecca  
 remur. E  
 glia i nob  
 nare corp  
 sanguine  
 specie pan  
 fidelibus  
**O**pre  
 dum  
 r̄p̄: om  
 tam. Quic  
 sciolus et  
 carnes vit  
 olim i leg  
 pponitur  
**Q**uid  
 rabilitus  
 et vinū in  
 nē substā  
 ydeoz p̄  
 cū: sub  
 cu cōrmet  
**A**nd  
 delib  
 ratur: quī  
 cramento in



psit vt homines deos face-  
ret factus homo. **¶** Et hoc  
in sup quod de nostro assum:  
psit totus nobis contulit ad  
salutem. Corpus namq; suū  
pro nostra reconciliatōne in  
ara crucis hostiā obtulit deo  
patrī sanguinez suū fudit in  
precium simul ⁊ lauachū: vt  
redēpti a miserabili seruitu-  
te a peccatis oibus munda-  
remur. Et vt tanti bñficii iu-  
gis i nobis maneret memo-  
ria; corpus suuz in cibum et  
sanguinem suū in potuz sub  
specie panis ⁊ vini/sumendū  
fidelibus dereliquit. **Rec. ii.**  
**O** preciosum ⁊ ammirā-  
dum cōiutiū; salutife-  
rūq; ⁊ omni suauitate reple-  
tum. Quid em̄ hoc conuiui-  
ō preciosius esse potest i quo nō  
carne vitulorū ⁊ hircorū vt  
olim i lege; nobis sumēdū  
pponitur xps verus deus?  
**¶** Quid hoc sacramēto mi-  
rabilius? In ipō nāq; panis  
et vinū in corp⁹ xpi ⁊ sangui-  
nē substācialiter cōuertunt.  
Ideoq; xps de⁹ ⁊ homo pfe-  
ctus/ sub modici panis spe-  
cie cōtinetur. Tu autē. **l. iij.**  
**M**anducatur itaq; a fi-  
delib⁹/ s; minime lace-  
ratur ⁊ quātinimo diuiso sa-  
cramento integer sub qual-

bet diuisionis particula per-  
seuerat. Accidentia etiā sine  
subiecto in eodē existunt/ vt  
fides locū habeat; dū visibi-  
le inuisibiliter sumitur/ aliena  
specie occultatū: et sensus a  
deceptione imunes reddan-  
tur qui de accidentibus iudi-  
cant sibi notis. **¶** Nullū etiā  
sacramētū est itō salubrē ⁊  
quo purgant peccata; tutes  
augent: ⁊ mens oim spiritua-  
liū carismatū abundātia im-  
pinguat. Offertur i ecclesia  
pro viuīs ⁊ mortuis; vt om-  
nibus prosit: qđ est pro salu-  
te oim institutum. Tu. **l. iij.**  
**S**auitatem deniq; hū-  
ius sacramēt nullus  
exprimere sufficit; per quod  
spiritualis dulcedo i suo fon-  
te gustat: ⁊ recolitur memo-  
ria illius/ quā in sua passione  
xps mōstrauit excellentissime  
charitatis. **¶** Et vt artius  
huius charitatis imensitas  
cordibus infigeretur fidelīū  
in vltima cena qñ pascha cū  
discipulis suis celebrato trāsī-  
turus erat de hoc mundo ad  
patrē/ hoc sacramētū insti-  
tuit/ tanq; passionis sue me-  
moriale penne; figurarū ve-  
terū i plerūq; miraculorū ab  
ipō factorū maximū: ⁊ de sua  
contristatus absentia solatiū



singulare. Tu autē **Lecl. v.**

**Q**uoniam itaq; deuotioni fidelium solēniter recolere institutionē tā salutiferi tamq; mirabilis sacramēti vt ineffabile modum diuine p̄sentie in sacramēto ueneremur; et laudes dei potētia q̄ in sacramento eodē tot mirabilia operat; necnō et de tā salubri tāq; suaui bñificio exsoluam deo gratiarū debite actiones. Verū et si die ce ne qm̄ sacramētū p̄dictū noscitur institutū iter missarū solēnnia de institutione ipsius specialis mentio habeatur; totum tū residuū huius diei officii ad xp̄i passionē p̄inet circa cuius uenerationē ecclesia illo tpe occupat. Tu **Le. vi.**

**A**d vt itegro celebratiōis officio institutio nē tantū sacramenti solēniter recoleret plebs fidelis; et manus p̄ntifex urbanus quartus huius sacramētū deuotione affectus pie statuit p̄fate institutionis memoriā prima feria post octauas p̄thecosiles a cūctis fidelibus celebrari; vt q̄ p̄ totū ānū curculū hoc sacramentū totumur ad salutē et institutionē illo specialit̄ tpe recolam; et quo sp̄s sc̄tus corda discipulorū

edocuit; ad plene cognoscenda huius mysteria sacramēti. Nam et in eodē tpe incipit hoc sacramētū a fidelibus frequentari. Legit em̄ i actibus ap̄stolorū q̄ erant p̄fuerātes in doctrina ap̄stolorū et cōticatione fractionis panis et orationib; statim post sp̄s sc̄ti missionem. Tu **Lecl. vii.**

**T**u autē predicta quinquēta feria et post octauas sequētes eiusdē salutaris institutionis honorificentia agatur memoria et solēnnitas de hoc celebrato habeat; loco distributionū materialium q̄ in ecclesiis cathedralibus largiuntur exiētibus in horis canonicis nocturnis pariter et diurnis p̄fatus pontifex romanus eis q̄ huiusmodi horis in hac solēnnitate p̄sonaliter in ecclesiis interessent stipendia sp̄ualia ap̄lica largitōe concessit; quatenus p̄ hoc fideles ad tantū festi celebritatē audidit et copiosius cōuenerent. Tu autē do **Lecl. viii.**

**A**d oibus vere penitentibus et cōfessis; qui matutinali officio huius festi p̄sentialiter in ecclesia ubi celebraretur adessent centū; q̄ uero missę totidē illis autē q̄ interessent primis ipsius festi



vesperis similiter centū? qui  
vero in scōis tortidē: his q̄s q̄  
prime/tertie/sexte/none/ac  
completorijs adessent officijs  
pro qualibet horarū quadra-  
ginta illis vero qui p̄ ipsius  
festi octavas in matutinali-  
bus/vespertinis/misse/ac ce-  
terarū horarū officijs presen-  
tes existerent: pro qualibet  
die de omnipotentis dei mi-  
sericordia/et beatorū ap̄torū  
petri & pauli auctoritate con-  
sensus/centū dierū indulgen-  
tiā tribuit omni tpe duratu-  
rā. Tu autē. *Rec. in. Rec. scri-  
euāgelij: scdm iohā. Ep. vi.*

**I**n illo tpe Dixit iesus  
discipulis suis et tur-  
his iudeorū. Caro mea vere  
est cib⁹: et sanguis me⁹ vere  
est pot⁹. Et ref. *Ex homelia  
bri augustin ep̄i de eadē sc.*

**C**um cibo et potu id appe-  
tant homines vt nō esuriant  
neq; sitiāt: hoc dē nō prestat  
nisi iste cibus & potus/ q̄ eos  
a quibus sumit immortales  
atq; icorruptibiles facit: id  
est societas ipsa sanctorū vbi  
par erit et vnitas plena atq;  
perfecta. Propterea qui ppe  
sicut etiā ante nos hoc itel-  
lexerūt homines dei? domi-  
nus noster iesus x̄ps corpus  
et sanguinē suū in eis rebus

cōmendauit: q̄ ex multis ad  
vnū aliquid rediguntur. Et  
multis nanq; granis panis  
p̄ficat: ex multis racemis vt-  
nū cōfluit. ¶ Deniq; iā ex po-  
nit quomō id fiat qd loquit⁹  
& quid sit māducare corpus  
et⁹ et sanguines bibere. Qui  
manducat meā carnem & bi-  
bit meū sanguinē: in me ma-  
net & ego in eo. Tu. *Act. 1.*

**H**ec est ergo manduca-  
re illā escam & illū po-  
tū bibere: in x̄po manere: et  
illum manente in se habere.  
Ac per hoc qui nō manet in  
x̄po/ & in quo nō manet x̄ps:  
proculdubio non manducat  
spiritualiter eius carnē: licet  
carnaliter & visibiliter p̄mat  
dentibus sacramenta corpo-  
ris & sanguinis x̄pi: sed ma-  
gis tantū sacramētū ad iudī-  
cium sibi manducat & bibit⁹  
qui imandus presumit acce-  
dere ad x̄pi sacramenta: que  
nō digne sumit alius nisi qui  
mūdus est. De quib⁹ dicitur  
Bri mūdo corde: qm̄ ipi deū  
videbunt. ¶ Sicut enim in-  
quit misit me viuus pater/ et  
ego viuo ppter patres: & qui  
manducat me: & ipse viuet p-  
pter me. Nō ait sicut manda-  
co patrem/ & ego viuo ppter  
patrē: sic q̄ manducat me: et



ipse uiuet ppter me. Non em̄  
 filius participatione patris  
 fit melior: qui est natus equa-  
 liter: sicut participatione filij  
 per unitatē corporis ei⁹ ⁊ san-  
 guinis quā illa manducatio  
 potatioq; significat nos effi-  
 cimur meliores. Tu autē. **1. 1.**  
**A**duimus autē ppter  
 ipsam manducantes  
 eū: id est ipsum accipientes  
 uitā eternā: quā nō habem⁹  
 ex nobis. Auit uero ipse p-  
 pter patrē missus ab eo: q; se  
 metipsum exinanuit factus  
 obediens usq; ad mortē ⁊ li-  
 gnū crucis. Sic em̄ scdm̄ id  
 accipimus/ uiuo ppter pa-  
 trem: qd̄ alibi ait/ pater ma-  
 ior me est: sic q; nos uiuimus  
 ppter ipm̄ q; maior est no-  
 bis ⁊ hoc ex eo q; missus est  
 factū est. Adhuc enī ei⁹ sui-  
 metipsum exinanitio est: et  
 forme seruilis acceptio: qd̄  
 recte itelligitur seruata etiā  
 filij cū patre equalitate natū-  
 re. Maior est em̄ deus pater  
 homine filio: s; equalē habet  
 deū filiu: cū idem ipse sit de⁹  
 et homo dei filij⁹ et hominis  
 filij⁹ vnus xps̄ iesus. In hac  
 sententiā si recte accipiūtur  
 hec vba: ita dixit. Sicut mi-  
 sit me viuens pater ⁊ ego uiuo  
 ppter patrē: et q; manducatur

me: ⁊ ipse uiuet ppter me.  
 Ac si diceret. Ut ego uiuam  
 ppter patrē/ id est ut ad illuz  
 tanq; ad maiorē me referam  
 uitā meā/ exinanitio quidem  
 mea fecit in qua me misit: ut  
 autē quisq; uiuat ppter me:  
 participatio facit qua man-  
 ducatur me. Tu autē. **2. c. 11.**  
**E**rgo itaq; humiliatus  
 uiuo ppter patrē: ille  
 erectus uiuit ppter me. Ad  
 ergo de ea natura dixit qua  
 semp̄ est equalis patri/ de qua  
 etiā superius dixit/ sicut pater  
 habet uitam in semetipso/ sic  
 dedit ⁊ filio uitam habere in  
 semetipso/ id est genuit filiu  
 habentem uitā in semetipso:  
 s; de ea in qua minor factus  
 est pater. Si autē ita dictum  
 est/ uiuo ppter patrem quia  
 ipse de illo/ nō ille de ipso est:  
 sine detrimento equalitatis  
 dictum est. Nec tamē dicen-  
 do ⁊ qui manducatur me/ ⁊ ipse  
 uiuet ppter me/ eandem no-  
 stram ⁊ suā equalitatē signifi-  
 cavit: s; gratias mediatoris  
 ostēdit. Hic est panis qui de  
 celo descendit ut illū mādu-  
 cando uiuamus: q; ex nobis  
 uitā eternā habere nō possu-  
 mus. Non sicut inquit man-  
 ducauerūt patres vestri mā-  
 na: ⁊ mortui sunt. Qui man-



ducat hūc panē: viuet in eternū. **¶** Ergo illi mortui sunt: ita vult intelligi vt nō viuāt in eternū: nā tēporaliter erhibito mortui sūt q̄ xpm manducant: s; viuūt in eternū: qz xps est vita eterna. Tu autē.

**Scd; iohāne. Ep. vbi supra**

**I**n illo tpe. Dixit iesus discipulis suis et turbis iudeoz. Caro mea vere est cibus: et sanguis meus vere est potus. Qui manducat meā carnē et bibit meum sanguinē: in me manet et ego in illo. Sicut misit me viuens pater: et ego viuo propter patrem. Et qui manducat me: et ipse viuet propter me. Hic est panis: q̄ de celo descendit. Non sicut māducauerūt patres vestri manna et mortui sunt. Qui māducat hunc panē: viuet in eternū. **Amē. or.** Deus q̄ nobis. **vt̄ i primis ves. ¶ Ad laud. sup. sal. an.** Sapientia edificauit sibi domū miscuit vinū et posuit mēsam alla. **ps. xci. Dñs regū. fo. xxxij. Ep. Dñs iesus. vt̄ i. Panis iste verus est. Qui de celo descendit. ¶ Et dat vitā mundo. Qui. hy. ¶ Uerbu supnū. fo. lxxij. ¶ Posuit fines tuos pacem: Et adipe frumēti satiat te. **Ad bñ. an.****

Ego sum panis viuus qui de celo descendi: si quis māducauerit ex hoc pane viuet in eternū alla. **¶ Pro.** Deus qui nobis. **vt̄ i primis ves. ¶ Ad primā an.** Angelorum esca nutritiisti populum tuū et panē de celo prestisti eis alla.

**¶ Ad tertiā an.** Dignus est panis christi et prebebit delectationis regibus alla. **Ep. i. orō vt̄ i primis ves. ¶ Panem celli dedit eis. ¶ Ad. vi. an.** Sacerdotes sancti incesum et panes offerant deo alla. **Ep. prime ad Corinthios. rj.**

**Q**uotiescūq; manducabitis panem hunc et calicem bibetis: mortem domini annūciabitis donec veniat. Deo gr̄as. **¶ Libauit illos ex adipe. rē. Oratio.**

**P**resta q̄s ops deus vt presentis festiuitatis mirabile sacramentū et temporales nobis tranquillitatem tribuat et vitā conferat sempiternam. Et facta per dñm. **¶ Ad. ix. an.** Vincenti dabo māna absconditum et nomē nouū alla. **Ep. i. Ad cor. rj.**

**Q**uicūq; māducauerit panē vel biberit calicē dñi indigne: erit coꝑoz ris et sanguinis dñi. Deo g. **¶ Educas panē de terra. ¶ fo**



**Dñica infra octa.**

**Q**uoniam deus es omnipotens  
deus: ut qui corpus et  
sanguinis filij tui solentia co-  
limus: in tua semp dilectio-  
ne maneamus. Et facta: per  
eundem. **In ii. ves. super  
pos. an. Cap. h. 7. oratio  
vrs in primis vespis. B. bre-  
ue. Panē angelorum** **Ma-**  
**ducauit homo. 89. Libaria**  
**misit eis in abundantia. Ma-**  
**ducauit. Ad magi a. Sacri**  
**cōuuiū in quo xps sumitur**  
**recolitur memoria passionis**  
**eius: mēs implet gra et futu-**  
**re glorie nobis pignus dat**  
**alla. C. Panis dicitur infra**  
**octaua oia seruant vt in die**  
**sancto exceptis subscriptis.**  
**Venite. dicitur indirectum.**  
**In primo noct. an. Dixit**  
**dominus testis ego sum pa-**  
**nis vite qui venit ad me non**  
**esuriet: et qui credit in me nō**  
**sitiet vnq̄. Psalmi feriat. an.**  
**Nisi manducaueritis carnē**  
**filij hominis: et biberitis ei⁹**  
**sanguinē: nō habebitis vitā**  
**in vobis. an. Qui manducat**  
**carnē meā: et bibit meū san-**  
**guinē: in me manet et ego in**  
**illo. an. Qui māducat panē**  
**et bibit calicem domini indi-**  
**gne reus erit corporis et san-**  
**guinis dñi. B. Panē celi de-**  
**dit eis. Lec. breuis. p. lxxvij**

**M**andauit dñs nubibus de-  
super: et ianuas celi aperuit  
Et pluit illis māna ad man-  
ducandū: et panes celi dedit  
eis. Panē angeloy manda-  
cauit hōi: cibaria misit eis in  
abundantiā. Tu autē. **B. Pa-**  
**nē de celo prestitisti eis. 89.**  
**Omne delectamentum in se**  
**habentē. prestitisti. In ii.**  
**noct. an. Alfa. feriat. Cap. h.**  
**et vrs vrs in die sc̄to ad. vj.**  
**Ad lau. p. feriat. C. d. i.**  
**Cap. r. orō fer. Reliquat in**  
**die sc̄to. Dñica infra octa**  
**uā. In primo ves. B. breue.**  
**Panē angeloy. Ad magi a.**  
**D. q̄ suauis. Reliquat in die**  
**sancto. Post Benedicamus.**  
**cōme. de dñca. r. g. l. cum an.**  
**Loquere dñe. v. Vesperti-**  
**na orō. Dño. Deus in te spe-**  
**rantiū. C. In. i. noc. a. Dixit**  
**dñs testis. p. dominicales. a.**  
**Parat. an. Nisi māducaueri-**  
**tis. B. Panē celi. fo. j. Ex cle-**  
**mēna d. reliquis et veneratione**  
**sanctorū cap. Si dñm.**  
**B. banus episcop⁹**  
**seruus seruoꝝum**  
**dei: et venerabilib⁹**  
**fratribus patriar-**  
**chis archiepiscopis episcop⁹**  
**pis: et alijs ecclesiarum pae-**  
**latis: salutem et apostolicam**  
**benedictionem. Trāsiturus**



de mundo ad patrem saluato-  
 noster dominus iesus chri-  
 stus/ cum tempus sue passio-  
 nis inssaret: sumpta cena in  
 memoriam mortis sue insti-  
 tutum suum et magnificus su-  
 corporis et sanguinis sacra-  
 mentum: corpus in cibum et  
 sanguinem in poculum tribuen-  
 do. Nam quotiescunq; pa-  
 nem hunc munducamus/ et  
 calicem bibimus: mortem do-  
 mini annunciamus. Tu autem.

**Beia ve in die sancto. Lec. ij.**  
**I**nstitutione quidem  
 huius salutaris sacra-  
 menti/ dixit ipse apostolis/  
 hoc facite in mea commemo-  
 ratione: ut precipuum et in-  
 signe memoriale sui amoris  
 eximij quo nos dilexit: esset  
 nobis hoc precellsum et vene-  
 rabile sacramentum. Adde  
 moziale inq; mirabile ac stu-  
 pendum/ delectabile ac sua-  
 ue tutissimum ac libundum:  
 charissimum et sup omnia pre-  
 ciosum In quo inouata sunt  
 signa/ et mirabilia imutata:  
 in quo habetur omne dele-  
 ctamentum/ et omnis saporis  
 suauitas ipsaq; dulcedo do-  
 mini degustatur: in quo vti-  
 q; vite suffragium consequi-  
 mur et salutis. **Lc. iij.**

**H**oc est memoriale dul-

cissimum/ memoriale sanctis-  
 simum/ memoriale saluificu-  
 in quo gratia redemptionis  
 nostre/ recensemus memo-  
 riam: et in quo a malo retra-  
 himur/ confortamur in bo-  
 no et ad virtutem et gratia-  
 rum proficimus incrementa:  
 et in quo profecto reficimur  
 ipsius corporali presentia sal-  
 uatoris. **Alia** namq; quo-  
 rum memoriam agimus/ spi-  
 ritu mentes complectimur et  
 sed non propter hoc eorum  
 realem presentiam obtinemus  
 In hac vero sacramentali  
 commemoratione ipse chris-  
 tus presens sub alia quidem  
 forma: in propria vero sub-  
 stantia corporaliter et vera-  
 citer est nobiscum. **Ascen-**  
 surus enim in celum dixit apo-  
 stolis eorumq; sequacibus  
 ecce ego vobiscum sum om-  
 nibus diebus usq; ad consu-  
 mationem seculi benigna ip-  
 sos promissione confortans  
 q; remaneret et esset cum eis  
 etiam per presentiam corpo-  
 ralem. Tu autem. **Lectio. iiii.**  
**O**digna et nunq; preter-  
 mittenda memoria in  
 qua mortem nostram recolimus  
 mortuam nostrum interitum in-  
 terisse: ac lignum viuificum li-  
 gno crucis affixum fructu no-



**Dñica infra octa. sacri.**

bis attulisse salutis. ¶ Hec  
est commemoratio gloriosa  
que fidelium aios replet gau-  
dio salutaris: et cum infusione  
letitie deuotiois lachrymas  
subministrat. Exultamus ni-  
mirum nostram rememorando  
liberationem: et recolendo pas-  
sionem dominicam per quam libe-  
rati sumus: et vix lachrymas  
continemus. ¶ In hac itaque  
commemoratione sacratissima  
assunt nobis suauitatis gau-  
dia simul et lachryme: quia et  
in ea cogaudemus pie lachry-  
mantibus: et lachrymamur de-  
uote gaudentes: letas habedo  
lachrymas: et letitiam lach-  
rymantibus: nam et cor ingenti  
perfusum gaudio: dulces per  
oculos stillat guttas. Tu autem.  
¶ **In. ij. noc. an.** Qui mandu-  
cat carnem. **an.** Qui mandu-  
cat panem. **An.** Tenantibus au-  
tem. **¶ Libant illos. Lec. vi.**

**O** diuini amoris smentis-  
tas: et diuine pietatis su-  
perabundantia: diuine affluen-  
tia largitatis. Dedit enim no-  
bis dominus omnia / quia subiecit  
omnia sub pedibus nostris: et  
super universam terram creatu-  
ras contulit nobis dominus prin-  
cipatum: et ministerijs etiam  
spiritum supernorum nobilitat et  
sublimat hominis dignitate

Administratoz nãq; sp̃s  
sunt oēs in ministeriū ppter  
eos q̃ hereditatē salutis ca-  
piunt destinati. Et cum tam  
copiosa fuerit erga nos eius  
munificentia: volens adhuc  
ipse in nobis suā exuberantē  
charitatem precipua libera-  
litate monstrare: semetipsum  
nobis exhibuit: et transcen-  
dēs oēs plenitudinē largita-  
tis: oēmque modum dilectiois  
excedēs tribuit se i cibū. Tu

**Q**uā singularis et **l. vi.**  
amiranda liberalitas:  
ubi donator venit in donū:  
datum est idē penitus: cum datore  
Quā larga et prodiga largi-  
tas: cum tribuit quā seipsum. De-  
dit igitur se nobis saluator: i pa-  
bulū: ut quod cibū hō i mortē  
corruerat: et per cibū ipse rele-  
uaret ad vitam. Cecidit hō per  
cibū ligni mortiferi: reuolu-  
tus est per cibum ligni vitalis.  
In illo pepēdit esca mortis:  
in isto vite alimentū. Illius  
esus intulit lesionē: istius gu-  
stus attulit sanitatem. Eni-  
mus sauciavit: et gustus sana-  
uit. Et vnde vulnus est or-  
tum: et prodixit et medela. Et  
vnde mors subiit: et exinde vi-  
ta euenit. Tu autem. **Lec. vi.**

**D**illo siquidem gustu  
Dicatur. Quacumque die







ris mentibus retinendū. **M**emoriale nobilissimū ⁊ inti-  
 mis cōmendādū precordiis  
 firmiter animo alligandum;  
 diligenter in cordis reserua  
 dū vteroyet meditatione cor-  
 dis et celebratione sedula re-  
 censendum. **U**nius me-  
 morialis cōtinuam debem⁹  
 celebrare memoriāz; vt illi⁹  
 cuius ipsum fore memoria-  
 le vere cognoscimus: semp  
 memores existamus. Quia  
 cuius donū vel munus fre-  
 quentius aspicitur; hui⁹ me-  
 moria strictius retinet. **Tu.**  
**H**abet igitur **Rec. ii.**  
 memorabile hoc sa-  
 cramentum in quotidianis  
 missarum solēnijs frequēte-  
 tur; cōueniens tamē arbitra-  
 mur; et dignū; vt de ipō sal-  
 tem semel in anno ad p̄fun-  
 dēdas specialiter hereticorū  
 perfidiam et infantiam me-  
 moria celebrat⁹ et solennior  
 habeatur. **I**n die nāq; ce-  
 ne dñi; quo die ipse christus  
 hoc instituit sacramentum;  
 vniuersalis ecclesia etiā pro  
 penitentium recōsiliatione/  
 facti confectioe crismatis/  
 adimpletione mandati / cir-  
 ca pedū lotiōem / ⁊ alias plu-  
 rimū occupata; plene vaca-  
 re non potest celebratiōe hu-

ius maximi sacramēti. **Tu.**  
**H**ec enim **Rec. iii.**  
 circa sanctos quos p̄  
 anni circulū veneramur ipa  
 obseruat ecclesia; vt quāuis  
 letanijs ⁊ in missis ac alias  
 etiam ipsoꝝ memoria sepi⁹  
 renouetur: nihilominus sa-  
 men eorum natalicia certis  
 diebus per annum / solēnijs  
 recolat / festa p̄pter hoc eis-  
 dem diebus specialia cele-  
 brando. **E**t quia forte in  
 istis festis circa solēnitatis  
 debitum aliquid a fidelibus  
 per negligentiam vel rei fa-  
 miliaris occupationem aut  
 alias ex humana fragilitate  
 omittitur; statuit ipa mater  
 ecclesia certam diem in qua  
 generalis omnīū sanctorū  
 cōmemoratio fieret; vt i hac  
 celebritate cōmuni quicqd  
 in proprijs eorum festiuita-  
 tibus omīssum existeret sol-  
 ueretur. **Tu** autē. **Rec. iii.**  
**Q**uissime igit̄ exequē-  
 dū est; erga hoc mirifi-  
 cum sacramentum corporis  
 et sanguinis iesu xp̄i qui est  
 sc̄toꝝ oim glōria et coronaz;  
 vt festiuitate ⁊ celebritate p̄-  
 fulgeat specialit; quatinus in  
 ea qđ i alijs missarū solēnijs  
 vel officijs circa solēnitates  
 est forsitā p̄termisus; de-

acta diligent  
 et fideles  
 in lame intra  
 monentes id  
 fari solēnijs  
 san agēne im  
 na ce negligē  
 tate humana  
 feritunc at  
 tate ipiis / et  
 nlarrent. **P**  
**Atell**  
 dū i m  
 o p̄stituti  
 li catholice  
 larum: festi  
 le generalite  
 brandā. Pos  
 bosatione ⁊  
 thelice fidel  
 nabilis ducti  
 be tanto faci  
 quodidianā  
 nem quā de  
 specialior  
 memoria cō  
 hoc design  
 ois diem y  
 nā primā p̄  
 ipsoles: ⁊  
 nūdeuote r  
 per hoc ad  
 le concurrant  
 nāq; popul  
 dem in car  
 genitunc of



nota diligentia suppleatur.  
**E**t fideles festiuitate ipsa  
 instante/intra se p̄terita me-  
 morantes/id q̄d in ip̄s mis-  
 sarū solēnis secularib⁹ for-  
 san agētis implicati /aut ali-  
 as ex negligentia vel fragill-  
 tate humana min⁹ plene ges-  
 serūt:tunc attente in humili-  
 tate sp̄s / et animi puritate  
 reslaurent. Tu aut. **Rec. v.**

**I**ntellerim⁹ aut̄ olim  
 dū i minori essem⁹ offi-  
 cio p̄stituti⁹ q̄ fuerat quibus  
 dā catholicis diuin⁹ reue-  
 latum: festum huiusmodi ef-  
 se generaliter in ecclia cele-  
 brandā. Hos itaq; ad corro-  
 boratiōē ⁊ exaltatiōē ca-  
 tholice fidel̄ digne ac ratio-  
 nabilē durim⁹ statuēdū: vt  
 de tanto sacramento p̄ter  
 quotidianā commemoratio-  
 nem quā de ip̄so facit ecclia  
 specialior ⁊ solēnior ānuati  
 memoria celebret: certū ad  
 hoc designātes et describen-  
 tes diē: videlicet feriā q̄n-  
 tā primā post octauas pen-  
 thecostes: vt i ipsa quinta fe-  
 riā deuote turbe fidelīū pro-  
 pter hoc ad ecclias affectuo-  
 se concurrant ⁊ vt tūc tā cle-  
 rici q̄s populi pariter cōgan-  
 dentes in cantica laudū sur-  
 gant: tunc oīm corda ⁊ vota

ora et labia hymnos perfo-  
 rent letitie salutaris. **Ec. vi.**

**T**ripudiet exaltet cha-  
 ritas: deuotio plaudet / iubi-  
 let puritas: et sinceritas so-  
 cundet. Tunc singuli alacri-  
 aīo p̄optaq; animi volunta-  
 te cōueniant: sua studia lau-  
 dabiliter ereq̄ndo: tāti festi-  
 solētia celebrātes. Et vt inā  
 ad xpi seruitiū sic eius fide-  
 les ardor dilectionis inflā-  
 met: vt per hec et alia pficiē-  
 tibus ip̄s merito sū cumu-  
 lo apud eū q̄ se pro illis de-  
 dit in precīū tribuitos seip̄s  
 ip̄s in pabulū: tādē post hu-  
 ius vite decursū eis se in pre-  
 miū largiat. Tu. **Lectio. vii.**

**D**eoz vnuerſitatē ve-  
 strā monem⁹ ⁊ hortā-  
 mur in dño ac per aplica vo-  
 bis scripta in virtute obedie-  
 tie distrīcte precipiēdo mā-  
 dam⁹ i remissionē peccami-  
 nū intūgentes: quaten⁹ tam  
 excelsū tā gloriosum festum  
 predicta quinta feria singul-  
 annis deuotissime ac solē-  
 nissime celebreris: ac facia-  
 tis per vnuerſas ecclias ve-  
 strarū ciuitatū ac diocisium  
 studiosissime celebrari: sub-  
 ditos v̄os in dñica dictā se-  
 riā quintā primo preceden-

§. iij.



In octa.

te salutarib⁹ monitis sollici-  
te p vos ⁊ p alios exhortan-  
tes vt p verā ⁊ purā p̄fessio-  
nem ⁊ elemosynarū largitio-  
nē attētas ⁊ sedulas orōnes  
ac p alia deuotiōis ⁊ pietat⁹  
opa talitē se studeāt p̄parare/  
q̄ huiusmodi preciosi sacra-  
menti largiente deo mereā-  
tur fieri participes illa die:  
possintq; ip̄s suscipere reue-  
rētē ac ei⁹ virtute augmen-  
tū psequi ḡarū. *Rec. viii.*  
**D**icolendū ⁊ celebrādū  
venerabiliter n̄r̄i festum do-  
nis sp̄ualibus volentes aia-  
re: oib⁹ vere penitētib⁹ ⁊ cō-  
fessis: q̄ matutinali officio fe-  
sti eiusdē in eccl̄iam qua illō  
celebrabit interfuerint cen-  
tum: q̄ vero misse totidem: q̄  
alī in primis vesp̄is ip̄ius  
festi intererint similiter cen-  
tū: q̄ vero in secundis totidē:  
illis quoq; q̄ p̄rie/tertie/sex-  
te/none/ac p̄pletōrii officijs  
interfuerit p̄ qualibet hora-  
rū ip̄arū quadraginta: eis au-  
tē q̄ p̄ octanas ip̄i⁹ festi/ ma-  
tutinalib⁹/ vesp̄tinis/ misse:  
ac p̄dictarū horarū officijs i-  
tērerint: centū dies singulis  
octavarū ip̄arū diebus de oī-  
potētis dei mīa/ et brōrū pe-  
tri ⁊ pauli ap̄lōrū ei⁹ aucto-

ritate p̄sisi de ilunct: sibi pe-  
nitētis misericorditē relaxa-  
mus. *Lu. Rec. ix. Rec. xii.*  
*euang. x̄m iohāne. Ep. xi.*

**I**n illo t̄p̄e: d. d. f. et  
turbis indeorū. Caro  
mea vere est cib⁹: ⁊ sanguis  
me⁹ vere est pot⁹. Et reliq̄.  
*Worm. b̄ri ioh̄is ep̄i: de ca. l.*

**C**um de sp̄ualib⁹ disputa-  
mus nihil sit carnale in aia-  
bus n̄ris nihil terrestre: sed  
oīa discedant/ oīa abeat ⁊ ex-  
pellant tarta: ⁊ fiamus diui-  
norū eloquiorū audientie fo-  
li⁹. Si em̄ rege subueniente  
oīs abiciat tumultus: m̄to-  
magis sp̄ū sc̄dō nobis loquē-  
te m̄tra q̄dē req̄e: m̄to autē  
nobis op⁹ est hortore. **E**t  
em̄ horore digna sunt q̄ dic-  
cūtur hodie. At mē em̄ at̄nt  
si q̄s māducauerit carnē me-  
am/ et biberit meū sanguinē  
nō habet vitā eternā. Et em̄  
q̄ dicebāt q̄ impossibile est  
hoc: ostēdit q̄ nō solū nō im-  
possibile: sed ⁊ valde necessa-  
riū. Qui em̄ manducat meā  
carnē habet vitā eternam: ego  
resuscitabo eū in nouis-  
simo die. *Lu. autem. Rec. x.*  
**Q**uia em̄ dixit/ q̄ mādu-  
cat ex pane hoc viuet  
in eternū: decēs erat eos adhi-  
cere hoc: sicut p̄tius dixerūt



Abrahā mortu<sup>9</sup> est: et pphete mortui sunt. Et qualis tu dicit: nō gustabit mortem: Resurrectionem igit posuit soluens qd̄ q̄rebat: et ostendēs qm̄ nō morit vsq; in finē Cōtinue aut̄ dicit: eū q̄ de mysterijs est sermonē ostendēs rei necessitatē: et qm̄ eā oīno fieri oportet dicens. Caro mea vere est cib<sup>9</sup>: et sanguis me<sup>9</sup> vere est potus. **¶** Quid autē est hoc vere est cib<sup>9</sup>: vere est pot<sup>9</sup>. Aut hoc vult dicere qm̄ verus cib<sup>9</sup> is est qui aīam saluat: aut credere eis q̄ de eis dicta sūt: vt nō est: ment enigma et parabolā/ s; qm̄ oīno oportet manducare corpus. Tu autē. **Rec. xi.**

**¶** **D**einde ait. Qui manducat carnē meam et bibit meū sanguinē: i me manet et ego i eo. Hoc aut̄ dixit: qm̄ i ip̄o renouiscet. Et videtur qd̄ qd̄ deiceps sequit̄ i tēperatū eē aliq̄: nisi intellectu inuestigauerim. **¶** Que ei consequentia post hāc quam dixit sīam/ q̄ māducat carnē meā i me manet dicere: si cut misit me q̄ viuūt p̄r et ego viuo p̄pter patrem? Habet autē multā armoniā qd̄ dicitur. Quia est sup̄ius et inferius dixit vitā eternā: et con-

struens id indixit qm̄ in me manet: si eni in me manet/ viuo aut̄ ego: manifestus ē qm̄ ille viuet. Deinde ait. Sicut me misit q̄ viuūt pater. Hoc aut̄ cōparatiuū et assimilatiuum est. Tu. **Lectio. xii.**

**¶** **Q**uod aut̄ dicit tale ē viuo ego ait: sicut p̄r. Et vt non i genitū existimet addit hic p̄pter p̄rē: nō hoc ostēdens qm̄ actu alicui<sup>9</sup> necesse habet ad viuendū. Superius eni hoc destruens dixit. Sicut eni p̄r habet vitā i semetip̄o: ita dedit et filio habere vitā in semetip̄o. Si nō indiget actu inueniet aut pater nō dās et ita falsus erit sermo: et aut si dederit nullo ip̄e i digebit alio simul coaplaudēte. Quid igit est propter p̄rē? Lām hic enigmatica insinuat. **¶** Qd̄ autē dicit tale est. Sicut est viuēs pater/ et ego viuo: et q̄ māducat me: et ille viuet p̄pter me. Ut tā aut̄ hic dicit non simpliciter: sed approbatā. **¶** Am̄ eni non de ea q̄ simpliciter vitta dicit/ sed de gloriosa et ineffabilī illay manifestū est illinc. **¶** Etenī oēs et infideles et idoccti viuūt: nō manducātes de carne illa. **¶** Vides ergo quoniam nō de hac ait vitā: sed de



**Historia Regū.**

illa: Quod autē dicit tale est.  
Quā q̄ māducat non periet  
mortens; neq; paniet. Sed  
neq; de resurrectione cōlaty  
eteni omnes suscitamur: s;̄  
de precipua et glōsa z mer-  
cedē habēte. **Lū. Euange. z**  
**ōrō vt i die sc̄rō. Similit̄ et**  
**alia ola. ¶ A prima dñica**  
**post festū trinita. vsq; ad p̄i-**  
**mā dñicam augusti cantādū**  
**est dñicis dieb; de hystoria**  
**Regū. ¶ P̄ia aut dñica mē-**  
**sis intelligitur q̄ vicinior est**  
**filis illi; siue añ siue post/ si-**  
**ue i die kalēdarū fuerit. Cū**  
**igit hystoria regū p̄io h̄uaf**  
**Ad ves. B. Audi dñe hym-**  
**nū. vt isrg. viii. Ad mgr. añ.**  
**Loquere domine/ q̄a audit**  
**seruus tu; añ. Cognouerūt**  
**omnes a dan vsq; berfabee**  
**q; fidelis samuel p̄pheta es-**  
**set dñi. añ. Preualuit dauid**  
**in philistēi in funda z lapi-**  
**de in nomine dñi. añ. Nōne**  
**iste est dauid de q̄ canebāt i**  
**choro dicētes/ saul percussit**  
**mille/ z dauid decem milla**  
**in milibus suis. ¶ Quis eni**  
**in omnibus sicut dauid fide-**  
**lis inuentus est in regno tuo**  
**egrediens et regrediens et**  
**pergens ad impertū regis?**  
**añ. Gratus rex saul dixit/ mi-**  
**hi mille dederūt z filio isay**

dederūt decem milla. ¶ Do-  
leo super te frater mi tonat-  
tha/ amabilis valde sup amo-  
rē in ulierū/ sicut mater vni-  
cum amat filiū/ ita te dilige-  
bam: sagitta ionathe nunq̄  
abist retrosum/ nec declina-  
uit clypeus eius in bello / et  
hassa eius nō est auersa. añ.  
Rex autē dauid coopro capti-  
te incedēs lugebat filiū suū  
dicens/ absalon fili mi fili mi  
absalō/ quis mihi det vt ego  
moriar p te fili mi absalon?  
añ. Dixitq; dauid ad dñm  
cum vidisset angelum ceden-  
tē populū/ ego sum qui pec-  
caui/ ego inique egi/ isti qui  
oues sunt quid fecerunt?  
añ. Anxerunt salomonem sa-  
doch sacerdos et narhan p̄-  
pheta regem in gyon/ z pro-  
cedentes leti dixerunt viuat  
rex salomon. ¶ **Nora si au-**  
**que antiphone superiunt cū**  
**hystoria Sapientie. incepta**  
**fuerit/ ex toto succumbunt.**  
**¶ Inuitat. Regem inagnum.**  
**et cetera omnia seruātur et in**  
**cōmuni de tēpore habetur.**  
**¶ B. primū. Deus omnibus ex-**  
**auditor est ip̄e misit angeluz**  
**sui z tulit me de ouibus pa-**  
**tris mei/ et Anxit me vinctio-**  
**ne misericordie sue. ¶ Do-**  
**minus qui eripuit me de ore**

leoni et  
rauit me  
Domine  
ore leoni  
liberavit  
et de mar  
meorum  
ferros dicit  
ti saas; at  
de mediu  
ipse me  
de domo  
min; et  
gem pop  
in oibus  
firman  
ni; ¶ Se  
de iuxta  
sunt in te  
planit  
ctu magi  
ionathā  
quomod  
in bello.  
bellicae  
nec ros  
descent  
busti. ¶  
B. v. Ne  
nec plan  
lābi cec  
¶ Dm  
cūtu etu  
mes a ge  
lābi cec  
si die o



leonis et de manu bestie libe-  
 ravit me. **Anxit me. R. scd.**  
 Dominus qui eripuit me de  
 ore leonis / et de manu bestie  
 liberavit me. **Ipe me eripit:**  
 et de manibus inimicorum  
 meorum. **R.** Misit deus mi-  
 sericordiam suam. et verita-  
 te suaz / animā meam eripuit  
 de medio catulorū leonum.  
**Ipsē me. R. iii.** Ego te tuli  
 de domo patris tui / dicit do-  
 minus / et posuit te pascere gre-  
 gem populi mei et fui tecum  
 in oibus vbi cūq; ambulasti.  
**Firmans regnum tuū in eter-  
 nū. R.** Fecisti tibi nomē gran-  
 de iuxta nomē magnorū qui  
 sunt in terra. **Firmās. R. iiii.**  
**Planxit autem dauid plan-  
 ctu magno super saul et sup-  
 ionathā filium eius et dixit**  
 quomodo ceciderunt fortes  
 in bello. **Et interierūt arma  
 bellicae. R.** Montes gelboe  
 nec ros nec pluvia super vos  
 descendant vbi ceciderūt ro-  
 busti. **Et intert. C. In. ii. noc.**  
**R. v.** Montes gelboe nec ros  
 nec pluvia ventat super vos  
 vbi ceciderūt fortes israel.  
**R.** Omnes montes qui i cir-  
 cuitu eius sunt visitet domi-  
 nus a gelboe autē transeat.  
**Vbi cecide. R. vi.** Exaudi-  
 sti dñe orationem serui tui

vt edificare templū nos tuo.  
 Benedic et sanctifica domū  
 istam in sempiternū de? isrl.  
**R.** Dñe qui custodis pactum  
 et miam seruis tuis qui am-  
 bulant corā te in toto corde  
 suo. **Benedic. R. vii.** Dñe si  
 puerus fuerit popul⁹ tuus  
 et orauerit ad sanctuarium  
 tuū. Tu exaudies in celo do-  
 mine et libera eos de man-  
 bus inimicorū eorū. **R.** Si pec-  
 cauerit in te pp̄s tuus et cō-  
 uersus egerit penitentā ve-  
 nitensq; orauerit in loco isto.  
**Tu. R. viii.** Audi dñe hym-  
 nū et orōnē quā seruus tuus  
 orat corā te hodie vt sint ocu-  
 li tui apti et aures tue intēte  
 Super domū istā die ac no-  
 cte. **R.** Respice dñe de factua-  
 rio tuo et de excelso celorum  
 habitaculo. **Sup. C. In. iii.**  
**noc. R. ix.** Peccavi super nu-  
 merū arene maris / et multipli-  
 cata sunt peccata mea et nō  
 sum dignus videre altitudi-  
 dinē celi pre multitudine ini-  
 q̄tatis mee qm̄ irritauit tram-  
 tuā. **Et malū corā te feci. R.**  
**Qm̄ iniquitatē meā ego agno-  
 sco et delictum meū corā me  
 est sēp tibi soli peccavi. Et.**  
**R. x.** Prepara corā v̄ra  
 dño et seruite illi soli. **Et libe-  
 rabit vos de manib⁹ inimi-**



**Historia regū. i.**

corū vestrorum. **R.** Auferte  
deos alienos de medio vſi.  
**Et lib. 8. xi.** Recordare dñe  
testamenti tui et die angelo  
percutienti cesset iam man⁹  
tua. Ut non desoleſc terrā et  
ne p̄dās omnē aſam viuā. **R.**  
Quiescat dñe tra tua a po-  
pulo tuo et a ciuitate sancta  
tua. **Et. 8. xii.** Factus est dñs  
tolleret dñs helyām per tur-  
binē in celū helyzeus clama-  
bat dicens. Pater mi pater  
mi curr⁹ israel et auriga ei⁹.  
**R.** Cūq; simul pergerent et in-  
cedentes sermōcinarent ec-  
ce currus igneus et equi ignei  
diuiserunt vtrūq; et clama-  
bat helyzeus. Pater mi.  
**Cū historia regū primo  
seruat. sc. i. Incipit liber re-**  
**H**ait vir vnus (sus. i.)  
de ramathaim sophi-  
de monte effraim: et nomen  
eius helycana filius hiero-  
boam filii heliu/filij thau/fi-  
lij suphephzateus: et habuit  
duas vxores: nomen vni an-  
na/et nomen secūde fenēna.  
Fuertntoz fenēne filij: anne  
autē non erant liberi. **Et**  
ascendebat vir ille de ciuita-  
te sua statutis dieb⁹: vt ado-  
raret et sacrificaret dño exer-  
citiū in sylo. Erant autē ibi  
duo filij heli ophni et sines

sacerdotes domini. **Rec. ii.**  
**U**ent ergo dies et imo  
lauit helycana: dedit  
q; fenēne vxori sue et cunctis  
filiis eius et filiab⁹ partes.  
Anne autē dedit partē vnam  
tristis: quia annā diligebat  
dñs autē cōcluserat vuluam  
eius. **A**ffligebat quoq; eā  
emula eius/ et vehemēter an-  
gebatur in tñ vt exprobiaret  
q; dñs cōcluserat vuluā ei⁹.  
Sicq; faciebat per singulos  
annos cum redeunte tempo-  
re ascenderet templum dñi:  
et sic puocabat eā. **Rec. iii.**  
**P**orro illa flebat: et nō  
ergo ei helycana vir suus. An-  
na cur fles/ et quare nō come-  
dis: et quāobrem affigitur  
cor tuū: Nunqd nō ego me-  
lios suz tibi q; decē filij: Sur-  
rexit autē anna: postq; come-  
derat i sylo et biberat. **Sc. iiii.**  
**E**t heli sacerdote sedē  
templi dñi: cū eēt āna ama-  
ro aīo: orauit dñs flens largi-  
ter: et votū vouit dicens. Die  
exercitiū si respiciēs vider⁹  
afflictionem famule tue et re-  
cordat⁹ mei fueris nec obli-  
tus ancille tue dederisq; ser-  
ue tue sexum virilem: dabo  
eum dño omnibus dieb⁹: vt

ne ei⁹ et  
det sup ca  
est ergo ca  
ret paces  
li oblerua  
**P**cos  
nō mouet  
non audie  
igit eā he  
ci. Et ego  
gere pau  
des: Hel  
quaōq; in  
mulier in  
viriūq; et  
potest nō  
maz meā  
reputes  
vni de fili  
multitud  
rois mei  
fentes. Tu  
in pace  
perition  
illa dixit  
la tua gi  
**E**su  
tue ei⁹ n  
uerſa mu  
mane et  
mūno: reu  
riti domi  
grouit ā  
rē iūq; et



te eius: et nouacula nō ascen-  
det sup caput ei⁹. **F**actus  
est ergo cum illa multiplica-  
ret preces coram dño: vt he-  
li obseruaret os ei⁹. **Rec. v.**  
**Q**uero anna loq̄bat in  
corde suo: tñiq; labia  
ei⁹ mouebant: et vox penit⁹  
non audiebat. **E**stimauit  
igit eā heli temulētā: dixitq;  
ei. **U**sq; quo ebria eris? **D**i-  
gere pauli p̄viniū quo ma-  
des? **R**espondens anna: ne-  
quaq; inquit dñe mī. **N**am  
mulier infelix nimis ego sū:  
viniq; et omne qđ inebriare  
potest nō bibi: sed effudi ani-  
maz meā in p̄spectu dñi. **N**e  
reputes ancillā tuam quasi  
vniā de filiabus belsal: q; ex  
multitudine doloris et me-  
roris mei locuta sū vsq; i pre-  
sens. **T**unc heli ait ei. **V**ade  
in pace ⁊ deus israel det tibi  
petitionē quā rogasti ei. **A**t  
illa dixit. **U**tinā iueniat ācil-  
la tua grāz i oculis tuis. **l. vi.**  
**E**tabit mulier in viā  
suā ⁊ comedit: et vul-  
tus ei⁹ nō sunt amplius i di-  
uersa mutati. **E**t surrexerūt  
mane et adorauerūt corā do-  
mno: reuersiq; sunt et vene-  
rūt i domū suā samatha. **L**o-  
gnouit ār helchana ānā vxo-  
rē suā: ⁊ recordatus est eius

dñs. **E**t factum est post die-  
culum dierū concepit āna et  
peperit filium: vocauitq; no-  
men eius samuel: eo qđ a dño  
postulasset eum. **Rec. vii.**

**A**scendit autē vir ei⁹  
helchana ⁊ omnis do-  
mus eius: vt imolaret domi-  
no hostiam solēnem ⁊ votuz  
suuz: et anna non ascendit.  
**D**ixit em̄ viro suo. **N**ō vadā  
donec ablactetur infans: et  
ducā eum vt appareat ante  
conspētū dñi: et maneat ibi  
lugiter. **E**t ait ei helchana  
vir suus. **F**ac qđ bonum tibi  
videtur: ⁊ mane donec abla-  
ctes eum: precorq; vt impleat  
dñs verbum suum. **Rec. viii.**

**M**ansit ergo mulier et  
lactauit filium suum:  
donec amoueret euz a lacte.  
**E**t adduxit eū secum postq;  
ablactauerat in vltis trib⁹  
et trib⁹ modis farine ⁊ am-  
phora vini: et adduxit eū ad  
domū dñi in sylo. **P**uer autē  
adhuc erat infantulus. **E**t i-  
molauerunt vitulū ⁊ obtule-  
runt puerū heli. **E**t ait anna.  
**O**bscuro mi dñe viuit anima  
tua: ego sum illa mulier que  
steti corā te hic orans dñm  
p̄ puero isto. **S**trauit ⁊ dedit  
mibi dñs petitionē quā po-  
stulauit eū. **I**dcirco ⁊ ego cō-



modauit eum domino/cunctis diebus quibus fuerit accommodatus domino. Et adorauerunt ibi dominus.

**Capitulum. re. ii. ser. i. regu. ii.**

**S**amuel mini. **Lecl. i.**

Strabat ante faciem domini puer accinctus ephod lineo.

Et tunicam parua faciebat ei mater sua: quia afferebat statutis diebus ascendens cum viro suo: ut imolaret hostiam solenni et votum suum.

Et benedixit heli helchane et vxori eius: dicitur ei. Reddat tibi dominus semine de muliere hac: pro senore quod commodasti domo.

Et abierunt in locum suum. Et uisitauit ergo dominus annam et percipit tres filios et duas filias. Et magnificatus est puer samuel apud dominum. **Lecl. ii.**

**H**ec autem erat senex valde. Et audiuit omnia que faciebat filij sui in uerso israel: et quomodo dormiebant cum mulieribus que obseruabant ad ostium tabernaculi: et dixit eis. Quare facitis res huiusmodi quas ego audio: res pessimas ab oculo populo: Nolite filij mei. Non est bona fama quam ego audio: ut transgredi faciatis populus domini.

Si peccauerit vir in uirum placari ei potest deus: non autem in dominis peccauerit

uir: quis orabit pro eo? Et non audierunt uocem patris sui: quia uoluit occidere eos dominus. Puer autem samuel proficiebat atque crescebat: et placebat tantum deo quam hominibus. **Lecl. iii.**

**U**enit autem uir dei ad heli et ait ad eum. Hec dicit dominus. Numquid non apte reuelatus sum domui patris tui cum esset in egypto in domo pharaonis: et elegi eum ex omnibus tribubus israel mihi in sacerdotem: ut ascenderet altare meum: et adoleret mihi incensum: et portaret ephod coram me: et dedi domui patris tui omnia de sacrificijs filiorum israel.

Quare calce abiectionis victimam meam et munera mea que precepit ut offerretur in templo: et honorasti filios tuos magis quam me: ut comederetis primitias omnis sacrificij israel populi mei? **Lecl. iiii.**

**R**opterea ait dominus deus israel. Loquens locutus sum: ut domus tua et domus patris tui ministraret in conspectu meo usque in sempiternum. Hunc autem dicit dominus. Absit hoc a me. Sed quicumque honorificauerit me glorificabo eum: qui autem contemnunt me: erunt ignobiles. **Lecl. v.** Ecce dies uenit: et precipiam brachium tuum et

brachium domini  
non sit lenis in  
uidebis emu  
uenerit psp  
erit lenis. I d  
dies? Alertu  
no? uirum et te  
sed ut deficiat  
beccat eos tu  
et pars mag  
monetur: cu  
um uenerit  
**D**ec  
quod uer  
tuis tuos op  
ne una mo  
dicabo mi  
uile q iuxta  
noa faciat  
mi fidel: et  
pfo meo cu  
re est aut vt  
in domo tua  
no? offat  
loa? pale:  
me obsecro  
lotalé vt c  
**P**ani  
talar  
brat dno  
non erat  
fatu est q i  
oan i loco  
eguarat me  
uam dei a



brachii domus patris tui: ut  
non sit senex in domo tua. Et  
videbis emulum tuum in templo in  
universis partibus israel: et non  
erit senex in domo tua omnibus  
diebus. Verum non auferam pe-  
nitentiam viri ex te ab altari meo:  
sed ut deficiat oculi tui et ta-  
belcat cor tuum et anima tua:  
et pars magna domus tue  
moriatur: cum ad virile eta-  
tem venerit. Tu. **lectio. v.**

**H**oc autem erit tibi signum  
quod venturus est duobus  
filij tuis ophni et finees. In  
die una morientur ambo. Et  
suscitabo mihi sacerdotem si-  
dele quem iuxta cor meum et aliam  
meam faciam: et edificabo ei do-  
mum fidelis: et ambulabit coram  
repro meo cunctis diebus. Futu-  
rus est autem ut quicumque remanserit  
in domo tua veniat ut offerat  
pro eo: offerat numerum argenteum et  
toram partem: dicatque. Dimitte  
me obsecro ad unam partem sacer-  
dotalis ut comedam buccellam  
panis. Tu autem. **le. vi.**

**Q**uer autem samuel mini-  
strabat domino coram heli: et ser-  
vum dominum erat preciosus. In diebus illis  
non erat visio manifesta.  
Factum est ergo in die quadam heli ia-  
cebat in loco suo: et oculi eius ca-  
ligauerant: nec poterat videre  
lucernam dei antequam extingueret.

Samuel autem dormiebat in tem-  
plo domini: et ibi erat archa dei.  
Evocavit dominus samuelem. Qui  
respondens ait. Ecce ego. Et cum  
curreret ad heli: et dixit. Ecce  
ego. Vocasti enim me? Qui di-  
xit. Non vocavi. Reverte et  
dormi. Et abiit et dormiuit.

**E**t adiecit dominus vocem  
secundo rursus samuelem. Qui  
surgens abiit ad heli: et dixit.  
Ecce ego: quia vocasti me? Qui  
respondit. Non vocavi te filium  
meum. Reverte et dormi.  
Porro samuel necdum sciebat  
dominus nec revelatus ei fuerat  
sermo domini. Et adiecit dominus et  
vocavit adhuc samuelem tertio.  
Qui surgens abiit ad heli: et  
ait. Ecce ego: quia vocasti me.  
Intellerit igitur heli quod dominus  
caret puerum: et ait ad samuelem.  
Vade et dormi: et si deinceps  
vocaverit te dices. Loquere  
domino: quia audit servus tuus. **le. viii.**

**A**biit ergo samuel: et  
dormiuit in loco suo  
Et venit dominus et stetit: et vocavit  
sicut vocaverat secundo.  
Samuelem. Et ait samuelem.  
Loquere domino: quia audit servus  
tuus. Et ait dominus ad  
samuelem. Ecce ego facio tibi  
in israel: quod quicumque audierit  
nomen ambae aures eius. In die  
illa suscitabo adversum he-



li oia q̄ locut⁹ suz sup domū ei⁹. Inceptiā ⁊ cōplebo. Prædixi enī ei q̄ iudicaturus esset domū eius in eternū propter iniquitatē ⁊ eo q̄ nouerat indignē agere filios suos: et non corripuit eos. Idcirco turant domui heli: q̄ nō explef iniquitas domus ei⁹ victimis et munerib⁹ vsq̄ in eternū. **Cū hystoria regū tertio seruat. i. regū. xv. Lectio. i.**

**E**t dixit samuel ad saul ⁊ he misit dñs vt vngerē te i regē sup pplm ei⁹ israhel. Nūc ergo audi vocem dñi. Hec dicit dñs exercituum. Rescensui quecūq̄ fecit amalech israeli: quomō resistit ei in via cū ascenderet de egypto. Nūc igit vade ⁊ p̄cute amalech: et demolire vniuersa ei⁹. Nō parcas ei ⁊ nō cōcupisfeas ex reb⁹ ipsius aliquid: sed sterfice a virosq̄ ad mulierē et paruulū atq̄ lactētē: bouē ⁊ ouē camelū ⁊ asinum. Tu autē. **Lectio. ii.**

**R**ecepit itaq̄ saul populo: et recensuit eos quali agnos ducenta milia peditū: et decē milia virosū inda. Cūq̄ venisset saul vsq̄ ad ciuitatē amalech: terēdit insidias in torrēte. Dixit q̄ saul cyneo Abite recedi-

te atq̄ discedite ab amalech ne forte inuoluā te cū eo. Tu enim fecisti miām cū oibus filiis israel: cū ascenderēt de egypto. Et recessit cyne⁹ de medio amalech. **Lectio. iii.**

**Q**uercussitq̄ saul amalech ab emila donec venias assur: q̄ est e regione egypti. Et apprehēdit agag regem amalech vtiū. De autē vulgus interfecit in ore gladii. Et pepercit saul ⁊ populus agag et optimis gregib⁹ ouū ⁊ armentoz et vestibus ⁊ artib⁹ ⁊ vniuersis q̄ pulchra erant: nec voluerunt disperdere ea. Quicq̄ vero vile fuit et reprobū ⁊ hoc demoliti sunt. **Lect. iii.**

**F**actū est autē h̄bū dñi ad samuel dicēs. Penitet me q̄ constitueri saul regem: q̄ dereliquit me: ⁊ f̄ba mea ope nō impleuit. Contristatus ē samuel ⁊ clamauit ad dñm tota nocte. Cūq̄ de nocte surrexisset samuel vt iret ad saul mane nūctatū est samueli eo q̄ venisset saul in carmelum: et erexit sibi fornicem triumphalem: ⁊ reuersus transisset descendissetq̄ in galgala. **Lectio. v.**

**V**enit ergo samuel ad saul: et saul offerebat



olocaustū dño de initijs pre-  
darū q̄ attulerat ex amalech  
Et dñi venisset samuel ad sa-  
ul: dixit ei saul. Bñdixtus tu  
dño. Impleui verbū domini  
Dixitq̄ samuel. Et q̄ est hec  
vox gregum que resonat in  
auribus meis: z armentorū  
quam ego audio: Et ait sa-  
ul. De amalech adduxerunt  
ea. Pepercit em̄ popul⁹ me:  
horibus ouibus z armentis  
vt immolarent dño deo tuo:  
reliqua vero occidim⁹. **sc. vi**  
**D**ixit autē samuel ad sa-  
ul. Sine me: z indica  
bo tibi q̄ locutus sit dñs ad  
me nocte. Dixitq̄ ei. Loque  
re. Et ait samuel. Nonne cū  
paruulus esses in oculis tu-  
is: caput in tribubus israel  
factus es: Anctiq̄ te dñs in  
regez super israel: z misit te  
dñs in viā z ait. Uade z iter-  
fice peccatores amalech: et  
pugnabis cōtra eos vsq̄ ad  
iternitionē eorū. Quare non  
audisti vocē dñi: sed versus  
ad predā es z fecisti malum  
in oculis dñi: Et ait saul ad  
samuelē. Immo audui vo-  
cem dñi z ambulauī in viā p̄  
quā misit me dñs: z adduxi  
agag regē amalech: z ama-  
lech interfeci. Tulit autē po-  
pulus de preda oues et bo-

ues primitias eorū que cesa-  
sunt: vt imolaret domio deo  
suo in galgalis. **Lectio. viij.**

**E**t ait samuel. Nunq̄  
vult domin⁹ olocausta  
aut victimas: z non pot⁹ vt  
obediatur voci dñi: Vtelloz  
est em̄ obediētia q̄ victimę  
et auscultare magis q̄ offer-  
re ad ipē arietum: qm̄ q̄i pec-  
catū ariolandī est repugna-  
re z q̄i scelus idolatrię nolle  
acquiescere. Pro eo ergo q̄  
abiecisti sermōnem domini:  
abiecit te dñs ne sis rex. Dix-  
itq̄ saul ad samuelē. Pecs-  
caui: qz p̄uarcatus sum ser-  
monē dñi: z verba tua timēs  
populū: z obediēs voci eorū.  
Sed nūc queso porta peccas-  
tum meū: et reuertere mecū  
vt adorē dñm. Et ait samuel  
ad saul. Non reuertar tecum  
quia protecisti sermōnez do-  
mini: z protecit te dñs: ne sis  
rex super israel. **Lectio. viij.**

**E**t uersus est samuel  
vt abiret. Ille autē ap-  
prehedit sūmitatē pallij ei⁹:  
que z cōcissa est. Et ait ad eū  
samuel. Scidit dñs regnum  
israel a te hodie: z tradidit il-  
lud proximo tuo meliori te.  
Porro triumphatoz i israel  
nō parceret: z penitudine non  
flectet. Regz em̄ est homo: vt  
15. j.



agat penitentias. At ille ait. Peccavi. Sed nunc honora me coram senioribus populi mei et coram israel: et reuere mecum adorare dominum deum tuum. Reuersus ergo samuel: secutus est saule. Et adorauit saul dominum. Dixitque samuel. Adducite ad me agag regem amalech: ablatum est ei agag pinguis simus et tremens. Et dixit agag. Siccine separat amara mors. Et ait samuel. Sicut fecit absque liberis mulieres gladius tuus: sic absque liberis erit iter mulieres mater tua. Et in frustra consciuit eum samuel coram domino in galgalis.

*Cum historia regum. liij. serua. l. i. Regum. xviij.*

**E**t tunc quo uiderat saul dauid egredientem contra philisteam: ait ad abner principem militie. De qua stirpe descendit hic adolescens abner: dixitque abner. Auit anima tua rex si noui. Et ait rex. Interroga tuum filium: sit iste puer. Cumque regressus esset dauid percusso philisteo: tulit eum abner: et introduxit eum coram saule: caput philistei habentem in manu. Et ait ad eum saul. De qua progenie es o adolescens: dixitque dauid. Filius serui tui isay

bethleemite ego sum. **Et** factum est cum copleser loquens ad saul asa tonathe colligata est anime dauid: et dilexit eum tonathas quasi animam suam. Tulitque eum saul in die illa: et non concessit ei ut reuere retur in domum patris sui. Inierunt autem tonathas et dauid fedus. Diligebat enim eum quasi animam suam. Hanc expoliavit se tonathas tunica sua qua erat indutus: et dedit eam dauid: et reliqua vestimenta sua usque ad gladium et arcum suum et usque ad baltheum. Egrediebatur quoque dauid ad oia quecumque misisset eum saul: et prudenter se gerebat. Posuitque eum saul super viros bellicosos: et acceptus erat in oculis uniuersi populi: maximeque in conspectu famulorum saul.

**Qu**ero cum reuere retur percusso philisteo dedit et ferret caput in hierusalem: egressae sunt mulieres de ueris viribus israel cantantes chorosque ducetes in occursum saul regis in timpanis letitie et cistris: et precinebant mulieres ludetes: atque dicentes. Percussit saul mille: et dauid decem milia. Fratrus est autem saul nimis: et displicuit in oculis eius iste sermo. Dixitque



Dederit dauid decem milia et  
mibi mille dederunt. Quid  
ei superest nisi solū regnum?  
Non rectis ergo oculis saul  
aspiciebat dauid: a die illa  
et deinceps.

**Lectio. iij.**

**P**ost diē autē alterz in-  
uasit spūs dei malus  
saul: et prophetauit in medio  
domus sue. Dauid autē psal-  
lebat manu suaz sicut per sin-  
gulos dies. Tenebatq; saul  
lanccā et misit eā: putans qd  
configere posset dauid cum  
parlete. Et declinauit dauid  
a facie eius secūdo. **¶** Et ti-  
muit saul dauid eo qd eēt do-  
minus cū eo: et a se recessisset.  
Amouit ergo eum saul a se:  
et fecit eum tribunū sup mil-  
le viros. Et egrediebatur et  
intrabat in cōspectu populi.  
In omnibus quoq; vijs suis  
dauid prudenter agebat: et  
dñs erat cum eo. **Lectio. v.**

**A**dit itaq; saul qd pru-  
dens esset nimis: et ce-  
pit canere eū. Dis autē israel  
et iuda diligebat dō. Ipse ei  
ingrediebatur et egrediebat  
ante eos. Dixit autē saul ad  
dauid. Ecce filia mea maior  
merob ipsam dabo tibi vxor-  
e: tñmō esto vir fortis: et p-  
liare prelia dñi. Saul autē re-  
putabat dicēs Non sit man-

mea i eo: sit sup eū manus  
philistinorū. Ait autē dauid  
ad saul. Quis ego sum aut qd  
est vira mea: aut cognatio pa-  
tris mei in isrl? vt fiat gener-

**¶** Actū ē autē regē. **¶**

**E**tēp? vt cū deberet da-  
ri merob filia saul dauid: da-  
ta est adriel molathite vxor  
dilexit autē dauid nichol fi-  
liā saul alterā. Et nūciatū ē  
sauli: et placuit ei. Dixitq; sa-  
ul. Dabo eas illi vt fiat ei in-  
scādālū: et sit sup eū manus  
philistinorū. Dixit ergo saul  
ad dauid. In duab? reb? ge-  
ner me? eris hodie. Et māda-  
uit saul seruis suis. Loqmī  
ad dauid clā me dicētes. Ec-  
ce places regi: et oēs serui  
ei? diligūt te. Nūc ḡ esto ge-  
ner regis. **¶**

**¶** Locuti sūt serui saul

in aurib? dauid oia vba hec.  
Et ait dauid. Nū parū vide-  
tur vobis generū esse regis  
Ego autē sū vir paup et te-  
nuit. Et renunciauerunt ser-  
ui sauli dicētes. Inuiscemo  
di verba locut? est dauid. Di-  
xit autē saul. Sic loqmini ad  
dauid. Non habet necesse  
rex sponsalia nisi tantū cen-  
tū preputia philistinorum:  
vt fiat vltio de inimicis re-  
gis. Porro saul cogitabat



tradere dauid in man<sup>u</sup> phi-  
listinorum. Quis renuncia-  
sent serui eius dauid verba  
que dixerat saul: placuit ser-  
mo in oculis dauid vt fieret  
gener regis. **Rectio. viij.**

**A** post dies paucos  
surgens dauid: abiit  
in accaron cum viris qui sub  
eo erant: et percussit ex phi-  
listim ducentos viros: attu-  
litq; prepucia eorum: et annu-  
merauit ea regi: vt esset ge-  
ner regis. Dedit itaq; saul  
michol filiam suā vxorē. Et  
vidit saul: et intellexit qd do-  
minus esset cum dauid. Michol  
autē filia saul diligebat  
eū: et saul magis cepit time-  
re dauid. Factusq; est saul i-  
micus dauid: cunctis dieb<sup>us</sup>.  
Et egressi sunt principes phi-  
listinorū. A principio autem  
egressionis eorū prudent<sup>er</sup> se-  
gerebat dauid: q̄ oēs serui  
saul. Et celebre factū est no-  
men eius nimis. **Cumby**  
**storia regū quito seruat. Re**  
**ctio. i. Incipit liber regū. ij.**

**H** Actū est postq; mor-  
tu<sup>us</sup> est saul: vt dauid  
reuerteret a cede amalech:  
et maneret in sicelech duos  
dies. In die autē tertīa ap-  
paruit homo veniens de ca-  
stris saul veste conscissa: et

pulvere conspersus caput.  
Et vt venit ad dauid: cecidit  
super faciē suā et adorauit.  
Dixitq; ad eū dauid. Unde  
venis? Qui ait ad eum. De  
castris israel fugi. **¶** Et de-  
xit ad eum dauid. Quod est  
hūc quod factū est? Indica  
mibi: Qui ait. Fugit popu-  
lus ex prelio: et multi corru-  
entes e populo mortui sunt  
Sed et saul et ionathas fil-  
ius ei<sup>us</sup> interierūt. **Rectio. ij.**

**D**escenditq; nūciauit et.  
Unde scis qd mortuus est sa-  
ul et ionathas filius ei<sup>us</sup>? Et  
ait adolescens qui nūciabat  
et. Casu veni in montes gel-  
boe: et saul incubebat super  
hastā suā. Porro currus et  
egres appropinquabant ei.  
**¶** Et cōuersus post tergum  
suum: vidensq; me vocauit.  
Qui cū respondissē assūdi-  
xit mibi. Quis hāc es tu? Et  
alo ad eū Amalechites ego  
sū. Et locutus est mibi. Sta  
super me et interfice me qm̄  
tenēt me angustie: et adhuc  
tota ania mea in me est. **¶**  
Et cū sup **Rect. iij.**  
eū: occidi illū. Sciebā  
enī qd viuere nō poterat post  
ruinā. Et tuli diadema qd  
erat in capite ei<sup>us</sup>: et armillā



de brachio illi / et attuli ad  
te dñm meū huc. **A**ppre-  
hendens autem dauid vesti-  
menta sua scidit / oēsque viri qui  
erant cū eorum planxerunt et  
fleuerunt et ieiunauerunt usque  
ad vespērā sup saul et sup io-  
nathā filiū eius et super po-  
pulū dñi et sup domū israel:  
eo quod corruisset gladio. **L. iij.**

**D**ixit quoque dauid ad su-  
perueniens quod nūc clauerat et  
Unde es tu? Qui respondit.  
Filius hoīs aduene amale-  
chite ego sum. Et ait ad eū  
dauid. Quare non timuisti  
mittere manū tuā vt occide-  
res xpm dñi? **V**ocāscque da-  
uid vnus de pueris suis ait.  
Accedēs irruē in eum. Qui  
percussit illū: et mortuus est.  
Et ait ad eū dauid. Sanguis  
tuus sup caput tuū. **D**s em̄  
tuū locutū est aduersū te di-  
cēs. Ego interfeci xpm do-  
mini. Tu autem. **Lectio. v.**

**P**lanxit autē dauid pla-  
ctū huiusmodi sup  
saul et sup ionathā filiū eius: et  
cepit vt docerēt filios suos  
plactū sicut scriptū ē ī libro  
iustorum. Et ait. Cōsidera israel  
p his qui mortui sūt sup excel-  
sa tua vulnerati. Inclyti israel  
sup mōtes tuos interfecti sūt.  
Quomodo ceciderunt for-

tes: Nolite annūciare ī geth-  
neque amnūciētis in compt-  
tis ascalontis: ne forte letē-  
tur filie philistinū: ne exul-  
tēt filie icircūcisorum. **A**rbōtes  
gelboe nec ros nec pluuia ve-  
niāt sup vos. Neque sint agri  
primitiarū: quia ibi est abiectus  
clypeus fortium clypeus saul quasi  
nō eēt vnctus oleo: a sanguine  
interfectorum ab adipe fortium.

**S**ignificat gitta retrosumus  
et gladius saulis nō est reuer-  
sus sanis Saul et ionathas  
amabiles et decori valde ī vi-  
ta sua: in morte quō nō sūt di-  
uini. Aquilis velociores: leo-  
nibus fortiores. Filie israel  
sup saul flete qui vestiebat vos  
coactio ī delictis: qui p̄bebat  
ornamenta aurea: cultui ve-  
stro. Quō ceciderūt fortes ī  
plio: Ionathas ī excellis tu-  
is occisus est. Doleo sup te  
frater mi ionathā decore ni-  
mitis: et amabilis sup amorē  
millez. Sicut mater vnictū  
amat filiū suū: sic te dilige-  
bam. Quomodo ceciderunt  
robusti: et perierunt arma  
bellica: Tu autem. **Lec. vi.**

**I**bi post hec cōsuluit  
dauid dñm dicēs. Rū-  
ascēdā in vnā de ciuitatib⁹  
iuda: Et ait dñs ad eū. Ascē-



**Historia Regū. vi.**

de. Dixitq; dauid. Quo ascē-  
dam? Et respondit. In ebzō.  
Ascendit ergo dauid et due  
uxores eius; achinoen isra-  
helites et abigail vxor nabal  
carmeli. Sed et viros q; erāt  
cū eo duxit dauid singulos  
cum domo sua; et manserūt  
in oppidis ebzō. Uenerūtq;  
viri iuda et vixerunt ibi da-  
uid. vt regnaret super domū  
iuda.

**Lectio. viii.**

**E**T nunciatū est dauid  
q; viri tabes galaad se-  
pelissent saul. Misit ergo da-  
uid nuncios ad viros tabes  
galaad; dixitq; ad eos. Mis-  
dicit vos a dño q; fecistis mi-  
sericordiaz hanc cū dño vřo  
saul; et sepelivistis eū. Et nūc  
retribuet quidem dñs vobis  
miam et veritatē; sed et ego  
reddam grām; eo q; fecistis  
verbū istud. Lōfortent. ma-  
nus vestrez estote viri forti-  
tudinis. Licet em̄ mortuus  
sit dñs vester saul; tñ; me vn-  
xit dom⁹ iuda in regem sibi.

**Historia Regum. vi. ser-  
natur. ii. Regum. xii. Lec. i.**

**M**isit dñs nathā ad da-  
uid. Qui cum venisset  
ad eū; dixit ei. Hñde mihi tu  
dicū. Duo viri erāt in ciui-  
tate vna; vnus dives et alter  
paup. Dives habebat oves

et boves plūrios valde pay-  
per aut oīno nihil habebat p̄-  
ter outiculā vñā puulā quam  
emerat et nutricrat et q; creue-  
rat apud eū; cuz filijs ei⁹; si p̄  
de pane illi⁹ cōedēs et de ca-  
lice ei⁹ bibēs; et i sinu illius  
dormiēs; eratq; ei sicut filla.

**L**uz aut peregrin⁹ quidā  
venisset ad divitē parcens il-  
le sumere de ombus et de bo-  
bus suis vt exhiberet conui-  
viū illi peregrino q; venerat  
ad se; tulit ouē viri paupis et  
pparavit cibos hoī q; vene-

**R**at⁹ at⁹ rat ad se. **L**uz  
dauid indignatōe ad-  
versū hoies illū nimis; dixit  
ad nathā. Vivit dñs; qm̄ si-  
li⁹ mortis est vir q; fecit hoc  
Quē reddet in quadruplū;  
eo q; fecit verbum istud et nō  
pep̄cit. Dixit aut nathan ad  
dauid. Tu es ille vir; q; fecit  
si hāc rē. Ihec dicit dñs de-  
us israel. Ego vnxi te in re-  
gem sup israel et ego erui te  
de manu saul et dedi tibi do-  
mū dñi tui et uxores dñi tui i  
sinu tuo; dedicq; tibi domuz  
israel et iuda; et si parvas sūt  
ista adiciā tibi multo malo-  
ra. Quare ergo cōtempnistī  
verbū dñi; vt faceres maluz  
in p̄spectū meo; Arīā et he-  
um percussisti gladio; et vxo-



rē illi<sup>9</sup> accepisti in vxore tibi  
et interfecisti eū gladio filio  
rū ammon. Quāobrem non  
recedet gladi<sup>9</sup> de domo tua  
vsq; in sēpternū: eo q̄ despe  
xeris me: z tuleris vxorē vne  
et hē vt esset vxor tua. **Ec. iiii.**

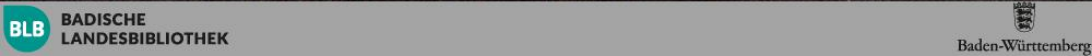
edit cum eis cibum. **Accet**  
dit aut die septima vt moze  
ret isās: tūmuerūtq; serui da  
uid nunciare ei: q̄ mortuus  
esset paruulus. **Dixerūt enī**  
Ecce cū paruulus adhuc vī  
ueret loquebamur ad eū et  
nō audiebat vocē nrām: q̄  
tomags si dixerim<sup>9</sup> mortu<sup>9</sup>  
est puer se affliget. **In sc. v.**

**I**taq; hec dicit dñs ec  
ce ego suscitabo sup  
te malū de domo tua: z tollā  
vxores tuas in oculis tuis z  
dabo primo tuo: z dormiet  
cū vxorib<sup>9</sup> tuis in oculis sol  
hui<sup>9</sup>. Tu em fecisti abscondi  
te? ego vero faciā s̄bū istud  
in conspectu ois israel: z i cō  
spectu solis. Et dixit dauid  
ad nathā. Peccaui domino  
Dixitq; nathan ad dauid.  
Dñs quoq; transulit pctm̄  
tū. Non morteris. Verūtm̄  
qm̄ blasphemare fecisti ini  
micos nomē dñi ppter s̄bū  
hoc: fili<sup>9</sup> q̄ nat<sup>9</sup> est tibi mor  
te morietur. **Lectio. iiii.**

**A**ngs audisset dauid  
suos suos ministrātes  
itellerit q̄ mortu<sup>9</sup> esset infā  
tū. Dixitq; ad seruos suos  
Nū mortu<sup>9</sup> est puer: Quī re  
spōderit ei. **Adortu<sup>9</sup> ē** Surre  
xit ergo dauid de tra: z lot<sup>9</sup>  
victusq; est. Lūc; mutasset  
adorauit: z venit i domū su  
am petiuitq; vt ponerent ei  
panē et comedit. **Lectio. vi.**

**E**reuer<sup>9</sup> est nathā i  
domū suā. Percussit  
q; dñs paruulū quē peperit  
vxor vne dauid: et desperat<sup>9</sup>  
est. Depcatusq; ē dauid dñs  
pro paruulo: et ieiunant da  
uid ieiunio: et ingressus seor  
sum iacuit sup terrā. Gene  
rūt aut seniores dom<sup>9</sup> eius:  
cogētes eum vt surgeret de  
terra. **Qui noluit: neq; cō-**

**Q**uis est sermo quez  
fecisti: Propter infantē cum  
adhuc viueret ieiunasti z fle  
bas: mortuo aut puero sur  
rexiſti z cōedisti panē: **Qui**  
ait. Propter infantē cum ad  
huc viueret ieiunavi et fleui  
Dicebā enī. **Quis** scit si for  
te donet eū mihi dñs: z viuat  
infans. **Nūc** aut q; mortu<sup>9</sup> ē  
quare ieiuno: Nunqd pote  
ro reuocare eū āplius: **Ego**  
vadā magis ad eū: ille vero





nō reuertet ad me. **¶ In. vii.**

**A**uid consolatus est dauid bethsabee vxorez suā ingressusq; ad eam dormiuit cū ea. Que genuit filium; et vocauit nomē ei⁹ salomon: ⁊ dñs dilexit eū. Misitq; in manu nathan pphete: et vocauit nomē ei⁹ amabilis dño: eo q; diligeret euz dñs. Igit pugnabat ioab cōtra rabbath filioz amō: ⁊ ex pugnabat urbē regiā. Misitq; ioab nuncios ad dauid dicēs. Dimittas aduersum rabbath: et capiēda est vrbis aq; . Hic ḡ congrega reliquā partē ppli ⁊ obside ciuitatez ⁊ cape eā: ne cū a me vastata fuerit vrbis noi meo ascribat victoria. Tu autē. **¶ Rec. viii.**

**A**ngregauit itaq; dauid omnē pplm; ⁊ profectus est aduersū rabbath. Cūq; dimicasset cepit eam: ⁊ tulit diadema melchon de capite ei⁹ pondo auri talentū habēs gēmas preciosissimas: ⁊ impositum est sup caput dauid. Sed ⁊ predam ciuitatis asportauit multā valde: pplm quocq; eius adducens serrauit: et circūegit sup eos serrata carpēta. Diuisit cultris: ⁊ transduxit in tipo laterū. Sic fecit vnuer

sis ciuitatibus filioz amori Et reuersus est dauid ⁊ omnis exercitus in hierusalem.

**¶ Cum hysto. regū septimo seruat lec. i. Incipit liber re:**

**A**uid rex dauid: (cū tertio.) Auid senuerat; habebat q; etatis plurimos dies. Cū q; operiret vestibus; nō calescebat. Dixerūt ergo ei serui sui. Queram⁹ dño nō rege adolescētulā virginem; ⁊ stet corā rege ⁊ foueat eum; dormiatq; in sinu suo: ⁊ calefaciat dñz nrm regē. Que fierūt igit adolescētulā virginē speciosam in omnib; finibus israel: ⁊ inuenerūt ablagunamiten; ⁊ adduxerūt eā ad regē. Erat autē pulcherrima. Dormiebatq; cū rege: ⁊ ministrabat ei. Rex vero nō cognouit eā. **¶ Tu. l. ii.**

**A**donias autem filius Agith eleuabat dicēs Ego regnabo. Fecitq; sibi currum et equites; ⁊ in quibus ginta viros qui ante eū currerent. Hec corripuit euz pater suus aliqui dicens. Quare hoc fecisti: Erat autem et ipse pulcher valde fecū⁹ natus post absalon: et sermo ei cū ioab filio saruite ⁊ cū abithar sacerdote; qui adiuebāt partes adonie. Sadoch



vero sacerdos z banatas fili-  
lius iolade z nathan ppheta  
z semel z cerethel z phele-  
ti et robur omne exercit⁹ da-  
uid: nō erat cū adonia. **T.ii.**

**I**mmolatis ergo **P.iii.**  
adonias arietib⁹ z vitu-  
lis z vniuersis pinguibus tu-  
cta lapidē zoeleth q̄ est vici-  
nus fonti rogel/vocauit vni-  
uersos fies suos filios regis  
et oēs viros iuda seruos re-  
gis: nathan autē ppheta et  
banata et robustos quosq; z  
salomonē fratrem suū non vo-  
cauit. Dixit autē nathā pro-  
pheta ad bethabee matrem  
salomonis: Nū audisti q̄ re-  
gnauerit adonias fili⁹ agith  
z dñs n̄r dauid hoc ignorat:  
Nūc ergo veni accipe a me  
cōsiliū z z salua animā tuam  
filijs tui salomonis. **Ca.**  
de et ingredere ad regem da-  
uid: z dic ei: Adōne dñe mi rex  
iurasti mihi acille tue dicēs  
q̄ salomon fili⁹ tu⁹ regnabit  
post me z ipse sedebit in solio  
meo: Quare ḡ regnat ado-  
nias: Et adhuc ibi te loquē-  
te cū rege ego veniā post te:  
et complebo s̄mones tuos.

**I**ngressa est itaq; **P.iiii.**  
bethabee ad regē i cu-  
biculū. Rex autē senuerat ni-  
mis z abisag sunamitis mini

strabat et. Inclinauit se beth-  
abee: et adorauit regez. Ad  
quaz rex/ quid tibi inq̄ris?  
Que respōdens ait. Dñe mi  
tu iurasti p̄ dñm deū tuū an-  
cille tue: salomō fili⁹ tu⁹ re-  
gnabit post me z ipse sedebit  
in solio meo: z ecce nūc ado-  
nias regnat te domie mi rex  
ignozante. **Ca.** Abactauit bo-  
ues z pingua queq; z arietes  
plurimos: z vocauit oēs  
filios regis/ abiatthar quoq;  
sacerdotē et ioab principem  
militie: salomonē autē seruū  
tuū nō vocauit. Verūtū dñe  
mi rex in te oculi respiciunt  
toti⁹ isrl: vt idices eis q̄ se-  
dere debeat in solio tuo dñe  
mi rex post te. Eratq; cū dor-  
mierit dñs me⁹ rex cū p̄tib⁹  
suis: erim⁹ ego z fili⁹ me⁹ sa-  
lomō peccatores. **Rec.v.**

**A**dhuc illa loquēte cū  
rege nathā ppheta ve-  
nit: z n̄fciauerūt regi dicen-  
tes. Adest nathan prophe-  
ta. Cūq; introisset in conspe-  
ctu regis et adorasset eū pro-  
nus in terram: dixit nathan  
Dñe mi rex tu dixisti adon-  
ias regnet post me: et ipse se-  
deat sup thronū meum: Quare  
descēdit hodie z immolauit  
boues et pingua et arietes  
plurimos: et vocauit vniuer-



**Historia Regū. vii.**

fos filios regis et principes exercitū abiatthar quoq; sacerdotē: illisq; vescentib<sup>9</sup> et bibentibus corā eo et dicētib<sup>9</sup> uiuat rex adontas: me seruū tuū et sadoch sacerdotem et banaiam filiū ioiade et salomonē famulū tuū non uocauit. Nunquid a dño meo rege extitit hoc? et nō mihi edicasti suo tuo q̄s sessur<sup>9</sup> eēt super thronū domini mei regis post eum? **Lectio. vi.**

**R**espōdit rex dauid dicens. Uocate ad me bethsabee. Que cū fuisset ingressa coram rege et stetit ante eū iurauit rex et ait. Ut uis dñs q̄ eruit aīam meā ab omni angustia: quia sicut iurauit tibi per dñm deū israel dicens salomon filius tuus regnabit post me et ipse sedebit sup solū meū pro me: sic factam hodie. Submissisq; bethsabee i ērā uultu: adorauit regē dicens. Uinat dñs me<sup>9</sup> rex dauid i eternū. **P. vii.**

**D**ixit quoq; rex dauid uocate mihi sadoch sacerdotē et nathan ppheta et banaiā filium ioiade. Qui cū ingressi essent corā rege: dixit ad eos. Collite uobiscū suos dñi v̄r̄ et imponite salomonē filiū meū sup mulā

meā et ducite eū in ḡdō: et uigat eū ibi sadoch sacerdos et nathan ppheta in regē sup isrl. Et canet<sup>9</sup> buccina: atq; dicetis. Uiat rex salomon. Et ascendetis post eum et uentis i hierl<sup>m</sup>: et sedebit sup solū meū: et ipse regnabit pro me: illisq; precipias ut sit dur sup israel et sup iudā. Et respondit banaias fili<sup>9</sup> ioiade regi dicens. Amē. Sic loquatur dñs deus dñi mei regis. Quō fuit dñs cuz dñio meo rege sic sit cum salomone: et sublimi<sup>9</sup> faciat solū ei<sup>9</sup> a solio dñi mei regis dauid. **L. viii.**

**D**escēdit ergo sadoch sacerdos et nathā ppheta et banaias fili<sup>9</sup> ioiade et cerethi et pheleti et imposuerunt salomonē sup mulā regis dauid: et adduxerunt eū in gyon. Sūpsit itaq; sadoch sacerdos cornu olei de tabernaculo: et uixit salomonē. Et cecinerūt buccina: et dixit ois ppls. Uinat rex salomon. Et ascendit uiuer: sa multitudo post eū: et ppls canerūt tibijs et letatiū gaudio magno. Et insonuit terra a clamore eorū. **Officis dieb<sup>9</sup> a kalēd<sup>9</sup> Augusti usq; ad kalēdas Septēbris hystoria Sapientie canit. Si ē fine**



ne ista dñical inuēto scilicet se  
 phani transfert vt hysto ser  
 uet. Si aut inuēto scilicet stepha  
 ni alicubi tā solēne festū fue  
 rit vt ipm transferri non des  
 ceat hystoria hec dñica sub  
 octa. assumptōis teneat et  
 octa. suffragel. ¶ **Lū hysto  
 ria Sapientie. i. seruatur ad  
 vespas. R.** Emitte domine  
 rē. **Ad magnificat antiphōa**  
**Sapientia** clamitat i plateis  
 si q̄s diligit sapientia ad me  
 declinet ⁊ eā iueniet ⁊ eā dū  
 inuenerit bt̄is est si tenuerit  
 eam. **an.** Sapientia edificauit  
 sibi domū excidit columnas  
 septē subdidit sibi gētes su  
 phoz ⁊ sublimiū colla. ppria  
 virtute calcavit. **an.** Ego in  
 altissimis habito et thronus  
 me⁹ in colūna nubis. **an.** Do  
 minus possedit me iūto via  
 rū suaz. añq̄ quicq̄ faceret  
 a p̄ncipio necdū erāt abyf  
 si ⁊ ego parturiebar/ qñ p̄pa  
 rabat celos aderā cū eo cō  
 ponens oia. **an.** Dis sapien  
 tia a dño deo est ⁊ cū illo fu  
 it semp ⁊ est ante euū. **R. i.**  
**In p̄ncipio deus anteq̄ ter  
 ram faceret p̄iusq̄ abyflos  
 construeret p̄iusq̄ produce  
 ret fontes aquarum/ anteq̄  
 montes collocarentur. An  
 te omnes colles generauit**

me dñs. **R.** Ego in altissimis  
 habito ⁊ thronus me⁹ in co  
 lumna nubis. Ante. **R. ii.**  
**Emitte dñe sapientia de se  
 de magnitudis tue. Ut mecū  
 sit et mecum laboret/ vt scā  
 quid acceptum sit coram te  
 omni tempore. R.** Da mihi  
 domine sedium tuarum assi  
 stricem sapientiam. Ut me.  
**R. iii.** Dñe pater et deus vt  
 te mee ne derelinquas me in  
 cogitatu maligno/ extollen  
 tiā oculorum meoz ne dede  
 ris mihi et desiderium mali  
 gnū auerte a me domine/ au  
 fer a me cōcupiscentiam/ Et  
 animo irreuerenti et infroni  
 to ne tradas me domine. **R.**  
 Duo rogauit te ne deneges  
 mihi anteq̄ mortar: vanita  
 tem et verbum mēdacti lon  
 ge fac a me. Et ant. **R. iii.**  
 Da mihi dñe sediu tuaz assi  
 stricē sapiētā et noli me re  
 probare a pueris tuis. **an.**  
 seruus tuus sum ego et fili⁹  
 ancille tue. **R.** Dñe pater et  
 de⁹ vite mee ne dereliq̄s me  
 in cogitatu maligno. **an.**  
**In. ii. noct. R. v.** Inuitum  
 sapientie timor dñi. Intelle  
 ctus bon⁹ oib⁹ facietib⁹ eū  
 laudatio eius manet in selm  
 scilicet. **R.** Dillectio illius custo  
 dia legum est qz ois sapien



**Historia Sapientie. f.**

tia timor dñi. Intellect? **Be.**  
**v.** Verbu inquit z dolosum  
longe fac a me dñe diuitias  
z paupertates ne dederis mi-  
hi. Sed tm victui meo tri-  
bue necessaria. **Be.** Ne forte sa-  
tiatus euomā illud et periu-  
rem nomē dei mei. Sed. **Be.**  
**vii.** Magna em sunt iudicia  
tua dñe z inenarrabilia ver-  
ba tua magnificasti populū  
tuū. Et honorasti. **Be.** Dedu-  
xisti sicut oues pplm tuū in  
manu moyfi z aaron. Et. **Be.**  
**viii.** Prebe fili cor tuū mihi  
oculi tui vias meas custodi-  
ant. Et addat gratia capiti  
tuo. **Be.** Attende fili mi sapie-  
tiā meam z ad eloquiū oris  
mei inclina aurem tuā. Et.  
**In. iij. noc. Be. ix.** Que sūt  
in corde hoīz oculi tui vidēt  
dñe z i libro tuo oīa scribens  
homo videt in facie de? au-  
tē in corde. **Be.** Via em corda  
scrutat de? z vniuersas men-  
tium cogitationes intelligit.  
hō. **Be. x.** Sup salutē z oēm  
pulchritudinē dilexi sapien-  
tiam et proposui pro luce ha-  
bere illā. Venerunt mihi om-  
nia bona pariter cum illa. **Be.**  
Dixi sapientie soror mea es  
et prudentiam vocavi amicā  
meam. Et. **Be. xi.** Ne derelin-  
quas me dñe pater z dñator

vite mee vt nō corrūā in con-  
spectu aduersariorū meorū.  
Ne gaudeat de me inimic?  
me? **Be.** Apprehende arma z  
scutū z exurge in adiutoriu  
mihi. Et. **Be. xii.** Fili noli de-  
ficere a disciplina dñi z ne fa-  
tigeris duz ab eo argueris.  
Quē ei diligit dñs corripit  
z qñ pf in filio cōplacet sibi  
**Be.** Audi fili mi disciplinā pa-  
tris tui z ne dimittas legem  
matris tue. Quē. **Cl. h. y:**  
**Historia sapientie primo feruat.**  
**Re. f.** Incipit liber puerbio:  
**P**arabole sa: (rū salo.  
Solomonis filij dauid re-  
gis israel: ad sciendā sapien-  
tiā z disciplinā: ad intelligen-  
da verba prudētie z suscipiē-  
dam eruditionem doctrine:  
iustitiam z iudiciū z equita-  
tem: vt de? puulis astutia: z  
adolescēti scia z intellectus.  
Audiens sapiens sapientior  
erit: z intelligens gubernator  
pabola z interpretationē: z  
ba sapientū et enigmata eorū.  
**Cl. Timor dñi principiu  
sapientie. Sapientia atqz do-  
ctrinā stulti despiciūt. Audi  
fili mi disciplinā patris tui: et  
ne dimittas legē matris tue:  
vt addat grā capiti tuo z tor-  
ques collo tuo. Tu. Rec. f.**



**H**gli mi si te lactauerit peccatores: ne acquiescas eis. Si dixerint veni nobi scū: insidiamur sanguini: abscondamus tendiculas contra insontē frustra/ deglutiamus eum sicut infernū: uentē et integrū quasi descendēti i lacū: omnē preciosāz substantiā reperemus/ implebimus domos nostras spolijs sorte mitte nobiscū marti supiuz vnū sit omnū nostrū: fili mi ne ambules cum eis.

**P**rohibe pedē tuū a semitis eoz. Pedes enim eoz ad malū currunt: et festinant vt effundant sanguinē. **Rec. iij.**

**H**ustra aut iacit rhete ante oculos pēnatoz. Ipsi qz cōtra sanguinē suuz insidiant: et molunt fraudes cōtra aias suas. Sic semite ois auari aias possidentium rapiunt. **S**apientia foris predicat: in plateis dat vocē suā. In capite turbarum clamat: in foribus portarum urbis pfert vba sua dicens. Usqz quo paruuli diligitis infantia/ et stulti ea q sibi sunt gloria cupient: et impudentes odibunt scientiā. **Ec. iij.**

**A**duertimini ad cor reptionē meā. En pferam vobis spm meū: et ostendam vobis vba mea. Quia vocauit et renuistis: extendi manū meā: et non fuit q aspsiceret. **D**esperistis omnē consiliū meū: et increpationes meas neglexistis. Ego quoqz in interitu vestro ridebo: et subsannabo cuz vobis id quod timebar: aduenerit. **T**am irruerit repentina calamitas: et interitus quasi tēpestas ingruerit: quando uenerit super vos tribulatio et angustia. Tu autem. **Rec. v.**

**Q**uoniam non exaudia: mane consurgent et non inuent me: eo q exofam habuerint disciplinam: et timorē dñi nō susceperint: nec acq̄uerint cōsilio meo: et detraxerit vni uerse coreptiōi mee. **L**one dent igitur fructus vie sue: et suisqz cōsilijs saturabuntur. **A**uersio paruuloz iterficiet eos: et prosperitas stultoz perdet illos. **Q**ui aut me audierit absqz terroze quiescet: et abundantia pfriuetur: maloz timore sublato. **Rec. vi.**

**H**gli mi si susceperis sermones meos: et mandata mea abscondideris penes te vt audiat sapientia auris tua: inclina cor tuum ad coram vobis spm meū: et ostendam vobis vba mea. Quia vocauit et renuistis: extendi manū meā: et non fuit q aspsiceret. **D**esperistis omnē consiliū meū: et increpationes meas neglexistis. Ego quoqz in interitu vestro ridebo: et subsannabo cuz vobis id quod timebar: aduenerit. **T**am irruerit repentina calamitas: et interitus quasi tēpestas ingruerit: quando uenerit super vos tribulatio et angustia. Tu autem. **Rec. v.**

**H**gli mi si susceperis sermones meos: et mandata mea abscondideris penes te vt audiat sapientia auris tua: inclina cor tuum ad coram vobis spm meū: et ostendam vobis vba mea. Si enim



**Historia Sapientie. I.**

sapientia inuocaueris et inclinaueris cor tuum prudente: si quesieris eam quasi pecunias: et sicut thesauros excoderis illam: tunc intelliges timorem domini et scientiam dei inuenies: quia dominus dat sapientiam: et ex ore eius scientia et prudentia. Custodiet rectorum salutem et proteget gradientes simpliciter: seruans semitas iustitie: et vias sanctorum custodiens. Tunc intelliges iudicium et iustitiam et equitatem: et omnem semitam bonam. Tu autem. **Lectio. vii**

**S**i intrauerit sapientia cor tuum et scientia anime tue placuerit: consilium custodiet te et prudentia seruabit te: ut eruas de via mala et ab homine qui puerfa loquitur. Qui relinquunt iter rectum: et ambulat per vias tenebrosas. Qui letantur cum male fecerint: et exultant in rebus pessimis. Quorum via peruersa: et infames gressus eorum. Et eruas a muliere aliena et ab extraneis que molli sermone suos: et relinquit ducem pubertatis sue: et pacti dei sunt oblita est. Inclinata est enim ad mortem domini et ipsa: et ad inferos semite ipsius. Omnes qui ingrediuntur ad eam non reuertentur: nec apprehendent semitas vite. Ut ambules in via bona: et calles iustorum custodias. Qui enim recti sunt habitabunt in terris: et simplices permanent in ea. Simples vero de terra penduntur: et qui inique agunt: auferentur ex ea. Tu. **Lect. viii**

**F**ili mi ne obliuiscaris legis mee: et precepta mea custodiat cor tuum. Longitudinem enim dierum et annos vite et pacem apponet tibi. Misericordia et veritas non te deserant. Circumda eas gutturi tuo: et describe in tabulis cordis tui: et inuenies gratiam et disciplinam bonam coram deo et hominibus. Habe fiducia in domino ex toto corde tuo: et ne imitatoris prudentie tue. In omnibus viis tuis cogita illum: et ipse diriget gressus tuos. Resis sapiens apud te metipsum. Time deum: et recede a malo. Sanctitas quippe erit umbilico tuo: et irrigatio ostium tuorum. Honorum dominum de tua substantia et de primitiis omnium frugum tuarum da pauperibus: et implebuntur horrea tua saturitate: et vino torcularia redundabunt. Disciplinam domini filii mi ne abijctas: nec deficias cum ab eo corripieris.



Quæ ei diligit dñs corripit: et quasi pater i filio complacet sibi. ¶ **Cum** historia sapientie scdo seruat. **Rec. 1.** **Incipit liber Ecclesiastes.**

**U**erba ecclesiastes filij dauid regis hierusalem. Vanitas vanitatum dixit ecclesiastes: vanitas vanitatum z omnia vanitas. Quid habet homo amplius de vniuerso labore suo: quolaborat sub sole? ¶ **G**eneratio preterit et generatio aduenit: terra vero in eternum stat. Sol z occidit: z ad locum suum reuertitur: ibiqz renascens girat per meridiem: z flectitur ad aquilonem. Lustrans vniuersa in circuitu pergit spiritus: z in circulos suos reuertitur. **Tu autem. Lectio. 11.**

**O**mnia flumina intrant in mare: z mare non redandat. Ad locum vnde exeunt flumina reuertuntur: vt iter fluat. Cuncte res difficiles: non potest eas homo explicare sermone. Ad saturat oculus visu: nec auris impletur auditu. Quid est quod fuit: ipsum quod futurum est. Quid est quod factum est: ipsum quod faciendum est. ¶ **N**ihil sub sole nouum: nec valet quisqz dicere ecce hoc recens est. **Pa em**

precessit in seculis: que fuerunt ante nos. Non est prorum memoria: sed nec eorum quidem q postea futura sunt erit recordatio apud eos: q futuri sunt i nouissimo. **Tu. 1. 11.**

**E**go ecclesiastes fui rex israel in hierusalem: z proposui in animo meo querere et inuestigare sapienter de omnibz que fiunt sub sole. hanc occupationem pessimam dedit deus filiis hominum: vt occuparentur in ea. ¶ **V**idit cuncta que fiunt sub sole: ecce vniuersa vanitas z afflictio spūs. Peruerli difficile corriguntur: et stultoz inimitus est numerus. **Rec. 111.**

**U**cutus sum in corde meo dicens: Ecce magnus effectus sum: z precessi si sapientia omnes qui fuerunt ante me in hierusalem et mens mea multa sapienter contemplata est: z didici. ¶ **D**editqz cor meum vt scriberem prudentiam atqz doctrinam: z erroresqz z stultitiaz. Et agnouit q in his quoqz esset labor et afflictio spiritus: eo q in multa sapientia multa sit indignatio: z q addit scientiaz addit z laborem. **Tu. Rec. 11.** **D**ixi ergo i corde meo: **Q**uadã et affluã deli-



ciso: et fruar bonis. Et vidi  
 q̄ hoc q̄s esset vanitas. Bissū  
 reputaui errorem: et gaudio  
 dixi. Quid frustra decipiet  
 Cogitavi in corde meo abs-  
 trahere a vino carnes meam  
 vt animū meū transferrez ad  
 sapientiaz deuitarēq̄ stulti-  
 tiam: Donec viderē quid esset  
 vtile filijs hominum: quo fa-  
 cto opus est sub sole nume-  
 ro dierum vite sue. **Eccl. vi.**

**M**agnificauī opa mea.  
 Edificauī mihi do-  
 mos plātaui vineas: feci or-  
 tos et pomeria: et p̄sent ea cū-  
 cti generis arborib⁹. Et ex-  
 traxi mihi piscinas aquarū:  
 vt irrigarē syluā lignoz ger-  
 minantiū. Possedi seruos et  
 ancillas multāq̄ familiā ha-  
 bui: armenta q̄q̄ et magnos  
 ouium greges: vltra oēs qui  
 fuerunt ante me in hierusa-  
 lem. Locutaui mihi argē-  
 tum et aurum: et substantias  
 regum et prouinciarū. **Eccl. vii.**

**H**eci mihi cātores et cā-  
 trices et delicias fi-  
 lioz hoīm: cyphos et viceos  
 in ministerio ad vina funden-  
 da: et sup̄gressus sup̄ opibus  
 oēs q̄ fuerunt ante me i hie-  
 rusale. Sapientia q̄z p̄seuera-  
 uit mecū: et oia q̄ desiderauē-  
 rūt oculi mei nō negaui eis:

nec phibui cor meuz quin of  
 voluptate fruere: et oblecta-  
 ret se i his q̄ pauera. Et hāc  
 ratus sum partē meā: si vte-  
 rer labore meo. Cūq̄ cōuer-  
 tisset me ad vniuersa opera  
 q̄ fecerunt manus mee et ad  
 labores in quibus frustra su-  
 dauerā: vidi in oib⁹ vanita-  
 tem et afflictionē animi: et ni-  
 hil p̄manere sub sole. **Eccl. viii.**

**T**ransiui ad p̄tē plādā  
 sapientiā: erroress et  
 stultitiā. Quid est inq̄ hō vt  
 seq̄ possit regē factorē suuz:  
 Et vidi q̄ tm̄ p̄cederet  
 sapientia stultitiā: q̄tū differt  
 lux a tenebris. Sapientē ocu-  
 li in capite ei⁹: stultus i tene-  
 bris ābulat. Et didici q̄ vni⁹  
 vtriusq̄ esset interit⁹: et dixi i  
 corde meo. Si vnus et stultus  
 et me⁹ occasus erit: q̄d mihi  
 p̄dest q̄ maiorē sapientie ope-  
 rā dedi: Locutusq̄ cū mēte  
 mea: et aiaduerti q̄d hoc q̄q̄  
 esset vanitas. Nō em̄ erit me-  
 moria sapientis similis et stulti  
 in perpetuū: et futura tēpora  
 obliuione pariter cūcta ope-  
 rient. Vbiq̄ doctus similis  
 vt idoctus: et idcirco redunt  
 me vite mee vidētē mala esse  
 vniuersa sub sole: et cūctava-  
 nitate atq̄ afflictionē sp̄iri-  
 tus. **Eccl. i. Cum historia sapien-**



tie tertio seruat. **Lectio prima.** Incipit liber Sapientie.

**D**iligite iustitiam quae iudicatis terram. Sedite de domino in bonitate et in simplicitate cordis quate illi. Quia in uenit ab his qui non tentant illi: apparet autem eis qui fide habent in illis. **P**er uerse enim cogitationes separant a deo: probata autem virtus corripit inipientes. Quia in maluola animam non introibit sapientia: nec habitabit in corpore subdito peccatis. **Tu. l. ij.**

**S**apientia enim spiritus disciplina effugiet fictum: et auferet se a cogitationibus que sunt sine intellectu: et corripitur a superueniente iniquitate.

**B**enignus est enim spiritus sapientie: et non liberabit maledictum a labiis suis: quoniam renum illius testis est deus: et cordis eius scrutator est uerus: et lingue illius auditor. Quia spiritus domini repleuit orbem terrarum: et hoc quod continet omnia scientiam habet uocis. **Le. iij.**

**P**ropter hoc quod loquitur iniquum non potest latere: nec preteriet illum corripiens in dictum. In cogitationibus enim ipsi interrogatio erit: sermo enim autem illius auditio ad deum ueniet: ad correctionem liqui-

tatum illi. Quia auris zeli audit omnia: et tumultus mururationum non abscondet. **C**ustodite ergo uos a mururatione: ne quod nihil prodest: et a detractione parcte lingue. Quonia sermo obscurus in uacuum non ibit: os autem quod mentitur occidit animam. **Tu. Lec. iij.**

**N**olite zelare mortem in errore: uide uis et neque acquiratis perditionem in operibus manuum uestrarum. Quia deus mortem non fecit: nec letat in perditione uinorum. Creauit enim ut essent omnia: et sanabiles fecit nationes orbis terrarum: et non est in illis medicamentum exterminis: nec inferorum regnum in terra.

**I**ustitia enim perpetua est: et immortalis: iniustitia autem mortalis acquiratio. Impij autem manibus et rebus accersierunt illam: et estimantes illam amicum deflexerunt: et spersiones posuerunt ad illam: quoniam morte digni sunt qui sunt ex parte illius. **lc. v.**

**D**ixerunt enim apud se non recte cogitantes. Exiguus et cum tedio est tempus uite nostre: et non est refrigerium in fine hominis: et non est qui agnitus sit reuerfus ab inferis. Quia ex nihilo nati sumus: et post hoc erimus: tamquam si non fuerimus. Quia fumus afflat: est

lib. i.



In narib⁹ nris⁹ ⁊ sermo scin-  
tille ad comouedū cor nrm.  
Quia extinet⁹ cinis erit cor  
pus nrm⁹ ⁊ spūs diffundet  
tanq̄ mollis aer. Et transiet  
vita nra tanq̄ vestigium nu-  
bis: et sicut nebula dissoluet  
q̄ fugata est a radijs solis: et  
a calore illi⁹ aggrauata. Et  
nomē nostrū obliuionē acci-  
piet per tēpus: et nemo me-  
moriā habebit operū nostro-  
rū. Ambre enim trāsitus est  
tēpus nostrū: ⁊ nō est reuer-  
sio finis nri qm̄ ⁊ signata est:  
et nemo reuertetur. **Lecl. vi.**

**A**Enite ergo et frua-  
mur bonis que sunt ⁊  
vtamur creatura tāq̄ in iu-  
uentute celeriter. Vno ꝑcio-  
so ⁊ yngētis nos impleam⁹:  
⁊ nō pretereat nos flos tꝑis  
Loronem⁹ nos ros is anteq̄  
marcescāt ⁊ nullū ꝑratum sit  
qđ nō pertrāseat luxuria no-  
stra. Nemo vīm sit exors lux-  
urie nostre. Abiq̄ relinqua-  
mus signa letitie: qm̄ hec est  
pars nostra: ⁊ hec est fors no-  
stra. Opprimamus pauperē  
iustū: et nō parcamus vidue  
nec vetano: nec reuereamur  
canos multi tēporis. Sit au-  
tem fortitudo nra lex iniusti-  
tie. **Qđ est infirmus est inu-  
tile inuenitur. Lu. Lecl. vij.**

**A**Presuliam⁹ ergo in  
sū qm̄ iutilis est nob⁹  
et ꝑtrarius est operib⁹ nris:  
et impropertat nobis ꝑctā le-  
gis: ⁊ diffamat i nos peccāta  
discipline nre. Promittit se  
sciētā dei habere: ⁊ filiū dei  
se nominat. Fact⁹ est nobis i  
traductionem cogitationū  
nostrarū. Hrauls est nobis  
etiā ad vidēdū: qm̄ dissimilis  
est alijs vita illius: et imuta-  
te sunt vie ei⁹. Tanq̄ nugā-  
ces estimati sumus ab illo: ⁊  
abstinet se a vjjs nostris tāq̄  
ab imundicijs: et ꝑferet no-  
uissima iustoz et gloriā ꝑ-  
trē se habere dei. **Lecl. viii.**

**A**Ideamus ergo si feti-  
mones illi⁹ veri sint: ⁊  
tentemus q̄ventura sunt illi:  
⁊ sciemus q̄ erunt nouissima  
illius. Si enī est verus filius  
dei suscipiet illū: et liberabit  
eū de manu ꝑtrariozū. Cōru-  
melia ⁊ tormento interroge-  
mus illū: vt sciam⁹ reuerētā  
ei⁹: ⁊ ꝑdemus paciētā il-  
lius. **Horre turpissima ꝑdē-  
nem⁹ eū. Erīt em ei respect⁹  
ex sermonib⁹ illi⁹. Hec cogi-  
tauerunt ⁊ errauerunt: ecce  
cauit enī illos malitia eozū.  
Et nescierūt sacramēta dei:  
neq̄ mercedem sperauerunt  
iusticie: nec iudicauerunt ho**



norē anīmax sc̄tāz. Quī de⁹  
creavit hoīez inextermīnabi  
lē z ad imaginē sue similitu  
dinis fecit illū. Invidia autē  
diaboli mors irroivit i orbē  
terrāz: imitant aut illū q̄ sūt

**¶ Cū hystoria sapientie quærro seruat. Ec. i.**  
**Incipit liber Ecclesiastic⁹.**

**O**mnis sapientia a dño  
deo est: z cū illo fuit sē  
perz est aū eū. Arenā ma  
ris z pluuie guttas z dies se  
culi q̄s dinumerauit: Alt  
tudine celi z latitudine terre  
z pfundū abyssi q̄s dimēsus  
est. **¶** Sapientia dei pceden  
tē omnia: quis inuestigauit:  
p̄ior oīm creata est sapien  
tia: et intellectus prudentie  
ab euo. Fons sapientie ybz  
dei in excelsis: z ingressus il  
lius mādata eterna. **Ec. ii.**

**R**elata est et astutias  
illius quis agnouit: Disci  
plina sapientie cui reuelata  
est et manifestata z et multi  
plicationes ingressus illius  
quis intellexit. **¶** Unus est  
altissimus creator omnipotens:  
potens z metuendus nimis:  
sedens super thronū illius: z  
dominans de⁹. Ipse creauit  
illā in spū sancto: z vidit z di  
numerauit z mensus est. Et

effudit illā sup omnia opera  
sua: z sup omnē carnē secun  
dum datum suum: et prebet  
illam diligentibus se. **Ec. iij.**

**T**imor dñi gl̄ia z glo  
riatio: et letitia et co  
rona exultatiōis. Timor do  
mini delectabit cor: et dabit  
letitiā z gaudiū i longitudi  
nē dierū. Timent⁹ deū bene  
erit in extremis: z in die de  
functionis sue benedicetur.  
Dilectio dei honorabilis sa  
piētia: q̄b⁹ autē apparuerit i  
visu diligūt eā: in visione z in  
agnitione magnaliū suozuz  
est. **¶** Initiū sapientie timor do  
mini: z cū fidelibus in vulua  
cōcreatus est: z cū electis se  
minis gradit z cū iustis z fi  
delibus agnoscitur. Timor  
dñi scientie religiositas. Re  
ligiositas custodiet z iustifi  
cabit cor: locunditatem atqz  
gaudium dabit. **Ec. xij. m.**

**T**imor dñi bene erit  
et in dieb⁹ p̄sumatiō  
nis illi⁹ bñdicet. Plenitudo  
sapientie timere deū: z plen  
tudo a fructib⁹ illi⁹. Omne  
domū illi⁹ implebit a gñatio:  
nib⁹: z receptacula a thesau  
ris illi⁹. **¶** Corona sapientie  
timor dñi: replens pacē z sa  
lutis fructū: z vidit et dinu  
merauit eā. **¶** Utraqz aut fun:



**Historia Sapientie. liii.**

dona dei. Scientiam et intellectum prudentie sapientia com-  
partietur et gloriam tenentium se exaltat. **Lectio. v.**

**R**edire sapientie est timere deum et rami eius longevi. In thesauris sapientie intellectus et scientie religio sitas et execratio autem peccatoribus sapientia. Timor domini expellit peccatum. Nam qui sine timore est non poterit iustificari iracundia eius animositas illi subuersio eius est. Usque in tempus sustinebit patiens et postea redditio locum dicitur. Boni sensus usque in tempus abscondet seba illi et labia multorum enarrabunt sensum illius. In thesauris sapientie significatio discipline et execratio autem peccatorum cultura dei. **lc. vi.**

**A**lii percipiens sapientiam conserua iustitiam et deus prebebit illam tibi. Sapientia enim et disciplina timor domini et quod bene placitum est illi fides et mansuetudo et adimplebit thesauros illi. Ceterum timor non laes et incredibilis timor domini et ne accesseris ad illum duplici corde. Ne fueris hypocrita in conspectu hominum et non scandalizeris in labiis tuis. Attende in illis ne forte cadas et ponas scandalum ante

tue et adducas in honorem tuum tibi et reuelat deus abscondita tua et in medio synagoga elidat te: quoniam accessisti maligne ad dominum et cor tuum plenum est dolo et fallacia. **Lvi.**

**A**lii accedens ad seruitutem dei sua iustitia et timore et prepara animam tuam ad tetrationem. Depre cor tuum et sustine inclina aurem tuam suscipere uerba intellectus et ne festines in tempus obductionis. Sustine susceptiones dei et coniungere deo et sustine ut crescat in uisum uita tua. Omne quod tibi applicitum fuerit accipe et dolore sustine et in humilitate tua patientiam habe et quoniam igne probat aurum et argenti homines uero receptibiles in camino humiliationis. Crede deo et recuperabit te et dirige uiam tuam et spera in illis serua timorem illius et in illo ueterasce. **Lectio. viii.**

**M**etuetes dominum sustine te misericordiam eius et non despectatis ab illo ne cadas. Qui timetis dominum credite illi et non euacuabit merces ustra. Qui timetis dominum sperate in illi et in oblationem ueniet uobis misericordia. Qui timetis dominum diligite illum et illuminabunt corda uestra. Respiciat filii natio-



nes hoim ⁊ ⁊ scitote qz null⁹  
 speravit in dño ⁊ cōfusus ē:  
 permansit in mādatis ei⁹ ⁊ et  
 derelict⁹ est. Aut q̄s iuoca-  
 uit illū ⁊ desperit euz? **Qm̄**  
 pi⁹ ⁊ misericors ē de⁹ ⁊ et re-  
 mittit in tēpore tribulatiōis  
 peccata et p̄tor est oibus  
 exquirentibus se in veritate.  
**Tu autem domine miserere**  
**nostri.** **C. Dominica prima**  
**et secunda mensis septēbris**  
**hystoria Job canif. Et f. fue**  
**rit littera dominicalis. Egi**  
**dī⁹ trāstertur vt hystoria ser**  
**uetur. Abi autē egidī⁹ patro**  
**nus fuerit et transferri non**  
**poterit melius est vt vltima**  
**dominica precedentis men-**  
**sis pro hac hystoria vendice**  
**tur q̄ de toto omitteretur. Si**  
**littera dñicalis fuerit pri**  
**ma dñica huius mēsis dum**  
**taxat de tob canif. et secun**  
**da dñica hystorie thobie in**  
**dith et hester seruatur. Haz**  
**illo āno alia dñica p hac hy**  
**storia nō vacabit. Cū hy**  
**storia. Job p̄io seruatur ad vs**  
**q̄. Anteq̄ comedā suspiro.**  
**Ad m̄ḡ. a. Cū audisset tob**  
**nuncioꝝ verba sustinuit pa**  
**tienter ⁊ ait si bona suscep**  
**mus de manu dñi mala autē**  
**quare nō sustineam⁹? in om**  
**nibus his non peccauit tob**

labijs suis neqz stultū quid  
 cōtra deum locutus est. **an.**  
 Quantas habeo iniquitates  
 et peccata responde michi.  
 cur faciē tuā abscondis zar-  
 bitraris me inimicum tuum  
**C. In. i. noc. p. i.** Si bona  
 suscepim⁹ de manu dñi ma-  
 la autē quare nō sustineam⁹?  
 Dñs dedit domin⁹ abstulit  
 sicut dño placuit ita factum  
 est sit nomē dñi bñdictū. **p.**  
 In oibus his non peccauit  
 tob labijs suis neqz stultum  
 quid p̄tra deū locut⁹ est sed  
 ait. Dñs. **p. ii.** Anteq̄z come-  
 dā suspiro et tanq̄z iundan-  
 tis aque sic rugitus me⁹ q̄a  
 timor quez timebam euenit  
 mihi et quod debar accidit  
 nōne dissimulaui nōne silui  
 et itā quieui. Et venit super  
 me indignatio tua dñe: **p.** Ec-  
 ce nō est auxiliū mihi in me  
 ⁊ necessarij mei recesserunt  
 a me. Et venit. **p. iii.** Urinā  
 appenderent peccata mea.  
 Quibus tram merui et cala-  
 mitas quā patior in statera.  
**p.** Quasi arena maris hec  
 grauior appareret vnde et  
 verba mea dolore sūt plena  
 Quibus. **p. iii.** Quare de-  
 traxistis sermonibus verita-  
 tis/ ad increpādū verba cō-  
 ponit ⁊ subuertere nitimiri  
 H lii



**Epistola Job. i.**

amicū v̄m. Verū tamē que cogitasti explete. **v̄.** **A**bil-  
tia est vita hoīs super terrā  
z sicut dies mercenarij dies  
et? Verū tamē. **¶ In. ii. noc.**

**Be. v̄.** Induta est caro mea  
putredine z lordibus pulue-  
ris cutis mea aruit z cōtra-  
cta est. **A**demēto mei dñe qz  
ventus est vita mea. **v̄.** **D**ies  
mei velocius transierunt q̄  
a texente tela succidit z con-  
sūpti sūt absqz vlla spe. **A**de-  
mento. **Be. vi.** Paucitas die-  
rū meoz finiet breui/ dimit-  
te me dñe vt plangā paulu-  
lum dolorē meū Anteq̄ va-  
dā ad trā tenebrosam z op-  
tam mortis caligine. **v̄.** **E**c-  
ce in puluere sedeo et in pul-  
uere dormio et si mane me q̄  
sieris nō subsistam. Anteq̄

**Be. vii.** Ne abscondas me dñe  
a facie tua/ manū tuam lon-  
ge fac a me. Et formido tua  
nō me terreat. **v̄.** **V**oca me  
z respōdebo tibi aut certe lo-  
quar et tu respōde mihi. **Et.**

**Be. viii.** Quis mihi tribuat  
vt in inferno protegas me z  
abscondas me donec p̄trāse  
at furor tu? dñe? Nisi tu qui  
solus es deus et constituas  
tēpus in quo recorderi mei.

**v̄.** **N**ūquid sicut dies homi-  
nis dies tu/ vt queras iniqui-  
tatem meam cur sit nemo q̄  
de manu tua possit eruerē.  
Nisi. **¶ In. iii. noctur. Be. ix.**

Verba est in luctum cythara  
mea et organū meū in voce  
fleturium. Parce mihi domi-  
ne nichil enī sunt dies mei.  
**v̄.** **D** custos hoīm quare po-  
suisti me contrariū tibi et fa-  
ctus sum michi metipsi gra-  
uis? Parce. **Be. x.** Nūquid dñs  
supplantat iudiciū aut op̄s  
subuertit quod iustum est/ li-  
bera me dñe z pone me iux-  
ta te. **Et** cutusuis man? pu-  
gnet contra me. **v̄.** **A**pprehē-  
de arma et scutū et erurge i  
adiutoriū mihi. **Et.** **Be. xi.** Ho-  
cte os meū p̄ozatur dolori-  
bus z q̄ me comedūt nō do-  
miūt a multitudine eozū cō-  
sumit vestimentum meū. **Lō**  
paratus sum luto z assimi-  
latus sum faulle z cineri. **v̄.**

Parce mihi dñe nichil enim  
sunt dies mei. **Lō** paratus.  
**Be. xii.** Scio domine qz mor-  
ti me traditurus es vbi con-  
stituta est oīs domus viuē-  
tiū/ spero in te dñe quia non  
ad cōsumptionē meā emittis  
manū tuā z si in p̄fundū iser-  
ni dimersus fuero. **Inde** me  
liberabis. **v̄.** **S**i ascēdero in  
celum tu illic es si descende-  
ro ad infernum. **Inde** me.



**C**ū hystoria Job. f. fuerat.  
**Lectio. i. Incipit liber Job.**

**T**er erat in terra hys:  
 nomine Job. Et erat  
 vir ille simplex et rectus ac  
 timēs deum ⁊ et recedens a  
 malo. Partiq; sunt ei septem  
 filij ⁊ tres filie. Et fuit pos-  
 sessio eius septem milla ouium  
 et tria milia cameloz; quin-  
 genta quoq; iuga bouū ⁊ qui-  
 gente asine: ac familia mul-  
 ta nimis. **E**ratq; vir ille  
 magnus inter omnes oxiēta  
 les. Et ibant filij eius et fa-  
 ciebat cōtuitū per domos:  
 vnusquisq; in die suo. Et mit-  
 tentes vocabant tres soro-  
 res suas: vt comederent et  
 biberent cum eis. **Rec. ii.**

**Q**uāq; in orbē transi-  
 sent dies cōtuitij mit-  
 tebat ad eos Job et sanctifi-  
 cabat illos: confurgensq; di-  
 luculo offerebat olocausta p  
 singulos. Dicebat enim. Ne  
 forte peccauerint filij mei ⁊  
 benedixerint deo in cordib;  
 suis. Sic faciebat Job cun-  
 ctis diebus. **Q**uadam au-  
 tem die cū venissent filij dei  
 vt assisterēt coram domino:  
 affuit inter eos etiam sathā.  
 Cui dixit dominus. Unde  
 venis? Qui respondens ait.  
 Circuitui terram et peram;

bulauit eam. Dixitq; domi-  
 nus ad eum. Nunquid consi-  
 derasti seruū meū Job q; non  
 sit et similis in terra: hō sim-  
 plex ⁊ rect⁹ ⁊ timēs deū: ac  
 recedēs a malo? **Tu. lec. iij.**

**Q**ui respondēs sathan/  
 ait. Nunquid frustra tri-  
 met Job deū? Nonne tu val-  
 lasti eū ac domū eius: vniuer-  
 samq; substantiam per circui-  
 tum? Speribus manū et?  
 bñdixisti: ⁊ possessio illi⁹ cre-  
 uit in terra. Sz extēde pau-  
 lulum manū tuā et tange cū-  
 cta q; possidet: nisi in faciem  
 bñdixerit tibi. **D**ixit ergo  
 dñs ad sathan. Ecce vniuer-  
 sa q; habet in manu tua sunt:  
 tñ in eum ne extendas ma-  
 nū tuā. Egressusq; est sathā  
 a facie domini. **Tu. Rec. iij.**

**Q**uā autēz quādā die  
 filij et filie eius come-  
 derent ⁊ biberent vinū in do-  
 mo fratris sui primogeniti:  
 nuncius venit ad Job qui di-  
 ceret. Boues arabant ⁊ asi-  
 ne pascebantur iuxta eos: et  
 irruerūt sabei/ tulerūtq; oīa  
 et pueros pcusserunt gladio  
 et euasi ego solus vt nūctia-  
 rem tibi. **C**ūq; adhuc ille  
 loqueretur: venit alter ⁊ di-  
 xit. Ignis dei cecidit de ce-  
 lo: et tactas oues puerosq;

l. iij.



**Historia Job. 4.**

consumpsit: et effugi ego solus  
vt nunciare tibi. Tu. **Lec. v.**

**S**ed et adhuc illo loquē  
te venit alius et dixit.  
Chaldei fecerūt tres turmas  
et inuasērunt camelos et tu  
lerunt eos: necnō et pueros  
percusserunt gladio: et ego  
fugi solus vt nunciarem ti-  
bi. Adhuc loquebatur ille:  
et alius intravit et dixit. Fi-  
lijs tuis et filiabus vescenti-  
bus et bibentibus vinū in do-  
mo fratris sui primogeniti  
repente vehemens ventus ir-  
ruit a regione deserti et cōcus-  
sit quattuor angulos domus:  
que corruens oppressit libe-  
ros tuos et mortui sunt: et ef-  
fugi ego solus vt nunciare  
tibi. Tu autem. **Lectio. vi.**

**A**nc surrexit iob et sci-  
dit tunicam suam: et  
tonso capite corruens in ter-  
ram adoravit et dixit. Aud<sup>9</sup>  
egressus sum de ytero ma-  
tris mee: et nudus reuertar  
illuc. Dominus dedit domi-  
nus abstulit: sicut dñs pla-  
cuit ita factum est: sit nomen  
domini benedictum. In om-  
nibus his non peccavit iob la-  
bis suis et neq; stultum quid  
contra deū locutus est. Tu.

**A**ctum est **Lec. vii.**  
Hautē cum quadā die

venissent filii dei et starent co-  
ram domino: venisset quoq;  
sathan inter eos et staret in  
cōspectu eius: vt diceret do-  
minus ad sathan. Unde ven-  
tis: Qui respondēs ait. Cir-  
cuiti terram: et perambula-  
ui eam. Et dixit dñs ad sa-  
than. Nunquid considerasti  
seruū meum iob q; non sit ei  
similis in terra: vir simplex  
et rectus et timens deum ac  
recedens a malo: et adhuc  
retinens innocentiam? Tu  
autem cōmouisti me aduer-  
sus eum: vt affligerem illū  
frustra. Qui respondens sa-  
than ait. Pelle pro pelle:  
et cuncta que habet homo da-  
bit pro anima sua. Alioquin  
mitte manus tuas et tange  
os eius et carnem: et tunc vi-  
debis q; in facie benedicat  
tibi. Tu autem. **Lectio. viii.**

**D**ixit ergo dñs ad sa-  
than. Ecce in manu  
tua est: verūtamē aiā illius  
serua. Egressus igitur sathā  
a facie dñi percussit iob vice-  
re pessimo a planta pedis vs-  
q; ad verticem eius. Qui te-  
sta sanctam radebat: sedens  
in sterquilinio. Dixit autem  
illi vxor sua. Adhuc tu per-  
manes in simplicitate tua:  
Benedic deo et morere. Qui



ait ad illā. Quasi vna de mul-  
tis mulierib⁹ locuta es. Si  
bona suscepimus de manu  
dñi mala quare nō sustinea-  
mus? In oibus his nō pec-  
cauit iob labijs suis. Tu aut̃.

**Cum** hystoria iob. ij. ser-  
uatur Job. xxx. **Lectio. i.**

**A**d dicit iob assumens  
parabolam suā et di-  
xit. Quis mihi tribuat vt  
sim iuxta menses pristinos?  
Im dies quibus deus custo-  
diebat me? Quando splēde-  
bat lucerna ei⁹ super caput  
meū? et ad lumen eiusambu-  
labam in tenebris. **Sicut**  
fui in dieb⁹ adolescentie mee?  
quando secreto deus erat in  
tabernaculo meo. Quando  
erat omnipotēs mecū? et in  
circuito meo pueri mei. **Quā-**  
lauabam pedes meos buty-  
roy? et petra fundebat mihi rī  
uos olei. Quando p̃cedebā  
ad portam ciuitatis? et ī pla-  
tea parabant cathedram mi-  
hi. Tu autem. **Lectio. ij.**

**A**udebāt me iuuenes  
et abscōdebant? et se-  
nes affurgētes stabant. Prin-  
cipes cessabant loq̃i? et di-  
gitū superponebant ori suo.  
Vocem suam cohibebāt du-  
ces? et lingua eorū gutturi  
suo adhibebat. **Auris au-**

dies beatificabat me: et ocu-  
lus videns testimoniū red-  
debat mihi? eo q̃ liberassem  
pauperem vociferant: et pu-  
pillum cui non esset adiutor.  
Benedictio perituri sup me  
veniebat? et cor vidue solat-  
us sum. Iustitia induit⁹ sū?  
et vestiui me sicut vestimēto? et  
diademate iudicio meo. **L. iij.**

**O**culus sui cecor? et pes  
claudō. Pater erā pau-  
per? et causam quā nescie-  
bam diligētissime inuestiga-  
bam. **Cōtere** bā molas iniqui?  
et de dentibus illius aufere  
bam? predam. **Dicebā** q̃.  
In nidulo meo moriar? et si-  
cut palma multiplicabo fructus.  
Radix mea aperta est? se-  
cus aquas? et ros morabit ī  
messide mea. **Sp̃s** mea sep̃  
inouabit? et arc⁹ me⁹ in ma-  
nu mea instaurabit. **Tu. iiii.**

**Q**uā me audebāt erpe-  
ctabāt sniam? et intēri  
facebant ad consilium meū.  
Verbis meis nihil addere  
audebant? et super illos stil-  
labat eloquiū meum. **Expe-**  
ctabant me sicut pluuiam? et  
os suū aperiebant quasi ad  
imbrem serotinū. **Si** quā rī-  
debat ad eos non credebant?  
et lux vult⁹ mei non cadebat  
in terrā. **Si** voluissem ire ad



eos: sedebam primus. Cūq;  
sedem quasi rex circumstan-  
te exercitū: eram tamē merē-  
tium consolator. Tu. *Ec. v.*

**N**unc autē derident me  
iuniores tēpē: quorū  
non dignabar p̄res ponere  
cū canib⁹ gregis mei. Quo-  
rum virtus manūū erat mi-  
hi pro nihilo: et vita t̄p̄a pu-  
tabant indigni. Egessate et  
fame steriles: q̄ rodebant in  
solitudine squalētes calami-  
tate et miseria. Et mādēbāt  
herbas et arborū cortices:  
et radix iuniperorū erat cib⁹  
eorū. Qui de conuallib⁹ ista  
rapientes: cū singula repe-  
rissent ad ea cū clamore cur-  
rebant. Tu autem. *Rec. vi.*

**I**n desertis habitabāt  
torrētū: et in cavernis  
terre vel sup glaream. Qui  
inter hutuscemodi letaban-  
tur: et esse sub sentibus deli-  
cias computabant. Filij stul-  
torum et ignobilū: et in ter-  
ra penitus non parentes.  
Nunc in eorū canticū ver-  
sus sum: et factus sum eis in  
puerbitum. Abominant me  
et longe fugiūt a me: et faciē  
meā cōspuere nō verentur.  
Pharetrā em suā aperuit et  
afflicxit me: et frenum posuit  
in os meum. Tu. *Rec. vii.*

**A**d dexteram oriētis  
calamitatē mee ilico  
surrexit. Pedes meos sub-  
uerterūt: et oppresserūt quasi  
fluctib⁹ semitē suis. Dissipa-  
uerūt itinera mea. Infidiati  
sunt mihi et p̄ualuerūt et non  
fuit q̄ ferret auxilium. Quasi  
rupto muro et aperta ianua  
irruerunt sup me: et ad meas  
miserias deuoluti sunt. Re-  
dactus sum in nihilū. Abstulisti  
quasi ventus desiderium  
meū: et velut nubes p̄transiit  
salus mea. Nunc autē in me-  
metēpo marcessit anima mea:  
et possidēt me dies afflictio-  
nis. Tu autem. *Lectio. viii.*

**D**olorebus et q̄ me cō-  
edūt non dormiūt. In mul-  
titudine eorū consumit vesti-  
mentū meum: et quasi capti-  
tio tunice sic cinxerunt me.  
Comparat⁹ sum luto: et assi-  
milatus sum faulle et cineri.  
Clamo ad te et non exau-  
dis me: sto et non respicis me.  
Abutus es mihi in crude-  
lem: et in duricia manus tue  
aduersaris mihi. Eleuasti  
me: et quasi sup ventum po-  
nens elisisti me valde. Scio  
q̄ mortui trades me: ubi con-  
stituta est domus omni viuē-  
ti. Veruntamē nō ad cōsum-



ptionē eorū emittis manū tu  
 amꝝ: si corruerint ipse salua-  
 bis. Tu autē. **C. Dñica pri-  
 ma exaltatiōi icte crucis vsqꝫ  
 ad primā dñicā mēsis Octo-  
 bis seruatur hystoria Tho-  
 bie Judith et Iheser. Si  
 fuerit lra dñicalis in sedam  
 dñicā anticipat vt supra nota-  
 tū ē. Si autē fuerit lra dñica  
 lis maurici⁹ trāstert vt hysto-  
 ria fuet. Si autē maurici⁹ ali-  
 cubi patron⁹ fuerit aut als  
 trāstert nō deceat dies oct.  
 natiuitat⁹ marie suffraget et  
 hystoria ibidē teneatur. Cū  
 igitur sequens hystoria pri-  
 mo seruat. Ad vespas. **Item  
 Di tpe. vt isra. ii. Ad mgt. ā  
 Ne reminiscaris domie de-  
 licta mea vel parentū meorū  
 neqꝫ vindictā sumas de pec-  
 catis meis. an. Adonay do-  
 mine deus magne ⁊ mirabi-  
 lis q̄ dedisti salutē in manu  
 femine exaudi pces seruorū  
 tuorū. an. Dñe rex op̄s in di-  
 ctione tua cuncta sunt posita  
 et non est qui possit tue resi-  
 sere voluntati. **In. f. noc. **R.  
 primū. Peto dñe vt de vin-  
 culo impropert hui⁹ absol-  
 uas me aut certe desup ter-  
 ram eripias me. Ne remini-  
 scaris delicta mea vel parē-  
 tū meorū neqꝫ vindictā sumas********

de pctis meis q̄ eruis susti-  
 nētes te dñe. **R. Dia iudicia  
 tua iusta sunt ⁊ oēs vie tue  
 mia ⁊ veritas ⁊ nūc dñe me-  
 mento mei. **Re. **R. **Di tpe  
 bñdic deum et pete ab eo vt  
 vias tuas dirigat. Et oi tpe  
 p̄silia tua in ip̄o pmaneat. **R.  
 a. Demoz esto fili qm̄ paupe-  
 rēvitā gerim⁹ habebis mtra  
 bona si timueris deū. Et oi  
**R. **Demoz esto fili quo-  
 niā pauperē vitaz gerimus.  
 Habebis mtra bōa si timue-  
 ris deū. **R. **Fiducia magna  
 erit corā sūmo deo elemosy-  
 na oib⁹ q̄ faciūt eā. Habebis.  
**R. **Sufficiebat nob⁹ pau-  
 pertas nra vt diuitie p̄puta-  
 renf nūqꝫ fuisset pecunia ip̄a  
 pro qua misisti filiū nostrum  
 Baculuz senectutis nostre  
**R. **Heu me fili mi vt quid te  
 misimus peregrinari lumen  
 oculoꝝ nostroz. **Baculum.  
**In. ii. noc. **R. **v. Tribula-  
 tiones ciuitatū audiuimus  
 q̄s passe sūt ⁊ defecim⁹ / tior  
 ⁊ hebetudo mētis cecidit su-  
 per nos et sup liberos nros:  
 ip̄i mōtes nolūt recipe fugā  
 nostrā. Dñe misere. **R. **Pec-  
 cauimus impie gessim⁹ iniq̄-  
 tatem fecimus in omnē iusti-  
 tiā tuā. Dñe. **R. **vos aliū  
 deum nescimus p̄ter dñm**



**Oratoria thobie/ iudith/ et hester. i.**

in quo speram⁹. Qui nō despiciet nos nec amouebit salutem suam a genere nostro. **¶** Indulgentiam eius suscipimus et huilitem⁹ illi animas nostras. Qui non. **¶** Vos qui in turrib⁹ estis aperite portas dñs oipotens fecit virtutē. Et victoriā dedit de inimicis nostris. **¶** Laudate dñz deū nostrū qui non deseruit sperantes in se. **¶** Et victo. **¶** Laudate dñm deū nostrum Qui nō deseruit sperātes in se: in me adimpleuit misericordiam suā quā p̄misit domui israel. **¶** Laudate dñm omnes gentes et collaudate eū oēs populi. **¶** **¶** **In. iii. noct.** **¶** **Re. ix.** Dñe rex omnipotens in ditione tua cūcta sunt posita et nō est qui possit resistere voluntati tue: libera nos propter nomē tuū. **¶** Exaudi orōnē nrām et cōuerte luctū nrām in gaudiū. Propter. **¶** **Re. x.** Cōforta me rex sc̄torū principatū tenēs. Et da firmō nē rectū et bene sonāte in os meum. **¶** Dñe rex vniuerse potestatis cōuerte cōsiliū eorum super eos. **¶** **Et. Re. xi.** Spem in aliū nunq̄ habui preter in te deus israel. Qui trasceris et propitius eris et

omnia peccata hominum in tribulatione dimittis. **¶** Da nobis dñe locū penitentie et ne claudas ora canentium te dñe. Qui irasce. **¶** **Re. xii.** Deserere dñe populo tuo quia volunt nos inimici perdere et hereditatem tuam delere de terra ne despicias partes tuā quā redemisti ex egypto sed conuerte luctum nostrū in gaudiū. Et viuentes laudem⁹ te dñe. **¶** Exaudi orationē nostrā et pp̄t⁹ esto for̄ti et funiculo hereditat⁹ tue. **¶** **¶** **Cum oratoria Thobie Iudith et Hester. i. fuerit.**

**¶ Incipit liber Thobie. l. i.**



**T**hobias ex tribu et ciuitate neptalim q̄ est in superioribus galilee supra naaſon poſt viam que ducit ad occidentem in ſiniſtro habens ciuitatem ſephet: cum captus eſſet in diebus ſalmaſar regis aſſyriorū / in caritate tamen poſitus viā veritatis non deſeruit: ita vt oīa que habere poterat quotidianē concipit fratribus qui erant ex eius genere inimicior omnibus in tribu neptalim: nihil tamen puerile geſſit in opere. **¶** **¶** **Lectio. ii.**



**D**eniq; cū trent oēs ad vitulos aureos quos hieroboam fecerat rex ifra- el hic folus fugiebat confortia omnium; et pgebat ad hierufalē ad templum dñi et ibi adorabat dominū deū ifrael omnia primitiua fua ⁊ decimas fuas fideliter offerens ita vt in tertio anno p felitis ⁊ aduentis miniftraret omnē decimationez. ¶ Hec et his fimilia fecundum legem dei puerulus obseruabat. Cum vero factus fuisset vir accepit vxorē annā de tribu fua; genuitq; ex ea filium nomen fuū iponens ei: quē ab infantia timere deū docuit ⁊ abstinere ab oī peccato. *L. i. c. iij.*

**I**gitur cū p captiuitatē deuenisset cū vxore fua ⁊ filio in ciuitatē niniuen cū oī tribu fua ⁊ oēs ederent ex cibis gentiliū ⁊ ille custodiuit animā fuā: et nūq; contaminatus est in escis eorū. ¶ Et qm̄ memor fuit dñi in toto corde fuo dedit illi de gratiā in cōfpectu salmansar regis; ⁊ dedit ei potestātē quocūq; vellent ire: habens libertatē quecūq; facere voluiffet. Pergiebat ergo p oēs q̄ erant i captiuitate ⁊ montata faluz; dabat eis. *L. i. c. iij.*

**Q**uam autē veniffet in rages ciuitatem medorum et ex his quibus honoratus fuerat a rege habuiffet decem talenta argenti ⁊ cum in multa turba generis fui gabelum egentē videret qui erat ex tribu eius/sub cyrographo dedit illi memoratum pondus argētī. ¶ Post multum vero temporis mortuo salmansar rege cum regnaret sēnacherib fili⁹ eius pro eo et filios ifrael exosos haberet in p̄fpectu fuo thobias pergebat per omnē cognationem fuam et consolabatur eos: diuidebatq; vnicuiq; prout poterat de facultatibus fuis. *Lectio quinta.*

**E** Suriētes aiebat; nubes ⁊ mortuis atq; occisis sepulturā sollicit⁹ exhibebat. Deniq; cū reuerfus efferet rex sēnacherib fugiens a iudea plagā quā circa eū de⁹ fecerat ppter blasphemiā fuā ⁊ irat⁹ multos occideret ex filiis ifrl: thobias sepeliebat corpora eorū. At vbi nūctatū est regi iuffit eū occidi ⁊ tulit oēm substātiā ei⁹. Thobias vero cū filio fuo ⁊ cum vxore fugiens nudus latuit ⁊ quia multi diligebant eū. *L. c. vi.*



**Historia thobie indith et hester. ii.**

**P**ost dies vero quadragintaquos occiderunt regē filij ipsius. Et reuersus est thobias ad domū suam: omnisq; facultas eius restituta est ei. Post hec vero cum esset dies festus dñi et factus esset prandium bonū in domo thobie: dixit filio suo. Vade et adduc aliquos de tribu nostra timentes deū: vt epuletur nobiscum. Cumq; abisset: reuersus nunciavit ei vñū ex filiis israel iugularum iace re in platea. Statimq; exiens de accubitu suo relinquens prandium ieiunus puenit ad corp⁹: et tollēs illud portauit ad domū suam occulte: vt dum sol occubisset caute sepeliret eū. **Lecl. vii.**

**Q**uamq; occultasset corpus manducauit panem cum luctu et tremore: memorans illum sermonē quem dixit domin⁹ per amos prophetā. Dies festi vestri conuerterentur in lamentationē et luctū. Cum vero sol occubisset: abiit et sepeliuit eum. Arguebant autē eum oēs proximi sui dicentes. Jam huius rei causa interfici iussus es et vix effugisti mortis speritus: et iterum sepelis mortuos? Sed thobias plus timēs deū

q̄ regem: rapiebat corpora occisorum et occultabat in domo sua: et medijs noctibus sepeliebat ea. **Lecl. viii.**

**Q**uoniam autē vt quadam die fatigatus a sepultura veniens domū intrasset se iuxta parietē et obdormisset: ex nido hyrundinum dormienti illi calida stercoia inciderent super oculos ei⁹: fieretq; cecus. Hanc autē tentationē ideo dominus permisit euenire illi: vt posteris daretur exemplum patientie eius sicut et sancti iob. Nam cum ab infantia sua semper deum timuerit et mādata eius custodierit non est contristatus contra deū: q̄ plaga cecitatis eueniret ei: sed immobilis in dei timore permansit: agens gratias deo omnibus diebus vite sue.

**Cū hysto. thobie/indith/et hester secundo seruat.**

**Lecl. i. Incipit liber Indith**

**R**afat rex medorum subiugauerat multas gentes imperio suo. Et ipse edificauit ciuitatē potentissimā quam appellauit eghanis. Ex lapidibus quadatis et siccis fecit muros eius: et in altitudine cubitorū



septuaginta / et in latitudine cubitoꝝ triginta: turres ho- ei<sup>9</sup> posuit in altitudine cubitoꝝ cetū. ¶ Per quadrū ve- ro earū latus vtrunqꝫ viceno- rū pedū spatto tēdebat: et po- suitqꝫ portas eius in altitu- dine turrium. Et gloriabaf quasi potens in potentia ex- ercitus sui: et in gloria qua- drigarum suarum. **Lectio. ii.**

**A**nno igitur duodeci- moregni sui nabucho- donosor rex assyrioꝝ qui re- gnauit i niniue ciuitate ma- gna pugnavit contra arfa- xar: et obtinuit eū in campo magno qui appellaf. ragau- circa eufraten et tigrin: et la- dasā in campo erioch regis elicoꝝ. ¶ Tunc exaltatum est regnū nabuchodonosor: et corietus eleuatum est. Et misit ad omnes qui habita- bant in cilicia et damasco et libano: et ad gentes que sunt in carmelo et cedar: et in ha- bitantes galileam in campo magno esdrelon: et ad oēs qui erant in samaria et tras- flumen iordanem / vsqꝫ hie- rusalem: et omnes terrā iesse- quousqꝫ perueniatur ad mō- tes ethiopte. **Lectio. iii.**

**A**d hos oēs misit nūci- os nabuchodonosor:

rex assyrioꝝ: qui oēs vno ani- mo cōtradixerūt: et remisit eos vacuos: ac sine honore abiecerūt. Tunc indignat<sup>9</sup> nabuchodonosor rex ad om- nē terrā illam iurauit per re- gnum et thronū suū: qꝫ defē- deret se de oibus. ¶ Anno tertiodécimo nabuchodono- sor regis vicelima et secun- da die mensis p̄imi factum est verbuz in domo nabucho- donosor regis assyrioꝝ: vt defenderet se. **Lectio. iiii.**

**A**causqꝫ omnes ma- iores omnesqꝫ duces bellatores suos: et habuit cū eis mysterium p̄siliū sui. Di- xitqꝫ cogitationē suam in eo esse: vt oēm terrā suo subiu- garet i perio. ¶ Quod dictū cū placuisset oibus vocauit nabuchodonosor rex holo- fernē principē militie sue et dixit ei. Egredere ad oē re- gnū occidentis: et cōtra eos p̄cipue qꝫ contēpserunt impe- riū meū. Nō p̄cet ocul<sup>9</sup> tu<sup>9</sup> vili regno: oēm qꝫ vrbē mun- tā subiu-gabis mihi. **Lectio. v.**

**A**nc holofernes vo- stratus virtutis assyrioꝝ: et dinumerauit viros in ex- peditionē sicut p̄cepit ei rex centū viginti milia peditum



pugnatorū: et equites sagittarios duodeci milia. Omnes expeditionem suā fecit preire in multitudine innumerabiliū camelorum cū his que exercitib⁹ sufficerent copiose: boum quoq; armenta gregesq; ouium quorum nō erat numerus. **Lectio. vi.**

**H**umentum ex omni Syria in trāsitu suo parari constituit. Aurum vero et argentum de domo regis assumpsit multuz nimis. Et profectus est ipse et omnis exercitus cum quadrigis et equitibus et sagittariis: qui cooperuerunt faciē terre sicut locuste. Cūq; pertransisset fines assyrioruz venit ad magnos montes ange q; sūt a sinistro cilicie ⁊ ascenditq; omnia castella eorum: ⁊ obtinuit omnē munitiōē. Effregit autem ciuitatem optatissimam melothi: predauitq; omnes filios tharfiset filios hyfmael qui erant contra faciē deserti ⁊ ad austruz terre celeon. **Lectio. vii.**

**T**rāsijt eufratē ⁊ uenit in mesopotamiaz: et effregit oēs ciuitates excellentas que erant ibi a torrente mārie vsq; quo perueniatur ad mare: ⁊ occupauit ter

minos eius a cilicia vsq; ad fines iaphet qui sunt ad austrū. Adduxitq; omnes filios madian ac predauit omnem locupletationē eorum ⁊ omnesq; resistētes sibi occidit in ore gladij. Et post hoc descendit in campos damasci in dieb⁹ messis ⁊ succēdit oīa sata: omnesq; arbores et vineas fecit incidit: et cecidit timor illius super omnes in habitantes terrā. **Lect. viii.**

**A**nc miserūt legatos suos uniuersaruz urbium ⁊ prouinciarum reges ⁊ principes syrie scilicet mesopotamie ⁊ syrie sobal et libie atq; cilicie: qui uenientes ad holofernem dixerūt. Desinat indignatio tua contra nos. Abeltus est enī et uiuentes seruamus nabuchodonosor regi magno: et subditi sumus tibi q; morientes cum interitu nostro ipsi seruitutis nostre damna patiamur. Omnis ciuitas nostra omnisq; possessio omnes montes ⁊ colles ⁊ campi armēta boum gregesq; ouiu ⁊ caprarū equorumq; ⁊ camelorum et uniuerse facultates nostre atq; familie in conspectu tuo sūt. Sint omnia sub lege tua. Hos etiā et filij no-







lius pulchritudinē. Erat enī pulchra valde. Que renuit z ad regis imperiūz quod per eunuchos mandauerat veni re contempnit. *lectio. v.*

**A**nde irat⁹ rex z nimio furore succensus/iter rogant sapientes qui ex mo re regio semp et adherebant et illoz faciebat cuncta consilio scientium leges ac iura matoz: erāt aut̄ primi z p̄tmi tharfenā z sethar z admathā z tharhis z mares z marfena z mamucha septez duces persarū atqz medoz qui videbant faciē regis z p̄tmi possi eū residere soliti erant: cui sentētie vashti regina subiaceret q̄ assueri regis imperium qd̄ p̄ eunuchos mandauerat facere noluisse. *sc. vi.*

**R**espōditqz mamucha audietē rege atqz p̄ticipib⁹. Nō solū regē lesit regina vashti: s; oēs p̄ticipes z p̄p̄los q̄ sūt i cunctis puincis assueri. Egrediet̄ enī fimo regine ad oēs mulieres: vt z tēnant viros suos z dicāt. Rex assuer⁹ iussit vt regina vashti intraret ad euz z illa noluit: atqz hoc exemplo oēs p̄ticipū coniuges persaz atqz medozum parupendent imperia maritorum. Unde regis

inssa est indignatio. *Rec. vii*  
**S**i tibi placet egrediat̄ edictum a facie tua et scribat̄ iuxta legem persarū atqz medoz quaz p̄teriri illicitū est: vt ne quaqz vashti vltra ingrediat̄ ad regē: s; regnuz illi⁹ altera q̄ melior illa est accipiat. Et hoc in omne quod latissimū est puinciarū tuaz diuulgetur imperium: et cuncte vxores tam matorum q̄ minorū deferant maritis suis honorem. Placuit consiliū eius regi z p̄ticipibus. Fecitqz rex iuxta consiliū mamucha z misit epulas ad vniuersas puincias regni sui: vt queqz gens audire z legere poterat diuersis linguis z litteris eē viros principes ac matores in domibus suis: z hoc p̄ cunctos populos diuulgari. *Le. viii.*

**H**is itaqz gestis postqz regis assueri deferbuerat indignatio recordat⁹ est vashti q̄ fecisset vel q̄ passa esset: dixerūtqz pueri regis ac ministri eius. Querant regi puelle ac virgines speciose z mittant q̄ considerent p̄ vniuersas puincias puellas speciosas et virgines: et adducant eas in ciuitatem iusan z tradant in domū feminarū



sub manu egei eunuchi q̄ est  
prepositus ⁊ custos mulierū  
regiar: ⁊ accipiant munduz  
muliebriem ⁊ cetera ad vsus  
necessaria. Et quecūq; inter  
omnes oculis regis placue-  
rit ⁊ ipsa regnet pro vashb.  
Placuit sermo regi: et ita vt  
suggererant iussit fieri.

**Dominicis diebus mēsis  
Octobr̄ canis hystoria Nababeoz.**

**Cū primo seruat  
Ad vespas. Exaudiet do-**

**min⁹. vltra. ij. Ad magt̄ an**

**Adaperiat cor vestrū in le-**

**ge sua et in preceptis suis et**

**faciat pacē in diebus vestris**

**ā. Libera nos deus in mira-**

**bilibus tuis et da gloriā no-**

**mini tuo. ān. Da pacem dñe**

**in diebus nostris quia nō est**

**alius q̄ pugnet p̄ nobis nisi**

**tu deus noster. ān. Extende**

**dñe brachiū tuū ⁊ libera ani-**

**mas nostras ne pereamus.**

**ān. Tu dñe vniuersoz q̄ nul-**

**lam habes indigentia volui**

**si templū tuuz fieri in nobis**

**conserua domū istam imacu-**

**latā in eternuz. In. 1. noct.**

**Re. 1. Adaperiat dñs cor ve-**

nes vestras ⁊ reconcilletur  
vobis nec vos deserat in tē-

pore malo. Et. Re. ij. Exau-

diat dñs orationes vestras  
et reconcillet vobis nec vos

deserat in tpe malo. Dñs de-

us vester. Re. Adaperiat dñs  
cor vestrum in lege sua et in

preceptis suis ⁊ faciat pacē.  
Dñs. Re. iij. Tua est potētia

tuum regnū dñe tu es super  
omnes gentes. Da pacē dñe

in dieb⁹ nostris. Re. Creatoz  
omniū de⁹ terribilis ⁊ fortis

iustus et misericors. Da pa-

Re. iij. Refulsit sol i clipeos  
aureos ⁊ respēduerunt mō-

tes ab eis. Et fortitudo gen-

tiū dissipata est. Re. Erat em̄  
exercit⁹ magnus valde ⁊ for-

tis ⁊ appropiauit iudas ⁊ ex-

ercitus eius ad prelium. Et  
forti. In. ij. noc. Re. v. Im-

perum inimicoz ne timueri-

tis memores estote quomo-

do salut facti sūt patres nri.  
Et nūc clamemus in celum

et miserebit̄ nostri deus no-

ster. Re. Adementote mirabi-

nes vestras ⁊ reconcilletur

vobis nec vos deserat in tē-

pore malo. Et. Re. ij. Exau-

diat dñs orationes vestras

et reconcillet vobis nec vos

deserat in tpe malo. Dñs de-

us vester. Re. Adaperiat dñs

cor vestrum in lege sua et in

preceptis suis ⁊ faciat pacē.

Dñs. Re. iij. Tua est potētia

tuum regnū dñe tu es super

omnes gentes. Da pacē dñe

in dieb⁹ nostris. Re. Creatoz

omniū de⁹ terribilis ⁊ fortis

iustus et misericors. Da pa-

Re. iij. Refulsit sol i clipeos

aureos ⁊ respēduerunt mō-

tes ab eis. Et fortitudo gen-

tiū dissipata est. Re. Erat em̄



nise et confessionibus bene-  
dicebant dominū. **Et. R. vii**  
Congregati sunt inimici no-  
stri et gloriant in virtute sua  
contere fortitudinem illorū  
dñe et disperge illos. Et cog-  
noscant quia non est alius  
qui pugnet pro nobis nisi tu  
deus noster. **R. Disperge il-**  
**los in virtute tua et destrue**  
**eos p̄ctor noster dñe. Et.**  
**R. viii.** In hymnis et confes-  
sionibus benedicebāt dñm.  
Qui magna fecit in israel et  
victorias dedit illis dominus  
om̄ps. **R. Dimauerunt faciē**  
**templi coronis aureis et de-**  
**dicauerunt altare dño. Qui.**  
**¶ In. iii. noc. R. ix.** Dixit iu-  
das symoni fratri suo elige  
tibi viros et vade libera fra-  
tres tuos in galilea ego autē  
et ionathas frater meus/ ibi  
mus in galadithim. Sicut  
fuerit volūtas in celo sic fiat  
**R. Et nūc clamemus in celū**  
**et miserebitur nostri de⁹ nr̄.**  
**Sicut. R. x.** Cōgregate sūt  
gentes in multitudine vt di-  
miciant contra nos et ignora-  
mus quid agere debeamus  
Dñe de⁹ ad te sunt oculi no-  
stri ne pereamus. **R. Tu scis**  
**q̄ cogitāt in nos quō poteri-**  
**mus resistere aīte faciē illorū**  
**nisi tu adiuues nos? Dñe de**

us ad te sūt oculi nr̄i ne. **R.**  
**¶ Aperi celos tuos dñe et**  
**vide afflictionē nostrā circū**  
**dederūt nos gētes ad puniē**  
**dū nos s̄ tu dñe extēde bra-**  
**chiū tuū. Et libera aīas nos**  
**stras. R. Afflige opprimētes**  
**nos et cōtumeliā faciētes in**  
**supbia et custodi partē tuam**  
**Et. R. xii.** Hic ē fratrū ama-  
tor et populi israel. Hic est q̄  
multū orat pro populo et uni-  
uersa sc̄tā ciuitate hierusalē  
**R. Vir iste ī populolo uo misit**  
**simus apparuit. Hic est qui**  
**¶ Hic historia machabeo-**  
**rum pro seruat. Lectio pia**  
**Incipit liber machabeoz. i.**

**G** factū est postq̄  
percutit alexāder  
philippi rex mace-  
do q̄ prim⁹ regit  
in grecia egress⁹ de terra ce-  
thim dariū regē p̄sarū: me-  
dora p̄stituit p̄elia multa: et  
obtinuit omnium manitio-  
nes: et interfecit reges terre  
**¶ Et transtulit vsq̄ ad fines**  
**itudinis gentiū: et siluit ter-**  
**ra in cōspectu ei⁹. Et cōgre-**  
**gavit virtutē et exercitū fontē**  
**nimis: et exaltatū est: eleua-**  
**tū cor ei⁹: et obtinuit regiōes**  
**gētiū et tyrānos et facti sunt**  
**illi in tributum. Lectio. ii.**



**A** post hec decidit in lectum ⁊ et cognouit quia moreretur. Et vocauit pueros suos nobiles qui secū nutriti erant a iuuentute sua ⁊ diuisit illis regnū suū cū adhuc uineret. Et regnauit alexāder ānis duodecim et mortu⁹ est. Et obtinuerūt pueri eius regnū vnusq; in loco suo ⁊ imposuerūt sibi omnes diademata post mortē ei⁹ et filii eorum post eos ānis multis et multiplicata sūt mala in terra. Et exiit ex eis rax⁹ peccati antiochus illustris filius antiochi regis q̄ fuit rome obses et regnauit in anno centesimo tricesimo et septimo regni grecozum. **Lectio. iiii.**

prepuerū et recesserūt a te-  
stamento sc̄to et iūcti sunt na-  
tionibus: et venundati sunt  
vt facerent malum. **Rec. iiii.**

**E**t paratū est regnum in cōspectu antiochi ⁊ et cepit regnare in terra egypti: vt regnaret sup duo regna. Et intrauit egyptum in multitudine graui in curribus et elephānis ⁊ equitib⁹ ⁊ et coptosa nauū multitudine. Et constituit bellū aduersus ptolomeū regē egypti ⁊ veritus est ptolome⁹ a facie ei⁹ ⁊ fugit: ⁊ ceciderūt vulnerati multi. Et cōprehēdit ciuitates munitas in terra egypti ⁊ et accepit spolia terre egypti. **Lectio. v.**

**I**n dieb⁹ illis exterūt ex israel filii iniqui et suaferūt multis dicētes. Eamus ⁊ disponamus testamētum cū gētib⁹ q̄ circa nos sunt: qz ex quo recessim⁹ ab eis iuenerūt nos multa mala. Et bonus vifus est sermo in oculis eorū. Et destinauerūt aliqui de populo ⁊ abierūt ad regē ⁊ et dedit illis potestātē vt facerent iustitiā gētiū. Et edificauerūt gymnasiū in hierosolymis s̄m leges nationū et fecerunt sibi

**A**chus postq̄ percussit egyptū in cētesimo ⁊ quadragelimo ⁊ tertio āno ⁊ ascendit ad israel: ⁊ ascendit hierosolymaz in multitudine graui. Et intrauit in sanctificationem cum superbiā ⁊ et accepit altare aureum et candēlabrum luminis et vniuersa vasa eius ⁊ et mensām propositionis et libatoria et sialas et mortariola aurea et veluz et coronas et ornamentum aureum quod in facie templi erat: et cōmūit omnia.



Et accepit argentū et aurū et vasa concupiscibiliā et accepit thesauros ocultos quos iuenerit: et sublatis omnibus abiit in terram suam. Et fecit cedere homines et locutus est in superbia magna.

**E**t factus est in plā: *Re. vi.* Et factus est magnus in israel et in omni loco eorum. Et ingemuerunt principes et seniores et iuvenes et virgines infirmati sunt: et speciositas mulierum imutata est. Dis maritus sumpsit lamentum: et qui sedebat in throno maritali lugebant. Et commota est terra super habitantes in ea: et universa domus iacob induit confusionem. *Re. vii.*

**E**t post duos annos dierum misit rex palmi per tributum in civitates iuda et venit hierusalem cum turba magna. Et locutus est ad eos: quia pacifica in dolo: et crediturunt ei. Et irritus super civitatem repetere: et percussit eam plaga magna: et perdidit populum multum ex israel. Et accepit spolia civitatis: et succedit eam igni. Et destruxit domum eius: et muros eius in circuitu: et captivas duxerunt mulieres et natos: et pecora possederunt. Et edificaverunt civitatem david muro magno et firmo et turribus firmis:

et facta est illis in arcem. Et posuerunt illic gentem peccatricem viros iniquos: et convaluerunt in ea: et posuerunt arma et escas. *Lectio. viii.*

**E**t congregaverunt spolia hierusalem et reposuerunt illic et facti sunt in laqueum magni: et factus est hoc ad insidias sanctificationi: et in diabolum malum in israel. Et effuderunt sanguinem innocentem per circuitum sanctificationis: et comminaverunt sanctificationem. Et fugerunt habitatores hierusalem propter eos: et facta est habitatio exterorum: et facta est externa semini suo: et nati eius reliquerunt eam. Sanctificatio eius desolata est sicut solitudo: et dies festi eius versi sunt in luctum: et sabбата eius in opprobrium: honores eius in nihilum. Secundum gloriam eius multiplicata est ignominia eius: et sublimitas eius conversata est in luctum. *Capitulum.*

*Historia Nabuchabeor. li. scriptura. i. Nabuchabeor. i. Lectio.*



**N**abuchodonosor rex babiloniae in diebus illis surrexit mathathias filius iohannis filii symeonis sacerdos ex filiis ioachim ab hierusalem: et habebat filium:







nostre madata: vt eam? alte  
ra via. Et vt cessauit loq? ver  
ba hec: accessit quida? iude?  
In oim oculis sacrificare ido  
lis sup aram in ciuitate mo  
din fm iussum regis. Et vi  
dit mathathias z doluit: et  
cōtremuerūt renes eius. Et  
accensus est furo: et? fm iu  
diciū legis et insiliens truci  
dauit eum sup arā. **Leu. vi.**

**S**ed z virū quē miserat  
re? antiochus q? coege  
bat imolari occidit in ipō tē  
porē: et arā destruxit: z zela  
tus est legē sicut fecit sinees  
zābuzi filio salomī. Et clama  
uit mathathias voce magna  
dicēs. Dis q? zelū habet le  
gis statuēs testamentū ere  
at post me. Et fugit ipē et fi  
lij ei? in montes: et reliq̄rūt  
quecūq? habebāt in ciuitate  
Tūc descēderūt multi que  
rentes iudiciū et iustitiā in  
desertuz: vt sederēt ibi ipi z  
filij eoz: et mulieres eoz et  
pecora eoz: qm̄ indurauerūt  
super eos mala. **2. cor. x. vii.**

**R**enūciatū est viris  
regi? z exercitū. q? erāt  
i hierl'm ciuitate dauid: qm̄  
discessissent viri qdā q? disti  
pauerūt madata regis in loca  
occlusa i deserto: z abulēt post  
illos multi. Et statim prece

rūt ad eos: z p̄stituerūt aduer  
sus eos plūi i die sabbator.  
Et dixerūt ad eos. Resistit? z  
nūc adhuc: Exite? z facite bz  
hbū regis antiochi: z vinez.  
Et dixerūt. Nō exibim? nec  
faciem? hbū regis: vt pollua  
m? diē sabbator. **Lu. i. viii.**

**E**t cōcitauerūt aduer?  
eos plūi: nō r̄siderūt  
illis nec lapidē miserūt i eos:  
nec oppilauerūt loca ocula  
ta dicētes. **Mortiamur** eo i  
simplicitate nr̄az: testes erūt  
sup nos celū z t̄ra q? iuste p̄  
dit? nos. Et titulerūt eis bellū  
sabbat?: z mortui sunt ipi z  
vxores eoz: z filij eoz: z pe  
cora eoz: vsq; ad mille aias  
hoim. Et cognouit matha  
thias et amici eius: z luctuz  
habuerunt super eos valde.

**Historia machabeor  
iii. suaf. i. Machabe. ii. l. c.**

**A**ppropinquē  
rūt dies matha  
thie moriendi z  
dixit filiis suis.  
Nūc p̄ortata ē  
superbia z castigatio et t̄p̄s  
euersiōis: z tra indignatiōis  
Nūc ergo o filij emulatores  
estote legis: et date aias ve  
stras pro testamēto patruz:  
et memētote opoz patrū q?  
fecerūt in generatiōib? suis:



et accipiens gl'am magnam  
et nomen eternū. ¶ Abrahā  
nōne in tētatiōe inuēt? est fi-  
delis: et reputatū est ei ad iu-  
stitiā: Joseph ī tpe angustie  
sue custodiuit mādatū: et fa-  
ct? ē dñs egypti. Fineses p̄r  
n̄ zelando zelū dei: et accepit  
testamētū sacerdotij et n̄. **Lij.**

**I**esus dū impleuit s̄bū:  
fact? est dur i isrl. La-  
leph dū testificat i eccl'ia: ac-  
cepit hereditates. Dauid in  
sua miā p̄secutus est sedē re-  
gni in sc̄la. Helyas dū zelat  
zelū legis: receptus est i ce-  
lum. Ananias azarias misa-  
el credentes liberati sunt de  
flāma. Daniel i sua simplici-  
tate liberat? ē de ore leonū.

¶ Et ita cogitate p̄ gnatio-  
nē et gnationē: qz oēs q̄ spe-  
rāt in eū nō infirmant. Et a-  
verbis v̄ri pctōis ne timue-  
ritis: qz gl'ia ei? s̄erē? et ver-  
mis ē. Hodie extollit et cras  
nō inueniet: et qz cōuersus est  
in terrā suā: et cogitatio eius  
perijt. Tu autē. **Lectio. iij.**

**U**s ḡ filij p̄fortamini  
et viriliter agite i le-  
ge: qz cū feceritis q̄ vobis p̄ce-  
pta sūt i lege a dño v̄ro:  
in ip̄a gl'iosi eritis. Et ecce sy-  
mon frat' v̄r: sc̄to qz v̄r p̄siliij  
est. Sp̄m audite semp' et ip̄e

vobis erit pat'. ¶ Et iudas  
machabe? fortis virib? a iu-  
uēute sua sit vobis p̄riceps  
militie: et tpe aget belluz po-  
puli. Et adducetis ad vos  
oēs factozes legis: et vidica-  
te vidictā pp̄li v̄ri. Retribui-  
te retributionē gētib?: et in-  
tendite in preceptum legis.

Tu autem dñe. **Lectio. iij.**  
**E**t b̄ndixit eos: et ap-  
posu? ē ad p̄ses suos  
Et defūct? est cētesimo et q̄-  
dragesimosexto āno: et sepul-  
tus ē a filiis suis i sepulch̄s  
patrū suoz in modis: et plan-  
xerunt eū oīs isrl plāctu ma-  
gno. ¶ Et surrexit iudas q̄  
vocabat machabe? fili? ei?  
pro eoz et adiuuabant eū oēs  
fr̄es ei?: et vniuersi q̄ se p̄iure-  
rāt p̄ri ei?: et pl̄tabant p̄eliū  
isrl cum letitia. Et dilatauit  
gl'am pp̄lo suo: et induit se  
loricā sicut gygas: et succu-  
xit se arma bellica sua i p̄e-  
liis: et p̄tegebat castra gla-  
dio suo. S̄ctis fact? est leoni  
in opib? suis: et sicut catal?  
leonis rugiens in venatiōe.

Tu autem dñe. **Lectio. v.**  
**E**t persecutus est in-  
pta sūt i lege a dño v̄ro:  
et que conturbabant popu-  
lum suū eos succendit flam-  
mis: et repulsi sunt inimici ei?



pre timore eius. Et omnes operarij iniquitatis conturbati sunt: et directa est salus in manu eius. Et exacerbat reges multos: et letificabat iacob in optibus suis: et in seculum memoria eius in benedictione. Et pambulabat ciuitates iudee et perdidit impios ex eis: et auertit iram ab israel. Et noiauerunt usque ad nouissimum iter: et congregauit peruersos. Tu autem.

**E**t congregauit *lec. vi.* appollonius gentes: et a samaria duntaxat multam et magnam ad bellandum contra israel. Et cognouit iudas et exiit obviam illi: et percussit et occidit eum. Et ceciderunt vulnerati multi: et reliqui fugerunt: et accepit spolia eorum. Et gladium appollonis abstulit iudas: et erat pugna in eo octiduum diebus. Et audiuit seron princeps exercitus syrie: quod congregauit iudas congregationem fidelium et ecclesiam secum. Et ait. Faciam mihi nomen et glorificabor in regno: et debellabo iudam et eos qui cum ipso sunt: quod spernebatur verbum regis. Tu autem domine. *Lectio. vii.*

**E**t parauit se: et ascenderunt cum eo castra impiorum fortes auxiliarij: ut

facerent vindictam in filios israel. Et appropinquauerunt usque bethoron: et exiit iudas obviam illis cum paucis. Et autem viderent exercitum venientem sibi obviam dixerunt iude. Quomodo poterimus pauci pugnare ad multitudinem tantam tam fortem? Et nos fatigati sumus ieiunio hodie. Et ait iudas. Facile est concludi multos in manu paucorum: et non est differentia in aspectu dei celi liberare i multos et i paucos: quia non in multitudine exercitus victoria belli: sed de celo fortitudo est. *Lec. viii.*

**I**psi veniunt ad nos in multitudine presumaci et superbia: ut despiciant nos et viros nros et filios nros: et ut spolient nos. Nos non pugnamus pro animabus nostris: et legibus nris: et ipse dominus coteret eos a facie nostram. Vos autem ne timueritis eos. Et cessauit autem loqui istis in eos subito: et contritus est seron et exercitus eius in conspectu ipsius: et persecutus est eum in descensu bethoron usque in campum: et ceciderunt ex eis octingenti viri: reliquo autem fugerunt in terram philistinum. Et cecidit timor iude et fratrum



eius et formido super omnes gentes in circuitu eorum: et pervenit ad regem nomen eius: et de plebis iudee narrabant omnes gentes. **C**um hystoria Machabeorum. iiii. suat. Lec. 4.

**I**ncipit liber machabeorum:

**R**atibus. (ru. 4.)  
 qui sunt per egyptum iudeis: salutem dicunt fratribus qui sunt in hierosolymis iudei: quod

in regione iudea: et pace bona. **U**ni faciat vobis deus et meminerit testamenti sui quod ad abraham et isaac et iacob locutus est: servorum suorum fidelium: ut det vobis cor omnibus: ut colatis eum: et faciat eis voluntatem corde magno et a voluntate. **E**t aperiat cor vestrum in lege sua et in preceptis suis: et faciat pacem. **E**xaudiat omnes vestras et reconciliet vobis: nec vos deserat in tempore malo. **E**t nunc hic sumus orantes pro vobis. Tu. 2. 11.

**R**egnate demetrio anno ceterimo et sexage simo nono: nos iudei scripsimus vobis in tribulatione et impetu qui supervenit nobis in istis annis: ex quo recessit iason a sancta terra: et a regno portam succenderunt: et effuderunt sanguinem innocentem. **E**t oravimus ad dominum et

exauditi sumus: et obtulimus sacrificium et similaginem: et accendimus lucernas et propinquimus panes. **E**t nunc frequentate dies scenophegie mensis castrensis. **Lectio. iiii.**

**A**nno ceterimo octogesimo octavo populi que est in hierosolymis et in iudea senatus et iudas aristobolo magistro ptolemei regis que est de genere christorum sacerdotum et his que in egypto sunt iudeis: salutem et sanitatem. **D**e magnis periculis a deo liberati magnifice gratias agimus ipsi: ut pote que aduersus tale regem dimicavimus. **I**psa enim ebullire fecit de perfide eos que punxerunt contra nos et sanctam civitatem. **Lectio. iiii.**

**D**am cum in perfide esset dux ipse et cum ipso imensus exercitus: cecidit in templo nancee: et filio deceptus sacerdotum nancee. **E**t tunc ea habitaturus venit ad locum antiochus et amici eius: et ut acciperet pecunias multas dotis nomine. **L**icet proposissent eas sacerdotes nancee et ipse cum paucis ingressus esset intra ambitum fani et clauserunt templum. **C**um autem intrasset antiochus apertis occulto aditu templi mittentes lapides per-



cusserūt ducē et eos q̄ cū eo  
erātret diuulerūt mēbratim:  
z caputib⁹ amputatis foras  
picerūt. Per oia bñdictus  
de⁹ q̄ tradidit impios. **Ec. v.**

**E**lecturi igit q̄nta z vi  
cesima die mēsis cas-  
len purificatōnē tēpli neces-  
sariū durim⁹ significare vo-  
bis: vt z vos q̄z agat⁹ diē sce-  
nophegie z diē ignis: q̄ dat⁹  
est q̄n neemias edificato tē-  
plo z altari obtulit sacrificia  
Nā cū i psidē ducerent pres-  
biteri: sacerdotes q̄ tūc dei cul-  
tores erāt acceptū ignē de al-  
tari occulte absconderūt i val-  
le vbi erat puteus alt⁹ z sic-  
cus: z i eo p̄tutati sunt eum/  
ita vt oib⁹ ignot⁹ eēt locus.

**Q**uam autē prete **Ec. vi.**  
rissent mlti. anī z pla-  
cuit deo vt mitteret neemi-  
as a rege psidiz: nepotes sa-  
cerdotū illoz q̄ absconderāt  
misit ad requirendū ignē: et  
sicut narrauerūt nobis nō in-  
uenerūt ignē sed aquā cras-  
sam. Et iussit eos haurire z  
asserre sibi: z sacrificia q̄ im-  
posita erant iussit sacerdos  
neemias aspgi ipa aqua: z li-  
gna z q̄ erāt supposita. Atq̄  
hoc factū ē z tps affuit quo  
sol refulsit q̄ prius erat i nu-  
bilo: accē⁹ est ignis magn⁹

ita vt oēs mirarentur. **Ec. vii.**  
**O**rationē autē faciebāt  
oēs sacerdotes dū cō-  
sumaret sacrificiuz ionatha  
inchoante: ceteris autem re-  
spondētib⁹. Et neemie erat  
oro hūc habēs modū. Dñe  
de⁹ oim creator: terribilis et  
fort⁹ iust⁹ z misericors q̄ sol⁹  
es bon⁹ rex: sol⁹ p̄stās/ sol⁹  
iustus/ z oēs z et iustus/ q̄ libe-  
ras isrl⁹ de oi maloz q̄ fecisti  
patres electos z sacrificasti  
eos: accipe sacrificium pro  
vniuerso populo tuo israel/  
z custodi partē tuā z sanctifica  
Congrega dispōsiōnē nr̄am:  
libera eos q̄ seruiūt gētib⁹/  
z p̄tēptos z abominatos respi-  
ce: vt sciāt gētes qz tu es de-  
us nr̄. Afflige opprimētes  
nos: z cōtumeliā faciētes in  
superbia. Constitue popu-  
lum tuū in loco sancto tuo si-  
cut dixit moyses. **Ec. viii.**  
**S**acerdotes autē psalle-  
bāt hymnos: vsq̄quo  
psumptū eēt sacrificiū. Luz  
autē psumptū fuisse sacrifi-  
ciū: ex residua aqua neemi-  
as iussit lapides maiores p̄-  
fūdi. **Ec. ix.** vt factū est: flāma  
ex eis accēsa est: sed ex lumi-  
ne qd̄ refulsit ab altari con-  
sūpta est. **Ec. x.** manifesta  
ta ē res: renūciatū ē regi p̄-



fax q̄ in loco in q̄ ignē abscō  
derāt hī q̄ translati fuerāt sa  
cerdotes aqua apparuit: de  
qua neemias ⁊ q̄ cū eo erant  
purificauerūt sacrificia. Cō  
siderans autē rex rē ⁊ diligen  
ter examinās fecit et tēplū ⁊  
vt pbaret qd̄ factuz erat. Et  
cū pbasset: sacerdotib⁹ dona  
uit m̄tra bona ⁊ alia atq; alia  
munerat accipiēs manu sua  
tribuebat eis. Appellauit at  
neemias hūc locuz nepthar:  
qd̄ iter p̄tat purificatio. Uo  
cat autē apud plures nepht.

**¶ Cū hyflosia machabeorū  
v. p̄uat. ij. machabeor. ij. l. j.**

**S**ic cū sc̄ta ciuitas  
habitare in oi pace:  
ceꝝ leges etiā ad  
huc optime custo  
dirent p̄pter omie pontificis  
dispositionē ⁊ pietatē ⁊ aios  
odio habētes mala: fiebat vt  
⁊ ip̄i reges ⁊ p̄cipes locum  
sūmo honore dignū ducerēt:  
et tēplū maximis munerib⁹  
illustrarēt: ita vt seleuc⁹ asie  
rex de redditib⁹ suis p̄staret  
oēs sumpt⁹ ad ministeriū sa  
crificiorū p̄tinentes. **2. ec. ij.**

**S**imon autē de tribu bē  
iamin p̄posuit tēplū cō  
stituz: cōtēdebat obfistente  
sibi p̄cipe sacerdotū itiquū  
aliqd̄ in ciuitate moliri. Sꝫ

cū vincere ontā nō posset ve  
nit ad appolloniū tharsee fl  
liū q̄ illo tpe erat dux celestis  
rie et phenicis: ⁊ nūciavit ei  
pecunijs innumerabilib⁹ ple  
nū eē erariū hierosolymis et  
cōmunes copias imensaseē  
q̄ nō p̄tinēt ad rationē sacrifi  
cior: eē autē possibile sub p̄tā  
te regē cadere vniuersa. **l. iij.**

**Q**uoz retulisset appol  
loni⁹ ad regē de pecu  
nijs q̄ delate erant: ille acci  
tū helliodorū q̄ erat sup nego  
cia ei⁹ misit cū mādar: vt p̄  
dictā pecuniā trāsportaret.

**¶** Statimq; helliodorus iter  
est aggressus: specie quidez  
quasi p̄ celestis: et phenicē  
ciuitates eēt pagraturus: re  
aūt p̄a regis p̄positū p̄fectu  
rus. **¶** Sꝫ cū venisset hiero  
soly mā ⁊ benigne a sūmo sa  
cerdote in ciuitate eēt exce  
ptus: narrauit de dato indē  
tio pecuniar: ⁊ cuius rei gra  
adesset apuit. Interrogauit  
aūt siuere hec ita essent. **l. iij.**

**¶** Tūc sūmus sacerdos  
oñdit deposita eē hec  
et victualia viduar ac pupil  
lor: qd̄ nō eē hircant tobie  
virtualdeeminētis i his que  
detulerat ip̄i⁹ symō: vniuer  
sa autē argētī talēta quadrin  
genta eē ⁊ auri ducēta: decl



**Historia Nabuchodonosor. v.**

pl vero eos q̄ credidissent loco ⁊ tēplo qd̄ p̄niuersus mūdum honorat̄ pro sui ueneratione ⁊ sc̄ritate: ⁊ impossibile omnino esse. **E**t ille p̄ his que habebat in mandatis a rege: dicebat omni genere regi ea deferenda. **Acto. v.**

**C**onstituta autē die intrabat in his heliodorus ordinaturus. Ad modicum uero p̄niuersam ciuitate erat trepidatio. **S**acerdotes autē an̄ altare cū sacerdotibus solis iactauerunt se: ⁊ inuocabāt de celo eum q̄ de depositis legē posuit: vt̄ his q̄ deposuerāt ea salua custodiret. **H**āp̄o q̄ uideret summi sacerdotis vultū: mēte uulnerabat. Facies em̄ et color imutatus: declarabat infnū animi dolorē. Circūfusa em̄ erat viro mesticia q̄dā et horro: corporis: p̄ q̄ manifestus aspicientibus dolor cordis ei⁹ efficiebat. Alij etiaz gregatim de domib⁹ cōfluebāt publica supplicatione obsecrātes: p̄ eo q̄ in cōtemptus locus esset venturus. **Le. vi.**

**A**licteq̄ mulieres cilicis pect⁹ ⁊ plateas cōfluebāt: s̄ ⁊ ḡgines q̄ p̄clusē erāt p̄currēbāt adoniam alie autē ad muros: q̄dā uero

p̄ fenestras aspiciebant: uerse autē ptendentes man⁹ in celū deprecabantur. Erat autē misera cōmixte multitudo dñis ⁊ magni sacerdotis in agone constituti expectatio. **E**t hi quidē inuocabāt oipotentē deū: vt̄ credita sibi: his qui crediderant cum oi integritate conseruarent. **Le. vii.**

**H**eliodorus autē qd̄ de creuerat p̄sciebat: eodē loco ip̄e cū satellitib⁹ circa erariuz p̄sens: sed sp̄is oipotentis dei magnaz fecit sue ostensionis euidentiā: ita vt̄ oēs q̄ ausi fuerant parere ei ruentes dei uirtute i dissolutionē ⁊ formidīnē uerterentur. Apparuit em̄ illis qdāz equus terribilē habēs sessorē optimis opimentis adornatus: isq̄ cū impetu heliodoro priores calces elisit.

**Q**ui autem ei sedebat uidebat arma habere aurea. Alij etiā apparuerunt duo iuuenes ḡtute decori optimi gloria/ speciosiq̄ amictus: q̄ circūsteterūt eū ⁊ ex vtraz p̄ flagellabāt: sine intermissione mult⁹ plagis ḡberātes. **Le. viii.**

**S**ubito autem heliodorus concidit in terrā: eūq̄ multa caligine circūfusum rapuerunt: atq̄ in sella



gestatoria positū elecerunt  
 Et is q̄ cū multis cursorib⁹  
 ac satellitib⁹ p̄dictū ingres-  
 sus est erariū portabat nul-  
 lo sibi auxiliū ferere: manife-  
 sta cognita dei p̄tute. Et ille  
 quidē per diuinā p̄tutē iace-  
 bat mut⁹ atq; oī spe ⁊ salute  
 priuatus. Ibi autē dñm bene-  
 dicebāt q̄ magnificabant lo-  
 cum suū ⁊ templum quod  
 paulo ante timore ac tumultu  
 erat pleni⁹: apparenē om-  
 nipotente domino gaudio ⁊  
 letitia implet⁹ est. Tu autē.

**Nota q̄ secundū regulam**  
 post kalēdas Nouēbris siue  
 post festū oīm sc̄dōꝝ semp̄ di-  
 ctm⁹ priuatis noctib⁹ ad no-  
 cturnos tres lectiones Si q̄  
 ip̄m festū aut kalēde fuerint  
 tñ quita feria aut post q̄ tūc  
 hysto. Aldi dñm. nōdum est  
 ip̄osita de hystoria p̄cedenti  
 tres lectiōes ⁊ tria p̄ria pri-  
 uatis noctib⁹ inter festum et  
 dñicā currentib⁹ s̄ant seruāda  
 Si autē ip̄m festū aut kalēde  
 fuerint i. iiii. se. aut añ tūc in  
 p̄cedētī dñicā ip̄onēda est hysto-  
 ria Aldi dñm. s̄ tñ priua-  
 tis noctib⁹ inter ip̄am dñicā  
 ⁊ festū currentib⁹ adhuc p̄ti-  
 nuēda est lectiō breuis cū bre-  
 ui p̄rio de cōi tēporis. Post  
 festum autē siue kalēdas tres

lectiones cū tribus p̄ijs de  
 ipsa hysto. Aldi dñm. singu-  
 lis priuatis noctib⁹ p̄soluunt  
**Officis dieb⁹ a kalēdis no-**  
**uo seruaf. Adref. R. Aduro**  
**tuo. et infra. v. Ad mgt̄ añ.**  
 Uidi dñm sedentem sup so-  
 liū excellsum ⁊ plena erat oīs  
 terra maiestate ei⁹ ⁊ ea q̄ sub  
 ip̄o erāt replebāt tēplū. añ.  
 Sup muros tuos hierusalē  
 p̄stitui custodestota die ⁊ to-  
 ta nocte nō tacebūt laudare  
 nomē dñi añ. Qui celoz cō-  
 tines thronos ⁊ abyssos itu-  
 deras dñe rex regū / mōtes pō-  
 deras terrā palmo cōcludis  
 exaudi nos deus i gemitib⁹  
 nr̄is añ. Sustinuim⁹ pacē ⁊  
 nō venit dñe q̄siuim⁹ bona ⁊  
 ecce turbatio cognouimus  
 dñe pctā nr̄ane in eternū ira-  
 scaris nobis deus israel ar.  
 Aduro tuo iexpugnabili cir-  
 cūcige nos dñe ⁊ armis tue  
 potētie p̄tege nos semp̄ de⁹  
 nr̄. An. i. noc. R. i. Aldi do-  
 minū sedentē sup solū excel-  
 sum ⁊ eleuatum ⁊ plena erat  
 oīs terra maiestate eius. Et  
 ea q̄ sub ip̄o erant replebant  
 tēplū. Seraphi stabāt su-  
 per illud sex ale vni ⁊ sex ale  
 alteri. Et ea q̄. R. ii. Aspice  
 dñe de sede sancta tua ⁊ co-



gita de nobis iclina de me  
aurē tuā et audi. **A**peri ocu-  
los tuos et vide tribulationē  
nostram. **R.** Non em̄ in iustifi-  
cationib⁹ nostris prosterni-  
mus p̄ces ante faciē tuā sed  
in miserationibus tuis mul-  
tis. **Aperi.** **R. iii.** Aspice do-  
mine qz facta est desolata ci-  
uitas plena diuitijs/ sedet in  
tristitia dñi gentiū. Nō est q̄  
cōsoletur eā nisi tu deus. **R.**  
Plorans plorauit in nocte et  
lachryme ei⁹ in maxillis ei⁹.  
Non est. **R. iiii.** Sup muros  
tuos hierusalē constitui cu-  
stodes. Tota die et nocte nō  
tacebunt laudare nomē dñi.  
**R.** Qui reminiscimini domi-  
ne taceatis et ne detis silen-  
tium ei. Tota. **R. ii. noct.**  
**R. v.** Aduro tuo inerpugna-  
bili circūcinge nos domine  
et armis tue potentie p̄tege  
nos semp. Libera dñe deus  
isrl̄ clamātes ad te. **R.** Erue  
nos i mirabilibus tuis et da  
gloriā nomini tuo. Libera.  
**R. vi.** Sustinuimus pacē et  
nō venit quesuimus bona et  
ecce turbatio cognouim⁹ do-  
dñe peccata nostra. Non im-  
perpetuus oblitiscaris nos.  
**R.** Peccauimus cum patri-  
bus nostris iniuste egim⁹ ini-  
quitatē fecimus. Non imp.

**R. vii.** Misit dñs angelū suū  
et clusit ora leonū Et nō me-  
ptaminauerūt qz corā eo iu-  
stitia inuēta est in me. **R.** Mi-  
sit de⁹ miam suā et veritatem  
suā aīaz meā eripuit de me-  
dio catulorū leonum. Et nō.  
**R. viii.** Angustie mihi sunt  
vndiqz et quid eligaz ignoro.  
Abeli⁹ est mihi icidere i ma-  
nus hoīm q̄ derelinqre legē  
dei mei. **R.** Si em̄ hoc egero  
mors mihi est/ si autē nō ege-  
ro nō effugā man⁹ vestras.  
Abeli⁹. **R. iii. noct. R. te.**  
Laudabilis pp̄ls Quē dñs  
exercituum benedixit dicens  
opus manū meaz tu es he-  
reditas mea israel. **R.** Bea-  
ta gens cui⁹ est dñs de⁹ ei⁹  
populus quē elegit i heredi-  
tatē sibi Quē. **R. r.** Bedimet  
dñs populū suū et liberabit  
eos et venient et exultabūt in  
monte sion et gaudebunt de  
bonis dñi sup frumēto vino  
et oleo. Et vltra nō esurient.  
**R.** Erigz aīa eorū quasi ort⁹  
irrigu⁹. Et vltra. **R. r.** A fa-  
cie furoris tui de⁹ cōturbata  
est oīs terra s; tu dñe misere-  
re. Et ne facias cōsumatio-  
nē. **R.** Couerte nos de⁹ salu-  
tariis nri et auerte iram tuā a  
nobis. Et ne. **R. xii.** Fluct⁹  
tui sup me trāsierūt et ego di



xi expulsus sū ab oculis tu-  
is. Putas videbo tēplū san-  
ctū tuū. **¶** Abyssus vallauit  
me et pelag<sup>9</sup> coopuit caput  
meum. Putas. **¶** **Hor.** In  
prima dñica. **¶** **Houēbris** **re-**  
**rit festo ipedita partiū lectō-**  
**nes subscripte i duas noctes**  
**priuatas.** **¶** **Dñica prima**  
**Houēbr.** si vacet lectō prima  
**¶** **Incipit ezechiel ppheta.**

**¶** Factū est tricesimo  
māno in quarto i quinta  
mēsis: cū essem in medio ca-  
ptiuoz iuxta fluuū chobar:  
apti sunt celi et vidi visiones  
dei. In quinta mēsis ipē ē an-  
nus quit<sup>9</sup> trāsmigratiōis re-  
gis ioaki: factū est verbū dñi  
ad ezechiel filiu; buzi sacer-  
dotē i terra chaldeozū secus  
flumē chobar. Et facta ē su-  
per eū ibi manus dñi. **¶** Et  
vidi: et ecce ventus turbinte  
veniebat ab aq̄lone: et nubes  
magna et ignis inuoluēs. Et  
splēdo: in circuitu eius: et de  
medio ei<sup>9</sup> quasi spes electri:  
id est de medio ignis. **¶** **Re. ii.**

**¶** In medio ei<sup>9</sup> simili-  
tudo quattuor aialū  
et hic aspect<sup>9</sup> eoz. Similitudo  
hoīs in eis. Et quattuor fac-  
ies vnt: et quattuor penne vnt.  
Et pedes eozū pedes recti:  
et plāta pedis eoz quasi plā-

ta pedis vituli: et scintille q̄si  
aspect<sup>9</sup> eris candēris. **¶** Et  
man<sup>9</sup> hoīs sub pēnis eoz in  
quattuor partib<sup>9</sup>: et facies et  
pēnas p quattuor partes ha-  
bebant: iūcteq; erāt pēne eoz:  
rum alterius ad alterū. Non  
reuertebantur cum incide-  
rent: sed vnūquodq; ante fa-  
ciem suā gradiebat. **¶** **Re. iii.**

**¶** Similitudo autē vultus  
eoz. Facies hoīs et fa-  
cies leonis a dextris ipsozū  
quattuor: facies autē bouis a  
sinistris ipsoz quattuor: et fa-  
cies aquile desup ipoz quat-  
tuor. Et facies et pēne eozū  
extēte desup. Due pēne sin-  
guloz iūgebant: et due tege-  
bāt corpora eoz. **¶** Et vnū-  
quodq; eoz corā facie sua abu-  
labat. Ubi erat ipet<sup>9</sup> spūs il-  
luc gradiebant: nec reuerte-  
bant cū abularēt. Et similitu-  
do aialū et aspectus eoz q̄si  
carbonū ignis ardētū: et q̄si  
aspectus lampadarū. **¶** **Re. iii.**

**¶** Ecce ratio discurrens  
in medio aialū splen-  
dor ignis et de igne fulgur  
egrediēs. Et aialia ibāt et re-  
uertebant: in similitudinē ful-  
guris choruscantis. Cūq; as-  
picerē aialia: apparuit rota  
vna sup terrā iuxta aialia ha-  
bens quattuor facies. Et aspe-



ctus rotarū et opus earū quasi  
visio maris: et vna similitudo  
ipsarū quattuor: et aspectus  
earū et opera quasi sit rota in  
medio rote. Per quattuor par-  
tes earū eūtes ibant: et nō re-  
uertebant cū ambularent. **lv.**

**S**atura quoque erat ro-  
tis et altitudo et horri-  
bilis aspectus: et totū corpus  
plēnū oculis in circuitu ipa-  
rū quattuor. Cūq; ambularent  
aialia ambulabant pariter et  
rote iuxta earū: et cū eleuarent  
aialia de terra: eleuabantur  
simul et rote. Quocūq; ibat  
spūs: illuc eūte spiritu et ro-  
te pariter eleuabātur sequē-  
tes eū. Spūs enim vite erat in  
rotis. Cū euntibus ibāt et cū  
stantibus stabant: et cū eleua-  
tis a terra pariter eleuabant  
et rote sequentes ea: quia spiri-  
tus vite erat in rotis. **lc. vi.**

**E**t similitudo super ca-  
put aialium firmamenti  
quasi aspectus cristalli horri-  
bilis: et extenti sup capita co-  
rum desup. Sub firmamen-  
to autē penne eorū erecte alte-  
rius ad alterū. Unum quodque  
duabus alis velabat corpus  
suum: et alterum similiter vela-  
batur. Et audiebā sonū ala-  
rum quasi sonū aquarū mul-  
tarū: quasi sonū sublimis dei

Cū ambularent quasi sonus  
erat multitudinis: et vt sonus  
castrorū. Cūq; starent dimit-  
tebant pēne eorū. Nā cū fie-  
ret vox sup firmamentū quod  
erat sup caput eorū: stabant  
et submittebant alas suas.

Et super firmamentū quod  
erat imminens capiti eorū  
quasi aspectus lapidis saphi-  
ri similitudo throni: et super  
similitudinē throni similitudo quasi  
aspectus hoīs desup. **lcc. vii.**

**E**t vidi quali speciem  
electri: et velut aspectū  
ignis intrinsecus per circuitū  
a lumbis eius et desuper: et a  
lumbis eius usque deorsum vis-  
di quasi speciem ignis splendē-  
tis in circuitu velut aspectū  
arcus cum fuerit in nube in  
die pluuie. Hic erat aspectus  
splendoris per girum. Hec vi-  
sio similitudinis glorie dñi.

Et vidi et cecidi in facie meā  
Et audiui vocem loquentis:  
et dixit ad me. Fili hominis  
sta super pedes tuos: et lo-  
quar tecum. Et ingressus est  
in me spiritus postquam locutus  
essim tibi: et statuit me supra  
pedes meos. **lectio. viii.**

**E**t audiui ad me loquen-  
tem et dicentē. Fili ho-  
minis: mitto ego te ad filios  
israel: ad gētes apostatrices



que recesserūt a me. Patres  
eorū p̄uaticati sunt pactum  
meū vsq; ad diē hanc: et filij  
dura facie ⁊ indomabili cor:  
de sūt ad quos ego mitto te.

Et dices ad eos. Hęc dicit  
dñs deus: si forte vel ipsi au-  
diant ⁊ si forte quiescāt quia  
domus exasperans est: ⁊ sci-  
ent q; p̄pheta fuerit i medio  
eorū. Tu ergo fili hominis  
ne timeas eos neq; sermōes  
eorū metuas: qm̄ increduli  
et subuersores sunt tecus: et  
cum scorpionibus habitas.  
Verba eorum ne timeas: ⁊ et  
vult⁹ eorū ne formides: quia  
dom⁹ exasperās ē. Quōrū ḡ  
v̄ba mea ad eos si forte au-  
diāt ⁊ quiescāt: qm̄ irritato-  
res sunt. ¶ **Alia dñica. l. c. j.**

**Incipit daniel propheta.**

**A**nno tertio regni loa-  
hum regis iude vēit na-  
buchodonosor rex babilōis  
hlerim ⁊ obsedit eā: ⁊ tradi-  
dit dñs in manu ei⁹ ioakim  
regē iude ⁊ partē vasorū do-  
m⁹ dei ⁊ asportauit ea in ter-  
rā sēnaar in domū dei sui: et  
vasa intulit i domū thesauri  
dei sui. ¶ Et ait rex affanas  
p̄posito eunuchorū suorū vt  
introduceret de filiis isrl̄ et  
de femine regio et tyrānorū  
pueros in quibus nulla esset

macula decoros formarē et  
ditos oi sapiētia/cautos sci-  
entia/et doctos disciplina: ⁊  
q̄ possent stare in palatio re-  
gis: vt doceret eos lras ⁊ lin-  
guam chaldeorū. **l. c. ii.**

**E**st tunc eis rex ano-  
nā p̄ singulos dies de  
cibus suis ⁊ de vino vñ bibe-  
bat ip̄e: vt enutriti trib⁹ an-  
nis postea statēt in cōspectu  
regis. Fuerūt ergo iter eos  
de filiis iuda daniel anani-  
as misael et azarias. ¶ Et

imposuit eis p̄positus eu-  
nuchorū nomina: ⁊ daniel  
balthasar: ananie sidrac/ mi-  
sael misac / et azarie abde-  
nago. P̄posuit autē daniel  
in corde suo ne pollueretur  
de mensa regis neq; de vino  
pot⁹ ei⁹: ⁊ rogauit eunuchorū  
p̄positū ne cō: aminaret  
Dedit autē de⁹ danieli grām  
⁊ miam in cōspectu p̄cipis

**E** ait eunuchorū  
p̄cipis eunuchorū ad  
danielē. Timeo ego dñs me-  
um regē q̄ cōstituit vobis ci-  
bū et potū: q̄ si viderit vult⁹  
vros macilētiorez p̄e ceteris  
adolescētib⁹ cocuis vris  
cōdēnabit caput meū regi

¶ Et dixit daniel ad mala-  
sar quē cōstituerat princeps  
eunuchorū sup danielē ana-  
15. ii.



niā misaelē & azariā. Tenta nos obsecro suos tuos diebus decē / & denē nobis legumina ad vescendū & aqua ad bibēdū: & tēplare vult? nostros & vult? puerorū q̄ vescitur cibo regio: & sicut videris facies tū seruis tuis. **Ec. iiii.**

**Q**ui audito sermone huiusmodi: tētauit eos diebus decē. Post dies autē decem apparuerunt vultus eorū meliores & corpulentiores: & corpulentiores res: & p̄ oib? pueris q̄ vesciebantur cibo regio. **P**orro malazar tollebat cibaria & vinum pot? eorū: & dabatq; eis legumina. Pueri autē his de dit de? sciētia & disciplinā in oī libro et sapientia: danieli autē intelligentiā omnium visionum et somniorū. **Ec. v.**

**Q**uādo completis itaq; diebus post quos dixerat rex: vt introducerent: & introduxit eos p̄posit? eunuchorū in p̄spectu nabuchodonosor: Cūq; locutus fuisset eis rex: nō sūt iuenti de vniuersis talis et azarias. Et steterunt in p̄spectu regis: & omne hūmilitate & intellect? qd̄ sciscitatur est ab eis rex: iuenit i eis decuplū sup̄ cūctos ariolos et magos q̄ erāt i vniuerso re-

gno ei?. Fuit autē daniel vsq; ad annū primū cyri regis. **Ec. vi.**

**I**n anno sc̄do regni nabuchodonosor: vidit cōterrit? ē spūs ei?: & somniū ei? fugit ab eo. Precepit ergo rex vt puocarent arioli & magi & malefici et chaldei: vt indicarent regi somnia sua. Qui cū venisset steterit corā rege: & dixit ad eos rex. At: di somniū? & mēte p̄sup? ignoro qd̄ videri. Rēderūtq; chaldei regi synace. Rex itē septem mēsiū viuit. Sic somniū suis tuis et interpretationē ei? indicabit.

**Ec. vii.** Rex ait chaldeis. Sermo recessit a me. Nisi indicauerit mibi somniū & cōiecturā ei?: pibitis vos & domus v̄re publicabunt. Si autē somnium & cōiecturā ei? narraueritis: premia & dona & honorē multū accipietis a me. Sōniū igit & interpretationem eius idicate mibi. Rēderūt sc̄do atq; dixerūt. Rex somniū dicat suis suis: & interpretationē ei? indicabim?. Rēspōdit rex et ait. Certe nolui q̄ tps redimitis: scientes q̄ recesserit a me sermo. Si ergo somniū nō indicaueritis mibi: vna est de vobis sentē-



etia? q̄ interpretationē quoq̄ fallacē z deceptiōe plenā cōposueritis: vt loquamini mihi donec t̄ps̄ pertransseat Sōnū itaq̄ dicite mihi: vt sciam q̄ interpretationē quoq̄ ei⁹ verā loquamini. **l. viii.**

**R**espōdētes ergo chal dei corā rege dixerūt Non ē homo sup̄ terrā q̄ sermōnē tuū rex possit implere sed neq̄ regū quisq̄ magn⁹ et potēs p̄bz huiuscemodi sciscitaf ab omi ariolo z mago et chaldeo. Sermo enim quē tu rex queris grauis est nec reperiet quisq̄ q̄ dicet illū i cōspectu regis except⁹ dūs quorū nō est cū hoibus cōuersatio. Quo audito rex in furore z in ira magna p̄cepit vt perirent omnes sapientes babilonis. **Alia dominica. Lectio prima.**

**I**ncipit osee propheta. **U**erbū dñi quod factū ē ad osee filiū beeri in dieb⁹ ozie ioathā achaz̄ ezechie regū iuda: et in diebus hieroboam filii ioas regis israel. P̄ncipium loquendi dñi i osee. Et dixit dñs ad osee. Uade sume tibi vxores z fornicationū: fac tibi filios fornicationū: quia fornicās fornicabilē terra a domino.

**E**t abiit z accepit gomier filiā debelaim z concepit et peperit filiū. Et dixit dominus ad eū. Uoca nomē eius iezrahel. Quia adhuc modicū z visitabo sanguinē iezrahel super domū iehu: et quiescere faciam regnū domus israel. Et in illa die cōterā arcū israel: ivalle iezrahel. **Le. ii.**

**E**t concepit adhuc et peperit filiam. Et dixit ei. Uoca nomē eius absq̄ mīa. Quia nō addā vltra misereri domui israel: sed oblivione obliuiscar eorū. **Et** domui iuda miserebor z saluabo eos in dño deo suo: et nō saluabo eos in arcu z gladio et in bello et in equis et in equitibus. Et ablactauit eam q̄ erat absq̄ mīa. **lec. iiii.**

**E**t cōcepit z peperit filiū. Et dixit ei. Uoca nomē ei⁹ non populus me⁹. Quia vos non populus meus estis: ego nō ero vester de⁹. Et erit numerus filiorū israel quasi arena maris q̄ sine mēsurā est: et nō numerabit eis non populus meus vos dicef eis filii dei viuetis. Et cōgregabunt filii iuda et filii israel pariter et ponēt sibi met caput vnum: et ascen-



dent de terra: quia magnus  
dies israel. **Lectio. iiii.**

**D**icite fratribus vris  
populus me<sup>9</sup> et soto  
ri vestre misam cōsecuta. In  
dicite matres vestrā iudica  
te: quoniā ip̄a nō vxor mea/  
et ego nō vir eius. Auferat  
fornicatiōes suas a facie sua  
et adulteria sua de medio be  
rū suorū: ne forte expoliē eā  
nudā et statuā eam s̄m diem  
natiuitatis sue: et ponā eam  
quasi solitudinem et statuay  
eam velut terrā inuiam et in  
terficiam eam sicut et filioz  
ill<sup>9</sup> nō miserebor: quia filii for  
nicationum sunt: quia forni  
cata est mater eorū. ¶ Con  
fusa est que concepit eos: qu  
dixit. Adam post amatores  
meos que dant panes mihi:  
et aquas meas/et lanā meā/  
et linū meum oleum meum  
et potum meum. **Lectio. v.**

**P**ropter hoc ecce ego  
sepiā viā tuā spinis et  
sepiā eam maceria. Et semi  
tas suas nō inueniet: et sequet  
amatores suos et nō appre  
hendet eos: et q̄ret eos et nō  
inueniet. Et dicit. Adā et re  
uertar ad virū meū priorem:  
quod bene mihi erat tunc mag  
is nunc. Et hec nesciuit: et  
ego dedi ei frumētum/vinum

et oleū et argētū multiplicā  
ul ei et aurū: quod fecerunt baal  
Zababo cōuertar et sumiam  
frumētū meū in t̄pe suo et vi  
nū meū in t̄pe suorū et libera  
bo lanā meā et linū meū que  
optebāt ignominia<sup>9</sup>. **L. vi.**

**A**t nūc reuelabo sul  
ticiam eius in oculis  
amatorū ei<sup>9</sup>: et vir non eruet  
eam de manu mea. Et cessa  
re faciā oē gaudiū eius: solē  
nitatē ei<sup>9</sup>/neomeniā ei<sup>9</sup> sab  
batū eius: et oīa festa tēpo  
ra eius. Et corūpam vineay  
ei<sup>9</sup> et ficū ei<sup>9</sup>: de quibus dixit  
mercedes he mee sunt: quas  
dedit mihi amatores mei.  
Et ponā eā in saltū: et com  
edet eam bestia agri. Et visi  
tabo super eaz dies baalim  
quibus accendebat incensum  
et ornabatur iāure sua: mo  
nili suorū et ibat post amato  
res suos: et mei oblitiscēbat  
dicit dominus. **Lectio. vii.**

**P**ropter hoc ecce ego  
lactabo eā: et ducā eā  
in solitudinē. Et loqr̄ ad cor  
eius: et dabo ei vinitores ei<sup>9</sup>  
ex eodē loco: et vallem achor  
ad aperiendam spem. Et ca  
net ibi iuxta dies iuuentutis  
sue: et iuxta dies ascensiois  
sue de terra egypti. Et erit  
in die illo ait domin<sup>9</sup> voca



bit me vir meus: et non voca-  
bit me ultra baalim. Et au-  
ferā noīa baalim de ore ei⁹  
et nō recordabitur ultra no-  
minis eorū. Et percussit eis  
fedus in die illa: cum bestia  
agri et cum volucre celi et cū  
reptili terre. Et arcū et gla-  
dium et bellū contera de ter-  
ra: et dormire eos faciam si-  
ducialiter. **Lectio viii.**

**E**t sponsabo te mihi in  
sepiternā: et sponsabo  
te mihi in iustitia et in iudi-  
cio et in misericordia et miserationi-  
bus. Et sponsabo te mihi in  
fide: et scies quia ego deus. Et  
erunt in die illa exaudias di-  
cit deus. Exaudiam celos et  
illi exaudiet terram: et terra  
exaudiet triticū et vinum et  
oleū: et hec exaudiet israel.  
Et seminabo eā mihi in ter-  
rā: et miserebor eius quia fuit  
absque misericordia. Et dicam non po-  
pulo meo popul⁹ me⁹ es tu:  
et ipse dicet deus me⁹ es tu.

**Alia dñica. Lectio p̄ia.**  
**Incipit ionas propheta.**

**E**t factū est verbū do-  
mini ad ionam filium  
amathi dicens. Surge et va-  
de in ninivem civitatē gran-  
dē et predica in ea: quia ascē-  
dit malicia eius coram me.  
Et surrexit ionas: et fugit

ret in tharsis a facie domini.  
Et descendit ioppen: et inve-  
nit navē euntem in tharsis.  
Et dedit nautū ei⁹: et descē-  
dit in eā ut iret cū eis in thar-  
sis a facie dñi. **¶** Quis autē  
misit ventū magnū in mare:  
et facta est tēpestas magna  
in mari: et navis periclitaba-  
tur cōteri. Et timuerūt nau-  
te: et clamaverūt viri ad de-  
um suū: et miserūt vasa quę  
erāt in navi in mare ut alle-  
viaretur ab eis. Et ionas de-  
scēdit ad interiora navis: et  
dormiebat sopore gravi. Et  
accessit ad eum gubernator:  
et dixit ei. Quid tu sopore de-  
primeris? Surge iuoca de-  
um tuū: si forte cogitet de⁹  
de nobis et nō peream⁹. **¶**

**E**t dixit vir ad collega-  
sū. Venite et mittam⁹  
sortes: et sciam⁹ quare hoc  
malū sit nobis. Et miserunt  
sortes: et cecidit sortis super  
ionā. Et dixerunt ad eū. In-  
dica nobis cuius causa ma-  
lū istud sit nobis. **¶** Quod  
opus tuū quia terra tua: et quo  
vadis? vel ex quo populo es  
tu? Et dixit ad eos. Hebre-  
us ego sū: et dñm deum celli  
ego timeo quia fecit mare et ter-  
ridā. Et timuerūt viri timo-  
re magno: et dixerūt ad eū.  
Th: liii.



Quid hoc fecisti? Cogno-  
rūteī viri q̄ a facie dñi fuge-  
ret; q̄ idicauerat eis ionas?

**E**t dixerunt ad Iō-  
nā. Quid faciemus  
tibi? cessabit mare a nobis?  
Et mare ibat et intumescē-  
bat. Et dixit ad eos. Tollite  
me et mittite in mare; et cessa-  
bit mare a vobis. Scio enim  
ego; quoniam propter me hec tempe-  
stas gradis super vos. Et re-  
mitgabāt viri ut reuerterent  
ad aridam et non valebant  
quia mare ibat et intumescē-  
bat super eos. **E**t clama-  
uerunt ad dominū; et dixerūt.  
Quæsumus dñe ne peream?  
In anima viri istius; et ne des  
super nos sanguinē innocen-  
tē; quia tu dñe sicut voluisti fe-  
cisti. Et tulerūt ionam et mi-  
serunt in mare; et stetit mare  
a feruore suo. Et timuerūt  
viri timore magno dñm; et  
immolauerūt hostias domi-  
no; et vouerūt vota. Et præ-  
parauit dñs pisci; et erat  
vt deglutiret ionas. Et erat  
ionas in ventre piscis; tribus  
diebus et tribus noctibus. **Leuit.**

**E**t orauit ionas ad  
dñm deū suū de ven-  
tre piscis et dixit. Clamauit  
de tribulatione mea ad do-  
minū et exaudivit me. De vē-

tre inferi clamant; et exaudi-  
sti vocē meā. Et piecisti me  
in profundum in corde ma-  
ris; et flumen circumdedit me.  
Omnes gurgites tui et fluctus  
tui super me transierunt;  
et ego dixi. Abiectus sum a  
conspectu oculorum tuorum;  
uerū tamen rursus video  
templum sanctū tuū. **E**t cir-  
cūdederunt me aque usque ad  
animā meā; et abyssus vallauit  
me; pelagus operuit caput  
meū. Ad extrema montium  
descendi; terre vectes cœli  
ferunt me ferentū; et subleua-  
bis de corruptione vitæ meæ  
dñe deus meus. Cū angustia-  
retur in me anima mea dñi  
recondatus sum; vt veniat ad  
te oratio mea ad templū sanctū tu-  
um. Qui custodiunt vanitates;  
frustra miām suā dere-  
linquēt. Ego autē in voce lau-  
dis imolabo tibi quicquid volui  
reddā pro salute mea dño. Et  
dixit dñs pisci; et euomit io-  
nam in aridam. **Leuitio. v.**

**E**t factū ē x̄p̄i dñi ad  
ionas secūdo dicens.  
Surge; et vade in ninuē ciui-  
tatē magnā; et prædica i ea præ-  
dicatōes quā ego loquor ad te.  
Et surrexit ionas; et abiit in  
ninuē iuxta x̄bū dñi. Et ninuē  
erat ciuitas magna ite-



nere dierū trīū. Et cepit lo-  
nas introire ciuitatē itinere  
dsei vni? et clamauit et dixit.  
Adhuc q̄draginta dies: et ni-  
niue subuertet. Et crediderūt  
viri ninuite in dño: et pdica-  
uerūt ieiunū: et vestiti sunt  
saccis a maiore vsq; ad mi-  
norē. Et puenit verbū ad re-  
gem ninie.

Lectio. vi.

**E**t surrexit rex de so-  
lio suo: et abiecit vesti-  
mentū suū a se: et indutus est  
sacco et sedit in cinere: et cla-  
mauit et dixit i ninie ex ore  
regis et principū ei? dicēs.  
Hōies et iumēta et boues et  
pecora nō gustēt q̄c̄q; nec pa-  
scant: et aquā nō bibāt: et ope-  
riant saccis hōies et lamen-  
ta clament ad dominū in for-  
titudine: et cōuertat vir a via  
sua mala: et ab iniquitate q̄  
est in manibus eorū. Quis  
scit si cōuertatur et ignoscat  
deus et reuertat a furore ire  
sue: et nō peribimus? Et vl-  
dit deus opera eorū quia cō-  
uersi sunt de via sua mala: et  
misertus est deus super ma-  
licia quā locut⁹ fuerat vt fa-  
ceret eis: et non fecit. **Ps. vii.**

**E**t afflictus est ionas  
afflictione magna: et  
tratus est et orauit ad domi-  
nū: et dixit. Obsecro domi-

ne: nunquid non est hoc ver-  
bum meū cum adhuc essem  
in terra mea? Propter hoc  
preoccupauit vt fugerem in  
tharsis. Scio enim quia tu  
de⁹ clemēs et misericors es  
patiens et multe miseratōis:  
ignoscens sup maliciam. Et  
nūc dñe tolle queso animam  
meam a me: quia melior est  
mihi mors q̄ vita. Et dixit  
dñs. Putasne hñ trasceris  
tu: Et egressus est ionas de  
ciuitate: et sedit contra orien-  
tem ciuitatis. Et fecit sibi:  
met ibi umbraculum: et ses-  
debat subter illud in umbra  
donec videret quid accide-  
ret ciuitati. **Lectio. viii.**

**E**t preparauit dñs de-  
us hederam: et ascendit  
super caput ione vt eēt um-  
bra sup caput ei?: et ptege-  
ret eū. Laborauerat em̄. Et  
letat⁹ est ionas sup hederā  
letitia magna. Et pavit de⁹  
vermē ascensu dilucali i cra-  
stinū: et percussit hederā et era-  
ruit. Et cuz ortus fuisset sol  
pcepit dñs vento calido et  
vienti: et percussit sol sup ca-  
put ione et estuabat: et peti-  
uit a se sue vt moreret. Et di-  
xit. Melius est mihi mori q̄  
vivere. Et dixit dñs ad io-  
nā. Putasne hñ trasceris tu



## Liber Sophonie

super hederā: Et dixit. Be-  
ne irascor ego usq; ad mortē  
Et dixit dominus. Tu do-  
les super hederam in qua nō  
laborasti nec fecisti vt cresce-  
ret q̄ sub vna nocte nata est ⁊  
sub vna nocte periit: ⁊ ego  
nō parcā niniue ciuitati ma-  
gne in qua sunt plusq; centū  
viginti milia hoīm q̄ nesciūt  
qd sit inter dexteram et sini-  
strā suā et tumenta multa:

**Alia dñica. Lec. 1. Inci-  
pit Sophonias propheta.**

**U**erbū dñi qđ factū est  
ad Sophoniā filiū chu-  
si filij godolie filij amasie fi-  
lij ezechie in dieb; iorle filij  
ammon regis iuda. **Cōgre-  
gās** ⁊ gregabo omnia a facie  
terre dicit dñs: ⁊ cōgregans  
hoīem ⁊ pec; ⁊ gregās vola-  
tilia celi et pisces maris. Et  
ruine impior; erunt: ⁊ dispa-  
dam hoīes a facie terre di-  
cit dñs. **Et** extēdā manū  
meā sup iudā ⁊ sup oēs ha-  
bitantes hierlm: ⁊ disperdā  
de loco hoc reliq; baal et  
noīa edituor; euz sacerdoti-  
bus; et eos q̄ adorant sup te-  
cta militiā celi ⁊ adorāt ⁊ iu-  
rant in dño ⁊ iurant in mel-  
chon: ⁊ qui auertūt de posi-  
tergum domini: ⁊ qui nō q̄-  
sierūt dñm: nec inuestigauē-

rit eum. Tu autē. **Lectio. II.**

**S**ilete a facie dñi def: q; iuxta est dies dñi.  
**Et** preparauit dñs hostiaz; et scificauit vocatos suos.  
**Et** erit in die hostie dñi visitabo sup principes et sup filios regis ⁊ sup oēs q̄ indu-  
ti sūt veste peregrina. **Et** visitabo sup oēm q̄ arroganter ingredit sup lumen in die illa: q̄ cōplent domū dñi del sui iniquitate ⁊ dolo. Et erit in die illa dicit dñs vox clamoris a porta piscium ⁊ vlu-  
latus a scdā: ⁊ cōtritio magna a collibus. **Lectio. III.**

**U**lulate habitatores iherlm. **Cōtricit** oīs populus chanaā: dispererunt oēs inuoluti argēto. Et erit in tpe illo scrutabor hierlm in lucernis et visitabo super viros defixos i fecibus suis q̄ dicūt i cordib; suis. Nō faciet bñ dñs: et nō faciet male. **Et** erit fortitudo eorū in direptionem: et dom; eorum in desertum. Et edificabunt domos et non habitabunt: et plantabunt vineas ⁊ nō bibēvini eaz. **Tu. Eccl. I.**  
**I**uxta est dies dñi magnus: iuxta est ⁊ velox nimis. **Uox** diei dñi amara: tribulabit ibi fort; dies



tre dies illar dies tribulatio-  
nis et angustie/ dies calami  
tatis z miserie/ dies tenebra  
rum et caliginis/ dies nebu-  
le z turbini: dies tube z cla-  
gorie/ super ciuitates muni-  
tas z sup angulos excelsos.

**E**t tribulabo homines?  
et ambulabunt vt cec: quia  
dño peccauerunt. Et effun-  
detur sanguis eorum sicut  
humus: et corpora eorum si-  
cut stercoza. Sed et argen-  
tum eorum et aurum eorum  
non poterit liberare eos: in  
die ire domini. In igne zeli  
eius deuorabitur omnis ter-  
ta: quia consummationem  
cum festinatione faciet cun-  
ctis habitantib? terrā. Tu.

**A**duenite con- **le. v.**  
gregamini gens non  
amabilis: priusq? pariat ius-  
sio quasi puluerem transeun-  
tem diem: anteq? veniat su-  
per vos ira furoris domini.  
Querite dominum omnes  
mansueti terre: qui iudiciuz  
eius estis operati. Querite  
iustum querite mansuetuz:  
si quo modo abscondamini  
in die furoris domini. Quia  
gaza destructa erit: et asca-  
lon in desertum. Azotum in  
meridie eicient: et accaron  
eradicabitur. **Lectio. vi.**

**T** qui habitatis sunt  
culum maris: gens  
perditorum. Verbum domi-  
ni super vos chanaan ter-  
ra philistinorum: et disper-  
dam te ita vt non sit inhabi-  
tator. Et erit funiculus ma-  
ris requies pastorum: et cau-  
le pecorum. Et erit funicu-  
lus eius qui remanserint de  
domo iuda. Ibi pascentur  
in domibus ascalonis: ad ve-  
speram requiescent. Quia vi-  
sitabit eos dominus de? eo-  
rum: et auertet captiuitatez  
eorum. Audiui opprobriuz  
moab/ et blasphemias filio-  
rum amon que exprobraue-  
runt populo meo: et magni-  
ficati sunt super terminos  
eorum. Tu autē. **Lectio. vii.**

**P**ropterea viuo ego di-  
cit dñs exercituum? de-  
us isrl. Quia moab vt sodo-  
ma erit z filij amon quasi go-  
mora: siccitas spinaz et a-  
cerui salis: z desertū vsq? in  
eternū. Reliquie populi mei  
diripient illos: z residui gen-  
tis mee possidebūt eos. Hoc  
eis eueniet p? supbia sua qua  
blasphemauerunt: z magni-  
ficati sūt sup pplm dñi exer-  
cituum. Horribilis dñs sup  
eos: z attenuabit oēs deos  
terre. Et adorabūt eum vni



de loco suoy oēs insule gen-  
tiū. Sed et vos ethiopes iter  
fecti gladio meo eritis. **L.**

**E**xtendet **lc. viij.**  
Manu suā sup aquilo-  
nēz pdet assur. Et pōet spe-  
ciosam in solitudinē et in in-  
uitū et qñ desertū. Et accu-  
babūt in medio eius greges  
omnes bestie gentiū et ono-  
crotalus et ericius in limin-  
ibus ei⁹ morabunt. Vox can-  
tātis in fenestraz coruus i su-  
perliminari: qm̄ attenuabo  
robur eius. **Hec est ciuitas**  
**gloriosa habitans in confide-**  
**tiā: que dicebat i corde suo.**  
Ego sum: et extra me non est  
alia amplius. Quō facta est  
in desertum et cubile bestie:  
Et q̄ transit p eā sibilabit:  
et mouebit manu suā. **L. a.**

**Nota q. i. dñica post trin-**  
**nitatis qz cadit infra oct. fa-**  
**cramēti nñ cōmemorat ad**  
**vtasqz ves. et laudes. et habet**  
**speciales lectiōes/ euāgelii**  
**et homeliā et orōnē de festo.**

**Orōia dñica post festū sc̄tē**  
**trinitatē. Ad ho. s. uetas ox.**



**C**us in te sperā-  
tū fortitudo ad  
esto pp̄tū iuo-  
cantiōib⁹ nris: et  
qz sine te nihil  
pōt mortalis infirmitas pre-

sta auxilijz gr̄e tue/ vt in eye  
quēdis mādaris tuis et volū-  
tate tibi et actiōe placeam⁹.

Et fa: p do. **Ad bñ. a. l. hō** q̄  
dā erat diues et iduebat pur-  
pura et bysso/ et epulabatur quo-  
tidie splendide/ et erat quidā  
mendic⁹ nōie lazarus q̄ lace-  
bat ad iannā eius vicibus  
plen⁹ cupiēs saturari de mi-  
ctis que cadebant de mensa  
diuitis/ et nemo illi dabat sed  
et canes ventebant et linge-  
bant. vlcera eius alla. **Ad**  
**magt. a.** Factū ē autē vt moze  
ref medic⁹ et portaret ab an-  
gel⁹ in sinū abrahe. **Sc̄ta**

**dñica post trinitatē. Ad ho.**

**S**ras consuetas **Pro.**  
Ancti nois tui dñe ti  
morē parit et amorē fac nos  
habere ppetuū: qz nūq̄ tua  
gubernatiōe destituis/ q̄s in  
soliditate tue dilectiōis isti-  
tuis. Et fa: p **de. ix. Lec. sc̄ti**  
**euāgelij: fm̄ lucā. Cap. xiiij.**

**I**n illo tpe d. i. d. f. l. hō  
quidā fecit cenā magnā  
et vocauit multos. Et misit  
suū suū hora cene dicere in-  
uitatis vt venirēt: qz iā para-  
ta sūt oīa. Et ref. **homel. viij**  
**gregoriū papey de eadē lec.**  
**Hoc distare fr̄es charissimī**  
**iter delicias corpis et cordis**  
**solet: qz corporales delicias**



cū non habent grane deside-  
riū in se accendunt: cū ſō ha-  
bite edunt comedentē ptin⁹  
in faſtidiū p̄ ſatietatē ſunt.  
At contra ſpirituales delictē  
cū nō habent in faſtudio ſunt  
cū vero habent in deſiderio:  
tantocq̄ a comedente āplius  
eſuriunt: q̄to ab eſurire am-  
plius cōmedunt. ¶ In illis  
appetitus placet experiētia  
diſplicet: in iſtis appetitus  
uiliſt eſt et experiētia magis  
placet. In illis appetitus ſa-  
turitatem ſaturitas faſtidi-  
um generat: in iſtis appeti-  
tus ſaturitatē: ſaturitas ap-  
petitum parit. **lectio. x.**

**A**gent em̄ ſpirituales  
delictie deſideruz in  
mēte dū ſatiant: quia quāt⁹  
magis earū ſapor p̄cipit: eo  
ampli⁹ cognoscit q̄ auidius  
amet. Et idcirco non habite  
amari nō poſſunt: quia earū  
ſapor ignoſatur. Quis enī  
amare valeat quod ignoſat:  
¶ Proinde pſalmiſta eos ad-  
monet dicens. Guſtate & vi-  
dere: qm̄ ſuauis eſt dñs. Ac  
ſi aperte dicat. Sūauitatem  
eius non cognocitit: ſi hāc  
minime guſtatis. Sed cibū  
vite ex palato cordis tangi:  
te: vt probantes eius dulce-  
dinē amare valeatis. **lectio. xi.**

**H**is autē hō delicias  
amittit cum i paradifo  
peccauit: extra exiit: os a ci-  
bo eterne dulcedinis clauſit  
¶ Ande nos quocq̄ nati in hu-  
ſus peregrinationis erumna  
huc faſtidiō ſi tā venim⁹ ne-  
ſcimus qd deſiderare debe-  
mus: tantocq̄ ſe ampli⁹ faſti-  
diū nri morib⁹ exaggerat: quā-  
to magis ab eſu illius dulce-  
dinis animus ſe elōgat: et eo  
tā internas delicias nō appe-  
tit: quo eas comedere diu lō-  
geq̄ deſuevit. Faſtudio ergo  
nō tabeſcim⁹ et longa ſedie  
peſte fatigamur: et q̄ guſta-  
re intus nolum⁹ paratā dul-  
cedinē: amamus miſeri foris  
famē noſtrā. Sed ſupna nos  
pletas nec deſerentes ſe de-  
ſerit. Cōreptas em̄ illas des-  
licias ad memorie nre ocu-  
los reuocat: eaſq̄ nobis i p̄-  
miſſione p̄ponit: torporē ex-  
cutit: atq̄ vt faſtidiū nri m re-  
pellere debeam⁹ inuitat. Hā  
hō quidā fecit cenā magnā: et  
vocaui multos. **lectio. xii.**

**Q**uis iſte homo eſt niſi  
ille de quo p̄ prophe-  
tā dicit: et homo eſt et q̄s co-  
gnocit eū: Qui fecit cenam  
magnā: q̄ ſatietatem nobis  
dulcedinis interne prepara-  
uit. Qui vocat mltos ſz pau-



ci venturū qz nō nūq̄ ipsi qui  
 ei p̄ fidē subiecti sunt: eterno  
 ei? puluo male vivēdo p̄tra  
 dicūt. **V**isit autē seruū suū  
 hora cene dicere inuitatis vt  
 venirent. **Q**uid hora cene: ni  
 si finis est mundi: In quo nō  
 mirū nos sumus: sicut iā du  
 dū paul? testat dicens. Nos  
 sum? in quos fines seculorū  
 deuenerūt. Si ergo hora ce  
 ne est iā cū vocamur: tanto  
 minus excusare debemus a  
 cōiūto dei: quāto p̄p̄ quas:  
 se iam cernim? finem mūdi.  
**Q**uo em̄ pensam? qz nihil est  
 qd̄ restat: eo debem? p̄time  
 scere ne tēpus s̄iē qd̄ p̄sso  
 est pereat. **S**equentia sc̄ti  
 euageli? sc̄m̄ lucā. **C**p. xiiii.  
**I**n illo tpe. Dixit se. di.  
 futs: i hō qd̄ fecit ce  
 nā magnā: z vocauit multos.  
 Et misit seruū suū hora cene  
 dicere iuitatis vt venirent: qz  
 iam parata sunt oīa. Et cepe  
 rant simul oēs excusare. **P**ri  
 mus dixit ei. Nullā em̄: z ne  
 cesse habeo exire z videre illā.  
**R**ogo te: habe me excusa  
 tū. Et alter dixit. Iuga boū  
 emi quinqs: z eo probare illa  
**R**ogo te: habe me excusatū.  
 Et al? dixit. **A**xorem duxi:  
 et ideo nō possum venire. Et  
 reuersus seru?: nūciauit hęc

dñio suo. **T**unc irat? pater fa  
 milias: dixit seruo suo. **E**xi  
 cito in plateas et vicos ciuitatis:  
 z pauperes ac debiles  
 cecos z claudos iitroduc  
 huc  
**E**t ait seruus. **D**ñe: factū est  
 vt imperasti: et adhuc locus  
 est. **E**t ait dñs seruo: **E**xi in  
 vias et sepes z compelle in  
 trare: vt impleatur dom? mea.  
**D**ico autem vobis: qz nemo  
 vitorum illorum qui vocati  
 sunt: gustabit cenam meam.  
**A**men. **A**d bñs? an. **H**omo  
 quidam fecit cenam magnā  
 et vocauit multos z misit ser  
 uum suū hora cene dicere in  
 uitas vt venirent qz oīa pa  
 rata sunt illa. **A**d magi an.  
**E**xi cito in plateas et vicos  
 ciuitatis: z paupes ac debiles  
 cecos z claudos p̄pelle iitra  
 re vt impleat domus mea illa  
**L**ectia dñica post trinita  
 te. **A**d horas cōsuetas. **C**p.  
**P**rofectoz in te speran  
 tū de? sine quo nihil  
 est validum nihil sanctū mul  
 tiplica sup nos mīam tuam  
 vt te rectore te duce sic trās  
 eamus p̄ bona t̄palia vt non  
 amittam? eterna. **E**t fat̄ s̄.  
**L**ectio. **L**ectio sc̄ti euageli?  
 sc̄m̄ lucam. **C**p. xv.  
**I**n illo tpe: Erant ap  
 propinquātes ad ierū



publicani et peccatores ut au-  
dient illum. Et murmura-  
bant pharisei et scribe dicen-  
tes: quia hic peccatores re-  
cipit et manducat cum illis.  
Et reliq. **Homelia bti gre-  
gorii pape de eadē lectione.**

**A**siuū tēp<sup>9</sup> qđ corpot meo  
valde contrariū est loqui me  
de expositione euangelij lon-  
ga mora interueniente phri-  
buit sed non quia lingua ta-  
cuit: ardere charitas cessa-  
uit. Hoc etenim dico: qđ apud  
se vnusq̄sq̄ vestrū cognoscit  
plerumq̄ charitas quibus-  
dam occupationibus prepe-  
dita et integra flagrat in cor-  
de et tamen non monstratur  
in opere: quia et sol cū nube  
tegitur non videtur in terra:  
et tamē ardet in celo. **Sic**  
fic esse occupata charitas so-  
let: et intus vim sui ardoris  
exerit: et foris flammās ope-  
ris non ostēdit. Sed qz nunc  
ad loquendū tēpus redit ve-  
stra me studia accedūt: vt mi-  
hi tāto ampli<sup>9</sup> loqui liberat:  
quāto hoc mētes vestre desi-  
derabilius expectant. **Re r.**

**A**d istis i lectiōe enā-  
gelica fratres mei qz  
peccatores et publicani ac-  
cesserunt ad redemptorē no-  
strum: et non solum ad collo-

quendum: sed etiā ad conue-  
scendum recepti sunt. Quod  
videntes pharisei dedignati  
sunt. Ex qua re colligitur qz  
vera iustitia compassionē ha-  
bet falsa iustitia dedignatio-  
nē: quis et iusti soleant recte  
peccatoribus indignari. Sz  
aliud est quod agitur tipo su-  
perbie: aliud quod zelo disci-  
pline. **D**edignantur etenim  
sed non dedignantur: despe-  
rant sed non desperantes: p-  
secutionē cōmouent sz amā-  
tes: quia et si foris increpa-  
tiones p disciplinā exagge-  
rant: intus tamen dulcedinē  
per charitatē seruāt. Prepo-  
nunt sibi in animo plerumq̄  
ip̄sos quos corrigunt: me-  
liores existimant eos quoq̄  
quos iudicāt. Quod videli-  
cet agentes: et per disciplinā  
custodiunt semetip̄os. **Re r.**

**A**ltera hi q de falsa  
iustitia supbir e solēt  
ceteros quosq̄ despiciunt et  
nulla mīa infirmātib<sup>9</sup> conde-  
scendūt: et quo se peccatores  
esse non credunt eo deterius  
peccatores fiunt. De quorū  
pfecto numero pharisei ex-  
titerāt: q diiudicantes dñm  
q pctores susciperet: a renti  
corde ip̄m fontē misē repre-



**Dñica. liij. post trinitatē.**

bendebāt. Sed q̄ egri erāt  
ita vt se egros eē nescirent ⁊  
quaten⁹ qđ erant cognosce-  
rent celestis eos medic⁹ blā-  
dis fomētis curat: benignū  
p̄adigma obicit et in eorum  
corde vulneris liuorē cuz tu-  
more p̄mit. At nāq̄. Quis  
ex vobis homo q̄ habet cen-  
tū oues? Et si pdiderit vnaz  
ex illis: nōne dimittit nona-  
ginta nouē i deserto ⁊ vadit  
ad illaz q̄ perterat? **Rec. xij.**  
**E**cce mira disp̄satiōe  
pietatis similitudinez  
veritas dedit ⁊ quam et in se  
ipse hō recognosceret: et ta-  
mē hec specialiter ad ipsum  
auctoriē hōium ptineret. Quē  
enī centenarius numer⁹ p̄fe-  
ctus est: ipse centuz oues ha-  
buit cum sanctorū angelorū  
substātiā ⁊ hōim possedit.  
Sed vna ouis tūc perit: qñ  
homo peccando pascua vite  
derelict. Dimisit autē nona-  
ginta nouē oues in deserto ⁊  
quia illos sunt: mos angeloz  
choros reliquit in celo. Cur  
autē celū desertū vocat ⁊ vel  
q̄ desertū dicit derelictum?  
Tunc autē celū hō deseruit:  
cū peccauit. **¶ Sequētia sci**  
**euāgelij: scđm lucā. Ep. xv.**  
**I**n illo tpe: Erant ap-  
propinquātes ad iesū  
publicani ⁊ pctōres: vt audi-  
rēt illum. Et murmurabant  
pharisei ⁊ scribe dicentes: q̄  
hic pctōres recipit ⁊ mādu-  
cat cū illis. Et ait ad illos pa-  
rabolā istā dicens. Quis ex  
vob: hō q̄ habet centū oues?  
Et si pdiderit vnā ex illis:  
nōne dimittit nonaginta no-  
uem i deserto ⁊ vadit ad illā  
que pierat donec inueniat il-  
lā. Et cū inuenerit eā: impo-  
nit i humeros suos gaudēs.  
Et veniens domū: conuocat  
amicos ⁊ vicinos dicens il-  
lis. Congratulamini mihi:  
quia inueni ouē meā que pi-  
erat. Dico vobis: q̄ ita gau-  
diū erit in celo sup vno pec-  
catore penitentiaz agente q̄  
sup nonaginta nouē iustis q̄  
nō indigēt penitētia. Aut q̄  
mulier habēs dragmas de-  
cē? Et si pdiderit dragmam  
vnā: nōne accendit lucernaz  
et euertit domū ⁊ querit di-  
ligenter donec inueniat? Et  
cū inuenerit: conuocat ami-  
cas et vicinas dicens. Con-  
gratulamini mihi: quia inue-  
ni dragmam quam perdidē-  
rā. Ita dico vobis: gaudium  
erit coram angelis dei super  
vno peccatore: penitentiam  
agente. Amen. **Ad bñ? añ.**  
Quis ex vobis homo q̄ ha-



bet centū oves ⁊ si perdidit  
rit vñā ex illis nōne dimittit  
nonagintanovem in deserto  
et vadit ad illā que perierat  
donec inueniat illā all'a? *Ad*  
*mgt an.* Dico vobis gaudiū  
est angelis dei sup vno pec-  
catore penitentiam agente.

*Quarta dñica post trini-  
tatē. Ad horas s̄uetas. or.*

**D**A nobis dñe q̄s vt ⁊  
mundi cursus pacifi-  
ce nobis tuo ordine dirigat  
et ecclesiā tua tranquilla des-  
tinatione letetur. Et fa ⁊ per  
dñm. *Lectio. it. Lectio s̄eli  
euangelijs̄c̄m lucā. Ep. vi.*

**I**n illo tpe dixit iesus  
discipulis suis Estote  
misericordes sicut ⁊ pat̄ ve-  
ner misericors est. Nolite iu-  
dicare: et non iudicabimini.  
Nolite cōdēnare: ⁊ nō cōdēna-  
bimini. Et reliq̄. *Ex p̄mēta.  
vene. bede p̄sbyteri ⁊ de ea. l.*

**H**oc in loco nihil nobis ali-  
ud p̄cepti existimo nisi vt  
ea facta que dubium est quo  
animo fiant: in meliorē par-  
tem interpretemur. *Ad em̄  
scriptū est ex fructibus eorū  
cognoscetis eos de manife-  
stis dictum est q̄ nō possunt  
bono animo fieri: sicut sunt  
stupra vel blasphemie vel fur-  
ta vel ebrietates ⁊ si qua sūt*

talia: de quibus nobis iudic-  
care permittitur. *Lectio. r.*

**D**E genere autē c̄sboꝝ  
q̄ possunt bono aīo ⁊  
simplici corde sine victo con-  
cupiscentie quicūq̄ humani  
tibi indifferenter sumit: p̄hs  
bet apostolus iudicari eosq̄  
carnibus vescabantur et vs-  
num bibebant: ab eis q̄ se ab  
huiusmodi alimētis tēpera-  
bāt. Qui manducat inq̄ nō  
manducantē non spernat: et  
qui nō manducat: manduca-  
tē nō iudicat. *Ad hoc per-  
tinet etias illud qd̄ alio loco  
dicit. Nolite ate temp̄ q̄c̄q̄  
iudicare q̄ ad usq̄ veniat do-  
minus ⁊ illuminet abscondita  
tenebrarum: et manifestabit  
cogitationes cordis. Le. xi.*

**S**unt ergo quedā facta  
media que ignoram⁹  
quo aīo fiant quia et bono et  
malo fieri possunt: de quib⁹  
temerarium est iudicare: ma-  
xime vt cōdēnem⁹. *Horū  
autē veniet tēpus vt iudicen-  
tur: cū dñs illuminabit abs-  
condita tenebrarum: ⁊ mani-  
festabit cogitationes cordis  
Duo sunt autē in quibus te-  
merariū iudicij: cauere de-  
bemus: cum incertū est quo  
aīo quicqd̄ factū sit: vel cum  
incertū est qualis futurus sit*

*L. j.*



**Dñica. iiii. post trinitatē.**

qui nūc vel malus vñ bonus  
apparet. Dimittite et dimit-  
temint: date et dabit vobis.  
Dimittere nos iniurias da-  
re beneficia iubet: vt et no-  
bis peccata dimittātur: et vlti-  
ta detur eterna. Qua senten-  
tia breui s; eximia cūcta que  
latissime de conuersando cū  
intimicis mandauerat: cōpre-  
hendendo concludit. **ic. xij.**

**M**ensurā bonā et con-  
fertā et coagitatam et  
superfluētē dabūt in sinū ves-  
trū. Huic simile est qđ alibi  
dicit: vt et ipsi recipient vos  
in etna tabernacula. Nō enī  
pauperes ipsi s; xps merce-  
dem his qđ elemosynā fecere  
redditur? est. Quā tñ in sinū  
dare dicūtur qđ promerende  
illius occasione dederē: cum  
vel egētes misere vel impro-  
be seuiētes fortior sunt et to-  
lerati patientia vñ beneficio  
sustētati: et ad ipsam aliquo-  
tiens fidē dulci gratia puo-  
cati. Eadez quippe mensura  
qua mensi fueritis remetiet  
vobis. Et apostol? ad elemo-  
synā corinthios hortās inter  
alia dicit. Hoc autē dico: qui  
parce seminat pce et metet: et  
qui seminat in benedictioni-  
bus de bñdictionibus et me-  
tet. Potest autē et de oib? qđ

mēte manu lingua gerim? ac-  
cipit: qđ tu reddes singulis i-  
quit scđz opa eoz. **Eccl. xij.**  
**ria scđi enā scđm lucā. cō. vi.**

**I**n illo tpe? dixit iesus  
discipulis suis. Estote  
misericordes: sicut et pater  
vester misericors est. Nolite tu  
dicare/ et non iudicabimini.  
Nolite dēnare et nō cōdēna-  
bimini. Dimittite et dimitte-  
mini. Date: et dabitur vobis.  
Mensurā bonā et cōfertam  
et coagitatam et superfluētē  
tem dabūt in sinū vestrū. Ea-  
dem quippe mēsurā qua mē-  
si fueritis: remetietur vobis.  
Dicebat autē illis et similitu-  
dinem. Nunqđ potest cecus  
cecū ducere? Nōne ambo in  
foueā cadunt? Non est disci-  
pulus sup magistrū. Perfe-  
ctus autē omnis erit: si sit si-  
cut magister eius. Quid an-  
tē vides festucā in oculo fra-  
tris tui/ trabē autē que i oculo  
tuo est nō cōsideras? Aut  
quomodo potes dicere fra-  
tri tuo/ frater sine/ et sciam se  
stucam de oculo tuo/ ipse in  
oculo tuo trabē non videns?  
Hypocrita: et ecce primū tra-  
bē de oculo tuo: et tunc per-  
spicies vt educas festucā: de  
oculo fratris tui. Amē. **Ad  
bñ? an.** Estote ergo miseri-



cordes sicut ⁊ pat' vester misericors est dicit dominus. **Ad magt. an.** Nolite iudicare ⁊ non iudicabimini in quo em iudicio iudicauerit iudicabimini dicit dñs.

**Quinta dñica post trinitatem. Ad horas consuetas. Oratio.**

**D**eus qui diligentibus te bona inuisibilia preparasti infunde cordibus nostris tui amoris affectum: vt te in omnibus ⁊ super omnia diligentes pmissiones tuas que omne desideriu ⁊ supant cõsequamur. Et fac: per do.

**lectio. ix. Lectio sc̃i euangeliꝝ sc̃dm lucam. Cap. v.**

**I**n illo tpe: Turbe irruerent in iesum vt audirēt ṽbũ dei ⁊ ipse stabat iuxta stagnum genezareth. Et res. **lx. comenario venede presbyteri de eadẽ lec.**

**S**tagnũ genezareth idẽ dicitur esse qd mare galilee vel mare tiberiadis. Sed mare galilee ab adiacete puincia dictũ: mare tiberiadis a puincia ciuitate que oli cenereth vocata sed ab herode tetraarcha instaurata: in honore tribery cesaris tiberias est appellata. Porro genezar a lacti ipsi? natura qua crispan tib? aquis de seipso excitare

sibi aurã phibet: greco vocabulo q̃si generans sibi auraz dicit. Neq; em i stagni more sternit aqua s; frequẽtib? auris spirantib? agitaf: haustu dulcis: ⁊ ad potadũ habilis. Sed hebraice lingue consuetudine ois aquaz congregatio siue dulcis siue salsa mare nuncupatur. **lectio. r.**

**Q**ui lacus inter flũentẽ tozdane centũ quadraginta stadijs i lõgitudine et quadraginta extẽdit in latitudine. **Q;** g stagnũ siue mare p̃sens sc̃m designat: dñs sc̃cus mare stat postq; vite labẽtis mortalitatẽ deuincẽs i ea q̃ passus est carne stabilitatẽ perpetue quietis adiit.

**T**urbarũ cõuent? ad eum gentiũ cõcurrẽtiũ in fide typus est: de q̃bus efatas ⁊ flũent ad eũ inqt oẽs gentes: et ibũt pp̃t multi ⁊ dicit: ventate ascẽdam? i motẽ dñi. **lc. xj**

**U**idit inquit duas naues stantes secus stagnum. Due naues secus stagnum posite: circũcisionẽ et pp̃uiciũ figurat. Quas bene iesus vidisse phibet: quia in vtroq; pp̃lo nouit dñs q̃ sũt eius: eorũq; cor a fluctibus huius seculi ad future vite tranquillitates quasi ad solt-





ditate littoris vidēdo hoc est  
 misericorditer visitando p:  
 uehit. Piscatores autem de:  
 scenderant ⁊ lauabāt r̄hetia.  
 Piscatores sunt ecclesie do:  
 ctiores; q̄ nos r̄heti fidei cō:  
 prehensos ⁊ de pfundo tene:  
 bzarū ad lumen elatos: qua:  
 si pisces littori sic terre inē:  
 tiū aduehūt. Quasi em̄ que:  
 dam r̄hetia piscariū sunt cō:  
 plexe p̄dicantiuz dictiones;  
 que eos quos ceperint i fide  
 nō amittunt. Unde et r̄hetia  
 quasi retinentia sunt vocata.  
 Sed hec r̄hetia modo laxan:  
 tur i capturā modo lora pli:  
 cantur qz nō omne tēpus est  
 habile doctrine: s; nūc exere:  
 da lingua doctori; nunc sūt:  
 met cura gerenda. **Lecl. xij.**

**A**scendens aut̄ in vnā  
 nauim q̄ erat symōis  
 rogauit eum a terra reduce:  
 re pusillū ⁊ sedens docebat  
 de nauicula turbas. Ravis  
 symōis est ecclesia primitiua;  
 de qua paul⁹ ait. Qui enim  
 operatus est petro i aposto:  
 larū circūcisōis; opatus est  
 ⁊ mihi inter gentes. Vñ vna  
 dicta; qz multitudinis credē:  
 tium erat cor vnū et aīa vna.  
 De qua docebat turbas; qz  
 de auctoritate ecclesie vsq; ho:  
 die gentes ad celozū regnuz

inuitat. At cessauit aut̄ loq̄:  
 dixit ad symonē. Duc in al:  
 tum; et laxate r̄hetia v̄ra i ca:  
 pturā. **Sequētia scti euāge:  
 lii s̄m lucam. Capitulo. v.**

**I**n illo tpe; Lū turbe  
 irruerēt in iesum; vt au:  
 dirent verbum dei; ⁊ ipse sta:  
 bat secus stagnū genezareth.  
 Et vidit duas naues stātes  
 secus stagnū; piscatores au:  
 tē descenderant et lauabant  
 r̄hetia. Ascendēs aut̄ i vnā  
 nauim q̄ erat symonis; roga:  
 uit eum a terra reducere pu:  
 sillū. Et sedens; docebat de  
 nauicula turbas. At cessauit  
 autē loqui; dixit ad symonē.  
 Duc in altū; et laxate r̄hetia  
 vestra in capturas. Et respō:  
 dens symon; dixit illi. Pre:  
 ceptor; p̄ totā noctē laboran:  
 tes nihil cepim⁹; in s̄bo au:  
 tē tuo laxabo r̄hete. Et cum  
 hoc fecisset; cōcluserūt pisci  
 um multitudinē copiosam.  
 rumpebat aut̄ r̄hete eozum  
 Et annuerunt sociis q̄ erant  
 in alia nauī; vt venirent ⁊ ad:  
 iuuarēt eos. Et venerunt et  
 impleuerunt ambas nauicu:  
 las; ita vt mergerent. Quod  
 cū videret symō petrus; pro:  
 cidit ad genua iesu dicens.  
 Eri a me; qz homo pctō; sū;  
 dñe. Stupor em̄ circūde:



rat est z oēs q̄ cū illo erāt : in  
 captura pisciū quā ceperant  
 Similit̄ aut̄ iacobū z iohēm  
 filios zebedei : q̄ erant socii  
 symonis . Et ait ad symonē  
 ielus . Noli timere : ex hoc iā  
 hoies eris capiens . Et sub-  
 duct̄ ad terrā nauibus : relit̄  
 ctis oib⁹ : secuti sūt eū . Amē  
**Ad hñ. a.** Ascēdit ies⁹ in na-  
 uim z sedēs docebat turbas  
 al. **Ad m̄t. an.** Preceptor p-  
 totā nocte laborātes nihī  
 cepim⁹ i xpo aut̄ tuo lapabo-  
 r̄hete . **Sexta do. post tri-**  
**mitate. Ad ho. cōsuetas. o. o.**

**D**eus virtutū cui⁹ est to-  
 tū qd̄ ē optimū inlere  
 pectorib⁹ nr̄is amorē tui no-  
 minis z presta in nobis rel-  
 gionis augmentū : vt q̄ sunt  
 bona nutrias ac pietatis stu-  
 dio q̄ sūt nutrita custodias .  
 Et fa : p dñm . **Rec. ix. Le. f.**  
**euāg. v. in mathēu. Capl. v.**

**I**n illo tpe. d. i. d. f. An̄  
 dico vobis : nisi abunda-  
 uerit iustitia v̄ra pl⁹ q̄ scri-  
 barū z phariseorū : nō intra-  
 bitis in regnū celoꝝ . Et rel.  
**Ex libro p̄lo bñi augustini**  
**epi de sermone dñi in monte**  
**habito : de eadem lectione.**  
**D**ico vobis qz nisi abunda-  
 uerit iustitia vestra plus q̄  
 scribarum et phariseorū nō

intra bitis in regnū celoꝝ :  
 id est non solum nisi illa mi-  
 nima legis precepta imple-  
 ue ritis que inchoāt hominē  
 sed etiā ista que a me addim-  
 tur / q̄ nō veni soluere legem  
 sed implere : nō intra bitis in re-  
 gnū celoꝝ . **¶** Sed dicitis mi-  
 hi . Si de illis mandatis mi-  
 nimis eū sup̄tus loquere d-  
 xit minimū vocari i regno ce-  
 loꝝ quisq̄s vnū soluerit et  
 scdm suā solutionem docue-  
 rit / magnū autē vocari quis-  
 q̄s ea fecerit et sic docuerit /  
 et ex eo iā in regno celozum  
 futurū esse etiā qz magn⁹ est  
 quid opus ē addi preceptis  
 legis minimis : si iam in re-  
 gno celoꝝ potest esse qz ma-  
 gnus est quisq̄s ea fecerit  
 et sic docuerit : **Rectio. r.**

**Q**uaprop̄ sic accipiē-  
 da ē illa sentētia q̄ aut̄  
 fecerit z docuerit sic / magn⁹  
 vocabit̄ in regno celoꝝ : id  
 est non scdm illa minima : sꝫ  
 scdm ea q̄ egodicturus sum  
 que sunt aut̄ ista : Et abun-  
 det iustitia inquit v̄ra super  
 scribarū z phariseorū : qz nē-  
 si abundauerit : non intra bitis  
 in regnū celoꝝ . **¶** Ergo  
 q̄ soluerit illa minima et sic  
 docuerit minimus vocabit̄ :  
 q̄ autē fecerit illa minima et



sic docuerit non tam magn<sup>9</sup> habedus est et idone<sup>9</sup> regno celorum: sed tamē non tam minimus q̄ ille q̄ soluit. Et autē sit magnus atq; illo regno aptus et facere debet et docere sicut x̄ps nunc docet id est vt abūdet iustitia eius sup scribaruz et phariseoz.

**I**ustitia phariseoz est vt nō occidat iustitia eoz q̄ intraturi sunt in regnū dei: vt nō irascatur sine causa. Minimū ergo est nō occidere: et q̄ illud soluerit/ minimus vocabit in regno celoz. Qui autem illud impluerit vt nō occidat nō cōtinuo magnus erit et idoneus regno celorum: sed tamen ascendit aliquē gradū: perficietur autē si nec irascatur sine causa. Quod si perfectus multo remotior erit ab homicidio. Quapropter qui docet vt non irascamur non soluit legē vt nō occidamus sed implet potius: vt et foris dum non occidimus et in corde dū non irascimur: innocentia custodiam<sup>9</sup>.

**A**d istis ergo inq̄t qz dictus est antiq̄s nō occides: qui autē occiderit reus erit iudicio. Ego autē dico vobis: qz ois qui irascit fratri suo sine causa: reus erit iudicio. Qui autē dixerit fratri suo racha: reus erit concilio. Qui autē dixerit fatue: reus erit gehēne ignis. Quid interest inter reū iudicio et reū cōcilio et reū gehēne ignis: Nā hoc postremū grauissimum sonat: et admonet quosdam gradus factos a leuioribus ad grauiora donec ad gehēnā ignis veniretur. Et ideo sicut leuius est esse reum iudicio q̄ reū esse concilio: ita leuius est eē reū cōcilio: q̄ reum gehēne ignis. Oportet leui<sup>9</sup> esse itelligat irasci sine causa fratri: q̄ dicere racha. Et rursus leui<sup>9</sup> eē dicere racha: q̄ dicere fatue. Non eni reatus ipse haberet gradus: nisi gradatim etiā peccata cōmēorarent.

*Sequētia sancti euangeli: fm mattheum. Cap. v.*

**I**n illo t̄pe dixit iē. d. su. Amen dico vobis: nisi abundauerit iustitia v̄ra plus q̄ scribaruz et phariseorū: nō intrabitis in regnū celoz. Audistis qz dictū est antiq̄is: non occides. Qui autē occiderit reus erit iudicio. Ego autē dico vobis: quia ois q̄ irascitur fratri suo: reus erit iudicio. Qui autem dixe



rit fratri suo racha: reus erit  
concllo. Qui autem dixerit  
fatue: re<sup>9</sup> erit gehene ignis.  
Si ergo offers mun<sup>9</sup> tuum  
ad altare / et ibi recordatus  
fueris qz frater tuus habet  
aliquid aduerfum te: relinq<sup>9</sup>  
ibi munus tuū ante altare / z  
vade prius reconciliari fra-  
tri tuo. Et tunc ventens: of-  
feres munus tuum. Amen.

**Ad hñd<sup>9</sup> 3.** Audistis qz di-  
ctū est antiquis nō occides:  
qui autē occiderit reus erit  
iudicio. **Ad mag<sup>9</sup> an.** Si of-  
fers munus tuū ante altare  
et recordatus fueris qz fra-  
ter tu<sup>9</sup> habet aliquid aduer-  
sum te / relinque ibi mun<sup>9</sup> tuū  
ante altare et vade prius re-  
conciliari fratri tuo et tunc  
ventens offeres munus tuū

alla. **Dñica. vii. post trini-  
tare.** **Ad horas Asuetas or.**  
**D**eus cui<sup>9</sup> prouidētia  
in sui dispositione nō  
fallitur te supplices exora-  
mus: vt noxia cūcta submo-  
ueas et oīa nobis profutura  
pcedas. **Et fa<sup>9</sup> p do. Lec. ix.**

**Recto sancti euangelij: sm  
I marcum. Cap. vii.**  
**I**n illo tpe: Cū turba  
multa eēt cū iesu nec habe-  
rēt qd māduarent: cōuoca-  
tis discipulis ait illis. **Ad:**

fereoz sup turbaz: quia ecce  
iā triduo sustinēt me: nec ha-  
bēt qd māducēt. **Et rel. Et  
cōmeta. ve. be. pbri. deca. Ic.**

**I**n hac lectione consideran-  
da est in vno eodēqz redem-  
ptioe nostro distincta opera-  
tio diuinitatis z humanita-  
tis: atqz error euticetis qui  
vnā tantū opationez in xpo  
dogmatizare psumit: pcul a  
xpianis finibus expellēdus.

**Q**uis ḡ nō videat hoc q  
sup turbā miseretur dñs ne  
vel inedia vt vie lōgioris la-  
bore deficiat affectuz esse et  
cōpassiones habere humane  
fragilitatis: qz nō de septem  
panib<sup>9</sup> z piscib<sup>9</sup> paucis qua  
tuoz milia hoīm saturauit di-  
uine opus eē virtutis. **Ic. x.**

**M**ystice autem hoc mi-  
raculo designat qz vt  
am scī pñtis alit icolumes  
transire neqm<sup>9</sup>: nisi nos gra  
redemptoris nri alimēto sui  
verbi reficiat. Hoc vero tpi  
ce inter hanc refectionem et  
illā quinqz panū ac duoz pi-  
sciū distat: qz ibi littera vete-  
ris instrumenti spiritali gra-  
tia plena esse signata est: hic  
aut noui pñtas ac gra testa-  
mēti fidelib<sup>9</sup> ministrāda de-  
monstrata est. **Sane vtra-  
qz resectio in mōte celebra-**







bus in solitudine? Et interrogavit eos. Quot panes habetis? Qui dixerunt. Septem. Et precepit turbe discumbere super terram. Et accipiens septem panes gratias agens fregit: et dabat discipulis suis ut apponerent. Et apposuerunt turbe. Et habebant pisciculos paucos: et ipsos benedixit et iussit apponi. Et manducaerunt: et saturati sunt. Et sustulerunt quod superaverat de fragmentis: septem sportas. Erant autem quae manducaerunt quasi quattuor milia: et dimisit eos. *Amē. Ad bñd. an.* Misereor super turbam quia tam triduo sustinent me: nec habent quod manducarent: et si dimisero eos teinuos deficient in via alla. *Ad mgt. an.* Precepit iesus turbam discubere super terram et accipiens septem panes gratias agens fregit et dabat discipulis suis ut apponerent et apposuerunt turbe alleluia.

*Octava dñica post trinitate. Ad horas pñetas of. o.*

**I** Argire nobis dñe quos tempore spiritus cogitant di quae recta sunt propitius et agere dicitur ut qui finete esse non possumus. *fm te vivere valeamus. Et fax. Per do. i viii*

tate eiusdem. *Rec. ix. Lec. scri euar. fm matthei. cp. vii.*

**I**n illo tempore dicitur. discipulis. Attendite a falsis prophetis qui veniunt ad vos in vestimentis ovium: intrinsecus autem sunt lupi rapaces. Et reliqua. *Homel. orige. de ca. l.*

**A**tendite a falsis prophetis qui veniunt ad vos in vestimentis ovium: intrinsecus autem sunt lupi rapaces. *Q*ui paulo superius spatiosam et latam viam nominavit / hoc nunc apertius falsos prophetas ostendit: quos multi in perditionem abominabilem abierunt. *Q*ui primo in iudea multi apparuerunt: et modo in perfidia totum repleverunt mundum. **S**ed illi per quos falsi prophete fuerunt verissimos domini prophetas usque ad mortem persecuti sunt: sicut hieremiam et micheam aliosque multos. *I*sti autem nunc falsi prophete et falsi christiani qui sunt: nisi qui veraces christianos sine misericordia persequuntur et opprimunt: aliquando si decipia etiam gladius sine intermissione autem suis pravis moribus et exemplis. *Lectio. x.*

**I**ncirco oes preveniens. **D**ñs adhortatur est dicens. **A**tendite a falsis prophetis. **A**tendite diligenter



obseruate cautius: vt nō se-  
ducamini vt non circūuenia-  
mini: vt nō fallamini. Atten-  
dite ergo hoc est cōsiderate  
qz nō sunt oues sed lupi i ve-  
stimēto ouū: qz non sunt re-  
ligiosi sed irreligiosi in figu-  
ra religiositatis: qz non sunt  
christiani sed veritate vacui  
christianorū persecutores.

**A**tendite a falsis pphe-  
tis q̄ veniunt ad vos in vesti-  
mentis ouū: intrinsecus au-  
tē sunt lupi rapaces. **Sp̄s** z  
beat⁹ apostolus ad ephesi-  
os loq̄ns designabat dicēs.  
Scio em̄ quia post discessus  
meū intrabit in vos lupi gra-  
ues: lupi rapaces. **Rec. xi.**

**L**upi graues noiant  
quos infideles heretici  
qui grauer sanctā ecclesiam  
opprimūt z persequūtur vel  
molestare frequentāt: q̄ sine  
mā rapere z coaruerare nō  
desinūt. Aliquando pecunie  
trruūt aliter: aliq̄ in ipsos  
pecuniarū dños: mltomag⁹  
etiā satagūt aīas rapere et  
secū miserabiliter in pditio-  
nem deducere. Et vestimen-  
tū ouū habere dicunt qz no-  
mē habēt xpianitatis: vel qz  
assimilant se ministris iusti-  
tie: figurā religiositatis mē-  
tientes. Per xpianum itaqz

nomen multos seducere ni-  
tunt: dulcib⁹ s̄monib⁹ mul-  
tis scādali inferētes. **Ec. xii.**

**I**sti sunt de qb⁹ iterū  
ait ap̄ls der suos dul-  
ces s̄mones z blandos sedu-  
cunt corda innocentū. Sed  
ex fructibus eorū cognosce-  
tis eos. Nolite ad vultū attē-  
dere sed ad opa: nolite vesti-  
mentum cōsiderare: sed inspi-  
cite figurā fallacie. Ap̄los  
p̄dicā: sed ap̄lis p̄traria an-  
nūciant. Martyres magnifi-  
cant sed martyrū p̄secutores  
p̄bant. Ap̄li z martyres sc̄i  
nō p̄secutionē fecerūt: sed p̄se-  
cutionē p̄tulerūt: nō maledi-  
xerūt sed maledicta sustinue-  
rūt: nō blasphemauerūt deū  
sed a blasphematorib⁹ iter-  
secti sunt. Isti autē oīa i q̄ssi-  
ma oīa irreligiosa iplere cu-  
rant. Sc̄os p̄sequūt fideles  
opprimūt: deū etiā si nō ver-  
bis moribus blasphemant.  
Prop̄tea ex fructib⁹ eorū co-  
gnosce⁹ eos. **Sequētia sc̄i  
euāgē: s̄m matthei. Cap. vii.**

**I**n illo t̄p̄e d. i. d. s. At-  
tēdite a falsis pphe-  
tis q̄ veniūt ad vos in vestimen-  
tis ouū: intrinsec⁹ autē sunt  
lupi rapaces. A fructib⁹ eo-  
rū cognosce⁹ eos. Nunq̄d  
colligūt de spinis uvas: aut



de tribulis ficus: Sic omnis arbor bona fructus bonos facit: mala aut arbor fructus malos facit. Non pot arbor bona fructus malos facere: neq arbor mala fructus bonos facere. *Dis arbor q no facit fructu bonu excidet: et in ignem mittet. Igit ex fructib eoru cognoscetis eos* *Ro ois q dicit mibi dne dne intrabit in regnu celoru: sed q facit voluntate pris mei q in celis e: ipse intrabit i regnu celoru. Amen. Ad bn. an.* *Attendite a falsis pphetis q veniut ad vos in vestimet ouiu intrinsecus aut sunt lupi rapaces: a fructib eorum cognoscetis eos dicit dns.* *Ad mag. an.* *Ro ois q dicit mibi dne dne intrabit i regnu celoru: sed q facit voluntate pris mei q in celis est ipse intrabit in regnum celoz alfa*

*Alfa dñica post trinitate. Ad horas consuetas. Oratio*

**P**ateat aures misericordie tue dne precibus supplicantium: et ut petentibus desiderata concedas: fac eos qui tibi sunt placita postulare. Et fac: per do. *Lec. ix. Lec. scilicet*

*Euag. s. luc. ca. xv.*

**I**n illo tempore: d. i. b. f. parabolam hanc. *Is quidam erat*

*dives: qui habebat villicum. Et hic diffamatus est apud illum: quasi dissipasset bona ipsius. Et reliquum. Ex comenario venenabilis bedae pbr: de ea. l. c.*

**I**n villico hoc quod dominus dicebat de villicatu et laudavit eum: quod in futurum prospere sibi non omnia debemus ad tantum sumere. **N**on enim aut domino nostro facienda est in aliquo fraus: vel de ipsa fraude elemosinas faciamus: et aut eas a quibus recipi volumus in tabernacula eterna tanquam debitorum dei et domini nostri fas est intelligi cum iusti et sancti significetur hoc loco quod eos introducunt in tabernacula eterna quod necessitatibus suis terrena bona communicaverit: de quibus etiam dicitur quod si quis alicui eorum calices aque frigide dederit tantum in nomine discipuli non perdet mercedem. *Lectio. r.*

**S**ed etiam e contrario ducantur iste similitudines: ut intelligamur si laudari poterit ille a domino cui fraudem faciebat: quanto amplius placeat domino deo quod secundum eius preceptum illa opera faciunt: sicut etiam de iudice iniquitatis qui interpellabatur a vidua comparatione duxit ad iudicem deum: cui nulla ex parte



index iniquus conferendus est. **U**illici sane vocabulo dicimus eos qui pecunias habent non in domino suoꝝ sed aliene potius rei dispendatores esse putandos. **Q**ui si iuxta huius serui exemplū sedule finiende villicationis ac rationis reddende tēpus prenderint: facile terrenorū omnium delectatione simul et dilectione nudati plus sibi de amicis conuenerendis in futuro: q̄ de diuitiis ī presenti colligendis prospicere curabunt.

**Lectio. xi.**

**Q**ui multa secū anxius pertractando quid faciā inq̄t: Fodere non valeo: mendicare erubescō. **A**blata villicatione fodere nō ualeo: q̄ finita hac uita ī quā tū licet operari: nequāq̄ bone uersationis fructum ultra ligone deuore cōpūctio: nis licet inquirere. **B**enedicare cōfusiōis est illo scilicet pessimo genere mēdicādi: q̄ hōines ille fatue mēdicasse referunt: q̄ ingruēte tpe nuptiarū oleo hūitū deficere sapientibꝝ dixerit. **D**ate nobis de oleo v̄ro: q̄ lāpades n̄re extinguunt. **E**t de quo salomon ait. **P**rope frigꝝ piger arare noluit: mendicabit er-

go estate: et nō dabit ei. **F. xii.**  
**Q**uocatis itaqꝝ singulis debitoribꝝ dñi sūt dicebat primo. **Q**uātū debes domino meo? **A**t ille dixit. **C**entū cados olei. **D**ixitqꝝ illi. **A**ccepe cautionem tuam: et sede cito scribe quinquaginta. **D**einde alio dixit. **T**u uero quantum debes? **A**ut ait. **C**entū choros tritici. **A**t illi. **A**ccepe hās duas greca lingua/amphora est: tūnēs uinas tres. **L**horus s̄o modis triginta complet. **Q**uod autē de centū cados olei quinquaginta fertibi fecit a debitorē/et de centum choros tritici octoginta ad nihil aliū ualere arbitror nisi ut ea que similiter in sacerdotēs atqꝝ in leuitas iudeus quisqꝝ operatur in xp̄i ecclesia abundet iustitia eius super scribarū et phariseorū ut cū illi decimas darēt isti dimidias dent/ sicut non de fructibus/ sed de ip̄is bonis suis fecit zacharius. **A**ut certe duplicet decimas: ut duas decimas dādo super impendia iudeorū. **N**isi q̄ forte simpliciter accipiendū putet: q̄ oīs q̄ indigentiam cuiuslibet pauperis sc̄torū uel



ex dimidiavel certe ex quin-  
ta parte quatum viginti vel  
quingaginta ad centum sunt  
alleuauerit: cetera sue miseri-  
cordie sit mercede donatus

**Sequentia sancti euange-  
lij secundum lucam. Ep. xvj.**

**I**n illo tpe. Dixit se. d.  
Homo quidam erat diues: q ha-  
bebat villicum. Et hic diffama-  
tus est apud illum: quasi dissi-  
passet bona ipsius. Et vocauit  
illum: et ait illi. Quid hoc au-  
dio de te? Redde rationem vil-  
licationis tue. Jam enim non  
poteris villicare. At ille ait vil-  
licus intrase. Quid faciam quia  
dominus meus aufert a me vil-  
licationem? Fodere non valeo:  
medicare erubescio. Scio quod  
faciam: vt cum amotus fuero  
a villicatione recipiant mei  
domos suas. Conuocatis ita-  
que singulis debitoribus domini  
sui: dicebat primo. Quantum  
debes domino meo? At ille di-  
xit. Ceterum cados olei. Dixitque  
illi. Accipe cautionem tuam: et  
cede cito scribe quingaginta.  
Deinde alio dixit. Tu non  
quantum debes? Qui ait. Cete-  
rum choros tritici. Ait illi. Ac-  
cipe scrias tuas: et scribe octo-  
ginta. Et laudauit dominus vil-  
licum iniquitatis: quia prudenter

fecisset: quia filij huius seculi pri-  
dentiores filijs lucis in gene-  
ratione sua sunt. Et ego dico  
vobis. Facite vobis am-  
bos de mamona iniquitatis: vt  
cum defeceritis recipiant vos  
in eterna tabernacula. Amen

**Ad bñm an.** Dixit dominus vil-  
lico quod hoc audio de te redde  
rationem villicationis tue all'ar

**Ad magr an.** Quid faciam quia  
dominus meus aufert a me villica-  
tionem? fodere non valeo medi-  
care erubescio scio quod facias  
vt cum amotus fuero a villicatio-  
ne recipiant mei domos suas

**Decimado. post trinitate**

**Ad horas conuetas. Pro.**

**D**eus quod omnipotentia tua  
parcedo maxime et mi-  
serando manifestas multipli-  
ca sup nos gratia tua: vt ad  
tua promissa curretes celestium  
honorum facias esse cōsortes.

**Et facta per do. Lec. ix. Lxxv**

**scilicet euangelij: secundum lucam. cap. xix**

**I**n illo tpe: Cum appro-  
pinquasset iesus hieru-  
salem: videns ciuitatem fleuit su-  
per illam dicens. Quasi si cognou-  
isses et tu. Et ref. **Homelia**

**beati gregory pape de eadem l.**  
**lectione bene euangelij**  
breui si possum volo simone  
delectatio: quia scilicet ex paucis



multa cogitare. **Q**uod scilicet dñs  
illa hierosolymoz subuersio  
describat q̄ a vespassiano r tē  
to romanis p̄cipib⁹ facta ē:  
nullus q̄ hystoria euerfionis  
eius dez legit ignorat. **R**o-  
mani em̄ p̄ncipes denun-  
tiant cū dī. **Q**uod venient dies  
in te et circū dabūt te in mīci  
tut vallo et circū dabunt te r  
coangustabunt te v̄dicq̄ et  
ad terrā conserment te: et fi-  
lios tuos qui in te sunt. **Eccl. r.**

**H**ec quoq̄ qd̄ dicit et  
nō relinquēt in te lapi-  
dē sup lapidē ipa tā ipsi⁹ cui-  
tatis transmigratione testat⁹ q̄  
dum nūc in eo loco constructa  
est vbi extra portā fuerat do-  
min⁹ crucifix⁹. p̄tor illa hie-  
rusalē vt dicit funditus euer-  
sa est. Cui ex qua culpa euer-  
fionis sue pena fuerit illata  
subiungit⁹: eo qd̄ nō cogno-  
ueris tēpus visitationis tue.

**C**reator quippe oīm p̄ in  
carnatiōis sue mysteriū hāc  
visitare dignat⁹ est: s̄z ipa ti-  
moris r amoris illius reco-  
data nō est. Unde etiā p̄ pro-  
phetā in increpatione cordis  
humani aues celi ad testimo-  
niū deducunt cū dicit. **Abil-**  
**uus** in celo cognouit tēpus  
suū: turtur r hyrundo r cico-  
nia custodierūt tēpus aduē-

tus sui: populus autē me⁹ nō  
cognouit iudiciū dei. **Le. r.**

**S**ed querendū p̄r⁹ est  
qd̄ sit qd̄ v̄videns ci-  
uitatē fleuit sup illā dicens:  
qz si cognouisses r tu. Fleuit  
eteni pius redēptor: ruina  
perfidē ciuitatis: quam ipsa  
sibi ciuitas non cognoscebat  
esse venturā. Cui a scilicet dñs  
recte dicit. **Q**uod si cognouis-  
ses et tu / subaudis feres: q̄  
modo qz nescis quod immet  
exultas. Unde et subditur.

**E**t quidem i hac die tua que  
ad pacē tibi. **Luz** em̄ carnis  
se voluptatib⁹ daret: ventu-  
ra mala non p̄ospiceret: in  
die sua que ad pacē ei esse po-  
terant habebat. **Le. r.**

**Q**uod bona p̄tita ad  
pacē habuerit manife-  
stat cū subditur. **N**unc aures  
abscondita sūt ab oculis tuis.  
**S**i em̄ a cordis eius oculis  
mala que iminerēt abscondi-  
ta nō essent: leta in presentī-  
bus p̄spicere nō fuisset. **Luz**  
**I**us mor etiam pena qd̄ de ro-  
manis sicut p̄dixi principi-  
bus imminēbat adiuncta est:  
qua descripta qd̄ dñs fece-  
rit subditur: qz ingressus tē-  
plū cepit eicere vendētes r  
emētes: dicens illis. **S**criptū  
est qz dom⁹ mea domus ora

toris est: et  
in ipse  
in narrat  
portas ter  
et de illo  
ta enjore;  
a ruina po  
cipa lacer  
quipp  
cipio em  
mens: i  
ostēdit:  
supponis.  
magis  
A illi  
pingu  
vires q  
lū dicit.  
Et qui  
quod pacē  
abscondita sūt  
quia veniē  
cundabant  
6) r circū  
gustabit te  
rā p̄serme  
in te sunt  
ne lapidē  
nō cognou  
nis tue.  
p̄cepit ei  
luz emētes  
p̄est qz do  
rome est. **Luz**  
illipetūā le  
nois q̄tūle.



tionis est: vos aut fecistis illam speluncam latronum. Qui enim narravit malaventura et protinus templum ingressus est ut de illo vendentes et ementes eiceret: profecto innotuit quod ruina populi maxime ex culpa sacerdotum fuit. Eversionem quippe describens sed in templo ementes et vendentes feriens: in ipso effectu sui operis ostendit: unde radix peccatorum peccationis.

**Sequentia scripturae evangelii secundum lucam. Cap. xix.**

**I**n illo tempore: Cum appropinquasset Iesus Hierusalem: videns civitatem fleuit super illam dicens: Quia si cognovisses et tu. Et quidem in hac die tua que ad pacem tibi: nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis. Quia veniet dies in te et circumdabunt te inimici tui vallo et circumdabunt te et coangustabunt te et vendicabunt te et ad terram prosternent te et filios tuos qui in te sunt. Et non relinquent in te lapidem super lapidem: eo quod non cognoveris tempus visitationis tue. Et ingressus in templum: cepit eicere vendentes in illo et ementes dicens illis. Scriptum est: quia domus mea domus orationis est. Vos autem fecistis illam speluncam latronum. Et erat docens quotidie in templo. Amen.

**Ad bñm. an.** Cum appropinquasset dominus Hierusalem videns civitatem fleuit super illam et dixit quod si cognovisses et tu quod venient dies in te et circumdabunt te et coangustabunt te et vendicabunt te et ad terram prosternent te eo quod non cognoveris tempus visitationis tue al. **Ad mag. a.** Scriptum est enim quod domus mea domus orationis est cunctis gentibus: vos autem fecistis illam speluncam latronum: et erat quotidie docens in templo. **Incipit decima dominica post trinitatem.**

**Ad hōias p̄phetas. Oratio.**  
**O**mnipotens scripterne deus qui abundantia pietatis tue et merita supplicii excedis et vota effunde super nos misericordiam tuam: ut dimittas quod conscientia metuit et adicias quod oratio non presumit. Et fac pro domo. **Le. ix. Le. scilicet euāgelii. Fm. lucam. Cap. xviii.**

**I**n illo tempore dixit Iesus ad quosdam qui se confidebant factis iustis et aspernabant ceteros parabolam istam. Duo homines ascenderunt in templum ut orarent et unus pharisaeus et alius publicanus. Et res. **Ex commentario venerabilis patris Bede presbiteri de eadem lectione.**  
**Q**uia parabolam dominus quoties semper orare et non deficere docebat ita conclusit ut diceret



veniente iudice difficile fide  
in terra reperendam: ne q̄s  
sibi forte de supuacua fidei  
cognitione vel etiam confes-  
sione blāditur: mox altera  
iuncta parabola diligentius  
ostendit a deo fidei non s̄ba  
examināda s̄ opa: inter q̄ ni-  
mix opa maxime regnat hu-  
militas. **¶** Unde et supra cū  
fidem grano sinapis minuto  
qd̄e s̄ ex cōtritione fragrāt  
cōpararet: quasi exponendo  
subiunxit. Cū feceritis oīa q̄  
p̄cepta sunt vobis: dicitē  
serui inutilles sum⁹. **¶** No cō-  
tra supbi cū nequaq̄ oīa sed  
modicū qd̄ eorū q̄ p̄cepta sūt  
faciant: non solū mox de sua  
iustitia p̄sumūt s̄ et ifirmos  
quosq̄ despiciunt: atq̄ ideo  
quali fide vacui cum orauerint  
non exaudiuntur. **¶** **Ec. x.**

**D**uo hoies ascēderūt i  
tēplū vt orarēt: vnus  
phariseus: r alter publican⁹  
publican⁹ humiliter orās ad  
illa p̄fatey: idue hoc est ecclie  
membra p̄tinet de quib⁹ su-  
pra dicit deus aut nō faciet  
vindictam electorū suorū: cla-  
mantū ad se: phariseus autē  
merita iactans ad ea de quib⁹  
terribilis i p̄clusiōe sen-  
tentia subdit: r verūm filius  
hoīs veniens putas tueniet

fidem in terra. **¶** Phariseus  
stans: hec ap̄ se orabat. De  
us gratias ago tibi q̄ nō suz  
sicut ceteri homines: r apro-  
res: iniusti adulteri: velut es-  
tiam hic publican⁹. **¶** **Ec. xi.**

**Q**uattuor sunt species  
quibus oīs tumor ar-  
rogantiū demonstrat: cū bo-  
nū aut a seip̄s habere se est  
māt aut sibi datū desup cre-  
dunt s̄ pro suis se hoc acce-  
pisse meritis putāt: aut certe  
cum iactant se habere qd̄ nō  
habēt aut despectis ceteris  
singulariter appetunt videri  
habere quod habent. **¶** Quia  
phariseus iste iactante peste  
laborasse dephendit: q̄ idcir-  
co de templo absq̄ iustifica-  
tione descendit: quia bonorū  
operum merita sibi quasi sin-  
gulariter tribuens orātū pu-  
blicano se pretulit. **¶** **Ec. xi.**

**I** Et uno b̄s i sabbato r  
possideo. **¶** Ezechiel propheta  
de ostensis sibi celi animal-  
bus scribit. Et totum corp⁹  
plenū oculis: in circuitu ipo-  
rū quattuor. **¶** Corpora q̄ppe  
aī alius idcirco plena oculis  
describunt: q̄ sanctorū actio  
ab oī p̄te circumspecta est bo-  
na desiderabiliter prouidēs:  
mala solerē cauēs. **¶** Sed nos



sepe dñi alijs rebus intendi-  
mus sit vt alia negligim⁹ et  
vbi negligim⁹: tibi proculdu-  
bio oculū nō habem⁹. Nam  
ecce phariseus ad exhibēdā  
abstinētiā ad spēdēdā mīaz  
ad referēdas deo grās ocu-  
lū habuerat: s; ad humilita-  
tis custodiā nō habebat. Et  
qd̄ pdest q̄ p̄tra hostiuz insti-  
dias pene tota ciuitas caute  
custodit: si vnū foramē aper-  
tū relinquit vnde ab hostib⁹  
intretur: **Sequētia saneti  
euāgelij: sm̄ lucā. Cp̄. viiij.**  
**I**n illo tpe dixit iesus  
ad quosdā q̄ in se con-  
fidebant tanq̄ iusti et asper-  
nabant ceteros pabolā istā.  
Duo homines ascenderūt ī  
templū vt orarēt: vn⁹ phari-  
seus et alter publican⁹. Pha-  
riseus stās hec apud se ora-  
bat. De⁹ grās ago tibi: q̄ nō  
sum sicut ceteri hoim̄ raptō-  
res iusti adulteri velut etiā  
hic publican⁹. Je iuno bis in  
sabbato: decimas do oim̄ q̄  
possideo. Et publican⁹ a lō-  
ge stans nolebat nec oculos  
ad celū leuare: s; pcuriebat  
pecc⁹ suū dicens. De⁹: ppiti⁹  
esto mihi peccatori. Dico vo-  
bis: descēdit hic iustificatus  
in domū suā ab illo. **Et** ois  
q̄ se exaltat hūiliabit: et q̄ se

hūiliat: exaltabit. Amē **Ad  
bñ⁹ an.** Stans a lōge publi-  
can⁹ nolebat oculos ad celū  
leuare s; pcuriebat pecc⁹ suū  
dicens de⁹ ppiti⁹ esto mi-  
hi peccatori. **Ad mag⁹ an.**  
**Dis** q̄ se exaltat hūiliabit  
et q̄ se hūiliat exaltabitur.  
**Witica. xij. post trinitatem  
Ad horas consuetas. P̄o.**  
**O**mn̄s et misericors de⁹  
de cui⁹ munere venit  
vt tibi a fidelib⁹ tuis digne et  
laudabiliter seruifas tribue q̄s  
nobis: vt ad pmissiōnes tu-  
as sine offensione curram⁹.  
**Et** fac p̄r do. **Rec. ix. Lectō  
sc̄ti euāg: sm̄ marcū. Cp̄. vii**  
**I**n illo tpe: Exiens ie-  
sus de sionē ad mare galilee:  
p̄ medios fines decapoleos  
Et reliqua. **Homelia vne:  
bede p̄r de eadē lectione.**  
**Surdus** ille et mutus quem  
mirabiliter curatum a domi-  
no modo cū euāgelij lege-  
retur audiuim⁹ genus desi-  
gnat humanū: in his qui ab  
errore diabolice deceptiōis  
diuina merentur gratia libe-  
rari. Obsurdum nāq̄ homo  
ab audiendo vite verbo post  
q̄ mortifera serpentis verba  
cōtra deū tumidus audivit.  
**Abur⁹** a laude p̄ditoris esse  
Ab. i.



ctus est: ex quo cū seductore colloquū habere p̄sumpsit.

**¶** Et merito clausit aures ab audiēda inter āgelos laude creatoris: quas ad audiēdum eiusdem creatoris vitu perationē sermonib⁹ hostis incaut⁹ apuit. **¶** Merito clausit os a p̄dicanda cū angelis laude creatoris: qđ velut ad meliorandū eiusdē op⁹ creatoris cibi vetiti p̄uariatōe superbus implevit. **Lecl. x.**

**¶** heu miser generis humani defectus qđ in radice vicioꝝ germinauit viciosius multo dilatari cepit in propagine ramioꝝ: ita vt veniente in carne dño exceptis paucis de iudea fidelibus totus pene mūdus ab agnitione ⁊ p̄fessione veritatis surdus erraret ⁊ mutus.

**¶** Sed vbi abundauit peccatum: superabundauit gratia. Venit namq; domin⁹ ad mare galilee: vbi nouerat egrotare quē sanaret. Venit sue pietatis grā ad tumētia turbida ⁊ instabilia gētū corda: in q̄b⁹ nouerat eē qui ad suā gratiā pertinerent. **lc. xi.**

**¶** Bene inter mediōs fines decapoleos ad mare galilee vbi egrotus sanaret venisse perhibetur: qz relicto ob perfidiam populo qui decalogi mandata acceperant exteras venit ad gentes: vt sicut iohannes ait/ filios dei qui erant dispersi cōgregaret in vñū. Et adducit ei inquit surdum et mutum: et deprecabant eum vt imponat illi manū. Quia ipse surdus saluatore agnoscere mutus rogare nequibat: adducunt eum amici: ⁊ p̄o ei⁹ salute dño supplicant. Sic mirū sic in spiritali necesse est curatiōe geratur: vt si q̄s humana industria ad auditū confessionēq; veritatis conuertit nō potest diuine pietatis offeratur aspectib⁹: atq; ad sanādū eū superne man⁹ flagitetur auxiliū. **Lecl. xij.**

**¶** Ecce tardat celestis medici: si intēta scan tū nō hesitat nec deficit oro. Unde statim subinfert: ⁊ ap̄prehendens egrotū iesus de turba seorsum misit digitos suos i auriculas: et expuens tetigit linguā suā. Digitos q̄ppe surdo i auriculas mittit vt audiat: cū p̄ dona gratie spiritualis diu nō credētes ad auditū sui sibi conuertit. Expuens linguā muti vt loq̄ valeat tāgit: cū per ministrorū p̄dicationis ratione fidel



quā confiteri debeat prestat.  
 Per digitos nāq; dñi / spūs  
 sancti dona significari ⁊ ipse  
 docet dicēs. Si ego i digito  
 dei eicio demonia: Ad ali  
 euāgelista manifestus ponit  
 si ego in spiritu dei eicio de  
 monia ⁊ et psalmista vbi ait  
 qm̄ videbo celos tuos opera  
 digitorū tuorū: id est videbo  
 scđos nō sue merito virtutis  
 sed tui munere spūit⁹ a terre  
 nis suspēlos ⁊ celesti factos  
 cōuersatiōe sublimes. Spū  
 tus quoq; capitis ⁊ oris dñi  
 s̄bū est euāgelis⁹ qđ ex inui  
 sibili diuinitatis archano sū  
 ptum visibiliter mūdo vti sa  
 nari possit ministrare digna  
 tus est. *Sequentia sancti  
 euāgelis̄m̄ marcū. Cp. vii.*  
**I**n illo tpe: Exiens ie  
 sus de s̄mib⁹ tiri venit  
 per sydonē ad mare galilee:  
 p̄ medios fines decapoleos.  
 Et adducūt ei surdum ⁊ mu  
 tū: et deprecabānt eū vt im  
 ponat illi manū. Et apphen  
 dens eū de turba seorsuz: mi  
 sit digitos suos in auriculas  
 eius ⁊ expuens tetigit liguā  
 eius. Et suspiciēs in celuz in  
 genuit: et ait illi. Effeta: qđ  
 est adaperire. Et statim apte  
 sunt aures eius et solutus est  
 vinculū lingue eius: ⁊ loque

bat recte. Et p̄cepit illis: ne  
 cui dicerent. Quāto autē eis  
 p̄cipiebat tantomagis plus  
 predicabāt: ⁊ eo āplus am  
 mirabānt dicētes. Bene om  
 nia fecit: et surdos fecit au  
 dire: et mutos loqui. Amen.  
*Ad bñ⁹ an.* Quanto eis p̄  
 cipiebat tātomagis plus p̄  
 dicabant ⁊ eo ampli⁹ amira  
 bantur dicētes bene omnia  
 fecit et surdos fecit audire  
 et mutos loqui. *Ad magt̄ a.*  
 Bene omnia fecit et surdos  
 fecit audire et mutos loqui.  
*Dñica. xlii. post trinitatez  
 Ad horas conuetas. Dfo.*  
**O** m̄ps sempiternē de⁹  
 da nobis fidei spei et  
 charitatis augmētū: vt me  
 reamur assequi qđ promittes  
 fac nos amare qđ p̄ceptis.  
 Et fac per do. *Lec. ix. Lec.  
 scri euang. scđm̄ lucā. Cp. x.*  
**I**n illo tpe: Dī. le. dī. f.  
 Vti oculi q̄ vidēt que  
 vos videtis. Et res. *Ex p̄mē  
 ta. ven. bede p̄bri: de eadē sc.  
 Non oculi scribarū et pha  
 risēoz qui corpus dñi tantū  
 videre: ⁊ illi beati oculi qui  
 eius possunt cognoscere sa  
 cramenta: de quib⁹ dicit. Et  
 reuelasti ea puulis. Vti ocu  
 li paruuloz: quib⁹ et le ⁊ pa  
 trē filius reuelare dignatur.*



Dico em vobis q̄ multi p̄phete & reges voluerunt videre q̄ videtis & nō viderunt et audire q̄ auditis & non audierūt. Abrahā exultauit vt videret diē xp̄i: & vidit & gauisus est/ elias quoq̄ & michas & multi alij p̄phete viderūt gloriā dñi: q̄ & p̄pter ea videntes appellati sunt. Sed hī oēs a longe aspicientes & salutātes p̄ speculum & in enigmate viderūt: apli autem in presentia habentes dñm conuiescentes ei & q̄q̄ voluissent iterrogādo discētes: nequāq̄ per āgelos aut varias visionū species opus habebāt doceri. ¶ Quos vero lucas multos p̄phetas et reges dicit: matheus apt̄ p̄phetas et iustos appellat. Ipsi sūt em reges magni: q̄ tentationū suarū motibus nō cōsentiēdo succūbere: sed regendo p̄esse nonerūt. **sc. r.**

**E**cce quidā legisperit̄ surrexit tentās eū et dicens. Magister: q̄d faciēdo vitam eternā possidebo? Legisperitus q̄ de vita et̄na dñm tentās iterrogat: occasione vt reor: tentādi de ip̄is sermonib⁹ dñi sūpsit vbi ait. Gaudete aut̄: q̄ noīa vestra scripta sunt i celis. Sed ipsa

sua tentatiōe declarat q̄ vera sit illa dñi cōfessio qua patri loquit̄: q̄ absconditi hec a sapiētib⁹ et prudētibus: et reuelasti ea puillis. ¶ Et ille dixit ad euz. In lege quid scriptū est? Ille respondens dixit. Diliges dñm deuz tuum ex toto corde tuo/ et ex tota aīa tua et ex oībus viribus tuis/ et ex oī mente tua: & proximu

**D**am legisperito respōdet p̄fectum nobis saluator iter vite celestis oñēdit: cui primo de dilectione dei & proximi legis scripta p̄ponenti dicit. Recte respōdisti. hoc fac et viues. Deinde post inductā parabolā respondentī illū fuisse proximu vulnerato qui fecit mīam in illū adiecit. Vade & tu fac similiter id ē tali mie studio primum tuū necessitatē habentē diligere et sustentare memento: apertissime declarās solum esse dilectionē et ipsam non verbotenus oñsentatam sed operis executione probatā q̄ p̄petuā ducat ad vitā. **sc. r.**

**I**lle aut̄ volēs iustificare seip̄s dixit ad iesū. Et quis est me⁹ proximus? Quāta inanis glorie demē-



tia: Legisperit⁹ ob vulgi fa-  
 noze captandū quo sapiēter  
 respōdisse iactaret: primū se  
 legis fatef ignorare manda-  
 tū. Vere iuxta saluatoris sē-  
 tentiā sapiens et prudens in  
 lege: sed quia nō humiliari  
 cū parvulis xp̄i sed seipsum  
 iustificare desiderat: beatos  
 oculos columbarū innocen-  
 tie lacte rotarū quibus chr̄i-  
 sti archana videre possit ac-  
 cipere recusavit. Cui domi-  
 nus profecto ita respōsū tē-  
 peravit suū: vt et omnē qui  
 miam faceret cuilibet pro-  
 ximū doceret: et tamen hec  
 eadem parabola specialiter  
 ip̄m dei filiū q̄ nobis per hu-  
 manitatē prim⁹ fieri digna  
 tus est designaret. Neq; em̄  
 ita proximū quem sicut nos  
 diligere iubemur sup̄ xp̄o in-  
 terpretari debemus: vt mo-  
 ralia mutue fraternitatis in-  
 situta sub allegorie regulis  
 extenuare et auferre cone-  
 mur. **Sequētia sc̄i evā-  
 gelij: s̄m̄ lucam. Capitulo. x**  
**I**n illo tpe d. i. d. s. Be-  
 ti oculi q̄ vidēt q̄ vos vi-  
 detis. Dico em̄ vobis: quod  
 multi reges et prophete vo-  
 luerunt videre q̄ vos videtis  
 et nō viderūt: et audire q̄ au-  
 ditis et nō audierunt. Et ec-

ce quidā legisperitus surre-  
 xit: tentās illū et dicēs. **Ma-**  
**gister:** qd̄ faciendo vitā eter-  
 nam possidebo: At ille dixit  
 ad eū. **In lege qd̄ scriptū ē:**  
**Quō legis?** Ille r̄ndens di-  
 xit. **Diliges dñm deū tuū ex**  
**toto corde tuo et ex tota aīa**  
**tua et ex oib⁹ virib⁹ tuis et ex**  
**omni mente tua: et primū tu-**  
**um sicut teip̄m.** Dixitq; illi.  
**Recte respondisti. Hoc fac et**  
**viues.** Ille autē volēs iustifi-  
 care seip̄m: dixit ad iesū. **Et**  
**quis est me⁹ proxim⁹?** **Su-**  
**spiciens autē iesus dixit. Ho-**  
**mo quidam descendebat ab**  
**herl̄m in iericho: et incidit i**  
**latrones. Qui etiā despolia-**  
**uerūt eū: et plagis impositis**  
**abierit semiviuo relicto. Ac-**  
**cidit autē vt sacerdos quidā**  
**descenderet eadē via: et viso**  
**illo preterit. Similit̄ et le-**  
**uita cū esset sec⁹ locū et vide-**  
**ret eū: pertrāsit. Samarita-**  
**nus autē quidā iter faciens /**  
**venit secus eū: et videns eum**  
**mīa motus est. Et appropi-**  
**ans alligauit vulnera eius**  
**infundēs oleū et vinū. Et im-**  
**ponēs illū in iumentū suum**  
**duxit in stabulū: et curā eius**  
**egit. Et altera die ptulit du-**  
**os denarios: et dedit stabu-**  
**lario et ait. Curā illi⁹ habe:**  
**Ma. iii.**



et quodcūq; superogaueris abscōdunt imperitiā suā ⁊ ego cū rediero reddam tibi. Quis horū triū videtur tibi propriū<sup>9</sup> fuisse illi q̄ incidit i latrones? At ille dixit. Qui fecit misam in illū. Et ait illi iesus. Uade et tu fac similit̄. **Amē. Ad bñō<sup>9</sup> ā.** Dico aut̄ vobis q̄ multi reges ⁊ p̄p̄he te voluerūt videre que videntis et non viderunt: et audire q̄ audistis et nō audierūt. **Ad magt. ā.** Magister quid faciendo vitā eternā possidebo? ait illi iesus: in lege quid scriptū est: diliges dñz ex toto corde tuo. **Decimaq̄: ta dñica post trinitatem. Ad horas consuetas Oratio.**

**Q**uod dñe q̄s ecclīaz tuam p̄p̄tiatione p̄petua ret q̄ sine te labis humana mortalitas/tuis semp̄ auxilijs ⁊ abstrahatur a noxijs: ⁊ ad salutaria dirigat. Et fa: p̄ do. **Lec. ix. Lectio sc̄ti euāgē: s̄z lucā. Ca. xvij.**

**I**n illo t̄p̄e: Dū iret iesus ih̄ierl̄m trāsibat p̄ medīā samariā ⁊ galileā. Et reliq̄. **Ex cōmētario venerabilis bede p̄b̄i de eadē lec.** **H**eprosi nō absurde itelligi possunt: q̄ scientiā vere fidei nō habētes varias doctrias p̄fitentur erroris. Nō em̄ v̄

abscōdunt imperitiā suā ⁊ sed pro summa peritiā profuerunt in lucem: ⁊ iactantiā sermōnis ostēdūt. Nulla porro falsa doctrina est: que nō aliqua vera in̄miscet. **U**era ergo falsis inordinate p̄mixta in vna disputatiōe vel narratiōe hoīs tanq̄ in vno corporis colore apparentia significant lepram: tanq̄ veris falsiq̄ colorem locis humana corpora variantē atq̄ maculantem. **Lectio. x.**

**H**ic aut̄ tā vitādi sūt ecclīesie: vt si fieri pōt lōgius remoti: magno clamore r̄p̄z interpellēt. Asi ⁊ apte subiūgit. Qui steterunt a lōge ⁊ ⁊ leuauerunt vocem dicētes. Iesus p̄ceptorū miserere nr̄i. **E**t bñ vt saluent iesuz p̄ceptorem nomināt. **Q**uē em̄ in ei<sup>9</sup> s̄b̄is se errasse significāt h̄nc saluādū hūiliter p̄ceptore vocāt. Cūq̄ ad cognitioēz p̄ceptorū redeiūt mor ad formā salutis recurrunt. Nā seq̄uit. **Q**uos vt vidit dixit. **I**te: ostendite vos sacerdotib<sup>9</sup>. **E**t factū est dū irent: mūdati sunt. **Lec. xi.**

**N**ullū dñs eoz quib<sup>9</sup> hec corporalia beneficia p̄stitit inuenit misisse ad sacerdotes nisi leprosoz: q̄



videlicet sacerdoti iudeoꝝ  
 figura erat futuri sacerdo-  
 tis regalis qd̄ ē i ecclia : quo  
 cōsecrant oēs pertinētes ad  
 corpus xpi summi ⁊ veri pri-  
 cipis sacerdoti . Et quisq̄s  
 heretica prauitate vel supsti-  
 tione gētili v̄l iudaica pfidia  
 vel etiā scismate fratno qua  
 si vario colore p xpi gratiam  
 caruerit necesse ē ad eccliaz  
 veniat : colorēq̄s fidei verum  
 quē acceperit ostēdat . Lete-  
 ra vero vicia tāq̄ valitudines  
 ⁊ quasi mēbrorū aīe atq̄ sen-  
 suū : p seipm̄ interi⁹ in cōsci-  
 entia et intellectu dominus  
 sanat et corrigit . **Lectio. xii.**

**D**eniq̄ et paulus voce  
 dñi audita quid me p-  
 sequeris : ego sum iesus quē  
 tu persequeris : ad ananiam  
 tamen missus est vt illo sa-  
 cerdotio quod in ecclesia cō-  
 stitutum est sacramentū do-  
 ctrine fideiq̄ perciperet / et  
 verus eius approbaretur co-  
 lor : non quia non potest per  
 seipm̄ domin⁹ omnia facere  
 nam q̄s alius hec facit etiā  
 in ecclesia ⁊ sed vt ipsa socie-  
 tas cōgregatorū fidelīū ap-  
 probādo iuicē atq̄ cōmuni-  
 cando vere fidei doctrinā in  
 oibus q̄ dicitur verbis vel  
 signant sacramētis : tāq̄ vnā

spēm veri coloris obducat.  
 Cornelius etiā cui elemosyne  
 eius accepte et p̄ces eius au-  
 dite illi ab angelo nūciarent  
 ppter doctrine tamē sacra-  
 mentorūq̄ vnitatē ad petrū  
 tubet mittere : tanq̄ illi et su-  
 is diceretur . Ite ostendite  
 vos sacerdotibus . Nā et cui⁹  
 irent / mūdati sūt . Nam ei ad  
 eos venerat petr⁹ : sed tamē  
 ipi nōdū accepto baptisma-  
 tis sacramēto nōdū spiritua-  
 liter ad sacerdotes peruene-  
 rant : et tñ infusione spūs san-  
 cti ⁊ amiracione linguarum  
 eorū mūdatio declarata est.

**Sequentia scripturā in lucā**  
**¶** In il. tpe dñi (cp. xvii)  
**I**ret iesus in hierusalē  
 trāsiat p mediā samariā et  
 galileā . Et cū ingrederetur  
 quoddā castellū : occurrerūt  
 ei decē viri leprosi . Qui ste-  
 terūt a lōge : et leuauerūt vo-  
 cē dicentes . Jesu preceptor  
 miserere nri . Quos vt vidit  
 dixit . Ite ostendite vos sa-  
 cerdotibus . Et factū est dū  
 irēt : mūdati sūt . An⁹ aut̄ ex-  
 illis vt vidit q̄a mūdatus est :  
 regressus ē cū magna voce  
 magnificās deū . Et cecidit  
 in factē ante pedes ei⁹ : gra-  
 tias agēs . Et hic erat sama-  
 ritan⁹ . Respōdens aut̄ iesus



dixit. Nōne decem mandati sunt? Et nouē ubi sunt? Non est inuēt? qui rediret et daret gloriam deo: nisi hic alienigena. Et ait illi. Surge vade: quia fides tua te saluum fecit. **Amē. Ad bñs? an.** Cū iugredereſ iesus q̄ddā castellū occurrerūt ei decē viri leprosi q̄ steterūt a lōge et leuauerūt vocē dicētes iesu p̄ceptor miserere n̄rī. **Ad magt? an.** Nōne decē mūdati sunt et nouē ubi sūt? nō est inuēt? qui rediret et daret gloriam deo nisi hic alienigena? vade: quia si des tua te saluū fecit alfa.

**Dñica. xv. post trinitatem**  
**Ad horas consuetas. S. f. o.**

**E**cclesiam tuā dñe miseratio p̄tinuata mūdēt et muniat? et quia sine te nō potest salua p̄sistere tuo sēp̄ munere gubernetur. Et fact? per do. **Rec. ix. Lectio sc̄ti euāgelij s̄m mattheū. C. p. vi.**

**I**n illo t̄p̄e dixit iesus discipulo suo. Nemo pōt duob? dñis seruire. Et reliq̄. **Ex libro. ij. beati Augustini ep̄scopi de sermone dñi in mōte habitō. de eadem lec.**

**Q**ui sunt duo dñi? deiceps ostendit cum dicit. Non potestis deo seruire et mam-

mones diuitle appellari dicuntur. Longrūt et p̄nicē nomen. Nam lucrum p̄nicē mammon dicit. Sed qui seruit māmone illi vtiq̄ seruit? qui rebus istis terrenis merito sue peruerſitatis p̄positus magistratus huius seculi a domino dicitur. **¶** Aut em̄ hūc odio habebit homo et alterum diliget id est deū? aut alterum patietur? et alterum contēnet. Patitur enim durū et p̄niciosum dominū? quisquis seruit mammonē. Sua em̄ cupiditate implicatus subditur diabolū? et non eum diligit. Quis em̄ est q̄ diligit diabolū? Sed tamen patietur. Sicut in maiore aliqua domo qui ancille aliene p̄iunctus est propter cupiditatē suā duram patit̄ seruitutē? etiā si non diligit eū cur? ancillā diligit. **sc. r.**

**A**lterum autem contēnet dixit? non odio habebit. Nullius em̄ fere cōscientia deum potest odisse. Cōtēnit autē id est non timet? cū quasi de ei? bonitate securus est. Ab hac negligentia et perniciosa securitate reuocat spiritus sanctus? cū per prophetam dicit. Fili ne adificas peccatum sup̄ pec-



catū/et dicas miseratio dei magna est: ignorans qz patientia dei ad penitētia te inuitat. ¶ **L**ui? em̄ tanta mīa cōmemorari pōt/ q̄ est? q̄ oīa donat pctā cōuersis: et olea strū facit participē pinguedinis oliue? Et cui? tanta se ueritas q̄ est? q̄ naturalibus ramis nō pepcit: sed pp̄t̄ iſi delitatē fregit illos? **Lecc. xi.**

**S**ed quisquis uult diligere deū/et cauere ne offendat: nō arbitret̄ se duobus dñis posse seruire: et intentionē cordis sui rectā ab omni duplicitate explicet. Ita em̄ sentiet de deo in bonitate: et in simplicitate cordis q̄ret illū. Ideo iqt̄ dico uobis nō habere sollicitudinē in aīa uestra qd̄ edatis: ne qz corpori uestro qd̄ induat: ne forte quāuis iam supflua non querantur propter ipsa necessaria cor duplicetur/ et ad ista conquerenda nostra detorqueatur intentio cū ali quid quasi misericordit̄ operamur: id est cū cōsulere alt̄culi uideri uolumus nostrum emolumentum ibi potius q̄ illius utilitatem attēdamus et ideo nobis non uideamur peccare: quia nō supflua sed necessaria sunt que consequi

uolumus.

**Lectio. xli.**

**D**ominus autē admonet ut meminerimus multo āpli? nobis deū dedis̄ se qz nos fecit et cōposuit ex aīa ⁊ corpore q̄ est alimētū: atqz tegumentū: quozū cura nos duplicare cor non uult. Adne aīa inquit plus est q̄ esca? At tu intelligas eū qui dedit aīaz? m̄to facili? esca esse daturū. Et corpus plus q̄ uesimentum: Id est plus est. At similiter itelligas eū qui corpus dedit: multo facilius daturum uesimentū. Quo loco queri solet utrum ad aīaz cib? iste pertineat cū aīa incorporea sit: iste autēz esbus corporeus. Sed antemā hoc loco pro ista uita positā nonerimus: cuius retia naculū est alimētū istud corporeū. Scdm̄ hanc significationem dictum est etiā istud Qui amat aīam suā: pdet illam. Quod nisi de hac uita acceperim? quā oportet p̄ regno dei pdere qd̄ potuisse martyres claruit: contrariū hoc preceptū erit illi sētētie qua dictū est. Quid prodest hoi si totū mūdū lucret: aīe aut̄ sue detrimētum faciat? **Sequentia sancti euāgelij fm̄ mattheum. Cap. vi.**



**I**n illo tpe. d. i. d. f. **N**e  
mo potest duob<sup>9</sup> dñis  
seruire. Aut em̄ vnū odio ha  
bebit et alterum diligit: aut  
vnū sustinebit ⁊ alterū cōtē  
ner. Nō potestis deo seruire  
⁊ mānone. Ideo dico vobis  
ne solliciti sitis aīe vestre qđ  
māducaētis neq; corpori ve  
stro quid induamini. Nonne  
aīa plus est q̄ esca/ et corp<sup>9</sup>  
plus q̄ vestimentū? Respicite  
volatilia celi: qm̄ non se  
rūt neq; metūt/ neq; congrega  
nt in horrea/ et pater ve  
ster celestis pascit illa. Non  
ne vos magis pluris estis il  
lis? Quis autē vestrū cogita  
tās potest adiciere ad statū  
rā suā cubitū vnū? Et de ve  
stimento quid solliciti estis?  
Considerate lilia agri quo  
modo crescūt: nō laborāt ne  
q; nent. Disco autē vobis: q  
nec salomon in oī gloria sua  
cooptus est sicut vnū ex istis  
Si autē fenū agri qđ hodie ē  
et cras in clibanū mittit de<sup>9</sup>  
sic vestit: quātō mag<sup>9</sup> vos mi  
nime fidei. Nolite ergo solli  
citi eē dicētes: qđ māducaēt  
mus aut qđ bibemus: aut qđ  
operiemur. Hec em̄ omnia  
gentes inquirūt. Scit em̄ pa  
ter vester: qī his oībus indi  
getis. Querite ergo primū

regnū dei et iustitiā eius: et  
hec oīa: adiciēt vobis. Amē  
**Ad bñs<sup>9</sup>. ā.** Nolite solliciti  
eē dicētes qđ māducaēm<sup>9</sup>  
aut quid bibemus/ scit enim  
pater vester celestis qđ vo  
bis necesse sit alia. **Ad mag<sup>9</sup>  
ā.** Querite primū regnū dei  
⁊ iustitiā ei<sup>9</sup> ⁊ hec oīa adijci  
tur vobis al. **Dñica. xvi.  
post trinita. Ad ho. p. uetas**

**Q**uia nos q̄s dñe **oro.**  
gratia semp ⁊ puen  
at et sequat: ac bonis operi  
bus iugiter prestet eē inten  
tos. Et fa<sup>9</sup> p **do. lec. tr. Lec.  
festi enā<sup>9</sup> p̄m. lucā. Cap. vii.**

**I**n illo tpe: Ibat iesus  
in ciuitatē q̄ vocat na  
zym: et ibant cū illo discipuli  
ei<sup>9</sup> et turba copiosa. Et res.  
**Ex cōmētario venera. bede  
pb̄ri: de eadem lectione.**

**N**aym ciuitas est galilee in  
secundo miliario thabor: mō  
tis cōtra meridiem iuxta en  
dor: qui est vicus grandis: in  
quarto miliario eiusdes mō  
tis ad meridiem. Et i bāt cū  
illo discipuli ei<sup>9</sup>: et turba co  
piosa. Cum autēz appropin  
quaret porte ciuitatis: ecce  
defunctus efferebatur filius  
vnicus matris sue. **Defū  
ctus hic qui extra portam ci  
uitatis multis inuenibus**



est elatus / significat hominē  
letali criminū funere sopora-  
tū: eandēq; insup aie mortez  
nō cordis adhuc cubili tegē-  
rē: sed ad multoz notitiaz p-  
locutionis operisue iudiciū  
quali per sue ostia ciuitatis  
propalantem. **Lectio. x.**

**Q**ui bene filius vnicus  
matris sue fuisse per-  
hibetur: quia licet e multis  
collecta psonis vna sit perfe-  
cta: z immaculata virgo mater  
ecclesia: singuli q̄s tñ fidelit-  
um vniuersalis se ecclesie fi-  
lios rectissime fatentur. Hāc  
et electi q̄libet quādo ad fi-  
dē imbuit filius est: qm̄ alios  
imbuit mater est. An nō ma-  
terno erga paruulos ange-  
bat affectu q̄ ait: z filiolī mel-  
quos iteruz parturto donec  
formetur christus in vobis?

**P**ortam ciuitatis qua de-  
functus efferebat: puto ali-  
quem de sensib⁹ esse corpo-  
reus. Qui enī seminat inter  
fratres discordias qui iniq̄-  
tatem in excelsum loquit p-  
oris portā extrahit mortu⁹.  
Qui videt mulierē ad pec-  
piscēdā eā: per oculoꝝ por-  
tā sue mortis iudiciū pfert.  
Qui fabulis ociosis obsec-  
nisue carminibus vel detra-  
ctionibus aurē libenter ape-

rit: hanc aie sue portā multoꝝ  
efficit: ceterosq; qui non ser-  
uat sensus: mortis sibi ipsi re-  
serat aditus. **Lectio. xi.**

**O**secro dñe iesu cum-  
cras mee ciuitatē por-  
tas / portas iustitie facias:  
vt ingressus in eas consistear  
noi tuo: tueq; maiestati cum  
ministris celestibus eam cre-  
bitus iuisenti nō fetoz elati  
cadauer⁹ occurrat: sed occu-  
pet sal⁹ muros illi⁹: z portas  
eius laudatio. Et hec vidua  
erat: et turba ciuitatis mul-  
ta cū illa. Viduā eē eccliam?  
oīs aia que sp̄s dñi q̄ sui se  
morte redemptam meminit  
agnoscit: Diuino autē nutu  
multa dñm turba multa vi-  
duā comitabat: vt viso tāto  
miraculo multi testes multi  
fierent dei laudatores. **L. xii.**

**Q**uam cū vidisset: z mi-  
mor⁹ sup eā dixit illi.  
Noli flere. Desiste inq̄t qua-  
si mortuū flere: quē mor vt-  
uum resurgere videbis. Abi-  
mystice nouati dogma: fun-  
dit: q̄ de sua mūdicia supbe  
gloriat⁹ / humilem penitentiū  
mūdationē euacuare conat⁹:  
verāq; matrem ecclesiam de-  
natoꝝ suoz: spiritali extin-  
ctione plorātē spe vite redo-  
nande negat psolari debere.



Et pulchre euāgelista dñm  
 pri<sup>9</sup> mīa motū eē sup matrē  
 z filiū post fuscitasse testafz  
 vt in vno nobis exēplū imi-  
 tande pietatis ostēderet: in  
 altero fidem mirande pote-  
 statis astrueret. *Sequentia  
 lecti euāgē: fm lucā. Ca. vii.*

**I**n illo tpe: Ibat ies<sup>9</sup> i  
 ciuitatē q̄ vocat nāym  
 z ibāt cū illo discipulū et<sup>9</sup> et  
 turba copiosa. Lum autē ap-  
 propinquaret porte ciuita-  
 tis: ecce defunct<sup>9</sup> efferebat  
 fillus vnic<sup>9</sup> m̄ris sue. Et hec  
 vidua erat: z turba ciuitatis  
 multa cū illa. Quā cū vidisset  
 dñs: mīa motus sup eam  
 dixit illi. Noli flere. Et acces-  
 sit: z tetigit loculū. Et autez  
 q̄ portabāt steterūt. Et dixit  
 Adolescēs: tibi dico surge.  
 Et resedit q̄ erat mortuus z  
 cepit loqui. Et dedit illum  
 matri sue. Accepit autē oēs  
 timor: z magnificabāt deum  
 dicentes. Quia ppheta ma-  
 gnus surrexit in nobis: et qz  
 de<sup>9</sup> visitauit plebē suā. Am.

*Ad hñ<sup>9</sup> a.* Accessit autē ie-  
 sus z tetigit loculū: hī autē q̄  
 portabant steterūt z ait/ado-  
 lescens tibi dico surge: z re-  
 sedit q̄ erat mortu<sup>9</sup>. *Ad ma-  
 gnificat an.* Accepit autem  
 oēs tior z magnificabāt deū

dicētes: qz ppheta magnus  
 surrexit in nobis/et quia de-  
 us visitauit plebem suam.

*Decimaseptia dñica post  
 trinitatē. Ad horas p̄uetas*

**D**A q̄s dñe po-  
 pulo tuo diabolici  
 tare p̄tagia: z te solū deum  
 pura mente sectari. Et fa:  
 per do. *Lec. ix. Lectio fan-  
 cti euāgē: fz lucā. Cā. xiiii.*

**I**n illo tpe: Cū intraret  
 iesus in domū cuius-  
 dā principis phariseoz sab-  
 bato māducare panē: et ipsi  
 obseruabant eū. Et ecce hō  
 quidā ydropticus erat an il-  
 lum. Et reliqua. *Ex cōmen-  
 tario venerabilis bede pre-  
 foyteri z de eadem lectione.*

**I**droplis morbus ab aquo:  
 sō humoze vocabulū trahit.  
 Hecce em̄ ydor aqua vocat.  
 Est autē humor subcutane<sup>9</sup>  
 de vitio vesice nat<sup>9</sup>: cū infla-  
 tione turgēte et anhelitu fe-  
 tido. Propriūqz est ydroptic<sup>9</sup>  
 quātomagis abūdat humo-  
 re inordinato/tāto amplius  
 fitre: et ideo recte compara-  
 tur ei quem fluxus carnalū  
 voluptatum exuberans ag-  
 grauat. **C**ōparaf et diu-  
 ti auaro: q̄ quāto copiosior ē  
 diuitijs quib<sup>9</sup> nō hñ vitur:  
 tanto ardent<sup>9</sup> talia cōcupi-



scit. Et respondens Iesus dixit ad legisperitos et phariseos. Si licet sabbato curare: Et illi tacuerunt. **Luc. x.**

**Q**uod dicit respondisse Iesus ad hoc respiciet quod promissum est: et ipsi observabant eum. Dominus enim novit cogitationes hominum. Sed merito interrogati tacere: quia contra se dictum quicquid dixerint videtur. Nam si licet sabbato curare: quare saluatore an curet observant? Si non licet: quare ipsi sabbato pecora curant? Ipse vero apprehensum sanavit eum ac dimisit. **¶** Proinde dispensatione dominus ante legisperitos et phariseos ydropicum curat et morum contra avaritiam disputat: ut videlicet per huius egritudinem corporis illis exprimeret egritudinem cordis. Denique post multa disputationis eius hortamenta subunctum est. Audiebant autem haec omnia pharisaei qui erant avaritiae: et deridebant illum. ydropicus quippe quo amplius biberit amplius sitit: et omnis avarus sitim multiplicat quia cum ea quae appetit adeptus fuerit ad appetenda amplius anhelat. **Luc. xi.**

**¶** Respondens dixit ad illos. Cuius vestrum asinum aut bos in puteum cadit: et non

continuo extrahet illum die sabbati? Sic observatores sui phariseos percipit ut eosdem etiam avaritiae percipiant. Si vos inquit in sabbato asinum aut bovem aut alium quodlibet animalis in puteum decidens eripere festinat is non animalis sed vestrae avaritiae percipiens est. Quot magis ego homines quam animalia scio quod cecidit in puteum comparavit/humore enim laborabat: sicut illam mulierem quam decem et octo annis alligatam dixerat et ab eadem alligatio soluebat: comparavit iumento quod soluit ut ad aquam ducat. **Luc. xii.**

**¶** In bivertio loco bovem posuit et asinum: quia sive sapientes quosque et hebetes sive (ut supra dictum est) utriusque populi eos significare sciant: eum videlicet cuius cervicem iugum legis attriuit atque eum quem quilibet legislator cepit quasi brutum animal et nulla ratione retinens percipit: qui voluit errore subtrahit: omnes saluatore adveniens sathane vinculis astrictos: omnes in imo concupiscentie puteo demersos invenit. Non est enim distinctio: omnes enim peccaverunt et egent gloria dei: iustificati gratia per gratiam ipsius per redemptionem quam est in christo Iesu. **¶ Sequentia**



**festi euang. in lucā. Ep. xliij.**

**I**n illo tpe: Cū intraret iesus i domū cuiusdā principis phariseorū sabbato manducare panem: ⁊ ipsi obseruabāt eum. Et ecce hō qdaz ydropicus erat añ illū. Et respōdēns iesus: dixit ad legisperitos ⁊ phariseos dicens. Si licet sabbō curare? At illi tacuerūt. Ipse nō apprehensum sanauit eū: ac dimisit. Et respōdēns ad illos dixit. Cui⁹ vestrū asinus aut bos in puteū cadet ⁊ nō continuo extrahet illum die sabbati? Et nō poterant ad hęc respōdere illi. Dicebat autē et ad inuitatos parabolā: intendens quōd primos accubitus eligerēt dicens ad illos. Cum inuitat⁹ fueris ad nuptias nō discumbas i primo loco: ne forte honoratioꝝ te sit iuitatus ab illo ⁊ veniens is q te ⁊ illū vocauit dicat tibi: da huic locū ⁊ tunc incipias cū rubore nouissimū locū tenere. Sz cū vocat⁹ fueris vade et recumbe in nouissimo loco: vt cuz venerit q te inuitauit dicat tibi. Amice: ascēde superius. Tūc erit tibi gloria coram simul discumbētibus. Quis q se exaltat humiliabit: ⁊ q se humiliat: ex-

altabitur. Amē. **Ad bñ. añ.** Dicit iesus ad legisperitos et phariseos si licet sabbato curare: at illi tacuerunt ipse autē apprehendens ydropicū sanauit eū ac dimisit. **Ad magt añ.** Cū vocatus fueris ad nuptias recūbe in nouissimo loco vt dicat tibi q te inuitauit: amice ascēde superius ⁊ erit tibi glia corā simul discumbētibus alla. **De octaua dñica post trinitatem. Ad horas cōsuetas. or.**

**D**irigat corda nra q̄s dñie tue miserationis operatio ⁊ qz tibi sine te placere nō possum⁹. Et fa? per dñm. **Rec. ix. Rec. sciti euang. geli. in mattheū. Ep. xliij.**

**I**n illo tpe: Audiētes pharisei q silētiū iposuisset iesus saducets conuenerūt in vñū: et interrogauit eū vñ⁹ ex eis legisdoctor: tentans illū ⁊ dicēs. Magister: quōd est mandatum magnum in lege? Et ref. **Ex. omentario bñi ioh̄is ep̄i: de eadē lc.** Conuenerunt vt multitudine vincerent: quē ratione superare nō poterant. A veritate se nudos esse p̄fessi sūt: qui multitudine se armauerunt. Dicebant enim ap̄ se. Unus loquat pro omnib⁹ et



oēs loquamur p vñū: vt si q-  
dē vicerit omīs videamur vt-  
ctores: si autē victus fuerit vñ-  
solus videat confusus. ¶ **Pharisei** q oīa propter hōes  
cogitatis ⁊ facitis. Primum  
quidē veniētes cū vno vincē  
dī estis p vñū. Tñ esto: quia  
vno victo hōes nō itelligāt  
oēs vos esse victos. Nunquā  
p scientie vñe nō sentiūt se eē  
cōfusus: Leuis est em̄ ⁊ sola  
tio: q in seipō confusus est q  
ab alijs ignoret. **Lectio. r.**

**M**agister: qd est māda-  
tū magnū i lege: vba  
gistrū vocat: cur non vult es-  
se discipul⁹. Simplicissim⁹ i  
terrogator: et malignissim⁹ i  
insidiator. De magno man-  
dato interrogat: q nec mini-  
mū obseruat. Ille em̄ debet  
interrogare de maiore iusti-  
tia: q iam minore cōpleuit.

**D**ñs autē sic ei respondit  
vt interrogationis ei⁹ ficta ⁊  
cōscientiā statim primo rñso  
pcuteret dicēs: diliges dñm  
deū tuū in toto corde tuo: id  
est nō sicut tu qui deuotionē  
ostendis in ore: ⁊ fraudē me-  
ditaris in corde. **Lectio. r.**

**M**agnū autē ⁊ minimū  
mādatū dicim⁹ quātū  
ad dignitatē mādatoꝝ: non  
quantū ad vtilitatē. Alioqñ

vtilitas oīm mandatoꝝ vna  
est: ⁊ oīa mādata q vñū vidē-  
tur esse mandatū. ita sibi co-  
herēt vt alter sine altero esse  
non possit: vt potē si interro-  
get te aliquis in edificatione  
domoꝝ q pars est melior: dī-  
cis fundamentū. Sz quēad-  
modū edificatio nō pōt esse  
nisi fuerit fundamentū: ita  
nec fundamentū esse potest  
nisi edificatio fuerit subsecu-  
ta: nec dicitur fundamentū  
nisi sit edificatio cuius fun-  
damentum dicatur. **Lec. xij.**

**E**dificatio dign⁹ est nō vt  
luis: sic ⁊ caput dign⁹ est q  
mēbra: tñ nec mēbra sine ca-  
pite nec caput sine mēbris  
Sic digniores sunt sacerdo-  
tes q ppls nec tñ vtiliores: ⁊  
q nec ppls sine sacerdotib⁹:  
nec sacerdotes sine pplo esse  
possūt. Ita ⁊ dign⁹ est hoc  
mandatū diliges dñm deū  
tuū ex toto corde tuo: q illd  
nō occides / nō ꝑcupiscēs: tñ  
vtilitas vna est. Nā q diligit  
deū ille nō occidit nec ꝑcu-  
piscit: q aut occidit aut ꝑcu-  
piscit: nō diligit dñm deū  
suū. **Sequentia scrieuan-  
gelij: p̄m matthei. Ep. xxij.**

**I**n illo tpe: Audientes  
pharisei q silentiū ipo-



fuisse iesus saduceis: uenerunt i unū: et interrogauit eū vnus ex eis legis doctor: tentās eū. **M**agister: quōd est mādatū magnū in lege? **A**it illi iesus. Diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo/ et tota anima tua: et in tota mente tua. **H**oc est maximū et primum mandatū. **S**cđm autē simile est huic. Diliges prīmū tuū: sicut teipm. In his duobus mandatis vniuersa lex pendet et pphete. **C**ongregatis autē pharisaeis: interrogauit eos iesus dicens. Quid vobis videt de xpo? **L**ui? **F**ili? **E**st? **D**icit ei **D**avid **A**it illis **Q**uomō ergo dauid in spiri tu vocat eū dñm dicens/ dixit dñs dño meo sede a dextris meis: donec ponam inimicos tuos scabellum pedū tuorū? **S**i ergo dauid vocat eū dñm quō fili? **E**t est? **E**t nemo poterat ei respondere verbum: neq; ausus fuit quisq; ex illa die: eū ampli? interrogare. **A**imē **A**d bñ? **A**m. **M**agister quōd est mandatū magnū in lege? **A**it illi iesus: diliges dñm deū tuum ex toto corde tuo alla. **A**d māg? **A**m. **Q**uid vobis videt de xpo cui? **F**ili? **E**st? **D**icit ei oēs dauid: dicit eis iesus/ quō dauid i spū vocat eū dñm

dicens/ dixit dñs dño meo sede a dextris meis? **D**ecimanona dñica post trinitatē **A**d horas consuetas. **D**ño.

**O**mnipotens et misericors de? vniuersa nobis aduersantia propitiatus excludet: vt mente et corpore pariter expediti/ que tua sunt libris mentibus exequamur. **E**t fa? **P**er dñm. **L**ec. ix. **L**ec scđi euangelij scđm mattheum. **C**ap. ix.

**I**n illo tpe? **A**scēdēns iesus in nauiculā trās fretauit: et venit in ciuitatem suā. **E**t ecce offerebant ei paralitico in lecto iacentem. **E**t reliqua. **H**omelia bñ lo: hāntis epi? **D**e eadē lectione.

**C**hristum in humanis actibus diuina gessisse mysteria et in rebus visibilibus inuisibilia exercuisse negocia: lectio hodierna monstrauit. **A**scendit inquit in nauiculā et trās fretauit: et venit in ciuitatem suam. **H**omine spe est qui fugatis fluctibus maris pfunda nudauit: vt israeliticus pplus inter stupentes vndas sicco vestigio velut montū pcaua transiret: **H**omine hic est qui petri pedibus marinos vertices inclinauit: vt iter liquidus hu-



manis greſſibus ſolidū preberet obſequium? Et qd eſt q ipſe ſibi maris ſic denegat ſuitutē? vt breuiſſimi lacus tranſitum ſub mercede nau- tica tranſfretaret? **Lectio. x.**

**A** Scendit inquit in nauiculam; et tranſfretauit. Et quid mirū fratres? Chriſtus venit ſuſcipere inſirmitates noſtras; vt ſua nobis conferret remedia ſanſtatis; quia medicus qui non fert inſirmitates curare neſcit; et qui non fuerit cum in firmo inſirmitas? Infirmo non poteſt conferre ſanſtatem.

**C**hriſt⁹ ergo ſi i ſuis manſiſſet ꝑtutibus cōmune cum hominibus nihil haberet; et niſi impleſſet carnis ordinē; carnis i illo eſſet ocioſa ſuſceptio. Suſtinuit ergo has neceſſitates; vt homo ver⁹ humanis neceſſitatibus probaretur. **Lectio vndecima.**

**A** Scendit in nauiculā. Chriſtus eccleſie nauim ſeculi fluctus ſemp mit- tigurus aſcēdit; vt creden- tes in ſe ad celeſtem patriā tranquilla nauigatione per- ducat; et municipes ſue ciui- tatis faciat quos humanita- tis ſue fecit eſſe conſortes. Non ergo chriſtus indiget

nauil; ſed nauis indiget chri- ſto; quia ſine celeſti guberna- tione nauis eccleſie per mū- danum pelagus; per talia et tanta diſcrimina; ad celeſtes portus non valet peruenire.

Hec diximus fratres quan- tum ad intelligentiam ſpiri- talem; verum ipſius hystorie ordinem ꝑſequamur. Aſcen- dit inquit in nauiculā; trans- fretauit ⁊ venit in ciuitatem ſuam. Tu autem. **Lectio. xij.**

**C**heator rerū orbis do- min⁹ poſtea q̄ ſe ꝑꝑ- nos noſtra anguſtauit in car- ne cepit habere humanā pa- triam; cepit ciuitatis iuda- ce eſſe ciuis; parentes habe- re cepit parentū oim ipſe pa- rens; vt inuitaret amor; at- traheret charitas; vinceret affectio; ſuaderet hūanitas quos fugauerat dominatio; metus diſperſerat; ⁊ fecerat vis poteſtatis extorres. Venit in ciuitatem ſuam; ⁊ ob- tulerunt ei paraliticū iacen- tē in lecto. Et videns inquit ieſus fidem illorū; dixit pa- ralitico. Conſide fili; dimit- tū tibi ꝑctā tua. Auduit ve- niā; ⁊ tacet paraliticus; nec vllam rīdet gratias; q; plus corporis q̄ anime tendebat ad curā; ⁊ tēporales erūnas



resoluit corporis sic desiebat  
 ut etnas penas resolutioris  
 alieno desleret: gratiorē sibi  
 presentē vitā iudicans q̄ fu-  
 turā. **Sequentia sc̄i euā-  
 gelij: s̄m mattheum. C. p. ix.**

**I**n illo tpe: Ascēdēs se-  
 sus i nauiculā trāstres-  
 tauit: et venit in ciuitatem su-  
 am. Et ecce offerebant ei pa-  
 raliticus in lecto iacentē. Et  
 videns iesus fidem illorum:  
 dixit paralitico. Cōfide fili:  
 remittūtur tibi pctā tua. Et  
 ecce quidam de scribis dixe-  
 rūt intra se. Hic blasphemā  
 Et cuz vidisset iesus cogita-  
 tiones eorū dixit. Ut quid co-  
 gitatis mala in cordibus ve-  
 stris: Quid est facili⁹ dicere  
 dimittūtur tibi peccata/ aut  
 dicere surge et ambula: Ut  
 sciatis autē quoniā filius ho-  
 minis habet potestātē in ter-  
 ra dimittendi peccata: tunc  
 ait paralitico Surge tolle le-  
 ctum tuū: et vade in domū  
 tuā. Et surrexit: et abiit i do-  
 mū suā. Adīentes autē turbe  
 timuerunt: et glorificabant  
 deū: qui dedit potestātē talē  
 hominib⁹. Amē. **Ad bñ⁹ a.**  
 Dixit dñs paralitico cōfide  
 fili remittūtur tibi pctā tua.  
**Ad magt̄ an.** Tuli ergo le-  
 ctum suū in quo iacebat ma-

gnificās deū et omnis plebs  
 ut vidit dedit laudem deo.

**Diffica. xx. post trinitatem  
 Ad horas consuetas. C. p. o.**

**A**rgire q̄s dñe fidelit-  
 bus tuis indulgentiā  
 placatus et pacē: vt parit ab  
 oibus mundē offensis et se  
 cura tibi mēte deseruiāt. Et  
 fary per do. **Rec. ix. Rec. sc̄i  
 euāg: s̄cōm matth. C. p. xxii.**

**I**n illo tpe: Loqueba-  
 tur iesus principibus  
 sacerdotū et pharisais in pa-  
 rabolis dicens eis. Simile  
 factū est regnū celorū homi-  
 ni regi: qui fecit nuptias si-  
 lio suo. Et res. **Homelia bñ  
 gregory pape: de eadem sc.**

**T**extū euangelice lectōis  
 fies charissimū volo si possuz  
 sub breuitate trācurrere: vt  
 in fine eius valeam ad loquē-  
 dum largi⁹ vacare. Sz que-  
 rēdum prius est an hec ap̄b  
 mattheum ip̄a sit lectio/ que  
 apud lucā sub appellatione  
 cene describit. **Et quidez  
 sunt nonnulla q̄ sibi dissona  
 esse videant⁹: qz hic prandii  
 illic cena memorat. Hic qui  
 ad nuptias non dignis vesti-  
 bus itrauit repulsus est: illic  
 nullus q̄ intrasse dicitur re-  
 pulsus eē perhibet. Qua ex  
 re recte colligit⁹: qz hic per**



nuptias presens ecclesia et il-  
lic per cenam eternam et ultimam  
coniunium designat: quia et ad  
hanc nonnulli exiituri intrant  
et ad illud quisquis semel intra-  
uerit: ulterius non erit. **sc. 2**

**Q**uod si quis forte con-  
cedat hanc eandem esse  
lectionem: ego melius puto salu-  
na fide alieno intellectu ce-  
dere quam contentione deser-  
uire: quam et intelligi forsitan  
congrue potest quod de plecto  
eo qui cum nuptiali veste non  
venerat quod lucastacuit: mat-  
theus dixit. **Q**uod vero p-  
illam cenam per hunc autem pran-  
dium dicitur nequaquam vel hoc no-  
stre intelligente obsistit: quia  
cum hora nona apud antiquos  
quotidie prandium fieret: ipsius  
quocumque prandium cena vocabatur.

**S**pe autem iam **sc. 21**  
dixisse me memini: quod  
plerumque in sancto euangelio re-  
gnum celorum presens ecclesia no-  
minat. **C**ongregatio quippe  
iustorum: regnum celorum dicitur.  
**Q**uia enim per prophetam dominus  
dicit celum mihi sedes est: et  
salomon ait: anima iusti sedes  
est sapienter: paulus etiam dicit  
christum dei virtutem et dei sa-  
pientiam: liquido colligere de-  
bemus quod si deus sapientia: ani-  
ma autem iusti sedes sapienter:

domini celum dicit sedes dei: celus  
ergo est anima iusti. **H**unc quoque  
psalmista de sanctis predica-  
toribus dicit. **C**eli enarrant  
gloriam dei. **R**egni ergo celo-  
rum est ecclesia sanctorum: quia  
dum eorum corda in terra nihil  
ambunt: per hoc quod ad super-  
na suspirant iam in eis dominus  
quasi in celestibus regnat.  
**D**icatur ergo. **S**imile est re-  
gnum celorum homini regi: quod fe-  
cit nuptias filio suo. **sc. 22**

**I**am intelligit **charitas**  
vestra: quis est rex re-  
gis filij pater. **I**lle nimirum  
cui per psalmistam dicit. **D**e-  
iudicium tuum regi da: et ius-  
ticiam tuam filio regis. **Q**ui  
fecit nuptias filio suo. **T**unc  
enim deus pater filio suo deo  
nuptias fecit: quando hunc  
in utero virginis humane na-  
ture coniunxit: quem deus ante  
secula fieri voluit hominem in  
fine seculorum. **S**ed quia ex  
duabus personis fieri solet  
ista coniunctio: absit hoc ab  
intellectibus nostris ut per-  
sonam dei et hominis redempto-  
ris nostri iesu christi ex duabus  
personis compositam creda-  
mus et unitam. **E**x duabus  
quippe atque in duabus hunc  
naturis existere dicimus: scilicet  
de duabus personis composi-



tum credi vt nephas vitam  
Apertius igitur atq; securi  
us dici potest: q; in hoc pa-  
ter regi filio nuptias fecit /  
quo ei per incarnationis my-  
steriū sanctam ecclesiam so-  
ciavit. Uterus autē genitri-  
cis virginis hui⁹ spōsi tha-  
lamus fuit. Unde et psalmi-  
sta ait. In sole posuit taber-  
naculum suum: et ipse tanq̃  
sponsus procedens de thala-  
mo suo. Tanq̃ spōsus quip-  
pe de thalamo suo processit:  
q; ad iungendam sibi eccle-  
siam incarnatus dñs de in-  
corrupto & gnis utero exiit

**Sequentia sancti euange-  
lij: scđm mattheū. Ep. xxij.**

**I**n illo tpe: Loquebat̃  
tesus principib⁹ sacer-  
dotū & pharisais in parabo-  
lis dicēs eis. Simile factū ē  
regniꝝ celoz homini regi: q̃  
fecit nuptias filio suo. Et mi-  
sit ad nuptias: et nolebāt  
venire. Iterū misit alios ser-  
uos dicens. Dicite inuitatis.  
Ecce prandiz meū parauit:  
tauri mei et vitula occisa et  
oīa parata: venite ad nuptias.  
Illi autem neglexerūt: &  
abierunt alius in villā suam /  
alius vero ad negociationez  
suā. Reliqui vero tenuerunt

seruos eius: et contumeliis  
affectos occiderūt. Rex au-  
tē cū audisset irat⁹ est: et mis-  
sis exercitib⁹ suis pdidit ho-  
micidas illos: et ciuitatē il-  
lorū succendit. Tunc ait ser-  
uis suis. Nuptie quidē para-  
te sūt: sed qui erāt inuitati nō  
fuerūt digni. Ite ergo ad ex-  
itus viarū: et quoscūq; inue-  
neritis vocate ad nuptias.  
Et egressi serui eius in vias  
cōgregauerūt oēs quos in-  
uenerūt malos et bonos: et  
implete sūt nuptie disciben-  
tiū. Intrauit autē rex vt vi-  
deret discumbētes: et vidit  
ibi hoīem non vestitū veste  
nuptiali: / et ait illi. Amice: q̃  
modo huc intrasti / nō habēs  
vestē nuptialem? At ille ob-  
mutuit. Tūc dixit rex mini-  
stris. Ligatis pedibus eius  
et manib⁹: mittite eum in te-  
nebras exteriores. Ibi erit  
fletus et stridor dēntū. Abi-  
ti enī sunt vocati: pauci ve-  
ro electi. Amen. **Ad bñ. an.**  
Dicite inuitatis ecce pran-  
diū meum parauit: venite ad  
nuptias dicit dñs. **Ad mēt.**  
Nuptie quidē parate sūt  
sed qui inuitati erant nō fue-  
runt digni: ite ad exitus via-  
rū et quoscūq; inueneritis  
vocate ad nuptias dicit do-



min<sup>9</sup>. **Officia. xxi. post tri-**

creditis? q̄ ante credebatur q̄

**Ad horas consuetas**

signū videret: Sed memens

**Similia tuā q̄s** **Orō**

tote quid petitis? aperte coz-

**Offie continua pietate**

gnosceitis qz in fide dubita-

**custodit; vt a cūctis aduersi-**

**Proposuit nāqz vit. l. x.**

**tatibus te protegente sit li-**

vt descēderet et sana-

**bera z in bonis actibus tuo**

ret filiū eius. Corporalē er-

**nomini sit deuota. Et fa' per**

go presentia dñi q̄rebat: qui

**do. Lectio. ix. Lectio sancti**

per spiritū nūsq̄ deerat. Ad

**euāg. fm iohannē. Ca. iiii.**

nus itaqz i illo credidit: quē

**In illo tpe; Erat q̄daz**

nō putauit salutem posse da-

**regulus cui<sup>9</sup> filius in**

re: nisi p̄sens esset z corpore

**firmabatur capharnaū. Hic**

St enī p̄fecte credidisset: p-

**cū audisset quia iesus adue-**

culdubio sciret qz nō esset lo-

**nirer a iudea in galileā abi-**

cus vbi nō esset deus. Et p̄ ma-

**it ad eū; et rogabat eū vt de-**

gnā ei parte diffusus est: qui

**scenderet et sanaret filium**

ututē honoris non dedit ma-

**ei<sup>9</sup>. Et reliq̄. Homelia bea-**

testati / sed presentie corporali-

**ti gregonii pape<sup>9</sup> de eadē lc.**

Et salutē itaqz filio peti-

**Lectio sancti euāgelii quā**

it z tamen in fide dubitauit:

**modo fratres audistis expo-**

qz eū ad quē venerat z potē-

**sitione nō idiger: sed ne hāc**

tem ad curandū credidit:

**taciti preterisse videamur:**

tamen moriētī filio esse absē-

**exhortando potius q̄ expo-**

tē putauit. Sed dñs q̄ roga-

**nēdo in ea aliqd loquamur.**

tur vt vadat q̄a nō desit vbi

**Hoc autē nobis solūmō de**

inuitatur indicat: solo iussu

**expositiōe video esse requirē**

salutē reddidit: qui volunta-

**dit; cur is q̄ ad petēdā salu-**

te omnia creauit. **Lectio. xj**

**Qua** in re hoc est nobis  
solerter intuentū: q̄ si  
cut euāgelista alio testante  
didicim<sup>9</sup> cēturio ad dñm ve-  
nit dicēs. Dñe; puer me<sup>9</sup> ia-  
cet in domo paliticus z ma-  
le torquet. Lū dñs p̄tinus  
respōdit. Ego ventā; et cu-

¶ Iij



rabo est. Quid est quod regulus rogat ut ad eius filium veniat: et tamen ire corporaliter recusatur: ad servum vero centurionis non inuitatur: et tamen se corporaliter ire pollicetur? Regulus filio per corporalem presentiam non dignatur ad esse: centurionis seruo non dedignatur occurrere. Quid est hoc nisi quod supbia nostra retunditur: qui in hominibus non naturam qua ad imaginem dei facti sunt sed honores et diuitias veneramus? Quis pensamus que circa eos sunt profecto interiora minime peruisdemus: dum ea que in corporibus despecta sunt consideramus: negligimus pensare quod sunt. **Rec. xxi.**

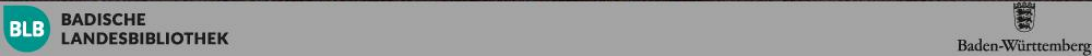
**R**edemptor vero noster ut ostenderet quod que alta sunt hominibus scitis despicienda sunt: et que despecta sunt hominibus despicienda non sunt scitis: ad filium reguli ire noluit: ad servum centurionis ire paratus fuit. In crepata est ergo supbia nostra: que nescit pensare homines propter homines. Sola (ut diximus) que circumstant hominibus pensatur: naturam non aspiciunt: honorem dei in hominibus non cognoscunt. Ecce ire non vult filius dei ad filium reguli: et tamen venire paratus est ad salutem serui. Certe si nos cuiuspiam serui rogaret ut ad eum venire deberemus: pertinet nobis supbia nostra in cogitatione tacita responderet dicens. Non eas quod temetipsum degeneras: honor tuus despicitur: locus vilescit. Ecce de celo venit quod suo occurrere non despicit in terram: et tamen humiliter in terra presentimus: quod de terra sumus. **Sequentia scripturae secundum Iohannem. Cap. iiii.**

**I**n illo tempore Erat quidam regulus cuius filius infirmabatur capharnaui. Iste cum audisset quod iesus adiret a iudea in galileam abiit ad eum: et rogabat eum ut descenderet et sanaret filium eius. Incipite: bat enim mori. Dixit ergo iesus ad eum. Nisi signa et prodigia videritis: non creditis. Dicit ad eum regulus. Domine: descende proutcumque moriat filius meus. Dicit ei iesus. Vade: filius tuus viuit. Credidit homo sermoni quem dixit ei iesus: et ibat. Iam autem eo descenderet: sui occurrerunt ei: et nunciarunt dicentes: quod filius eius viueret. Interrogauit ergo horam ab eis: in qua melius habuerit. Et dixerunt ei: quod heri hora septima reliquit eum febris. Cognouit



ergo pater q: illa hora erat: in qua dixit ei iesus/ fili? tu? uiuit. Et credidit ipe: et domus eius tota. **Ad bñd? a.** Erat quidā regul? cuius filius infirmabat capharnaum. hic cū audisset q: iesus adueniret in galileā rogabat euz vt descēderet et sanaret filiū ei?. **Ad mgt? a.** Cognouit ergo pater q: illa hora erat in qua dixit iesus filius tuus ut uis? z credidit ipe z dom? ei? tota. **¶ Notandū q: si aliqua sequentiū dñicaz fuerit vltima añ aduētū dñi? añe z collocate ipaz partiende sunt ad bñd? et magt. per priuatos dies penultime hebdomade.** Qui? aut dñice añe fuate fuerint: eadē die oīo eadem et euāgē. vnde añe. sumptē sūt in missa dicēde erunt festo cōmemoratiōis si occurrat nō obstante Sabbatina si alias sufficiētes priuati dies haberi pñt semp exclusa. **¶ Aice sima secūda dñica post trinitatē. Ad horas pñetas oīo.** **D**eus refugiu nīm et virtus adesto pñs ecclēsie tue precib? auctoz ipe pietat? z pñta: vt qd? fideliter petim? efficaciter psequamur. **Et fap do. Lec. ix. Lectio scil? euāg? s; matthēi. cō. xviii**

**I**n illo tēp? dixit iesus discipul? suis pabolaz hāc. Simile est regnū celoz homini regi: q? uoluit rationē ponere cū filiis suis. **¶ Et rel. Home. bñ augustin? epi: de Narrauit do: eadē lec.** minus similitudinem valde terribilē: quia sike est regnuz celoz hoi? pñfamilias q? posuit rōnē cū seruis suis: in q? bus inuenit debitorē decem milia talentoz. Et cū iussisset vt oīa q? habebat z oīs familia z ipe uēderet z debitū solueret: aduolutus genib? dñi? fut rogabat eum dilatio nem: et meruit remissionem. **¶ Absertus est em? dñs ei? sicut audiuimus: et omne debitum dñmisi illi. Lectio. x.** **A**lligatus seru? postea q? egressus est a facie dñi? fut inuenit etiā ipe debitorē suū: q? debebat nō decē milia talētoz. q? tum ipsius debitum fuit: s; cētū denarios. **¶ Lepit suffocare eū/ trahere/ z dicit: cete: redde quod debes. At ille rogabat pñuū sicut z ipe dñm: sed nō talē iste inuenit pseruū: qualē ipe dñm. Non solū remittere illi debitū noluit: sed nec dilationē dedit. Cōfortum rapiebat ad solu**





tionē: tā debito dñico liber.

**D**isplicuit seruis et renū  
clauit dño suo qđ actū eēt  
et dñs fecit adesse suū: et di  
xit ei. Serue nequā: cū mihi  
tāta deberes: misertus tuū sū.  
Nōne qđ oportuit et te misere  
ri serui tui? sicut et ego tui  
misertus sum? Et iussit oīa qđ  
illi dimiserat erigi. **Lecc. xi.**

**E**rgo hāc similitudinē  
ad nostrā instructionē  
ppoluit: et admonendo pīre  
nos noluit. Sic inq̄r et vobis  
facit pī vester celestis: si nō  
remiseritis vnusq̄sq̄ frī suo  
de cordib⁹ vris. Ecce fres  
res i apto est. Admonitiō vt  
lis valde et salubris. Obediē  
tia debet vt qđ iussum est im  
pleat: qz oīs hō et debitor ē  
dei: et debitorē habet fratrē  
suū. Quis est ei qđ non sit de  
bitor dei: nisi in quo nō pōt i  
uenti vllus pctm? Quis est  
aut qđ non habeat debitozem  
fratrē nisi in quē nemo pec  
cauit? Putasne q̄sq̄ i gene  
re hūano reperiri pōt: qđ non  
et ip̄e aliquo pctō obstric⁹  
sit fratri suo? Debitor est er  
go omnis homo: et habens et  
ip̄e debitor. Ideo deus iu  
stis constituit tibi regulam  
in debitore tuo: quā faciet et  
ip̄e cum suo. **Leccio. xij.**

**N**o em̄ sunt opera mi  
sericordie que nos li  
berāt: qđ breuiter ip̄e dñs po  
suit in euangelio. Dimittite  
et dimittet vobis: date et da  
bit vobis. Dimittite et dimi  
tet vobis ad ignoscendū: p  
tinet: date et dabitur vobis  
ad prestandū beneficium.

**Q**uod ait de ignoscendo: et  
tu vis ignosci tibi quod pec  
cas: et habes aliū cui tu pos  
sis ignoscere. Rursus quod  
pertinet ad tribuendū be  
neficium: petit a te mendic⁹  
et tu es dei mendicus. Om  
nes em̄ quando oram⁹ men  
dici dei sumus: ante sanuas  
magni patris familias stam⁹  
inimmo etiā supplices p̄ser  
nimur: ingemiscimus: aliqđ  
volentes accipere. Et ipsum  
aliqđ ip̄e deus est. Quid a te  
petit medicus: panē. Et tu  
qđ petis ab eo / nisi christū:  
qđ dicit ego sum panis viuus  
qui de celo descēdi: Ignosci  
vobis vultis: ignoscite. Re  
mittite et remittetur vobis:  
date et dabitur vobis. **Se  
quet̄a sc̄i euāḡ. Et marthc̄i.**

**I**n illo tpe: dī (Lc. x.  
xit iesus discipulis suis  
pabolā hāc. Si ē est regnū  
celoz hōi regi: qđ voluit ratio  
nē ponere cū seruis suis. Et



euz cepisset ratione ponere:  
 oblatuſ eſt et vn⁹ qui debe-  
 bat decē milia talēta. Cū an-  
 tem nō haberet unde redde-  
 ret: iuſſit eū dñs eius venun-  
 dari et vxorē eius et filios/ z  
 oīa q̄ habebat z reddi. Proci-  
 dens autem ſeruus ille: ro-  
 gabat eum dicens. Patien-  
 tiam habe in me: z oīa reddā  
 tibi. Miſertus autē dñs ſerui  
 illi⁹ dimiſit eū: et debitū di-  
 miſit ei. Egreſſus autē ſeru⁹  
 ille inuenit vnum de pſeruis  
 ſuis: qui debebat ei centum  
 denarios. Et tenens ſuffoca-  
 bat eū dicens. Redde qđ de-  
 bes. Et prociſſens cōſeruus  
 eius: rogabat eū dicens. Pa-  
 tientiam habe in me: et oīa  
 reddam tibi. Ille autem no-  
 luit: ſed abiit et miſit eum in  
 carcerē donec redderet de-  
 bitū. Vidētes autē conſerui  
 ei⁹ qđ ſiebāt contriſtati ſunt  
 valde: et venerūt z narraue-  
 runt dño ſuo oīa qđ facta fue-  
 rant. Tunc vocauit euz dñs  
 ſuus: z ait illi. Serue nequā:  
 oē debitū dimiſi tibi qm̄ ro-  
 gaſti me. Nonne ergo oportu-  
 it z te miſereri pſerui tui/ ſi  
 cut et ego tui miſertus ſum?  
 Et iratus dñs eius: tradidit  
 eum tortoribus quoaduſqz  
 redderet vniuerſum debitū.

Sic et pater meus celeſtis  
 faciet vobis: ſi nō remiſerit⁹  
 vnusquifqz fratri ſuo: de cor-  
 dib⁹ vris Amē. **Ad bñd⁹ a.**  
 Dixit autē dñs ſeruo: redde  
 quod debes/ prociſſens autē  
 ſeruus ille rogabat eum di-  
 cens patientiam habe in me  
 z oīa reddā tibi. **Ad mōt a.**  
 Serue nequā oē debitum di-  
 miſi tibi qm̄ rogaſti me/ nō-  
 ne ergo oportuit z te miſere-  
 ri cōſerui tui ſicut et ego tui  
 miſert⁹ ſū dicit dñs: **Quin-  
 ca. xxiii. poſt trinitatem. Ad  
 horas conſuetas Oratio.**

**A**bsolue qđ dñe tuorū  
 delicta populorū: vt  
 a peccatorū noſtroꝝ neribus  
 qđ pro noſtra fragilitate con-  
 traximus/ tua benignitate li-  
 beremur. Et fa: Per dñm.  
**Le. ix. Lectio ſcī euangēy  
 ſm mattheum. Cap. xii.**

**I**n illo tēpē Abiuntes  
 phariſei pſiliū inierū  
 vt caperēt ieſum in ſermone.  
 Et mittunt ei diſcipulos ſu-  
 os cū herodianis. Et reliqz  
**Ex cōmentario beati tohan-  
 nis episcopoy de eadē lectiōe.**  
**O**mnis malitia cōfunditur  
 quidē aliquoties ratione ve-  
 ritatis: corrigitur autē nūqz  
 maxime eorū qđ ppoſito ma-  
 lo et nō ignorantia peccant.



Hoc enim sunt sacerdotēs. Postq̄ terrere dñm nō poterūt dicētes / in qua p̄tate facis hec: postq̄ parabolārū ratione cōstricti suo iudicio ipsi se reos fecerūt dicentes malos male perdet nemine cōtra eos dicēte testimoniū / nisi cōscientia sola: nunquid compunxit eos timor peccati? Aliquid compescuit eos vel libertatis consideratio? ¶ Sed quid? Abierunt: et consiliū acceperunt: vt caperent eū in sermone. **Rec. x.**

**Q**uādamodū si aliquis excludere voluerit aq̄ currētis meatū si hac exclusā fuerit aqua violēter alium de sibi semitā rūpit: sic et eorū malignitas ex vna parte confusa: aliū sibi aditum adinuenit. ¶ Sicut enim non potest fieri vt ligna mittēdo extinguas ignem: sic nō potest fieri vt rationem dicēdo placent hominē malum. Sicut ignis quanto amplius ligna susceperit in maiorem flammā erigitur: sic anima mala quanto magis veritatem audierit: eo amplius in maliciam excitatur. ¶ Abierunt ergo et consiliū acceperūt. Quo abierunt? Ad herodianos. Nam ex eo q̄ non dicitur

psiliati sunt sed psiliū acceperūt: ex quo pariter cū herodianis venērunt apparet q̄ cū illis eiusmodi circūuentionis cōsiliū tractauerūt. **Rec. xi.**

**H**omines coloni cuius terrā possident: illius auxilio opus habēt. Qui tu futiā tenet nulli patrocini indiget: nisi dei: q̄ in diaboli iniquitatib⁹ ambulat: diaboli adiutorii necessariū habet. Colon⁹ enim dei diaboli auxilium non requirit: colonus autem diaboli auxilium et si queret: nō inueniet. Vidisti aliqui ad furtū euntes: deū orare vt bene prosperetur in furto / aut qui vadit ad fornicationem nunquid signum crucis ponit sibi in frontem non comprehendatur in crimine. ¶ Quod si fecerit nō solum non adiuuatur sed ad huc amplius traditur: q̄ ne scit iustitia dei p̄ octinū dare criminib⁹. Sic et isti xp̄m expugnare cupientes cōuenienter nō ad seruos dei viros religiosos: sed ad gentiles id est herodianos se ptulerūt. Quale psiliū et tales et psiliarij. Quis autē posuit dare consiliū cōtra christum? nisi diabolus q̄ erat aduersarius christi? **Leccio. xij.**



**Q**uæstabat ei apud se sacerdotēs. Si nos soli eūtes interrogauerim⁹ ip sū quis dixerit qz nō licet dare cesari tributū tamē nemo nobis crederet dicētib⁹ cōtra eū: iam enī oēs sciūt quia inimici sum⁹ eius: inimicorum autē testimoniū in iudicio et si verū fuerit quasi suspectū reprobaf. Sed nec per seip sos xpm interrogare volebāt: quasi in magna suspitio ne inimicitie fuerit apd̄ xpi sū: ne forte qui suspecti circumuente eū nō possint. Nam inimicus manifestus melior est: q̄ amic⁹ fictus. Ille duz timetur facile uita: iste duz nō agnoscit preualet. **Se quētia sancti euangeli ⁊ fm mattheum. Capitulo. xxii.**

**I**n illo tpe: Abeuntes pharisei ⁊ siliū interūt vt caperent iesū in sermone. Et mittūt ei discipulos suos cū herodianis: dicentes Magister: scimus qz verax es et viam dei in veritate doces: et nō est tibi cura de aliquo. Nō enī respicis personā hominū. Dic ergo nobis quid tibi uideatur: Licet censum dare cesari an non? Cogita autem iesus nequitia eorū ait. Quid me tentatis

hypocrite: Ostendite michi numisma census. At illi obtulerūt ei denariū. Et ait illis. Cuius est imago hec et superscriptio? Dicūt ei cesaris. Tūc ait illis. Reddite ergo q̄ sūt cesaris cesari: ⁊ que sunt dei deo. Amē. **Ad bā⁹.** **An. Magister scim⁹** quia verax es et viam dei in veritate doces alla. **Ad magt. an.** Reddite ergo que sunt cesaris cesari et que sūt dei deo alla. **Et nota qz si hec dominica pcedens fuerit quinta ante aduentū dñi sermō adg est per dnas hebdomadas immediate se subsequētes. Sequens dñica similiter bis. et vltima semp̄ semel. Si autē quarta ante aduentū fuerit tenet semel; sequēs autē bis. Si vero tertia ante aduentū fuerit quelibet locū sūū obtinebit.**

**Dñica. xxiii. post trinitate. Ad horas consue.**  
**O** m̄ps semp̄ (tas. **De** terne deus miām tuā ostende supplicibus: vt q̄ de meritorum qualitate diffidim⁹ nō iudiciū sed indulgentiā sētiam⁹. Et fa ⁊ per do: **Rectio. ix. Rectio facti euāg fm mattheum. Cap. ix.**  
**I**n illo tpe: Loq̄nte iesu ad turbas: ecce pri-



ceps vnus accessit et adora-  
 bat eū dicēs Dñe filia mea  
 modo defuncta est: sed veni/  
 impone manū sup eā et vi-  
 uet. Et reliqua. **Ex cōmēta.**  
**bri hylarii epi: de eadē lec.**  
**O**rces princ' pis/ fides mu-  
 lleris/ turbe in domo cōuen-  
 tus/ cecoz duoz clamor: mu-  
 ti et surdi demoniac: obla-  
 tio: ex superiorib' dictis cō-  
 nere sibi intelligēte tenent  
 ordinē. **P**rinceps hic leg  
 esse intelligitur que dominū  
 orat: plebi quā ipsa xpo pre-  
 dicata aduētus ei' expecta-  
 tione nutrierat vitā mortue  
 reddat. Nā nullū principem  
 credidisse legim'. **E**x quo  
 persona principis huius orā-  
 tis merito in rispū legis apta  
 bitur. Cui quidem dominus  
 opem sponndit ad quā pre-  
 standā pfectus est: sed prior  
 cuz apostolis peccatoz tur-  
 ba salua. Et cum primū ele-  
 ctionē q̄ ex lege destinabat  
 viuere oportuisset: anterior  
 tamen in mulieris specie sa-  
 lus publicantis et peccatori-  
 bus redditur. **Lectio. x.**

**H**ec itaqz dñi ptereun-  
 tis occurſu ad tactuz  
 vestis dñi sanande pfluuio  
 sanguinis futurā se esse con-  
 fidit. Sordibus salicet pol-

luta corporis sui et interio-  
 ris vitii imundicis dissolu-  
 ta simbriā vestis per fidē fe-  
 sinat attingere: donū vide-  
 licet spiritus sancti de christi  
 corpore modo simbrie exēti-  
 tis cū apostolis conuersata  
 contingere: fitqz mox sana.  
 Ita alteri salus duz aliis dif-  
 ferē est reddita. Cuius fidez  
 et cōstantiam dominus lau-  
 dauit: quia quod israel pre-  
 parabatur plebs gētium oc-  
 cupauit. **Lectio. xi.**

**E**st autem in simplici  
 intelligētia magnavir-  
 tutis diuine ammiratio: cuz  
 potestas itra corpus manēs  
 rebus caducts efficientiam  
 adderet sanitatis: et vsqz in  
 vestium simbrias operatio  
 diuina procederet. Non em̄  
 diuisibilis aut comprehensi-  
 bilis erat deus: vt corpore  
 clauderetur. Ipse em̄ dona  
 spūsctō diuidit: ceterū nō di-  
 uidit donis. Virtutem autē  
 eius fides vbi cūqz consequi-  
 tur qz vbiqz est: z nusqz abest:  
 et assumptio corporis nō na-  
 turā virtutis includit: sed ad  
 redemptionem suam fragi-  
 litatem corporis virtus assū-  
 pit: que tam infinite libera  
 est: vt etiam in simbriis eius  
 humane salutis operatio cō-



**I**teretur. Tu autē. **Rec. xij.**  
**I**ngreditur deinde do-  
 minus domū princi-  
 pis synagogā videlicet ⁊ cut  
 in canticis legis hymnus lu-  
 ctuam personabat: et irride-  
 tur a plurimis. Nunq̄ enim  
 illi deum in homine credide-  
 runt ⁊ quin potius predicari  
 resurrectionē ex mortuis ir-  
 riserunt. Apprehensa igitur  
 puelle manu cuius apud se  
 mors erat somnus ⁊ retraxit  
 ad vitā. Atq̄ vt rarus hic ex  
 lege credentiū electionis nu-  
 merus intelligi posset turba  
 omnis expulsa est quā vtq̄  
 dñs saluari optasset: sed irri-  
 dendo dicta gestaꝝ eius: re-  
 surrectionis non fuit digna  
 cōsortio. **Sequētia sancti**  
**euāgelij: s̄m mattheū. c̄p. ix.**  
**I**n illo tempore ⁊ Lo-  
 quēte iesu ad turbas: ecce  
 princeps vnus accessit  
 et adorabat eum dicens. Do-  
 mine: filia mea modo defun-  
 cta est: sed veni impone ma-  
 num super eam et viuet. Et  
 surgens iesus sequebat euz:  
 et discipuli ei⁹. Et ecce mu-  
 lier que sanguinis fluxū pa-  
 tiebatur duodecim ānis: ac-  
 cessit retro et tetigit fimbriā  
 vestimenti eius. Dicebat enī  
 intra se. Si tetigero tantum

vestimentum eius: salua ero  
 Et iesus conuersus: ⁊ vidēs  
 eam dixit. Confide filia: fī-  
 des tua te saluā fecit. Et sal-  
 ua facta est mulier: ex illa ho-  
 ra. Amen. **Ad benedict⁹ añ.**  
 Dicebat enim intra se si teti-  
 gero fimbriam vestimētī ei⁹  
 tantum/salua ero. **Ad magt**  
**añ.** Confide filia: fides tua  
 te saluam fecit: et salua fa-  
 cta est mulier ex illa hora.  
**¶ Hora si hec dominica pre-**  
**cedens fuerit tertia ante ad-**  
**uētū domini per duas heb-**  
**domadas seruanda erit.**  
**¶ Dominica vltima ante ad-**  
**uentum domini. Ad horas**  
**consueras. Oratio.**  
**¶ Excita quesum⁹ domi-**  
**ne tuorū fidelium vo-**  
**luntates: vt diuini opis frus-**  
**ctum propensius erequen-**  
**tes pietatis tue remedia ma-**  
**iora percipiant. Et sa ⁊ per**  
**dñm. Rec. ix. Lectō sc̄i euā-**  
**gelij: s̄m iohānem. Cap. vi.**  
**I**n illo tpe: Cum suble-  
 uasset oculos iesus: et  
 vidisset quia multitudo ma-  
 xima venit ad eum: dicit ad  
 philippum. Unde ememus  
 panes vt manducent hie Et  
 reliqua. **Homelia bti angus-**  
**tini ep̄i de eadem lectione.**  
**¶ Tractula que fecit domin⁹**



**Difica victima**

nosler iefus chriſtus ſunt qui  
dem diuina opera: et ad in-  
telligendum deum de viſi-  
bilibus admonent humanā  
mentem. Quia enim non eſt  
ille talis ſubſtātia que videri  
oculis poſſit ⁊ miracula ei?  
quib⁹ totū mundū regit vni-  
uerſamq; creaturam admi-  
niſtrat aſſiduitate viluerunt  
itaꝛt pene nemo dignetur at-  
tendere opera dei mira ⁊ ſtu-  
penda in quolibet ſeminis  
grano ſecundum ipſam ſuaꝛ  
miſericordiam ſeruauit ſibi  
quedā que faceret oportu-  
no tempore præter viſitatum  
curſus ordinemq; nature vt  
non maiora ſed inſolita vidē-  
do ſtuperent quibus quoti-  
diana viluerant. **Recito. x.**  
**Q**uius eſt ei miraculū  
gubernatio toti⁹ mū-  
di q̄ ſaturatio quinꝫ milū  
hoim de quinꝫ panibus: et  
tamen hoc nemo mirat. Il-  
lud mirantur homines: non  
quia mirus eſt: ſed quia ra-  
rum eſt. **Q**uis eni et nunc  
paſcit vniuerſum mundum?  
niſi ille qui de paucis granis  
ſegetes creat? Fecit q̄ quo  
modo deus. Unde eni mul-  
tiplicat de paucis granis ſe-  
getes: inde in manibus ſu-  
is multiplicauit quinꝫ pa-

nes. Potestas em̄ erat in ma-  
nibus chriſti. **P**anes autē  
illi quinꝫ quali ſemina erāt:  
non quidem terre mandata:  
ſed ab eo qui terrā fecit mul-  
tiplicata. Hoc ergo admotū  
eſt ſenſibus quo erigeretur  
mens: et exhibitū oculis vbi  
exerccret intellectus: vt in-  
uiſibile deū per viſibilia opera  
miraremur et erecti ad fideꝛ  
et purgati per fidē etiā ipm̄  
inuiſibilit̄ videre cupere:  
mus: quem de rebus viſibili-  
bus inuiſibilem noſceremus.  
Hæc ta men ſufficit hæc intue-  
ri in miraculis xpi. **Acto. x.**

**I**nterrogemus ipſa mi-  
racula: quid nobis lo-  
quantur de xpo. Habent em̄  
ſi intelligant linguā ſuā. Nā  
quia ipſe xps verbum dei eſt:  
etiā factū verbi verbū no-  
bis eſt. Hoc ergo miraculus  
ſicut audiuiꝫ q̄ magnus  
ſit: queram⁹ etiā q̄ pfundus  
ſit. Non tm̄ eius ſupficie de-  
lectemur: ſed etiā altitudi-  
nē perſcrutemur. Habet em̄  
aliquid intus hoc quod mi-  
ramur foris. Vidim⁹: expe-  
ctauimus magnū quiddam  
preclarū quiddaz et omnino  
diuinū: quod fieri niſi a deo  
non poſſit. Laudauimus de  
facto factorem. Sed que ad







**Prima priuata nocte Nouēbris.**

propheta: qui vēturus est in mundum. Amen. **Ad bñd<sup>o</sup> an.** Cum subleuasset oculos Iesus et vidisset marinā multitudinem venientē ad se dicit ad philippum vnde ememus panes vt māducēt hi? hoc autem dicebat tentans eum / ipse enim sciebat quid esset facturus. **Ad magr<sup>o</sup> an.** Illi ergo homines cū vidissent quod fecerat signum dicebant qz hic est vere ppheta qui venturus est in mundū. **Sequitur lectionari<sup>o</sup> trisi lectionā.** Nota cū festū oim sanctorū venerit in tertia aut quarta fer. tūc feritē median tes inter do. pcedētē et festū recipiunt lec. breuē. Cū autē ipm festū venerit in quinta feria tūc i crastino legent tres lectiōes de dñicilib<sup>o</sup> lectionibus p hysto. Achabeoz v. seruāda supius scriptis. q p duas sequētes noctes sūt p singulis noctib<sup>o</sup> in tres lectionē partiēde. In vi. feria lectiōes primi noct. **Igit cum scā ciuitas. zc. tertia et quarta p vna computando. In sabbato lec. scdi noct. Constituta autē die. zc. septimā et octa. similiter p vna supputando. Si autē ipm festū venerit in sexta fer. tūc lectio**

nes primi noct. **Igit cū scā ciuitas. zc. modo quo supra in sabbato seruabunt. Quādo vero festū venerit in sabbato tūc dñica sequente ad noct. legitur principū ezechielis. Si autē do. p festū ipe dita fuerit tūc lectiones octo de principio ezechielis legentur pro duarū priuatarū noctur. immediate sequentiū lectionibus. Prima nocte lectiones primi noct. tertia et quarta pro vna cōputata. Secunda nocte lectiones secundū nocturū septima et octava similiter pro vna supputata. Salua rubri. precedēt.**

**Prima priuata nocte mēsis Nouēbris legentur sequētes. Lect. i. Eze. ii.**



**T**antē fili hominis audi qñqz loquor ad te: et noli esse exasperatrix est Aplostū et comede qñqz ego do nō Et vidit: ecce manus missa ad me in qua erat inuolutus liber: et expandit illū coram me. Qui erat scriptus intus et foris: et scripte erant in eolamentationes et carmē. Et dixit ad me. Fili hominis: quōcūqz inueneris comede.



**Prima privata nocte Nouēbris.** a. cv.

Comede volumē istud: et vade loquere ad filios israel. Et aperui os meū: et cibauit me volumē isto. Et dixit ad me. Fili hominis: venter tuus comedet: et viscera tua plebuntur volumine isto: quod ego do tibi. Et comedi illud: et factū est in ore meo sicut mel dulce. Et dixit ad me. Fili hominis: vade ad domū israel: et loquere verba mea ad eos. Ad eum ad populū profundū sermonis et ignote lingue: tu mitteris ad domū israel: neque ad populos multos: profundū sermonis et ignote lingue: quorum non possis audire sermones. Et si ad illos mittereris: ipsi audirent te. Domus autē israel nolunt audire te: quia nolunt audire me. Dis quippe domus israel attrita fronte est: et duro corde. Tu autē. **Ps. 118.**  
**E**cce dedi faciē tuā valentiorē faciebū eorum: et frontē tuam duriorē frontibus eorum. Et ad amantē et silicē dedi faciē tuā. Ne timeas eos neque metuas a facie eorum: quia domus eras perans est. Et dixit ad me. Fili hominis: omnes sermones meos quos loquor ad te assume in corde tuo et auribus tuis audi: et vade ingredi ad

transmigrationem ad filios populi tui: et loqueris ad eos et dices. Ihec dicit dñs deus: si forte audiant et quiescant. **E**t assumpsit me spūs: et audiui post me vocem cōmōtionis magne/benedicta gloria dñi de loco suo: et vocem alax animalū percutientū alterā ad alterā: et vocē cōmōtionis magne. Spiritus quoque leuauit me et assūpsit me: et abis amarus in indignatione spūs mei. **Manus enim dñi erat mecum: confortans me.** Et venit ad transmigrationē ad aceruū nouarū frugū ad eos qui habitabāt iuxta flumen chobar: et sedī vbi illi se debant: et mansi ibi septē diebus: merens in medio eorum. Tu autē dñe. **Lectio. III.**  
**E**t cum pertransissent septem dies: factus est verbū domini ad me dicens. Fili hominis: speculatozem dedi te domui israel: et audies de ore meo verbum: et annūciabis eis ex me. Si dicente me ad impiū morte morieris: non nunciaueris ei neque loquā sua impleat: et viuat: ipse impius in iniquitate sua morietur: sanguinem autē eius de



manu tua requirā. Si autem tu annunciaueris impio et ille non fuerit conuersus ab impietate sua et a via sua ipsa et ipse quidem in iniquitate sua morietur: tu autem animam tuam liberasti. ¶ Sed et si conuersus iustus a iustitia sua fuerit et fecerit iniquitates: ponam offendiculum coram eo. Ipse morietur: quia non annunciauisti ei. In peccato suo morietur: et non erunt in memoria iustitie eius quas fecit: sanguinem uero eius de manu tua requirā. Si autem tu annunciaueris iusto/ ut non peccet iustus/ et ille non peccauerit: uiuens uiuet quia annunciauisti ei: et tu animam tuam liberasti. Tu. ¶ **Secunda priuata nocte. Lectio. j.**

**E**t facta est super me manus domini: dixit ad me. Surgens egredere in campum: et ibi loquar tecum. Et surgens egressus sum in campum: et ecce ibi gloria domini stabat quasi gloria quam uidi iuxta fluitum Chobar: et cecidi in faciem meam. Et ingressus est in me spiritus et statuit me super pedes meos: et locutus est mihi: et dixit ad me. Ingredere et includere in medio domus tue. ¶ Et tu fili hominis ecce da

ta sunt super te uincula et ligabunt te in eis: et non egredieris in medio eorum: et iniquitatem tuam adherere faciam palato tuo: et eris murus: nec quasi uir obiurgans: quia domus exasperans est. Cum autem locutus fuero tibi aperiam os tuum: et dices ad eos. Hec dicit dominus deus. Qui audit audiat: et qui quiescit quiescat: quia domus exasperans est. Tu autem. ¶ **Lectio. ij.** ¶ **E**t tu fili hominis sume tibi laterem et ponas eum coram te: et describes in eo ciuitatem hierusalem. Et ordinaabis aduersus eam obsidionem: et edificabis munitiones et comportabis aggerem: et dabis contra eam castra: et ponas aristas in giro. Et tu sume tibi sartagine ferream et ponas eam in murum ferreum inter te et inter ciuitatem: et obfirmabis faciem tuam ad eam: et erit in obsidionem: et circumdabis eam. Signum est domus israel. ¶ **E**t tu dormies super latus tuum sinistrum: et ponas iniquitates domus israel super eo numero diebus quibus dormies super illud: et assumes iniquitates eorum. Ego autem dedi tibi annos



iniquitatis eorū numero die  
rum trecentos et nonaginta  
dies: et portabis iniquitatē  
domus israel. Et cum com-  
pleueris hec dormies super  
latus tuum dexterum secu-  
do: et assumes iniquitatē do-  
mus iuda quadraginta die-  
bus. Diem pro anno: et diem  
inquam pro anno dedi tibi.  
Et ad obsidionem hierusalē  
conuerteris faciem tuā: et bra-  
chium tuū erit extentum: et  
prophetabis aduersus eam.  
Ecce circūdedi te vinculis:  
et nō uertes te a latere tuo  
in latus aliud: donec pleas  
dies obsidiōis tue. **Tu. l. c. iij.**

**E**t tu sume tibi frumē  
triticum et ordeum et fabā  
et lentem et milium et viciā  
et mittes eas in vas vnum: et  
facies tibi panes numero di-  
erū quib⁹ dormies sup latus  
tuū. Trecentis et nonaginta  
dieb⁹ comedes illud. Libus  
autē tuus quo vesceris erit  
in pondere: viginti stateres  
in die. A tēpore vsq; ad tem-  
pus comedes illd. Et aquā  
in mensura bibes sextā par-  
tem hyn. A tempore vsq; ad  
tempus bibes illud. Et qua-  
si subcineritium ordeaceum  
comedes illud: et stercore  
quod egreditur de homine

operies illud in oculis eorū  
Et dixit domin⁹. Sic com-  
edent filij israel panem suū  
pollutum inter gentes: et ad  
quas eisciam eos. **Et dixit**  
**A**a a domine de⁹. Ecce ani-  
ma mea non est polluta: et  
morticinum et laceratum a  
bestiis non comedi ab infan-  
tia mea vsq; nunc: et non est  
ingressa in os meum omnis  
caro immunda. **Et dixit ad**  
**me.** Ecce dedi tibi simū bo-  
um pro stercoibus huma-  
nis: et facies panem tuum  
in eo. **Et dixit ad me** Filij ho-  
minis: ecce ego conterā ba-  
culum panis in hierusalem  
et comedent panem suum in  
pondere et in sollicitudine:  
et aquam in mensura et in an-  
gustia bibent: et vt deficien-  
tibus pane et aqua corruat  
vnusquisq; ad fratrem suū:  
et contabescant in iniquita-  
tibus suis.

**Hocte. iij. Lectio prima.**

**E**t tu fili hominis su-  
me tibi gladium ac-  
tum radentem pilos: et assu-  
mes eum et duces per ca-  
put tuum et per barbā tu-  
am: et assumes tibi stateram  
pōderis: et diuides eos. **Ter-**  
**tiam** partem igni combures  
in medio ciuitatis iuxta cō-



pletionem dierū obsidionis  
et assumes tertiam partem  
et concides gladio in circui-  
tu eius: tertiā vero aliam dis-  
perges in ventū: et gladium  
nudabis post eos. **¶** Et su-  
mes inde paruum numerū/  
et ligabis eos in summitate  
pallii tui: et ex eis rursus tol-  
les: et proficies in medio ignis  
et combures eos igni: et ex  
eis egredietur ignis in oēm  
domum israel. **Lectio. ii.**

**H**ec dicit dñs deus: **I**sta  
est hierusalem. In me-  
dio gentiū posui eā: et in cir-  
cuiitu eius terras. **¶** Et contē-  
psit iudicia mea ut plus eēt  
impla q̄ gentes: et precepta  
mea ultra q̄ terre que in cir-  
cuiitu eius sunt. Iudicia enim  
mea profecerunt: et in prece-  
ptis meis nō ambulauerūt.

**¶** Idcirco hec dicit domi-  
nus deus. **Q**uia supastis gen-  
tes q̄ in circuiitu vestro sunt  
et in preceptis meis nō am-  
bulastis: et iudicia mea non  
fecistis: et iuxta iudicia gen-  
tiū que in circuiitu vestro sūt  
nō estis operati: ideo hec di-  
cit dñs deus. **E**cce ego ad-  
te: et ipse ego facias in medio  
tui iudicia in oculis gentiū:  
et faciā in te que non feci et  
quib⁹ similis ultra non faciā:

propter oēs abominaciones  
tuas. **I**deo patres comedēt  
filios in medio tui: et filii cō-  
edent patres suos. **¶** Et faciā  
in te iudicia: et ventilabo mi-  
nistras reliquias tuas in om-  
nem ventum. **Lectio. iij.**

**I**dcirco viuo ego dicit  
dñs deus nisi pro eo q̄  
sanctū meū violasti in omni-  
bus offensionib⁹ tuis et i cū  
ctis abominacionibus tuis:  
ego quoq; confringā: et non  
parcet oculus meus et non  
misereror. **¶** Tertia pars tui  
peste moriet et fame consu-  
metur in medio tui: et tertia  
pars tui in gladio caderet in cir-  
cuiitu tuo. **¶** Tertiam vero par-  
tem tuā in oēm ventū disper-  
gam: et gladium euaginabo  
post eos. **¶** Et complebo furo-  
rem meū: et requiescere faci-  
ciā in indignationē meā in eis:  
et cōsolabor. **¶** Et sciēt q̄ ego  
dñs locutus sū in zelo meo:  
cū implevero oēm indigna-  
tionē meā in eis. **¶** Et dabo te  
in desertū et in opprobium  
gētib⁹ que in circuiitu tuo  
sunt: in conspectu oīs prete-  
reuntis. **¶** **E**t eris oppro-  
briū et blasphēmia exemplū  
et stupor in gentibus que in  
circuiitu tuo sunt: cui⁹ fecero  
in te iudicia in furore et in:



dignatione et increpationibus ire/ que ego dominus locutus sum: cum misero sagittas famis pessimas in eos que erunt mortifere/ et quas mittam ut disperdam vos. Et fame congregabo super vos: et conteram in vobis baculum panis: et imittam in vos famem et bestias pessimas usque ad internationem. Et pestilentia et sanguis transibunt per te: et gladium inducam super te. Ego dominus locutus sum

**Nocte. iiii. Lectio prima.**

**E**t factus est sermo domini ad me dicens. Filii hominis pone faciem tuam ad montes israel: et prophetabis ad eos et dices. Non timeatis israel: audite verbum domini dei. Hec dicit dominus deus montibus et collibus rupibus et vallibus. Ecce ego inducam super vos gladium et disperdam excelsa vestra: et demoliar aras vestras et confringentur simulachra vestra: et desiciam interfectos vestros ante idola vestra. **E**t dabo cadauera filiorum israel ante faciem simulachrorum vestrorum et dispergam ossa vestra circum aras vestras in omnibus habitacionibus vestris. Arbes deserte erunt: et excel-

sa demolientur et dissipabuntur: et interibunt are vestre et confringentur: et cessabunt idola vestra: et conterentur delubra vestra: et delebunt opera vestra: et cadet interfectus in medio vestri: et scietis quia ego sum dominus. **Lec. ii.**

**E**t reliquam in vobis eos qui fugerint gladium in gentibus: cum dispero vos in terris: et recordabitur mei liberati vestri in gentibus ad quas captivi ducti sunt: quia contritum cor eorum fornicans et recedens a me/ et oculos eorum fornicantes post idola sua: et displicebunt sibi metisuper malis que fecerunt in omnibus abominationibus suis: et scient quia ego dominus non frustra locutus sum ut facerem eis malum hoc. **H**ec dicit dominus deus. Percute manu tua et allide pedem tuum: et dicendum ad omnes abominationes malorum domus israel: quia gladio et fame et peste ruituri sunt. Qui longe est peste morietur: qui autem prope gladio corrumpetur: et qui relictus fuerit et ob sessus fame morietur: et contumplebo indignationem meam in vobis. **E**t scietis (eis). **Lec. iii.** quia ego dominus cum fuerint interfecti vestri in me-



dio idolozū vestrozum in cir-  
 cuitu ararū vestrarū; in om-  
 ni colle excelso ⁊ in cunctis  
 summitatib⁹ mōrtium ⁊ sub-  
 tus omne lignū nemorosū;  
 et subt⁹ vniuersam quercum  
 frōdosam lucisq; vbi accēde-  
 rūt thura redolātia vniuer-  
 sis idolis suis. Et extēdam  
 manū meā sup eos ⁊ et factā  
 terrā desolatā ⁊ desitutam  
 a deserto deblatha in oibus  
 habitacionibus eoz; et sciēt  
 q; ego dominus. **¶** Et fact⁹  
 est sermo domini ad me di-  
 cens. Et tu fili hoī; hec di-  
 cit dñs deus terre israel. Fi-  
 nis venit; venit finis sup q̄-  
 tuoz plagas terre. Nunc fi-  
 nis super te; ⁊ emittam furo-  
 rem meū in te; ⁊ iudicabo te  
 iuxta vias tuas; et ponā cō-  
 tra te omnes abominatiōes  
 tuas. Et nō parceret ocul⁹ me-  
 us sup te et non miserebor;  
 sed vias tuas ponā super te  
 et abominationes tue i me-  
 dio tui erunt; et sciētis quia  
 ego dñs. **¶ Rocte.v. Lect.1.**

**A**fflicto vna; afflicto ec-  
 ce venit. Finis venit; venit fi-  
 nis. Eui glauit aduersus te;  
 ecce venit. Venit ⁊ tritio sup  
 te; qui habitas in terra. Ve-  
 nit tempus ⁊ prope est dies

occisionis; et non glorie mō-  
 tium. Nunc de propinquo ef-  
 fundam irā meā super te; et  
 complebo furozē meū in te.  
 Et iudicabo te iuxta vias tu-  
 as; ⁊ t̄ponā tibi oīa scelera  
 tua. Et nō parceret ocul⁹ me⁹  
 neq; miserebor; sed vias tu-  
 as imponam tibi et abomi-  
 natiōes tue i medio tui erūt;  
 et sciētis quia ego sum do-  
 minus percutiens. **¶** Ecce  
 dies; ecce venit. Egredia est  
 contritio ⁊ floruit virga; ger-  
 minauit superbia; iniquitas  
 surrexit in virga impietatis.  
 Non ex eis et nō ex populo  
 neq; ex sonitu eoz; ⁊ nō erit  
 requies in eis. **Lectio.vii.**

**Q**uit dies. Qui emit  
 non letetur et q̄ vendit nō lu-  
 geat; quia ira super omnem  
 populū eius; quia qui vēdit  
 ad id quod vendidit non re-  
 uertetur; et adhuc in viuēt-  
 bus vita eoz;. Vtiso em̄ ad  
 oēm multitudinē eius nō re-  
 grediet; et vir in iniquitate vi-  
 te sue non cōfortabit. **¶** Ca-  
 nite tuba; preparent oēs; et  
 nō est qui vadat ad prelium.  
 Ira em̄ mea sup omnē mul-  
 tudinem eius. Gladius fo-  
 rit; pestis ⁊ fames intrinse-  
 cus. Qui in agro est gladio



mo letur: et q̄ in ciuitate pe-  
silitia et fame deuorabun-  
tur. Et saluabunt q̄ fugerit  
ex eis. Et erūt in montibus  
quasi colūbe cōuallium: oēs  
trepidī: vnusquisq̄ in iniqua  
te sua. Dēs manus dissoluē-  
tur: et oīa genua fluēt aq̄s.  
Et accigēt se ciltiis: et ope-  
riet eos formido: et in oīa fac-  
cie cōfusio: et in vniuersis ca-  
pitis eoz caluiciū. **Rec. iij.**

**A**rgētū eoz foris pis-  
cie: et aurū eoz i ster-  
q̄lū erit. Argētū eoz et au-  
rū eoz non valebit liberare  
eos: in die furoris dñi. Ani-  
mā suā nō saturabūt: et ven-  
tres eoz non implebunt: et  
scādālū iniquitatis eozū fa-  
ctū est et ornāmēta moniliū  
suoꝝ in superbīā posuerūt:  
et imagines abominationū  
suarū et simulachroz fecerūt  
ex eo. Propter hoc dedi eis  
illud in imundiciā: et da-  
bo illud in manū alienoz ad  
diripiendū: et impijs terre i-  
predā: et cōraminabūt illud.  
Et auertā faciē meā ab eis.  
Et violabunt archanū meū:  
et introibūt in illud emissā-  
rijs et contaminabunt illud.

**F**ac conclusionē: qm̄ ter-  
ra plena est iudicio sangui-  
nū: et ciuitas plena iniquitate.

Et adducā pessimos de gen-  
tibus: et possidebūt domos  
eoz. Et q̄scere faciā super-  
biā poterūt: et possidebūt s̄a-  
ctuarīa eoz. Angustia sup-  
ueniēte requirēt pacē: et nō  
erit. Cōturbatio sup cōtur-  
bationē ventet: et auditū sup  
auditū. Et querēt visionem  
de p̄pheta: et lex peribit a sa-  
cerdote: et consilium a sen-  
tibus. Rex lugebit: et princi-  
pes induent merore: et man-  
pp̄i terre turbabunt. Se-  
cūdū viā eoz faciā eis: et s̄m  
iudicia eoz iudicabo eos: et  
s̄cient quia ego. dominus.

**Hocte. vii. Lectio. 4.**

**E**t factū est i āno sex-  
to i sexto mēse in quin-  
ta mēsis: ego sedebā i domo  
mea: et senes iuda sedebant  
coram me. Et cecidit super  
me ibi manus dñi dei. Et vi-  
dī: et ecce similitudo q̄si aspe-  
ctus ignis. Ab aspectu lum-  
boꝝ ei: et deorsum ignis: a  
lumbis eius et sursum qua-  
si aspectus splendoris: et vi-  
sio electri. **E**t emissa simi-  
litudo manus apprehendit  
me in cinctio capitis meī:  
et eleuauit me spūs iter ter-  
ram et celū: et adduxit me in  
hierl̄m in visione dei iuxta  
ostīū interi: qd̄ respiciebat



ad aquilonē vbi erat statutu  
idolū zeli ad puocādā emu-  
lationē. Et ecce ibi gl'ia dei  
israel: s'm visionem quam vi-  
deram in campo. **Le. ii.**

**E**t dixit ad me. Fili  
hois: lena oculos tu-  
os ad viam aquilonis. Et le-  
uauit oculos meos ad viam  
aqlonis: et ecce ab aquilone  
porte altaris idolū zeli i tpo  
introitu. Et dixit ad me. Fili  
hois: putatine vides tu quid  
isti faciunt abominaciones  
magnas quas domus israel  
facit hic: vt pcul recedam a  
sāctuario meo: Et adhuc cō-  
uersus videbis abominatio-  
nes maiores. **¶** Et introdu-  
xit me ad ostiū atrij. Et vidit:  
et ecce foramē vnū in parie-  
te. Et dixit ad me. Fili hois:  
fode parietē. Et cū fodissem  
parietem: apparuit ostium  
vnū. Et dixit ad me. Ingre-  
dere: et vide abominaciones  
pessimas q's isti faciunt hic.

**E**t ingressus **le. iii.**  
vidi: ecce omnis simi-  
litudo reptilium et anima-  
lium abominatio: et vniuer-  
sa idola domus israel de-  
picta erant in pariete in circui-  
tu per totum. Et septuaginta  
virī de senioribus domus  
israel: et iechonias filius sa-

phan stabat in medio eorum  
stantiū asi pictū ras: et vnusq;  
q's habebat thuribulū in ma-  
nu sua: et vapor nebule de  
thure consurgebat. Et dixit  
ad me. **¶** Lerte vides fili ho-  
minis q' seniores dom' isrl  
faciūt in tenebris: vnusq'sq;  
in abscondito cubilis sui. Di-  
cūt em̄. Non videt dñs nos.  
Dereliq't dñs terram. Et di-  
xit ad me. Adhuc cōuersus  
videbis abominaciones ma-  
iores quas isti faciunt. Et i-  
ntroduxit me per ostium por-  
te domus dñi quod respicit e-  
bat ad aquilonem: et ecce ibi  
mulieres sedebant plangē-  
tes adonidē. Et dixit ad me.  
Lerte vidisti fili homis. Ad-  
huc conuersus videbis abo-  
minaciones maiores his.

**Nocte. vii. Lectio. i.**

**E**t introduxit me i atri-  
um dom' dñi iterus  
Et ecce i ostio tēplī dñi iter  
vestibulū et altare q'si viginti-  
quinq; viri dorisa habētes cō-  
tra tēplū dñi et facies ad oriē-  
tē: et adorabāt ad ortū solis.

**¶** Et dixit ad me. Lerte vi-  
disti fili homis. Nūq'd leue  
est hoc domui iuda vt face-  
rēt abominatōes istas q's fe-  
cerūt hic: **¶** Et replētes terrā  
iniquitate pueri sunt ad it-



ritādū me. Et ecce applicat  
ramū ad nares suas. Ergo z  
ego faciam in furore: nō par  
cet oculus meus nec misere  
bor: et cum clamauerint ad  
aures meas voce magna nō  
exaudiam eos. **Lectio. ii.**

**E**t clamauit voce ma  
gna in aurib⁹ meis di  
cēs. Appropinquarunt visi  
tatiōes vrbis: et vnusquisq⁹  
vas interfectiōis habet i ma  
nu sua. Et ecce sex viri venie  
bāt de via porte superioris q̄  
respicit ad aq̄lonē: z vnuscu  
iusq⁹ vas iterit⁹ i manu ei⁹.  
Vir q̄ vn⁹ i medio eoz vesti  
⁹ erat lincl⁹: et atrametariū  
scriptor⁹ ad renes ei⁹. **E**t  
ingressi sūt: z steterūt iuxta al  
tare ereū. Et gl̄ia dñi assum  
pta est de cherub: q̄ erat sup  
eū ad limē dom⁹. Et vocauit  
virū q̄ indutus erat lineis: z et  
atrametariū scriptoris habe  
bat i lūbis suis. Et dixit dñs  
ad eū. Tranſi p̄ mediā ciuita  
tez in medio hierl̄m: z signa  
thau sup frōtes viroz gemē  
tū z dolētū sup cūctis abo  
miatōib⁹ q̄ sunt i medio ei⁹.

**E**t illis dixit au:  
diēte me. Trāsite p̄ ci  
uitate sequētes eū: z pcutite  
nō parcat ocul⁹ vꝛ: neq⁹ mi  
sereami. Senē adoleſcētulū/

z iugine parulū z mulieres  
interficite: vsq⁹ ad inēnēdōz  
Dēm autē sup quē videritis  
thau ne occidat⁹: z a factua  
rio meo scipite. Leperūt er  
go a viris sentōib⁹: q̄ erant  
āte faciē dom⁹. Et dixit ad  
eos. Contaminate domū: et  
implete atria infect⁹. Egre  
dimini. Et ingressi sūt: z pcu  
tiebāt eos q̄ erāt in ciuitate  
Et cede p̄pleta remāsi ego:  
ruisq⁹ sup faciem meam: z cla  
mās ato. Iheū heū heū/ dñe  
deus. Ergo ne dispdes oēs  
reliq⁹s isrl̄ effūdēs furozem  
tuū sup hierusalem: **E**t di  
xit ad me. Iniquitas dom⁹  
israel et iuda magna est ni  
mls valderet repleta est ter  
ra sanguinibus: z ciuitas re  
pleta est auersione. Dixerūt  
enī. Dereliquit dñs terram:  
et dñs non videt. Iḡitur et  
meus non parcat oculus: ne  
q⁹ miserebor. Atiam eozum  
super caput eozum reddam.  
Et ecce vir qui erat indutus  
lineis qui habebat atramen  
tariū scriptoris i dorso suoz  
respondit verbum dicēs. Fe  
ci sicut precepisti mihi.

**Hocte. viii. Lectio prima**

**E**t vidit: ecce i firma  
mēto qd̄ erat sup ca  
put cherubi quasi lapis sa:



phiras: quasi species similitudinis solis apparuit super eā. Et dixit ad virū qui indutus erat lineis. Et ait. Ingrede in medio rotarū q̄ sunt subtus cherubim: et imple manus tuas p̄nīs ignis q̄ sunt inter cherubim: et effunde super ciuitatē. Ingressusq̄ est in cōspectu meo. **C**herubim autē stabant a dextris domus cū ingrederet vir: et nubes impleuit atriū interi⁹. Et eleuata est gloria domini desuper cherub ad limē domus: et repleta est dom⁹ nubes: et atriū repletū est splendore glorie domini. Et fontus alax cherubim audiebatur vsq̄ ad atriu⁹ exterius: quasi vox loquētis dei omnipotentis. Cūq̄ p̄cepisset visio qui indutus erat lineis dicens fume ignē de medio rotarū que sunt iter cherubim ingressus ille stetit iuxta rotam. Et extendit cherub manū suā de medio cherubim ad ignem qui erat inter cherubim: et sumpsit et dedit in manus eius qui indutus erat lineis: qui accipiens egressus est. Et apparuit in cherubim similitudo man⁹ hominis subtus pennas eorum.

Lectio. 15.

**E**t vidit et ecce quattuor rote iuxta cherubim. Nota vna iuxta cherub vni⁹: et alia rota iuxta cherub vni⁹. Species autē rotarum erat quasi visio lapidis crisoliti: et aspectus earum similitudo vna quattuor: quasi si sit rota in medio rote. Cūq̄ ambularent in quattuor partes gradiebantur et non reuertebantur ambulantes: sed ad locum ad quem ire declinabat q̄ prima erat: sequebantur cetera: nec conuertebantur. Et omne corpus earū et colla et manus et p̄ne et circumli plena erant oculis in circuitu quattuor rotarū: et rotas istas vocauit volubiles audiente me. Quattuor autem facies habebat vni⁹. Facies vna facies cherub: et facies secunda facies hoīs: et in tertio facies leonis: et in quarto facies aquile. Et eleuari sunt cherubim. Ipsum est animal quod viderā iuxta flumen chobar. **Lect. 15.**  
**Q**uattuor autē cherubim ibant pariter et rote iuxta eos: et cū eleuarent cherubim alas suas vt exaltarent a terra nō residebant rote: sed et ipse iuxta erant. Stātib⁹ illis stabāb:



et cū eleuatis eleuabantur. Spiritus em̄ vite erat ī eis. Et egressa est gloria dñi a limine templi: et stetit super cherubim: et eleuantes cherubim alas suas exaltati sūt a terra corā me: et illis egredientibus rote q̄z subsecute sunt. ¶ Et stetit in introitu porte domus dñi orientalis: et gloria dei israel erat super eos. Ip̄m est animal quod uidi subter deū israel iuxta flumen chobar. Et intellexi q̄ cherubim essent. Quattuor per quattuor uultus un̄i: et quattuor ale un̄i: et similitudo manus hominis sub alis eorū. Et similitudo uultuuz eorū ipsi uultus quos uiderā iuxta flumiū chobar: et intuitus eoz et impetus singuloz ante faciē suā ingredi.

**Hoc. ix. Lectio prima.**

**E**leuauit me spūs: et introduxit me ad portā domus domini orientālē que respicit solis ortū. Et ecce in introitu porte viginti quinque uirū: et uidi in medio eorū techontam filiū azur et p̄thias filiū banate principes ppli. ¶ Dixitq̄ ad me. Fili hominis: hi uiri cogitant iniquitatē: et tractāt consiliūz pessimum in urbe ista dicen-

tes. Nonne dudū edificate sunt domus? Hęc est lebes nos autē carnes. Idcirco uaticinare de eis: uaticinare fili hoīs. Et irruit in me spūs dñi: et dixit ad me. Loquere. Hęc dicit dominus. Sic locuti estis domus isrl: et cogitationes cordis ur̄i ego noui.

**¶ Quirimos occ. Ec. ix.**

**P**distis in urbe hac: et implestis uias eius interfectis. Propterea hęc dicit dominus. Interfecti uestri quos posuistis in medio ei: hi sūt carnes: et hęc est lebes: et educam uos de medio eius. Gladiū metuistis: et gladiū idē cā super uos: ait dominus deus. Et eiciāz uos de medio eius. Daboq̄ uos in manus hostiū: et faciā in uobis iudicia. Gladio cadetis. In finibus isrl iudicabo uos: et scietis q̄ ego dñs. Quia in preceptis meis nō ambulastis: et iudicia mea non fecistis: s̄z iuxta iudiciū gentium que in circuitu uestro sunt operati estis. **Ec. iij.**

**E** factum est cū p̄phetarē: p̄thias filius



banale mortuus est. Et ceci  
di i facie meam: et clamās vo  
ce magna. Et dixi. Heu heu  
heu dñe deus? cōsumationē tu  
faci reliquay isrl? Et factū  
est vbi dñs ad me dicens. Fili  
homis: fr̄es tui / viri ppinq̄  
tui et ois dom⁹ israel vnuer  
si q̄b⁹ dixerunt habitatores  
hierusalem lōge recedite a  
dño: nobis data est terra in  
possessionē. Propterea hec  
dicit dñs deus. Quia longe  
fecit eos in gentibus et quia  
dispersi eos in terris: ero eis  
in sanctificationē modicam  
in terris ad quas venerunt.

**Hocte. x. Lectio prima.**

**P**ropterea loq̄re. Hec  
dicit dñs deus. Lōgre  
dabo vos de pplis: et aduna  
bo de terris in quib⁹ dispersi  
estis: daboq̄ vobis humum  
israel. Et ingrediet̄ illuc: et  
auferēt oēs offēnsiōes cun  
ctasq̄ abominatiōes ei⁹ de  
illa. Et dabo eis cor vnū  
et spiritū nouū tribuā in vi  
sceribus eorum. Et auferay  
cor lapideum de carne eorū  
et dabo eis cor carneū: vt in  
preceptis meis ambulent et  
iudicia mea custodiant faci  
antq̄ ea: sint mihi in popu  
lum et ego sim eis in deum.  
Quorum autem cor post of

fendicula et abominationes  
suas ambulat: horū viam in  
capite suo ponam dicit do  
minus deus.

**Lectio. ii.**

**E**leuauerūt cherubi  
alas suas et rote cum  
eis: et gloria dei israel erat  
super ea. Et ascendit gloria  
dñi de medio ciuitatis: et se  
dit super montē qui est ad  
orientem vrbis. Et spūs leua  
uit me: adduxitq̄ i chaldeā  
ad transmigratiōē in vltimē  
in spiritu dei: et sublata est a  
me visio quam viderā. Et  
locutus sum ad transmigra  
tionem omnia verba dñi que  
ostenderat mihi. Et factus  
est sermo dñi ad me dicens.  
Fili hoīs in medio dom⁹ ex  
asperatis tu habitas: q̄ ocu  
los habent ad vidēdū et non  
vidēt: et aures ad audiendū  
et non audiunt: q̄ dom⁹ ex  
asperans est.

**Lectio. iii.**

**E**rgo fili hominis  
fac tibi vasa transmi  
grationis: et transmigrabis  
p̄ diē corā eis. Trāsmigra  
bis autē de loco tuo ad locū  
alterum in cōspectu eorū: si  
forte aspiciāt: quia dom⁹ ex  
asperas est. Et efferes foras  
vasa tua quasi vasa transmi  
grantis per diem: in conspe  
ctu eorū. Tu autē egredier̄



vespere coraz eis sicut egredietur migrans: ante oculos eorum. **P**erfode tibi partet: et egredieris per eum in conspectu eorum. In humeris portaberis: et in caligine effereris. Facie tua velabis et non videbis terram: quia portentus dedi te domui israel. Feci ergo sicut preceperat mihi dominus. Vasa mea protuli quasi vasa transmigrantis per dies: et vespere perfodi mihi parietem manu: et in caligine egressus sum et in humeris portatus in conspectu eorum.

**Hocte. xi. Lectio prima.**

**F**actus est sermo domini ad me dicens. Fili hominis: nunquid non dixerunt ad te domus israel domus exasperans quid tu facis? Dic ad eos. Hec dicit dominus deus. Super ducem onus istud qui est in hierusalē: et super omnem domum israel que est in medio eorum. Dic Ego portentus vestrum. Quomodo feci: sic fiet illis. In transmigracione et in captivitate ibunt: et dux qui est in medio eorum in humeris portabitur: in caligine egredietur. Parietes perfodient ut educant eum: facies eius operietur ut non videat oculum terram. Et extendam rhete meus

sup illam et capietur in sagena mea: adducam eum in babilonem in terram chaldeorum: et ipsam non videbit: ibique morietur et oves que circa eum sunt. Presiditque et agmina eius dispersam in omnem ventum: et gladium euaginato post eos. Et sciet quia ego dominus: quando disperfero illos in gentibus: et disseminavero eos in terris. **Lectio. ii.**

**R**elinquam ex eis vestros paucos a gladio et fame et pestilentia: ut enarent omnia scelera eorum in gentibus ad quas ingrediuntur: et sciet quia ego dominus. Et factus est sermo domini ad me dicens. Fili hominis: panem tuum in conturbatione comedet: et aquam in festinatione: et merore bibet: et dices ad populum terre. Hec dicit dominus deus ad eos qui habitant in hierusalē: in terra israel. Panem suum in sollicitudine comedent et aquam suam in desolatione bibent: et desolet terra a multitudine sua propter iniquitatem omnium qui habitant in ea: civitates que nunc habitant desolate erunt: terraque deserta: et scietis quia ego dominus. **Lectio. iii.**

**F**actus est sermo domini ad me dicens. Fili hominis: quod est proverbiū



**Nocte. xii.**

Illud vobis in terra israel di-  
centium in longis different  
dies et peribit omnis visio?  
Ideo dic ad eos. Hec dicit  
dn̄s deus. Quiescere factā  
proverbiū istud; neq; vulgo  
dicetur ultra in israel. Et lo-  
quere ad eos q; appropin-  
quaverint dies; ⁊ sermo ois  
visionis. Non enī erit ultra  
ois visio cassa neq; divina-  
tio ambigua in medio filioꝝ  
israel: quia ego dn̄s loquar  
quodcūq; locutus fuerover-  
bum et fiet. Non plongabif  
amplius; in diebus vestris  
dom⁹ exasperās loquar ver-  
bum: et faciā illud dicit dn̄s  
deus. **Et factus est sermo**  
dn̄i ad me dicens. Fili hoīs:  
ecce dom⁹ isrl̄ dicētū. Visio  
quā hic videt i dies multos:  
et in tempora longa iste pro-  
phetat. Propterea dic ad eos  
hec dicit dn̄s deus. Nō p-  
longabif ultra omnis sermo  
me⁹. Verbiū qđ locut⁹ fuero  
complebitur dicit dn̄s de⁹.

**Nocte. xii. Lectio prima.**

**E**t fact⁹ est sermo dn̄i  
ad me dicens. Fili ho-  
minis: vaticinare ad pphē-  
tas isrl̄ q; pphetāt: ⁊ dices p  
phetātib⁹ de corde suo. Au-  
dite vbi dn̄i. Hec dicit dn̄s  
de⁹. Ve pphetis ispiētib⁹:

q; sequunt spiritū suū ⁊ nihil  
vidēt. Quasi vulpes in deser-  
to prophete tui israel erant.

**N**ō ascēdistis ex adverso:  
neq; opposuistis murū p do-  
mo isrl̄: vt staretis i plio i die  
dn̄i. Vident vana ⁊ divinant  
mēdaciū: dicētes ait dn̄s cū  
dn̄s nō miserit eos: et pseue-  
rauerūt cōfirmare sermonē.  
Nūqđ nō visionē cassam vidi-  
stis: ⁊ divinationē mendacē  
locuti estis? Et dicit: ait dn̄s:  
cū ego nō sim locut⁹. **Ec. ii.**

**P**ropterea hec dicit do-  
minus de⁹. Quod locuti  
estis vana ⁊ vidistis menda-  
ciū: ideo ecce ego ad vos ait  
dn̄s deus: ⁊ erit manus mea  
sup pphetas qui vidēt vana  
et divinat mēdaciū. In cōsti-  
tuta domus isrl̄ nō scriben-  
tur: nec i terra isrl̄ ingredie-  
tur: ⁊ scietis q; ego dn̄s de⁹.  
Eo q; deceperint pplm̄ meū  
dicētes par par ⁊ nō est par

**Et tpe edificabat parietē**  
ip̄si autē limbāt eū luto absq;  
paleis. Dic ad eos qui linūt  
absq; tēperatura: q; casurus  
sit. Erīt enī imber inundās:  
et dabo lapides pergrādes  
desuper irruentes: ⁊ ventum  
procelle dissipantem. Siqui  
dē ecce cecidit paries. Nun-:



quid non dicitur vobis: vbi  
est litura quam linistis? **Ec. iij.**

**P**ropterea hec dicit dñs  
deus. Erupere factam  
sp̄m tēpestatū in indignatio  
ne mea: et imber inundās in  
furore meo erit: et lapides  
grādes in tra i cōsumationē.  
Et destrua parietē quē lini  
stis absq̄ tēperamēto et ade  
quabo eū terre: et revelabif  
fundamētū ei⁹: et cadet ⁊ plu  
met in medio ei⁹: ⁊ scietis qz  
ego sum dñs. **Et comple**  
bo indignationem meam in  
pariete ⁊ et in his qui linunt  
eum absq̄ temperamento:  
dicamqz vobis. Non est pa  
ries ⁊ et non sunt qui linunt  
eum pphete israel qui pphē  
tant ad hierusalem: ⁊ vident  
ei visionem pacis et non est  
par aut dominus deus.

**Nocte. xiii. Lectio prima.**

**E**t tu fili hominis po  
ne faciē tuā contra fi  
llas populi tui q̄ prophetāt  
de corde suo: et vaticinare  
sup eas et dic. Hec dicit do  
minus deus. Ne q̄ consuunt  
puluillos sub oi cubitu ma  
nus: et faciūt ceruicalia sub  
capite vniuerse etatis ad ca  
piendas animas. Cū cape  
rēt animas populi mei viuifi  
cabant animas eorū ⁊ vio

labant me ad populū meum  
propter pugillū ordet et fra  
gmen panis: vt interficerēt  
aias q̄ nō moriūt et viuifica  
rent aias q̄ non viuūt: mētiē  
tes pp̄lo meo credēti mēda  
ciis. Propter hoc hec dicit  
dñs deus. Ecce ego ad pul  
uillos vestros quib⁹ vos ca  
pitis aias volantes: ⁊ dirū  
pam eos de brachijs vestris  
et dimittā animas quas vos  
capitis animas ad volādū.  
Et dirumpā ceruicalia ves  
stra et liberabo populū me  
um de manu vīay: neqz erunt  
vltra in manibus vestris ad  
predanduz: et scietis qz ego  
dñs. **Pro eo q̄ merere fes**  
cistis cor iusti mēdacif quez  
ego nō contristauit ⁊ cōfor  
tastis manus impij vt nō re  
uerteret a via sua mala ⁊ vis  
neret: propterea vana nō vi  
debitis et diuinationes non  
diuinabitis amplius: ⁊ eru  
am populū meū de manu ve  
stra: et scietis quia ego dñs  
**Et venerunt (Lect. ii.)**  
ad me viri seniorū isra  
el: ⁊ sederūt corā me. Et fa  
ctus est sermo dñi ad me di  
cēs. Fili hominū: viri isti po  
suerūt immūdiicias suas in  
cordibus suis: et scādalu inf  
quitatis sue statuerūt cōtra



faciē suā. Nunquid interroga-  
tus respōdebo eis? **P**ro-  
pter hoc loq̄re eis ⁊ et dices  
ad eos. **H**ec dicit dñs deus.  
**H**omo hō de domo israel q̄  
posuerit imundicias suas in  
corde suo ⁊ scandalum inq̄-  
tatis sue statuerit contra faciē  
suā ⁊ venerit ad pphētā in-  
terrogans p̄ eū me: ego dñs  
respondebo et in multitudi-  
ne imundiciarū suarū: vt ca-  
piatur domus israel i corde  
suo quo recesserunt a me in  
cunctis idolis suis. **Lectō. iij.**  
**P**ropterea dic ad bo-  
nū isrl. **H**ec dicit dñs  
deus. **C**ōuertimini ⁊ recedi-  
te ab idolis vestris ⁊ ab vni-  
uersis cōtaminationib⁹ v̄stris  
auertite facies vestras. **Q**ui  
hō hō de domo israel ⁊ de p-  
selitis quicunq; advena fue-  
rit in israel: si alienatus fue-  
rit a me ⁊ posuerit idola sua  
in corde suo ⁊ scandalum ini-  
quitatis sue statuerit contra  
faciē suā ⁊ venerit ad pphē-  
tā vt interroget p̄ eū me: ego  
dñs rñdebo ei p̄ me: et ponā  
faciē meā sup̄ hominē illū: ⁊  
faciā eū in exēplū ⁊ in puer-  
bū ⁊ disperdā eū de medio  
populi mei: ⁊ sciet q̄ ego dñs.  
**E**t ppheta cū errauerit ⁊ lo-  
cutus fuerit verbū: ego dñs

decepi pphētā illū. **E**t extē-  
dā manū meā sup̄ eū: ⁊ dele-  
bo eū de medio populi mei  
israel: et portabunt iniq̄tātē  
suā. **I**uxta iniq̄tātē interrogā-  
tis sic siiquitas pphete erit ⁊  
vt nō erret vltra dom⁹ isrl a  
me: neq; polluat i vniuersis  
preuaricationib⁹ suis: s; sint  
mihi in populū et ego sim  
eis in deū ait dñs exercitū.

**Hocte. xliii. Lectō. prima.**

**E**t fact⁹ est sermo dñi  
ad me dicēs. **F**ili ho-  
minis tra cū peccauerit mi-  
hi vt p̄uaricet p̄uaricans: ex-  
tendā manū meā sup̄ eā ⁊ cō-  
terā virgā panis eius ⁊ imi-  
tā in eā famē: ⁊ interficiā de  
ea hōiem ⁊ iumētū. **E**t si fue-  
rint tres viri isti i medio ei⁹/  
noe/daniel ⁊ iob: ipsi iustitia  
sua liberabunt aīas suas ait  
dñs exercitū. **Q**ui ⁊ si be-  
stias pessimas induxero su-  
per terram vt vastant eam ⁊  
fuerit inuisa eo q̄ non sit per-  
transiens propter bestias:  
tres viri isti si fuerint in ea  
vivo ego dicit domin⁹ deus  
quia nec filios nec filias libe-  
rabunt sed ipsi soli liberabun-  
tur: terra autem desolabitur  
**E**t si gladiū induxero sup̄  
terraz illam ⁊ dixero gladio  
transi per terram ⁊ interfe-



cero de ea hoïem ⁊ tumentū  
et tres viri isti fuerint in me  
dio eius viuo ego dicat dñs  
deus non liberabunt filios  
neq; filias: sed ipsi soli libe-  
rabuntur. Tu. **Lectio. ii.**

**S**icut autem pestilentiam  
immiserō sup terrā et  
effudero indignationē meā  
sup eā in sanguine vt auferā  
ex ea hoïem ⁊ tumentum: et  
noe ⁊ daniel ⁊ tob fuerint i  
medio ei⁹: viuo ego dicat do-  
mī⁹ de⁹ q; filiū et filia nō li-  
berabū: s; ipsi iustitia sua li-  
berabunt aias suas: qm̄ hec  
dicat dñs de⁹. **Qd** ⁊ si quat-  
tuor iudicia mea pessia/ gla-  
dium/et famē ⁊ bestias ma-  
las ⁊ pestilentiam misero in  
hierusalē vt interficiā de ea  
hoïem ⁊ pecus: tñ relinquet  
in ea saluatio educentū fili-  
os ⁊ filias. Ecce ipsi egredie-  
tur ad vos ⁊ videbitis vram  
eor ⁊ adinuētiones eorū ⁊  
solatibimini super mala qd  
induxi in hierusalē in oibus  
q̄ importauī sup eā ⁊ solat-  
bunt vos cū videritis viā eo-  
rū ⁊ adinuētiones eorū ⁊ co-  
gnoscentis qd nō frustra fece-  
rīm omnia q̄ feci i ea: ait dñs  
deus. Tu autē. **Lectio. iij.**

**F**actus est sermo dñi  
ad me dicens. Filii ho-

minis: quid fiet de ligno vt-  
tis ex omnibus lignis nemo-  
rū q̄ sunt inter ligna syluarū?  
Nunqd tollet de ea lignum  
vt fiat opus: aut fabricabil  
de ea parillus vt de pēdeat  
in eo quodcunq; vas? Ecce  
igni datū est i escā: vtramq;  
partē eius cōsumpsit ignis:  
⁊ medietas eius redacta est  
in fauillaz. Nunqd vtile erit  
ad opus? Et nā cū esset inte-  
grū nō erat aptus ad opus:  
quātomagis cū ignis illud  
deuorauerit et cōbussierit ni-  
hil ex eo fiet operis. **P**ro-  
pterea hec dicit dñs deus.  
Quō lignū vti i ligna syl-  
uarū qd dedit igni ad deuorā-  
dū: sic tradā hitatores hie-  
rusalē: ⁊ ponaz faciē meā in  
eos. De igne egredietur: et  
ignis cōsumet eos. Et scietis  
q; ego dñs cū posuero faciē  
meā i eos: ⁊ dederō terrā in-  
uā ⁊ desolatā: eo q; p̄uatica-  
tores extiterit dicit dñs de⁹.  
**Hocte. xv. Lectio prima.**  
**F**actus est sermo dñi  
ad me dicens. Filii ho-  
minis: notas fac hierusalē  
abominationes suas: et dis-  
ces. **H**ec dicit dñs de⁹. **H**ie-  
rusalem radix tua ⁊ genera-  
tio tua de terra chanaan: p̄-  
tuis amore: ⁊ mater tua



cethea. Et qm̄ nata es in die  
 ortus tui nō est precisus vni  
 bili e<sup>9</sup> tu<sup>9</sup> r aqua nō est lota  
 in salurez nec sale salita: nec  
 lauoluta p̄anis. Nō pepcit  
 oculus sup̄ te vt faceret tibi  
 vnū de his miser<sup>9</sup> tuis: s; p  
 tecta es sup̄ faciē terre i ab  
 tectōe aie tue: in die qm̄ na  
 tā es. Transiens autē per te  
 vidi te cōculcatā in sanguie  
 tuoz: dixi tibi cū esses i san  
 guine tuo. Uiuē. Dixi inq̄  
 tibi in sanguine tuo. Uiuē.  
 Multiplicatā quasi germen  
 agri dedi te: r multiplicata  
 es r grādis effecta: r in gres  
 sa es: et peruenisti ad mun  
 dum muliebrem. **Lectio. ij.**  
**U**era tua itumueſt:  
 ut pil<sup>9</sup> tuus germina  
 uit: et eras nuda r pfusione  
 plena. Et transiui p̄ te: vidi  
 te: ecce tps̄ tuū tps̄ amāti  
 um. Et expandi amictuz me  
 um sup̄ te: r operui ignomi  
 niā tuā. Et iuravi tibi: et in  
 gressus sum pactū tecuz ait  
 dñs de<sup>9</sup>. Et facta es mihi: r  
 laui te aqua: r emūdauī san  
 guinē tuū ex te. Et onxi te o  
 leo: r vestiui te discolorib<sup>9</sup>  
 r calclauī te iacicto. Et cixi  
 te bysso: r indui te subtilib<sup>9</sup>:  
 r ornauī te onamēto. Et de  
 di armillas i manib<sup>9</sup> tuis: r  
 torquē circa collū tuum. Et  
 dedi iaurē sup̄ os tuū: r cir  
 culos aurib<sup>9</sup> tuis: et coronā  
 decoris in capite tuo. Et or  
 nata es auro et argento: et  
 vestita es bysso r polimitoz  
 multis coloribus. Similā r  
 mel r oleum comedisti: r de  
 cora facta es vehemēter ni  
 mis. Tu autē. **Lectio. iij.**  
**E**t p̄fecisti in regnū:  
 r egressum est nomē  
 tuum in gentes propter spe  
 ciē tuā: q; perfecta eras i de  
 core meo quē posueraz sup̄  
 te dicit dñs deus. Et habēs  
 fiduciā in pulchritudine tua  
 fornicata es in nomie tuoz: r  
 exposuisti oēm fornicatiōem  
 tuā omni transeuntī: vt eius  
 fieres. Et sumens de vesti  
 mētis tuis fecisti tibi excel  
 sa hinc inde consuta: r forni  
 cata es super eis: sicut non  
 est factū neq; futurū est. Et  
 tulisti vasa decor<sup>9</sup> tui de au  
 ro meo et argento meo que  
 dedi tibi: et fecisti tibi ima  
 gines masculinas: r forni  
 cata est in eis. Et sūpisti vesti  
 mēta tua multicoloria: r o  
 peruisti illas. Et oleū meū r  
 thymiam meuz posuisti cor  
 rā eis: r panē meū quē dedi  
 tibi r similā r oleū r mel quī  
 bus enutriui te: posuisti i cō



spectu eoz in odore suauita  
tis. **Hocle. xvi. Lectio. i.**

**E**t factum est ait dñs  
de⁹: et tulisti filios tuos  
et filias tuas quas gñasti  
mihi: et immolasti eis ad de  
uorādū. Nunquid pua est for  
nicatio tua: imolātis filios  
meos: Et dedisti illos cose  
crans eis. Et post oēs abo  
minationes tuas et fornicā  
tiones nō es recordata dierū  
adolescētie tue: quā eras nu  
da et cōfusione plena: cōcul  
cata in sanguine tuo. **E**t  
accidit post oēs malitia tuā  
veve tibi ait dñs de⁹. Et edi  
ficasti tibi lupanar: et fecisti  
tibi prostibulū in cūctis pla  
teis. Ad omne caput vie edifi  
casti signū pstitudōis tue: et  
abominabile fecisti decorez  
tuū. Et diuulisti pedes tuos  
oi transeūti: et multiplicasti  
oēs fornicationes tuas. Et  
fornicata es cū filijs egypti  
vicinis tuis magnaz carni  
um: et multiplicasti fornicā  
tionez tuā ad irritādū me. **L. ij.**

**E**cce ego extendā ma  
nū meā sup te: et ause  
rā iustificationē tuā. Et da  
bo te in aias odiētum te fi  
liarū palestinarum: q̄ erube  
scūt in via tua scelerata. Et  
fornicata es in filijs assyrio

rum: eo q̄ necdū fueris ex  
pleta. Et postq̄ fornicata es  
nec sic satiata es: et multipli  
casti fornicationē tuā in ter  
ra chanaan cū chaldeis: et  
nec sic satiata es. In q̄ mun  
dabo cor tuū ait dñs deus:  
cum facis oia hec opera mu  
lieris meretricis et proca  
ctis: **Q**uia fabricasti lupa  
nar tuum in capite ois vier  
et excelsum tuum fecisti in  
oi platea. Nec facta es qua  
si meretrix fastidio augens  
preciū: s; quasi mulier adu  
tera: que sup viruz suū indu  
cit alienos. Omnib; meretri  
cibus dantur mercedes: tu  
autem dedisti mercedes cū  
ctis amatoribus tuis: et do  
nabas eis vt intrarent ad te  
vndiq; ad fornicandū tecū.  
Factūq; est i te extra sūetu  
dinem mulierum in fornicā  
tionibus tuis: et post te non  
erit fornicatio. In eo enī q̄  
dedisti mercedes et merce  
des nō accepisti: factum est  
in te cōtrarium. **Lectio. iij.**

**P**ropterea meretrix au  
di v̄bū dñi. Hec dicte  
dñs deus. Quia effusum est  
es tuū et reuelata ē ignomi  
nia tua in fornicationib; tu  
is sup amatores tuos et sup  
idola abominationū tuaruz



in sanguine filiorum tuorum  
 quos dedisti eis: ecce ego con-  
 gregabo omnes amatores  
 tuos quibus commixta es: et om-  
 nes quos dilexisti cum in uer-  
 sis quos oderas. Et congre-  
 gabo eos super te undique: et nu-  
 dabo ignominiam tuam coram  
 eis. Et videbunt omnes turpitu-  
 dinem tuam: et iudicabo te iudi-  
 cibus adulterarum: et effudentur  
 sanguines. Et dabo te in  
 sanguine furoris et zelus: et da-  
 bo te in manus eorum. Et destru-  
 ent lupanar tuum: et demolie-  
 tur prostibulum tuum. Et denu-  
 dabunt te vestimenta tuis: et au-  
 ferent uasa decoris tui. Et de-  
 relinquet te nuda plenamque  
 ignominiam: et adducet super  
 te multitudinem. Et lapida-  
 bunt te lapidibus: et trucidabunt  
 te gladiis suis. Et obu-  
 rent domos tuas igni: et fa-  
 cient in te iudicia in oculis  
 mulierum plurimarum. Et desi-  
 nes fornicari: et mercedes yl-  
 tra non dabis. Et requiescet idem  
 gnatio mea in te: et auferetur  
 zelus meus a te. Et quiescam  
 nec irascar amplius: eo quod non  
 fueris recordata dierum ado-  
 lescentie tue: et puocasti me  
 in omnibus his. Quapropter et  
 ego vias tuas in capite tuo  
 dedi ait dominus deus: et non

feci iuxta scelera tua in om-  
 nibus abominationibus tuis  
**Nocte. xvij. Lectio. p̄ia.**

**E**cce omnia que dicit vulgo  
 puerbum: in te assumet  
 illud dicens. Sicut mater et  
 filia eius. Filia matris tue  
 es tu que profecit virum su-  
 um et filios suos: et sororum  
 tuarum tuarum: que proie-  
 cerunt viros suos et filios su-  
 os. **U**bi vestra cetera et  
 pater vester amore. Et so-  
 roz tua maior: samaria: ipsa  
 et filie eius que habitant ad li-  
 nistras tuas. Soroz autem tua  
 minor: te que habitat a de-  
 xtris tuis: sodomaz et filie eius  
 Sed nec in vis earum am-  
 bulasti: neque secundum scelera  
 earum fecisti. **D**aurillum mihi  
 pene sceleratiora fecisti illis  
 in omnibus visis tuis. **U**uo  
 ego dicit dominus deus: quia non  
 fecit sodomaz soroz tua ipsa et  
 filie eius: sicut fecisti tu et fi-  
 lie tue. **Tu autem. Lectio. ii.**  
**E**cce hec fuit siquitas  
 sodomaz soroz tue et  
 superbia saturitas panis et a-  
 bundantia et oculi ipsius et fi-  
 liarum eius: et manus egenorum  
 pauperum non porrigebant: et  
 eleuati sunt et fecerunt abo-  
 minationes coram me: et ab-  
 tulisti eas sicut vidisti. **E**t fa-



maria dimidiū pctōrū tuo-  
rum nō peccauit: sed uicisti  
eas sceleribus tuis: et iustifi-  
casti sorores tuas in oibus  
abominatiōibus tuis quas  
operata es. Ergo et tu por-  
ta cōfusiōē tuā: que uicisti  
sorores tuas peccatis tuis  
sceleratius agēs ab eis. Iu-  
stificate sunt enī a te. Ergo  
et tu confundere: et porta igno-  
mīā tuā: q̄ iustificasti so-  
rores tuas. Et conuertā re-  
stituens eas conuersione so-  
domorum cū filiabus suis:  
et conuersione samariē et fi-  
liarum eius. Et conuertā re-  
uersionem tuā in medio ea-  
rum: ut portes ignominiam  
tuam: et confundaris in om-  
nibus que fecisti consolans  
eas. Tu autē. **Lectio. iij.**

**E**t soror tua sodoma  
et filie eius reuertētur  
ad antiquitatem suam: et sa-  
maria et filie eius reuerten-  
tur ad antiquitates suas: et  
tu et filie tue reuertimini ad  
antiquitatē uestrā. Non fuit  
autem sodoma soror tua au-  
dita in ore tuo in die supbie  
tue: anteq̄ reuelares mali-  
tia tua sicut hoc tpe i oppro-  
brium filiarū syre: et cuncta  
rum in circuitu tuo filiarū  
palesinarū que ambiunt te

per girum. **S**celus tuum  
et ignominia tuā tu portasti  
ait dñs deus. Quia hec di-  
xit dñs deus. Et facias tibi  
sicut desperasti iuramentū  
ut irritū faceres pactū: et re-  
cordabor ego paci met te:  
cum in diebus adolescentie  
tue: et suscitabo tibi pactum  
sempiternū. Et recordaberis  
uiarum tuarū: et confun-  
deris cū receperis sorores  
tuas: maiores cum minoribus  
tuis: et dabo tibi eas in  
filias s; nō ex pacto tuo. Et  
suscitabo ego pactum meū  
tecum: et scies quia ego do-  
minus ut recorderis et con-  
fundaris: et non sit tibi ultra  
aperire os p̄re confusione  
tua: cum placatus fuero tibi  
in omnibus que fecisti ait  
dominus deus. Tu autem.

**Hocte. xviii. Lectio. p̄ia.**

**E**t factū est uerbum dñi  
ad me dicens. Filii hoīs  
ppone enigma et narra pa-  
rabolā ad domum israel: et  
dices. Hec dicit dñs deus.  
Aquila grandis magnarū  
alarū longo mēbrorū doctū  
plena plumis et uarietate ue-  
nit ad libanū: et tulit medul-  
lam cedri. Sūmitatē frondū  
eius auulsit: et transpor-  
tauit eam in terrā chanaan



in urbē negotiatorū posuit  
illam. **E**t tulit de semine  
terre ⁊ posuit illud i terra p  
semine: vt firmaret radices  
sup aquas multas. In sup  
cie posuit illud. Lūq; ger  
minasset creuit in vineam la  
tiorē; humili statura respici  
entibus ramis eius ad eā: et  
radices ei⁹ sub illa erāt. Fa  
cta est ergo vinea; et fructi  
ficauit in palmites: ⁊ emisit  
propagines. **Lectio. ii.**

**F**acta est aq̄la alte  
ra grandis ⁊ magnis  
alis multisq; plumis. Et ec  
ce vinea ista quasi mittens  
radices suas ad eam ⁊ pal  
mites suos extēdit ad illam  
vt irrigaret eam de areolis  
germinis sui q̄ in terra bona  
super aquas multas plāta  
ta est vt faciat frondes ⁊ por  
tet fructū vt sit in vineā gran  
dem. **D**ic. Hec dicit dñs  
deus. Ergo ne prosperabit:  
Nonne radices ei⁹ euellēt:  
et fructus eius distringēt:  
Et siccabit omnes palmites  
germinis eius ⁊ arefcet: et  
non in brachio grandi neq;  
i populo multo: vt euelleret  
eam radicit⁹. Ecce plantata  
est. Ergo ne prosperabitur:  
Nōne cū tetigerit eā vētus  
vires siccabit: ⁊ in aereis ger

minis sui arefcet? **Lect. iii.**  
**F**actum est verbuz  
domini ad me dicens.  
Dic ad domum exasperan  
tem: Nescitis quid ista signi  
cent? Dic. Ecce venit rex ba  
bylonis in hierusalem: ⁊ assu  
met regem et principes ei⁹  
et adducet eos ad semetip  
sum in babylonem. Et tollet  
de semine regni ferietq; cū  
eo fed⁹: et accipiet ab eo ius  
turandum. Sed ⁊ fortes ter  
re tollet vt sit regnum humi  
le et non eleuetur: sed custo  
diat pactum eius et seruiet  
illud. Qui recedēs ab eo mi  
sit nuncios ad egyptum: vt  
daret sibi equos et populū  
multum. Nūquid prospera  
bitur vel consequet salutes  
qui fecit hec? Et qui dissol  
uit pactū: nūquid effugiet:  
Aiuo ego dicit dominus de  
us: quoniā in loco regis qui  
constituit euz regem cuius  
fecit irritum iuramentum ⁊  
soluit pactuz quod habebat  
cum eo: in medio babylonis  
mouetur. Et nō in exercitu  
grādi neq; in populo multo  
faciet pharao ꝑtra eū plūz  
in tactu aggeris ⁊ in extru  
ctiōe vallorū: vt interficiat  
aias multas. Spreuerat ei  
iuramentū vt solueret fed⁹:



et ecce dedit manū suā: et cū  
oīa hec fecerit non effugiet.

**P**ropterea hec dicit do-  
min⁹ deus. Alio ego: qm̄ in  
ramentū qd̄ spreuit et fedus  
qd̄ preuaricat⁹ est ponā i ca-  
put ei⁹. Et expandā sup̄ euz  
rhete meū et p̄prehendet in  
sagena mea: et adducā eū in  
babilonē: et iudicabo illū ibi  
in preuaricatōe qua despe-  
xit me: et oēs profugi ei⁹: cū  
vniuerso agmine gladio ca-  
dent: residui aut̄ in oēm ven-  
tū dispergentur: et scietis qz  
ego dominus locutus sum.

**Noct. xij. Lectio prima**

**H**ec dicit dñs de⁹. Et  
sumam ego de medul-  
la cedri sublimis: et ponam  
de vertice ramoz ei⁹. Tene-  
rū distringā: et plātabo sup̄  
montē excelsum et eminētē  
In monte sublimi isrl̄ plan-  
tābo illud: et erūpet in ger-  
men et faciet fructū: et erit in  
cedrū magnam. Et habitā-  
būt sub ea oēs volucres: et  
vniuersum volatile sub vim-  
bra frondiz ei⁹ nidificabit.  
Et scient om̄ia ligna regio-  
nis quia ego dñs humiliāui  
lignum sublime exaltaui le-  
gnū humile: et siccaui lignū  
viride: et frondere feci lignū  
ardū. Ego dñs locutus sum:

et factus est sermo  
dñi ad me dicens. Quid ē qd̄  
interros parabolā vertitis  
in puerbiū istud in terrā isrl̄  
dicentes: p̄ses comederunt  
vūā acerbā et dētes filioz  
obstupescunt: Alio ego di-  
cit dñs deus: si erit vltimo  
bis parabola hec in puerbi-  
um in isrl̄. Ecce oēs anime  
mee sūt. Et aīa p̄ris: ita aīa  
filij mea est. Aīa q̄ peccauit  
rit: ipsa morietur. **Act. ij.**

**E**t vir si fuerit iustus et  
fecerit iudiciū et iusti-  
tiam: in montib⁹ nō comme-  
derit et oculos suos nō leua-  
uerit ad idola domus isra-  
el: et vxorē proximi sui nō vio-  
lauerit et ad mulierē mēstru-  
atam nō accesserit: et hoīem  
nō cōtristauerit: pign⁹ debi-  
tori reddiderit: et vī nihil rap-  
uerit panē suū et furiētē de-  
derit et nudū operuerit vesti-  
mēto: ad vsuram nō comoda-  
uerit et āpli⁹ nō accepit: ab  
iniq̄tate auerterit manū suā  
iudiciū verū fecerit in se virū  
et virū i preceptis meis ābu-  
lauerit et iudicia mea custo-  
dierit vt faciat veritatē: hic  
iustus est. Aīa viuet: ait dñs  
deus. **Quod si genuerit  
filium latronē effundentem  
sanguinem et fecerit vñ de**



istis et hec quidem omnia nō  
facientem? sed in montibus  
comedentem et uxorem pro-  
ximi sui pollutentem egenus  
et pauperem contristantem  
rapientem rapinas pignus  
non reddentem. Ad idola le-  
uantem oculos suos abomi-  
nationem facientem ad usu-  
ram dantē et amplius acci-  
pientem: nunquā uiuet. Non  
uiuet. Lūm̄ uersa detestan-  
da hec fecerit: morte morietur.

Quod si genuerit: **lc. iij.**  
**Q**rit filium q̄ vidēs om-  
nia peccata patris sui que fe-  
cit: timuerit et non fecerit si-  
mile eis: sup̄ montes nō cō-  
ederit et oculos suos nō le-  
uauerit ad idola domus is-  
rael: et uxorem proximi sui nō  
violauerit et virum nō cōtri-  
stauerit pignus nō retinuerit  
et rapinam non rapuerit: pa-  
nem suum esurienti dederit  
et nudū operuerit: vestimētū  
a pauperis iuria auerterit  
manū suā: usurā et sup̄ abun-  
dantiā nō acceperit iudicia  
mea fecerit et in p̄ceptis me-  
is ambulauerit: hic non mo-  
rietur in iniquitate patris sui: s̄ ui-  
ta uiuet. **P**ater eius q̄ ca-  
lumniat? est: et vim fecit fra-  
tri? et malū operatus est in

medio populi sui: ecce mors  
tua est in iniquitate tua. Et  
dicitis. Quare nō portabit  
filius iniquitatem patris? At-  
delicet quia filius iudicium  
et iustitiam operatus est: oia  
p̄cepta mea custodiuit et  
fecit illa: vita uiuet.

**Hocce. xx. Lectio prima.**

**A** prima q̄ peccauerit  
et pater nō portabit iniquitatem  
filij. Iustitia iusti sup̄ ipsum  
erit: et impietas impij erit su-  
per eum. Si autē impij egenis  
penitentiam ab oibus peccatis  
suis q̄ operatus est: et custo-  
dierit vniuersa p̄cepta mea:  
et fecerit iudiciū et iustitiā  
vitā uiuet: et nō morietur. Om-  
niū iniquitatum eius quas ope-  
ratus est non recordabor. In  
iustitia sua quam operatus  
est uiuet. **N**unquid volun-  
tatis mee est mors impij: di-  
cit dñs deus: et nō vult cōuer-  
tatur a vijs suis et uiuat. Si autē  
auerterit se iustus a iustitia  
sua et fecerit iniquitatem secun-  
dum omnes abominationes  
quas operari solet impius:  
nunquid uiuet? Omnes iusti-  
tie eius quas fecerat non re-  
cordabunt. In p̄uacatione  
ne qua p̄uacat? est: et i pe-



cato suo quod peccauit: in  
ipsis morietur. **Lectio. ij.**

**E**t dixit: Nō ē equa  
via dñi. Audite do-  
m<sup>9</sup> isrl. Nunqd via mea nō ē  
equar? nō magis vie vestre  
pauē sunt: Cū enim auerte-  
rit se iustus a iustitia sua et  
fecerit iniquitatē: morietur  
in eis. In iniustitia quā ope-  
ratus est morietur. Et cum  
auerterit se impius ab ipe-  
tate sua quā operatus est et  
fecerit iudiciū et iustitiā: ip-  
se animā suā uiuificabit. Cō-  
siderans enī et auertens se  
ab oibus iniquitatibus suis  
quas opatus est: vita uiuet  
et nō morietur. **E**t dicunt  
filij israel. Non est equa via  
dñi. Nunquid vie mee nō sunt  
equae domus israel et nō ma-  
gis vie vestre pauē? Adcir-  
co vnūquēq; iuxta vias su-  
as iudicabo dom<sup>9</sup> israel ait  
dominus de<sup>s</sup>. Cōuertimini  
et agite penitentiam ab om-  
nibus iniquitatibus vestris:  
et nō erit vobis in ruinā in-  
q̄tas. Prouicite a vobis om-  
nes preuaricatiōes vestras:  
in quibus preuaricati estis:  
et facite vobis cor nouum et  
spiritū nouū. Et quare mo-  
reriini domus israel? Quia  
nolo mortē morientis dicit

dominus deus. **Lectio terna.**  
ni et viuite. **Lectio terna.**

**E**t tu fili hois assume  
placētū super princi-  
pes israel: et dices. Quare  
mal tua leena inf leones cu-  
bavit: In medio leunculoꝝ  
enutritiuit catulos suos. Et  
eduxit vnū de leunculis su-  
is: leo fact<sup>9</sup> est: et didicit ca-  
pere predā hominēq; come-  
dere. Et audierūt de eo gen-  
tes: et nō absq; vulneribus  
suis ceperūt eū: et adduxe-  
rūt euz in cathenis in fram-  
egypti. Que euz vidisset qm̄  
infirmata est et perijt expe-  
ctatio eius: tulit vnū de leū-  
culis suis: leonē p̄stituit eū  
Qui incedebat inter leones  
et factus est leoꝝ: didicit p̄-  
dam capere et homines de-  
uorare: didicit viduas face-  
re et ciuitates earū in deser-  
tū adducere: et desolata est  
terra et plenitudo eius: a vo-  
ce rugitus illius. Et conue-  
nerūt aduersus euz gentes  
vndiq; de prouincis: et ex-  
panderunt super eū r̄hetesu-  
um. In vulneribus earū ca-  
ptus est: et miserunt eū in ca-  
ueam. In cathenis adduxe-  
runt eū ad regē babilonis  
miserūtq; euz in carcerē: ne  
audiretur vox eius vltra su



per montes israel. **Q**uater  
 tua quasi vinea in sanguine  
 tuo ⁊ super aquam plantata  
 est. Fructus eius ⁊ frondes  
 eius creuerunt ex aquis mul-  
 tis ⁊ et facte sunt ei virge so-  
 lide in scepra dominantuz:  
 et exaltata est statura eius  
 inter frondes. **E**t vidit alti-  
 tudinem suam in multitudine  
 palmituz suorum ⁊ et euul-  
 sa est in ira in terraz ꝑ iec-  
 ta: et ventus viens siccauit  
 fructum eius: marcuerunt ⁊  
 arefacte sunt virge roboris  
 eius. Ignis comedit eam.  
**E**t nunc transplantata est i  
 desertum in terra inuia et si-  
 tienti ⁊ et egressus est ignis  
 de virga ramorum eius qui  
 fructu ei⁹ comedit: ⁊ nō fuit  
 i ea ⁊ gafori⁹ sceprū domi-  
 nātū. **Plāct⁹ est: et erit i plā-**  
**ctū.**

Hocte. xxi. Lectio. j.

**E** septimo in quinto ide-  
 cimo mensis ⁊ venerunt viri  
 de senioribus israel vt inter-  
 rogarent dñm: et sederūt co-  
 ram me. **E**t factus est ser-  
 mo dñi ad me dicēs. Filii ho-  
 minis loquerentur seniorib⁹ isra-  
 el: ⁊ dices ad eos. **H**ec dicit  
 dñs deus. Num ad interro-  
 gādum me vos venistis: **A**t-  
 uo ego ⁊ quia non responde-

bo vobis at⁹ dominus deus:  
**S**i iudicas eos? si iudicas si-  
 lii hominis: abominaciones  
 patrū eorum ostende eis: et  
 dices ad eos. **H**ec dicit dñs  
 deus. **I**n die qua elegi isra-  
 el et leuaui manum meā ꝑ  
 stirpe domus iacob et appa-  
 rui eis in terra egypti ⁊ leua-  
 ui manum meam ꝑ eis di-  
 cēs ego dñs deus vester: in  
 die illa leuaui manum meā  
 ꝑ eis vt educerem eos de  
 terra egypti in terra quam  
 prouideram eis fluentem la-  
 cte et melle: que est egregia  
 inter omnes terras. **Le. ii.**

**E**t dixi ad eos. **A**nus-  
 quisqꝫ offensiones oculo-  
 rum suorum abiiciat: et in  
 idolis egypti nolite pollui.  
**E**go dñs de⁹ vester. **E**t irri-  
 tauerunt me: noluerūtqꝫ au-  
 dire. **A**nusquisqꝫ abomina-  
 tiones oculorū suorum non  
 proiecit: nec idola egypti re-  
 liquerunt. **E**t dixit effunde  
 rē indignationez meā super  
 eos: et iplerē irā meā in eis  
 i medio terre egypti. **E**t fe-  
 ci ꝑpter nomen meū vt nō  
 violaretur coram gentibus  
 in quarum medio erāt: et in-  
 ter quas apparui eis vt edu-  
 cerem eos de terra egypti.  
**E**ieci ḡ eos de terra egypti

probi eos i d  
 ne procepta  
 a mea offēdi e  
 non eruiet i  
 sabbata mea  
 et ligum inter  
 iui quia ego  
 nitas eos. **L**  
**Q**uirit  
**Q**uis isra  
 ꝑceptis n  
 merunt ⁊ iu  
 arunt que  
 et in eis: et  
 iauerunt v  
 ergo vt effu  
 in meum sup  
 no: et cōsum  
 ꝑpter no  
 iauerunt cor  
 quibus elec  
 uo carus. **E**  
 uamā me  
 uero ne id  
 iras quam v  
 iacite et mel  
 nam omni  
 uā mea proie  
 ceptis meis  
 arant: ⁊ sabb  
 erunt. **P**ost  
 eam gradib⁹  
 ꝑꝑꝫ oculis m  
 mificerē  
 eos in de  
**Le. xxi. j.**



et eduxi eos in desertum: et dedi eis precepta mea et iudicia mea: et uiuere in eis. Insuper et sabbata mea dedi eis: ut esset signum inter me et eos: et sciret quia ego dominus sanctificans eos. **Lu. Lectio. iij.**

**E**rritauerunt me domus israel in deserto: in preceptis meis non ambulauerunt et iudicia mea proiecerunt: que faciens homo uiuet in eis: et sabbata mea violauerunt uehementer. Dixi ergo ut effunderem furorem meum super eos in deserto: et consumerem eos. Et feci propter nomen meum ne violaretur coram gentibus: de quibus eieci eos in conspectu earum. Ego igitur leuaui manum meam super eos in deserto: ne inducerem eos in terram quam dedi eis: fluuitem lacte et melle precipuam terrarum omnium: quia iudicia mea proiecerunt et in preceptis meis non ambulauerunt: et sabbata mea violauerunt. Post idola enim eorum gradiebatur. Et percipit oculus meus super eos: ut non inficerem eos: nec consumpsi eos in deserto.

**Hoete. xxxi. Lectio prima**

**D**ixi autem ad filios eorum in solitudine. In preceptis patrum uestrorum nolite incedere: nec iudicia eorum custodiatis: nec in idolis eorum polluamini. Ego dominus deus uester. In preceptis meis ambulato: et iudicia mea custodite et facite ea: et sabbata mea sanctificate: ut sit signum inter me et uos: et sciat quia ego dominus deus uester. Et exacerbauerunt me filii: et in preceptis meis non ambulauerunt et iudicia mea non custodierunt: ut facerent ea que cum fecerit homo uiuet in eis: et sabbata mea violauerunt. Et comminatus sum ut effunderem furorem meum super eos: et implerem iram meam in eis in deserto. **Lectio secunda.**

**A**uertit autem manum meam: et feci propter nomen meum: ut non violaret coram gentibus: de quibus eieci eos in oculis earum. Item leuaui manum meam in eos in solitudine: ne dispergerem illos in nationes et uentilarem in terras: eo quod iudicia mea non fecissent et precepta mea reprobasissent et sabbata mea violassent: et post idola patrum suorum fuissent oculi eorum. Ergo et ego dedi eis precepta non bona



et iudicia in quibus non uent: et polluit eos in muneribus suis cum offerrent omne quod aperit uulua ppter delicta sua: et sciet quia ego dominus. **Lectio tertia.**

**Q**uamobrem loquere ad domu isrl' fili hominis: et dices ad eos. Hec dicit dominus deus. Adhuc et in hoc blasphemauerunt me patres vestri cum spreuissent me in ptenetes: et induxissem eos in terram super quam leuauit manum mea ut darem eis. Uiderunt omnem collem excelsum et omne lignu nemorosum et immolauerunt ibi uictimas suas: et dederunt ibi irritatio nem oblationis sue: et posuerunt ibi odorem suauitatis sue et libauerunt libationes suas. Et dixi ad eos. Quid est excelsum: et ad quod vos ingredimini: Et uocatu est nomen eius excelsum: usq; ad hanc die. Propterea dicit ad domum israel. Hec dicit dominus deus. Certe in uia patrum uestrorum uos pollutauimini: et post offendicula eorum uos fornicauimini. Et in oblatione donoru uestrorum cum transducitis filios uestros per ignem: uos pol-

lutauimini in omnibus idolis uestris: usq; hodie: et ego respondebo uobis domus israel. Atuo ego dicit dominus deus: quia non respondebo uobis: neq; cogitatio mentis uestre fiet dicentiu. Erimus sicut getes et sicut cognationes terre: ut colamus ligna et lapides. Atuo ego dicit dominus deus: quonia in manu forti et brachio extento et in furore effuso regnabo super uos. Et educa uos de populis: et congregabo uos de terris in quibus dispersi estis. Tu autem.

**¶ Finit pars estius: de tempore .i.**